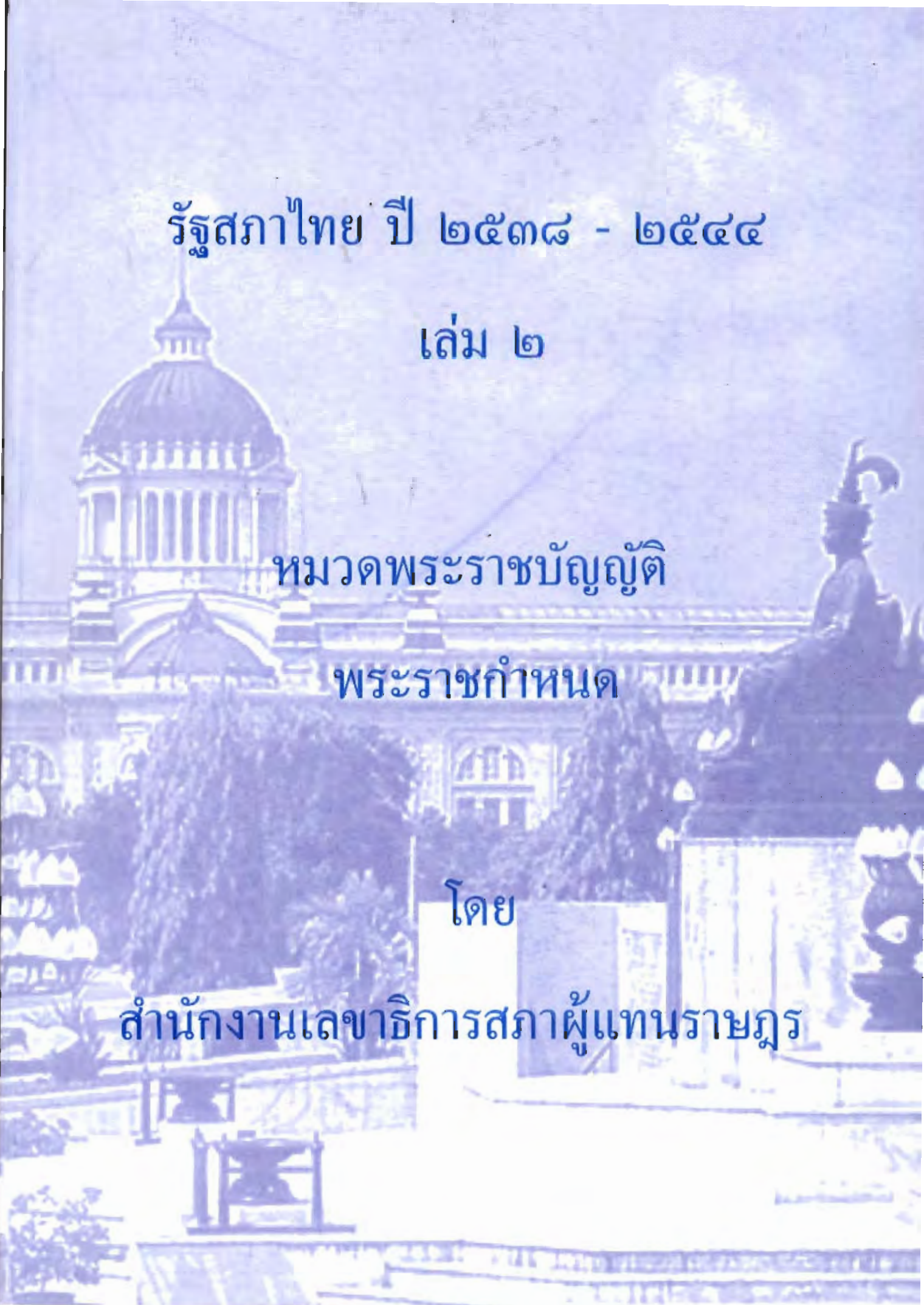

รัฐสภาไทย ปี ๒๕๓๘ - ๒๕๔๔

เล่ม ๒

หมวดพระราชบัญญัติ

พระราชกำหนด

โดย

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รัฐสภาไทย ปี ๒๕๓๘ - ๒๕๔๔

เล่ม ๒

หมวดพระราชบัญญัติ

พระราชกำหนด

โดย

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ISBN ๙๗๔-๘๐๕๖-๗๖-๗

พิมพ์ครั้งที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๘

จำนวน ๑๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์โดยสำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๓๘	๑
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๓๙	๓๘
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๐	๘๙
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๑	๑๔๕
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๒	๒๓๗
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๓	๔๑๐
พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๔	๕๑๐
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๓๘	๕๔๘
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๐	๕๕๐
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๑	๕๕๗
พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๔	๕๖๖

พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี ๒๕๓๘

สารบาญ

เรื่อง		หน้า
๑.	**พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ หน้า ๑ - ๓๘ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๑
๒.	**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินเดือนประจำตำแหน่ง) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๓๔ - ๓๕ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๒
๓.	**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๓๖ - ๓๘ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๒
๔.	**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๗ และยกเลิกมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๓๙ - ๔๑ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๓
๕.	**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรม) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๔๒ - ๔๓ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๔

เรื่อง		หน้า
๖.	**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๓ (๓) และยกเลิกมาตรา ๙ มาตรา ๒๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๔๔ - ๔๖ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๕
๗.	**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๓๘) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๔๗ - ๔๘ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๖
๘.	**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราเงินเดือนและเงินเพิ่ม) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๔๙ - ๕๐ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๗
๙.	**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๕๑ - ๕๒ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๗
๑๐.	**พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔ ก หน้า ๑ - ๒๑ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๘
๑๑.	**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้สำนักงานสถาบันราชภัฏเป็นส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการแทนกรมการฝึกหัดครู) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ หน้า ๒๒ - ๒๔ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๑๑

เรื่อง		หน้า
๑๒.	**พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔ หน้า ๒๕ - ๒๖ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๑๓
๑๓.	**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๘ (จัดตั้งมหาวิทยาลัยทักษิณ)** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๑๔
๑๔.	**พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๒๑) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๒๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘)	๑๖
๑๕.	**พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้ผู้ขับขี่รถยนตร์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัย) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๑๘
๑๖.	**พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๓ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘	๑๙
๑๗.	**พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๒) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๓ ก หน้า ๔ - ๗ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๒๑
๑๘.	**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๒๓
๑๙.	**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษพ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๓ - ๔ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๒๔

เรื่อง		หน้า
๒๐.	**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๕ - ๖ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๒๔
๒๑.	**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดลพบุรี พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๕ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๘)	๒๕
๒๒.	**พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและ อบต. พ.ศ. ๒๕๓๗) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๘ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๘)	๒๖
๒๓.	**พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒) (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๐ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๒๗
๒๔.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๐ ก หน้า ๓ - ๕ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๒๘
๒๕.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลมิตรภาพ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ สายสีคิ้ว - เชียงคาน ตอนแยกเข้าอำเภอสีคิ้ว พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๒ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)	๒๙
๒๖.	**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ในประเด็น ๑. แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๘ มาตรา ๙๐ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๘๐ มาตรา ๑๘๒ มาตรา ๑๘๓ และมาตรา ๑๘๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ๒. เพิ่มมาตรา ๑๒๗ ทวิ	๓๐

เรื่อง **หน้า**

๓. ยกเลิกมาตรา ๑๘๒ ทวิ มาตรา ๑๘๓ ทวิ และมาตรา ๑๘๓ จัตวา แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

(ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑-๗ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)

๒๗. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๘** ๓๒

(ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ในประเด็น

๑. ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการขอให้โจทก์วางเงินประกันค่าฤชาธรรมเนียม

๒. ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา และผลบังคับของคำสั่งศาลตามคำขอในวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา

๓. ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการเพิกถอน หรือ แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามคำขอในวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา

๔. ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยคำขอในเหตุฉุกเฉิน)

(ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๘-๑๖ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)

๒๘. **พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๘** ๓๕

(ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑-๔๘ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๓๘

๑. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ หน้า ๑ - ๓๘ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗[๑] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่ง และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากปัจจุบันอัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง และเงินอื่น ๆ ในลักษณะเดียวกันของข้าราชการประเภทต่าง ๆ ได้กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการแต่ละประเภท ทำให้ขาดเอกภาพในการพิจารณา และเกิดความเหลื่อมล้ำในการปรับปรุงอัตราเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันอยู่เสมอ สมควรนำมากำหนดรวมไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน และกำหนดให้มีองค์กรคณะหนึ่งเสนอนโยบายต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงเรื่องดังกล่าวเพื่อให้เกิดความเหมาะสม เป็นธรรม ได้มาตรฐาน และไม่เหลื่อมล้ำกัน ประกอบกับปัจจุบันค่าครองชีพในประเทศได้เพิ่มสูงขึ้นมาก สมควรปรับปรุงอัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง และเงินอื่นในลักษณะเดียวกันที่ข้าราชการได้รับอยู่ให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗[๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗[๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๗ - ๑๒๗.

[๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๖๐.

[๓] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๓๘ - ๑๑๓.

๒. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๓๔ - ๓๕ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗[๔] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการแยกบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗[๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗[๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๓. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๓๖ - ๓๘ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘)

---

[๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๒๗ - ๑๒๙.

[๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๖๐ - ๖๒.

[๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๑๓ - ๑๑๙.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗[๗] โดยมี**หลักการ**ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่ง และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่ได้มีการแยกบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการทหารไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหารให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗[๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗[๙] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่มที่ ๑๑๒ ตอนที่ ก หน้า ๓๙ - ๔๑ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗[๑๐] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๗ และยกเลิกมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งและมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการแยกบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ

---

[๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๒๙ - ๑๓๐.

[๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๖๒ - ๖๓.

[๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๑๙ - ๑๒๖.

[๑๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๓๐ - ๑๓๑.

ตำรวจ ไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗[๑๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗[๑๒] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๔๒ - ๔๓ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗[๑๓] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการตุลาการและคะโต๊ะยุติธรรม และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการแยกบัญชีอัตราเงินเดือน และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการและคะโต๊ะยุติธรรม ไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๖๓ - ๖๔.

[๑๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๒๖ - ๑๓๓.

[๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๓๑ - ๑๔๔.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗[๑๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๗[๑๕] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๖. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๔๔ - ๔๖ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗[๑๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ (๓) และยกเลิกมาตรา ๙ มาตรา ๒๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายอัยการให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗[๑๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๖๔ - ๖๕.

[๑๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๓๓ - ๑๔๐.

[๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๓๑ - ๑๔๔.

[๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๖๕ - ๘๙.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗[๑๘] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๗. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๔๗ - ๔๘ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗[๑๙] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. ๒๕๓๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและการรับเงินเดือนของข้าราชการครู และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการแยกบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน ซึ่งอนุโลมนำมาใช้กับข้าราชการครูไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูให้สอดคล้องกัน ประกอบกับการกำหนดให้ข้าราชการครูได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งก็ควรจะได้คำนึงถึงหลักเกณฑ์การรับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗[๒๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗[๒๑] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็น

---

[๑๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๔๐ - ๑๔๖.

[๑๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๕๒ - ๑๕๓.

[๒๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๘๖ - ๘๗.

[๒๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๔๗ - ๑๕๓.

เอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๘. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๔๙ - ๕๐ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗[๒๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่เกี่ยวกับอัตราตำแหน่งเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการการเมือง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการแยกบัญชีอัตราตำแหน่งและเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการการเมืองไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมืองให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗[๒๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๗[๒๔] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๙. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๕๑ - ๕๒ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘)

---

[๒๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๕๓ - ๑๕๔.

[๒๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๘๐ - ๘๒.

[๒๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๕๓ - ๑๕๘.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗[๒๕] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการแยกบัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง ไปบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภาให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗[๒๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗[๒๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๐. วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔ หน้า ๑ - ๒๑ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๗[๒๘] คือ

---

[๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๕๔ - ๑๕๕.

[๒๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๘๒ - ๘๓.

[๒๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๕๘ - ๑๖๗.

[๒๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๗, หน้า ๑๖๐ - ๒๔๒.

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยครู โดยจัดตั้งสถาบันราชภัฏขึ้นแทนวิทยาลัยครู และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากวิทยาลัยครูที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้รับพระราชทานชื่อจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชว่า “สถาบันราชภัฏ” ประกอบกับในปัจจุบันวิทยาลัยครูได้ให้การศึกษาวิชาการในสาขาวิชาอื่น นอกเหนือจากการให้การศึกษาในสาขาวิชาการศึกษา นอกจากนี้ สมควรให้สถาบันราชภัฏมีความคล่องตัวในการดำเนินกิจการและเปิดสอนในระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรีได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันราชภัฏ ใช้บังคับแทนกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยครู และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากวิทยาลัยครูปัจจุบันได้ให้การศึกษาวิชาการสาขาอื่น อันได้แก่ สาขาวิทยาศาสตร์และสาขาศิลปศาสตร์เพิ่มขึ้นจากที่ได้เคยให้การศึกษาในสาขาวิชาการศึกษามาตั้งแต่เริ่มแรก ดังนั้นชื่อของสถาบันการศึกษาที่มีชื่อว่า “วิทยาลัยครู” จึงไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในทางปฏิบัติและเป็นเหตุให้บุคคลทั่วไปเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน อันเนื่องมาจากชื่อเป็นสาเหตุ และมีผลกระทบถึงนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ที่บุคคลภายนอกเข้าใจว่าทุกคนที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครูเป็นผู้จบการศึกษาในสาขาวิชาชีพครูทั้งสิ้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงชื่อของสถาบันการศึกษาให้สอดคล้องกับความเป็นจริง และโดยที่สถาบันการศึกษาสังกัดกรมการฝึกหัดครู ได้กระจายอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ และมีความสัมพันธ์โดยตรงและใกล้ชิดกับท้องถิ่นมาโดยตลอด กระทรวงศึกษาธิการเองก็เล็งเห็นประโยชน์ที่จะให้สถาบันการศึกษาสังกัดกรมการฝึกหัดครูรับภาระในการช่วยพัฒนาท้องถิ่นด้วย จึงควรจะต้องปรับปรุงและพัฒนาการให้การศึกษาและอบรมบุคลากรในท้องถิ่นของสถาบันการศึกษา สังกัดกรมการฝึกหัดครูในทุกสาขาวิชา โดยกำหนดเป้าหมายเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นให้ชัดเจนขึ้น กระทรวงศึกษาธิการจึงจำเป็น ต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยครูเดิม โดยตราพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏนี้ขึ้นใช้บังคับ ต่อไป

๓. ฉบับของนายวัชรินทร์ เกตะวันดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเลย พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันราชภัฏใช้บังคับแทนกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยครู และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากวิทยาลัยครูปัจจุบันได้รับพระราชทานชื่อใหม่เป็น “สถาบันราชภัฏ” และประกอบกับได้ให้การศึกษาในวิชาการสาขาอื่นอันได้แก่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ เพิ่มเติมจากที่ได้เคยให้การศึกษาในสาขาวิชาการศึกษาตั้งแต่เริ่มแรก ดังนั้น ชื่อของสถาบันการศึกษาที่มีชื่อว่า “วิทยาลัยครู” จึงไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในทางปฏิบัติ และเป็นเหตุให้บุคคลทั่วไปเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนอันเนื่องมาจากชื่อเป็นเหตุ โดยเข้าใจว่านักศึกษาทุกคนสำเร็จการศึกษาในสาขาวิทยาการศึกษา จึงมีผลกระทบต่อการสมัครเข้าทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงชื่อของสถาบันการศึกษาจาก “วิทยาลัยครู” เป็น “สถาบันราชภัฏ” จึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง วิทยาลัยครูเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่กระจายอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ

ทั่วประเทศมีความสัมพันธ์โดยตรงและใกล้ชิดกับท้องถิ่นมาโดยตลอด กระทรวงศึกษาธิการเองก็เล็งเห็นประโยชน์ที่จะให้วิทยาลัยครูสามารถปฏิบัติภารกิจตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นได้เต็มศักยภาพ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มโอกาสทางการศึกษาออกไปสู่ภูมิภาค และมุ่งกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาตามนโยบายรัฐบาลให้มีความคล่องตัว มีความอิสระ และประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจะก่อประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่นที่มีประสิทธิภาพสูงและกว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยครูเดิมโดยตราพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏนี้ขึ้นบังคับใช้

๔. ฉบับของนายลำพอง พิลาสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันราชภัฏ และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากวิทยาลัยครูในปัจจุบันได้รับพระราชทานชื่อใหม่เป็น “สถาบันราชภัฏ” และเป็นสถาบันการศึกษาที่มีอยู่ทั่วประเทศ สมควรยกระดับฐานะของวิทยาลัยครูทั้ง ๓๖ แห่งขึ้นเป็นสถาบันราชภัฏ มีฐานะเทียบเท่ามหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆของรัฐเพื่อให้การบริหารงานของวิทยาลัยครู มีประสิทธิภาพ เกิดความคล่องตัว มีอิสระในการดำเนินงานและยังเป็นการพัฒนาทางวิชาการให้มีมาตรฐานและศักยภาพสูงขึ้น อีกทั้งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสศึกษาหาความรู้นำมาพัฒนาท้องถิ่นของตน ซึ่งส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นไปโดยทั่วถึงเกิดประโยชน์สูงสุดต่อระบบการศึกษาภายในประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนายประวัติ ทองสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันราชภัฏใช้บังคับแทนกฎหมายว่าด้วยวิทยาลัยครู และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากวิทยาลัยครูได้รับพระราชทานชื่อจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชว่า “สถาบันราชภัฏ” ประกอบกับวิทยาลัยครูในปัจจุบันได้ให้การศึกษาในวิชาการสาขาอื่นอีกหลายสาขาวิชา ทำให้สถาบันการศึกษาที่มีชื่อว่า “วิทยาลัยครู” ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในทางปฏิบัติ และเป็นเหตุให้บุคคลทั่วไปเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน นอกจากนี้เพื่อเป็นการให้สถาบันราชภัฏ ได้มีการพัฒนาการทางด้านการศึกษาและด้านบุคลากรเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นนั้น ๆ ให้มีความชัดเจน ตลอดจนมีความคล่องตัวในการบริหารกิจการของสถาบันราชภัฏ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา

ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗[๒๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗[๓๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๑. วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔ หน้า ๒๒ - ๒๔ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๗[๓๑] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อกำหนดให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการ แทนกรรมการฝึกหัดครู และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. .... บัญญัติให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นนิติบุคคลมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม เพื่อกำหนดให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการแทนกรมการฝึกหัดครู จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายวัชรินทร์ เกตะวันดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเลย พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม ใช้บังคับโดยการเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการจัดตั้งสถาบันราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นกรม ในกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. .... จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๒๙ - ๑๓๐.

[๓๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๒๔๐ - ๒๘๖.

[๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๓๗, หน้า ๘๐ - ๘๒.

๓. ฉบับของนายลำพอง พิลาสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยสถาบันราชภัฏและคณะกรรมการสถาบันราชภัฏกำหนดให้สถาบันราชภัฏเป็นนิติบุคคลมีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และให้มีสำนักงานคณะกรรมการสถาบันราชภัฏในกระทรวงศึกษาธิการ เป็นนิติบุคคลมีฐานะเป็นกรม ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างสถาบันราชภัฏกับกระทรวงศึกษาธิการ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายประวัติ ทองสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อกำหนดให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการแทนกรมการฝึกหัดครู และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. .... บัญญัติให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม เพื่อกำหนดให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ เป็นส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการแทนกรมการฝึกหัดครู จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๗[๓๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๓๗[๓๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๗[๓๔] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๓๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๘๐ - ๘๒.

[๓๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๒๘๖ - ๒๙๖.

[๓๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการระชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๓๗๓.

๑๒. วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔ ก หน้า ๒๕ - ๒๖ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๓๗)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๗[๓๕] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีการโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. .... บัญญัติให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... บัญญัติให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการแทนกรมการฝึกหัดครู สมควรโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายวัชรินทร์ เกตะวันดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเลย พรรคประชาธิปัตย์กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการโอนกิจการบางส่วนของกรมการฝึกหัดครู ไปเป็นของสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการใช้บังคับ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการจัดตั้งสถาบันราชภัฏเป็นสถาบันการศึกษามีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. .... จึงจำเป็นต้องโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมการฝึกหัดครูเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยครูแต่ละแห่งไปเป็นของสถาบันราชภัฏที่เปลี่ยนแปลงมาจากวิทยาลัยครูแห่งนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

๓. ฉบับของนายลำพอง พิลาสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสถาบันราชภัฏ ได้กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการสถาบันราชภัฏ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย และประสานงานระหว่างสถาบันราชภัฏกับกระทรวงศึกษาธิการ และได้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันราชภัฏกำหนดให้วิทยาลัยครูทุกแห่งเป็นสถาบันราชภัฏมีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในการนี้สมควรโอนอำนาจหน้าที่

---

[๓๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๓๗, หน้า ๒๐๑ - ๒๒๐.

กิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณบางส่วนของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ และโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณ บางส่วนของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับวิทยาลัยครูทั่วประเทศ ไปเป็นของสถาบันราชภัฏกระทรวงศึกษาธิการ ที่ตั้งขึ้นใหม่ทั้ง ๓๖ แห่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายประวัติ ทองสมบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคกิจสังคม เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีการโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. .... บัญญัติให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงศึกษาธิการ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... บัญญัติให้สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏเป็นส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการแทนกรมการฝึกหัดครู สมควรโอนบรรดาอำนาจ หน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗[๓๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗[๓๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๓. วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ.เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑๙ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๘)

---

[๓๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๑๓๗.

[๓๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๒๙๖ - ๓๑๑.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๗[๓๘] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยทักษิณ และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากในปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ เป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหาร การกำหนดนโยบายงบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ โครงสร้างการบริหาร การกำหนดนโยบายงบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์และคล่องตัว ทั้งไม่สามารถพัฒนาหรือขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งภาคใต้ และความต้องการด้านแรงงานของภูมิภาคนี้ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกระจายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาคตามความต้องการของประชาชนในภูมิภาคเขตภาคใต้ รวมทั้งเพื่อให้ความสามารถในการพัฒนาและดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสมบูรณ์ สมควรยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ เป็นมหาวิทยาลัยทักษิณ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายอำนวย สุวรรณคีรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยทักษิณ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันวิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีสำนักงานอธิการบดีอยู่ส่วนกลางกรุงเทพมหานคร ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหาร ไม่มีความสะดวกขาดความคล่องตัวในการดำเนินการบริหารงานการกำหนดนโยบายงบประมาณและการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์ อีกทั้งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค แต่ความเจริญก้าวหน้าเป็นไปอย่างล่าช้า ไม่สามารถพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของภูมิภาคนี้ได้ ทั้งไม่สามารถพัฒนาหรือขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ และความต้องการด้านแรงงานของภูมิภาคนี้ ดังนั้น เพื่อความคล่องตัวในการบริหาร เพื่อให้สามารถปรับปรุงงานด้านต่าง ๆ ให้มีการศึกษาในหลายสาขาวิชาการเป็นการส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงและเพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สมควรยกฐานะวิทยาเขตสงขลาขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยทักษิณ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็น

---

[๓๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๗, หน้า ๓๕ - ๓๗.

หลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๗[๓๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๗[๔๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘[๔๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๔. วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๒๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๗[๔๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๒๑ ดังนี้

(๑) เพิ่มมาตรา ๖ ทวิ เพื่อกำหนดให้การกระทำอันเป็นอันตราย หรือว่าจะเป็นอันตรายต่อความปลอดภัย ณ ท่าอากาศยานซึ่งให้บริการการบินพลเรือนเป็นความผิดและกำหนดโทษสำหรับความผิดดังกล่าว

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ เพื่อกำหนดให้ผู้สนับสนุนผู้พยายามกระทำความผิด และผู้ตระเตรียมเพื่อกระทำความผิด ตามมาตรา ๖ ทวิ ต้องรับโทษด้วย

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ (๓) เพื่อกำหนดให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ ทวิ นอกราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักรด้วย

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยได้ให้ภาคยานุวัติต่อพิธีสาร เพื่อการปราบปรามการกระทำรุนแรงอันมิชอบด้วยกฎหมาย ณ ท่าอากาศยาน ซึ่งให้บริการการบินพลเรือนระหว่างประเทศเพิ่มเติมต่อจาก

---

[๓๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๗, หน้า ๕๔.

[๔๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๗, หน้า ๖๗ - ๘๔.

[๔๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘, หน้า ๒๖๖.

[๔๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๗, หน้า ๘๒ - ๙๐.

อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน ทำที่นครมอนทรีออล เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑ ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ พิธีสารดังกล่าวมีผลกำหนดให้การกระทำอันเป็นอันตรายหรือน่าจะเป็นอันตรายต่อความปลอดภัย ณ ท่าอากาศยานซึ่งให้บริการการบินพลเรือน ระหว่างประเทศเป็นความผิดเพิ่มขึ้นตามอนุสัญญาฯ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ เพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามพิธีสารดังกล่าว โดยกำหนดให้การกระทำดังกล่าว ณ ท่าอากาศยานซึ่งให้บริการการบินพลเรือนภายในประเทศเป็นความผิดด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๗[๔๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗[๔๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗[๔๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎร ได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติว่าเป็นการแก้ไขมาก และไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๗ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ในวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗[๔๖] และวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๘[๔๗] ตามลำดับ จึงถือได้ว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

---

[๔๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๗, หน้า ๓๓ - ๓๔.

[๔๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗, หน้า ๓๖๓ - ๓๘๑.

[๔๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๗, หน้า ๒๒๘.

[๔๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๓๗ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗, หน้า ๒๒๔.

[๔๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๘, หน้า ๓๔.

๑๕. วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๘[๔๘] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรีโดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะขับขี่รถยนต์ และต้องจัดให้คนโดยสารรถยนต์ซึ่งนั่งที่นั่งตอนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่รัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะโดยสารรถยนต์ และคนโดยสารรถยนต์ดังกล่าวต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะโดยสารรถยนต์ด้วย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกมีผลต่อการพัฒนาประเทศโดยตรงและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนสูงขึ้นเป็นอันมาก สมควรกำหนดมาตรการเพื่อสร้างความปลอดภัย และลดความรุนแรงของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ขับขี่รถยนต์และคนโดยสารรถยนต์ โดยกำหนดให้ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะขับขี่รถยนต์ และต้องจัดให้คนโดยสารรถยนต์ซึ่งนั่งตอนหน้าแถวเดียวกับที่นั่งผู้ขับขี่รถยนต์รัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะโดยสารรถยนต์และคนโดยสารรถยนต์ดังกล่าวต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะโดยสารรถยนต์ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และมี**เหตุผล**ว่าโดยเหตุที่พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ขับขี่รถยนต์ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยเพื่อความปลอดภัยในการขับขี่รถยนต์ ทั้งอุบัติเหตุจากการจราจรทางบกมีแนวโน้มที่จะเพิ่มจำนวนสูงขึ้น เพื่อลดความรุนแรงจากอันตรายของผู้ขับขี่และผู้โดยสารรถยนต์ สร้างความปลอดภัยแก่ผู้ใช้รถยนต์ สมควรกำหนดให้ผู้ขับขี่และผู้โดยสารซึ่งนั่งตอนหน้าแถวเดียวกับผู้ขับขี่ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งในขณะที่ขับขี่และโดยสารรถยนต์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา

---

[๔๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, <u>รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร</u> ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๘, หน้า ๑๖๘ - ๒๑๑.

และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘[๔๙] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๖. วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๓ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘[๕๐] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวกับสัญชาติและอายุ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ วรรคสาม)

(๒) ยกเลิกการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดซึ่งมีบิดาเป็นคนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๔ ยกเลิกมาตรา ๑๖ ทวิ)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดคุณสมบัติในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งบิดาเป็นคนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

(๔) ยกเลิกการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งบิดาเป็นคนต่างด้าว และ (ร่างมาตรา ๖ ยกเลิกมาตรา ๑๙)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ มาตรา ๑๐๙ ได้แก้ไขเพิ่มเติม

---

[๔๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๒๔ - ๔๒.

[๕๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๓๔๗ - ๓๗๐.

บทบัญญัติเกี่ยวกับสัญชาติและอายุของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยบัญญัติให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๒. ฉบับของนายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวกับสัญชาติและอายุ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ วรรคสาม)

(๒) ยกเลิกการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สมาชิกสภาจังหวัดซึ่งมีบิดาเป็นคนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๔ ยกเลิกมาตรา ๑๖ ทวิ)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดคุณสมบัติในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดซึ่งบิดาเป็นคนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

(๔) ยกเลิกการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ซึ่งบิดาเป็นคนต่างด้าวและเพิ่มเติมคุณสมบัติข้อห้ามของสมาชิกสภาจังหวัด (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ มาตรา ๑๐๙ ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับสัญชาติและอายุของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยบัญญัติให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยไม่จำกัดว่าบุคคลผู้มีสัญชาติไทยนั้นจะมีบิดาเป็นคนต่างด้าวหรือไม่ และกำหนดเงื่อนไขของผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งเป็นผู้มีสัญชาติไทย โดยการแปลงสัญชาติว่าจะต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี กับบัญญัติให้ผู้มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และมาตรา ๑๙๘ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว ได้บัญญัติให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น อย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑๑ (๑) และ (๒) กล่าวคือต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยซึ่งบิดาเป็นคนต่างด้าวต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย และต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้งและเพิ่มเติมคุณสมบัติข้อห้ามของสมาชิกสภาจังหวัด เพื่อให้ สอดคล้องกับมาตรา ๑๑๔ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ ให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘[๕๑] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๗. วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๓ ก หน้า ๔ - ๗ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘[๕๒] คือ

๑. ฉบับคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ในส่วนที่เกี่ยวกับสัญชาติและอายุ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๗ และร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ วรรคสาม)

(๒) ยกเลิกการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งมีบิดาเป็นคนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๔๑ ยกเลิกมาตรา ๑๗ ทวิ)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดคุณสมบัติในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาของผู้มีสิทธิรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งบิดาเป็นคนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ มาตรา ๑๐๙ ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับสัญชาติและอายุของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยบัญญัติให้บุคคลผู้มีสิทธิ

---

[๕๑] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๓๒๓ - ๓๔๑.

[๕๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๒๔๙ - ๓๑๘.

เลือกตั้งโดยไม่จำกัดว่าบุคคลผู้มีสัญชาติไทยนั้น จะมีบิดาเป็นคนต่างด้าวหรือไม่ และกำหนดเงื่อนไขของผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติว่าจะต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี กับบัญญัติให้ผู้มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งและมาตรา ๑๙๘ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว ได้บัญญัติให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑๑ (๑) และ (๒) กล่าวคือต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยซึ่งบิดาเป็นคนต่างด้าว มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย และต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๒ ให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้กำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖, ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗, ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘, ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐, ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๒ แก้ไขเพิ่มเติมครั้งหลังสุด โดยพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๓ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำหนดวันเลือกตั้ง คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาเทศบาล ที่ยังไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสมสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ และให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘[๕๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๘. วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๘[๕๔] โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอนาทวี อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอสะเดา และอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ บัญญัติว่าบรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๘[๕๕] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๕๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๒๘๙ - ๓๒๓.

[๕๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๘, หน้า ๕๔๔ - ๕๖๑.

[๕๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๑๖๙ - ๑๗๘.

๑๙. วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษพ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ.เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๓ - ๔ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๘[๕๖] โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอโนนคูณ อำเภอไพรบึง อำเภอศรีรัตนะ และกิ่งอำเภอเบญจลักษณ์ในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๘[๕๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๐. วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ.เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๕ - ๖ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๘[๕๘] โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี และมี

---

[๕๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๘, หน้า ๕๐๐ - ๕๑๗.

[๕๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๑๔๙ - ๑๖๒.

[๕๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๘, หน้า ๕๑๗ - ๕๔๔.

เหตุผลว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอเดชอุดม อำเภอนาจะหลวย อำเภอน้ำยืน อำเภอบุณฑริก กิ่งอำเภอทุ่งศรีอุดม และกิ่งอำเภอนาเยีย ในจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ บัญญัติว่าบรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๘[๕๙] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๑. วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดลพบุรี พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ.เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๕ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๘[๖๐] โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดขึ้น ในจังหวัดลพบุรี และมี**เหตุผล** ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดขึ้นในจังหวัดลพบุรี และให้มีเขตอำนาจตลอดจังหวัดลพบุรี เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีอาญาในจังหวัดดังกล่าวได้รับการคุ้มครองสิทธิประโยชน์และการสงเคราะห์ที่เหมาะสม รวมทั้งเพื่อให้มีการพิจารณาพิพากษาคดีครอบครัว ซึ่งเป็นคดีที่มีความละเอียดอ่อนโดยวิธีพิจารณาพิเศษตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ และเนื่องจากมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง

---

[๕๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๑๖๒ - ๑๖๙.

[๖๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๘, หน้า ๔๗๙ - ๕๐๐.

แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า การจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด นอกจากที่ได้จัดตั้งตามมาตรา ๘ ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๘[๖๑] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๒. วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๔๘ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘[๖๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติในเรื่องอายุของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ (๑))

(๒) คุณสมบัติในเรื่องอายุของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบล (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ (๑))

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติในเรื่องอายุของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาตำบลและของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.

---

[๖๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๑๒๑ - ๑๔๑.

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๒๙๙ - ๓๐๔.

๒๕๓๗ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘[๖๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๓. วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๐ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘[๖๔] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่ม (๑๐ ทวิ) ของมาตรา ๘ เพื่อกำหนดให้การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดตั้งบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการท่าอากาศยาน และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยได้

(๒) เพิ่ม (๔ ทวิ) ของมาตรา ๔๖ เพื่อกำหนดให้การจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ประสงค์จะให้การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยสามารถจัดตั้งบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชน เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการท่าอากาศยานและ

---

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๔๔๑ - ๔๕๑.

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๒๘๑ - ๒๙๙.

ธุรกิจอื่นที่เกี่ยวกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของการท่าอากาศยานแห่งประเทศไทยได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘[๖๕] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๔. วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ.เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๐ ก หน้า ๓-๕ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘[๖๖] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อประโยชน์ในการสร้างสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง รวมทั้งกิจการที่เกี่ยวเนื่องเพื่อรองรับการขนถ่ายสินค้านำเข้าและส่งออก สำหรับท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบังและท่าเรืออื่น ๆ และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากการรถไฟแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่องรวมทั้งกิจการที่เกี่ยวเนื่องเพื่อรองรับการขนถ่ายสินค้านำเข้าและส่งออก สำหรับท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบังและท่าเรืออื่น ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๔๒๘-๔๔๑.

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘ หน้า ๓๗๒-๓๙๒.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘[๖๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๕. วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลมิตรภาพ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ สายสีคิ้ว – เชียงคาน ตอนแยกเข้าอำเภอสีคิ้ว พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๒ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘[๖๘] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลมิตรภาพ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ สายสีคิ้ว - เชียงคาน ตอนแยกเข้าอำเภอสีคิ้ว และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ สายสีคิ้ว – เชียงคาน ตอนแยกเข้าอำเภอสีคิ้ว ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ สายสีคิ้ว – เชียงคาน ตอนแยกเข้าอำเภอสีคิ้ว พ.ศ. ๒๕๓๘ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘[๖๙] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๖๗] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๔๕๑ - ๔๗๓.

[๖๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๓๙๒ - ๔๐๖.

[๖๙] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๔๗๓ - ๔๘๖.

๒๖. วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. ๑๑๒ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๘[๗๐] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๘ มาตรา ๙๐ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๘๐ มาตรา ๑๘๒ มาตรา ๑๘๓ และมาตรา ๑๘๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) เพิ่มมาตรา ๑๒๗ ทวิ และ

(๓) ยกเลิกมาตรา ๑๘๒ ทวิ มาตรา ๑๘๓ ทวิ และมาตรา ๑๘๓ จัตวา แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

ทั้งนี้ (เพื่อแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการชี้สองสถานและระยะเวลาในการยื่นบัญชีระบุพยานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการชี้สองสถานและระยะเวลาในการยื่นบัญชีระบุพยานตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม ไม่ช่วยทำให้การพิจารณาคดีสะดวกและรวดเร็วขึ้นตามที่มุ่งหมายไว้ สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายประสพ บุษราคัม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๘ มาตรา ๙๐ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๘๐ มาตรา ๑๘๒ มาตรา ๑๘๓ และมาตรา ๑๘๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธี

---

[๗๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๒๕๘ - ๓๙๙.

พิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) เพิ่มเติมมาตรา ๑๒๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(๓) ยกเลิกมาตรา ๑๘๒ ทวิ มาตรา ๑๘๓ ตรี และมาตรา ๑๘๓ จัตวา แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

และมี**เหตุผล**ว่า โดยเหตุที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน (สมควรมีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติบางมาตรา เพราะเนื้อหาเดิมได้สร้างความสับสนและไม่เป็นธรรมในการฟ้องคดี การสู้คดีของประชาชนที่เป็นฝ่ายโจทก์ หรือฝ่ายจำเลยหรือแม้แต่ศาลเอง ก็ไม่สามารถที่จะใช้กฎหมายดังกล่าวอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนได้ ฉะนั้นเพื่อประโยชน์ของประชาชนผู้มีอรรถคดีและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม) จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายชูชัย มุ่งเจริญพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุรินทร์ พรรคกิจสังคม เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเพื่อปรับปรุงกระบวนพิจารณาและแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการชี้สองสถาน และระยะเวลาในการยื่นบัญชีระบุพยาน

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๘ มาตรา ๙๐ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๘๐ มาตรา ๑๘๒ มาตรา ๑๘๓ มาตรา ๑๘๓ ทวิ และมาตรา ๑๘๓ ตรี แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) เพิ่มเติมมาตรา ๑๒๗ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(๓) ยกเลิกมาตรา ๑๘๒ ทวิ และมาตรา ๑๘๓ จัตวา แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากตั้งแต่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับเป็นต้นมา (หลักการบางประการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ไม่ได้ช่วยทำให้การพิจารณาคดีสะดวกและรวดเร็วขึ้นตามที่มุ่งหมายไว้ แต่กลับทำให้ขั้นตอนการปฏิบัติบางประการล่าช้าและบางบทบัญญัติมีหลักเกณฑ์ วิธีพิจารณาความที่เคร่งครัดต่อคู่ความมากเกินไป อันอาจทำให้เสียความยุติธรรมได้ สมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้เหมาะสมขึ้น) จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘[๗๑] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๗. วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ.เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๘ - ๑๖ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๘[๗๒] ดังนี้

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๓ และเพิ่มมาตรา ๒๕๓ ทวิ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการขอให้โจทก์วางเงินประกันค่าฤชาธรรมเนียม

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๗ มาตรา ๒๕๘ เพิ่มมาตรา ๒๕๘ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๙ และมาตรา ๒๖๐ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา และผลบังคับของคำสั่งศาลตามคำขอในวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๔ และมาตรา ๒๖๕ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการเพิกถอน หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามคำขอในวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา การขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และการขอคุ้มครองประโยชน์ในระหว่างการพิจารณา

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ มาตรา ๒๖๙ และมาตรา ๒๗๐ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยคำขอในเหตุฉุกเฉิน

---

[๗๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๒๐๘ - ๒๓๓.

[๗๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๓๙๙ - ๑๔๑.

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาเสียใหม่ โดยกำหนดให้จำเลยมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้โจทก์วางเงินต่อศาลหรือหาประกันมาให้เพื่อการชำระค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกาได้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อความเป็นธรรมแก่จำเลยในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงในชั้นการพิจารณาของศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาว่า โจทก์จะหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าฤชาธรรมเนียมและปรับปรุง วิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาให้คลุมถึงการขอให้ระงับ แก้ไขหรือเพิกถอนการดำเนินการทางทะเบียนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลยหรือที่เกี่ยวกับการกระทำที่ถูกฟ้องร้อง กับแก้ไขผลบังคับของคำสั่งศาล ตามคำขอในวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่พิพากษาหรือทรัพย์สินของจำเลย ให้มีผลใช้บังคับได้ทันทีรวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย เพื่อให้มาตรการในการคุ้มครองโจทก์ในระหว่างการพิจารณาของศาลและการบังคับชำระหนี้ตามคำพิพากษาของศาลเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพตลอดจนเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ให้จำเลยมีสิทธิจะขอให้ศาลสั่งให้โจทก์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการถูกบังคับโดยวิธีการชั่วคราวและการพิจารณาคำขอดังกล่าว เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิของจำเลยชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๓ และเพิ่มมาตรา ๒๕๓ ทวิ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการขอให้โจทก์วางเงินประกันค่าฤชาธรรมเนียม

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๗ มาตรา ๒๕๘ เพิ่มมาตรา ๒๕๘ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๙ และมาตรา ๒๖๐ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาและการผลบังคับของคำสั่งศาลตามคำขอในวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๔ และมาตรา ๒๖๕ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการเพิกถอนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามคำขอในวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา การขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และการขอคุ้มครองประโยชน์ในระหว่างการพิจารณา

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ มาตรา ๒๖๙ และมาตรา ๒๗๐ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยคำขอในเหตุฉุกเฉิน

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา โดยให้จำเลยมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้โจทก์วางเงินต่อศาล หรือหาประกันมาให้เพื่อการชำระค่าฤชาธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในชั้นอุทธรณ์หรือฎีกาได้ด้วย ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงในขั้นการพิจารณาของศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาว่าโจทก์จะหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าฤชา

ธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย และปรับปรุงใช้คลุมถึงการขอให้ระงับ แก้ไข หรือเพิกถอน ตามคำสั่งศาลจึงอนุญาตตามคำขอที่ได้ยื่นเกี่ยวกับทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลย หรือที่เกี่ยวกับการกระทำที่ถูกฟ้องร้องให้มีผลใช้บังคับได้ทันที และมาตรการในการคุ้มครองโจทก์ในระหว่างการพิจารณาของศาลและการบังคับชำระหนี้ตามคำพิพากษาของศาลให้เป็นไปโดยมี ประสิทธิภาพ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย ตลอดจนเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการถูกบังคับโดยวิธีการชั่วคราวและการพิจารณาคำขอดังกล่าวของโจทก์ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและคุ้มครองสิทธิของจำเลยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายไสว พัฒโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๓ และเพิ่มมาตรา ๒๕๓ ทวิ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการขอให้โจทก์วางเงินประกันค่าฤชาธรรมเนียม

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๕ มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๗ มาตรา ๒๕๘ เพิ่มมาตรา ๒๕๘ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๙ และมาตรา ๒๖๐ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา และผลบังคับของคำสั่งศาลตามคำขอในวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖๑ มาตรา ๒๖๒ มาตรา ๒๖๓ มาตรา ๒๖๔ และมาตรา ๒๖๕ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการเพิกถอนหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามคำขอในวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา การขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และการขอคุ้มครองประโยชน์ในระหว่างการพิจารณา

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ มาตรา ๒๖๘ มาตรา ๒๖๙ และมาตรา ๒๗๐ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยคำขอในเหตุฉุกเฉิน

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาเสียใหม่ โดยกำหนดให้จำเลยมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้โจทก์วางเงินต่อศาลหรือหาประกันมาให้เพื่อการชำระค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกาได้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อความเป็นธรรมแก่จำเลย ในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงในชั้นการพิจารณาของศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาว่าโจทก์จะหลีกเลี่ยงไม่ชำระค่าฤชาธรรมเนียม และปรับปรุงวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาให้คลุมถึงการขอให้ระงับแก้ไข หรือเพิกถอนการดำเนินการทางทะเบียนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลยหรือที่เกี่ยวกับการกระทำที่ถูกฟ้องร้อง กับแก้ไขผลบังคับของคำสั่งศาลตามคำขอในวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษาในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่พิพาทหรือทรัพย์สินของจำเลย ให้มีผลใช้บังคับได้ทันทีรวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย เพื่อให้มาตรการในการคุ้มครองโจทก์ในระหว่างการพิจารณาของศาลและการบังคับชำระหนี้ตามคำพิพากษาของศาลเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ

ตลอดจนเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ให้จำเลยมีสิทธิจะขอให้ศาลสั่งให้โจทก์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการถูกบังคับโดยวิธีการชั่วคราวและการพิจารณาคำขอดังกล่าว เพื่อให้การคุ้มครองสิทธิของจำเลยชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘[๗๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๘. วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑ - ๔๙ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๘)

วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๓๘[๗๔] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๙ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี แถลงหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความว่ารัฐบาลได้เสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นจำนวนไม่เกิน ๘๔๓,๒๐๐ ล้านบาท และตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังเพื่อ

๑. ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับใช้เป็นหลักการในการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

๒. ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

---

[๗๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๒๓๓ - ๒๘๙.

[๗๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๑๑.

วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๘[๗๕] สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ โดยมีมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๙ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๕๗ คน เพื่อพิจารณา ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย
๒. นายประภัตร โพธสุธน
๓. นายเนวิน ชิดชอบ
๔. นายเสนาะ เทียนทอง
๕. นายฉัตรชัย เอียสกุล
๖. นายไชยวัฒน์ สินสุวงศ์
๗. นายสุวิทย์ คุณกิตติ
๘. นายปาน พึ่งสุจริต
๙. พลตรี ศรชัย มนตริวัต
๑๐. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
๑๑. นายอรัญ ธรรมโน
๑๒. นายบดี จุณณานนท์
๑๓. นายเสรี สุขสถาพร
๑๔. นายวิรัตน์ วัฒนศิริธรรม
๑๕. นายวัฒนา อัศวเหม
๑๖. นายสันต์ศักย์ งามพิเชษฐ์
๑๗. นายเรวัต สิรินุกุล
๑๘. นายสุรพันธ์ ชินวัตร
๑๙. นายวราเทพ รัตนากร
๒๐. นายจำนงค์ โพธิสาโร
๒๑. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
๒๒. นายบุญชู ตรีทอง
๒๓. นายชัย ชิดชอบ
๒๔. นายสมบัติ ศรีสุรินทร์
๒๕. นายบุญชู โรจนเสถียร
๒๖. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
๒๗. นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ
๒๘. นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร
๒๙. นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์
๓๐. นายการุณ ใสงาม
๓๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๓๒. นายชาญชัย อิสระเสนารักษ์
๓๓. นายถาวร เสนเนียม
๓๔. นายขจรศักดิ์ ศรีสวาสดิ์
๓๕. นายขจิตร ชัยนิคม
๓๖. พันเอก พล เริงประเสริฐวิทย์
๓๗. นายไพฑูรย์ แก้วทอง
๓๘. นายมานะ คูสกุล
๓๙. นายมุข สุไลมาน
๔๐. นายอิทธิ ศิริลัทธยากร
๔๑. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย
๔๒. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง
๔๓. นายโสภณ เพชรสว่าง
๔๔. นายสุรพล เกียรติไชยากร
๔๕. นายประทวน เขียวฤทธิ์
๔๖. นายถวิล จันทร์ประสงค์
๔๗. นายสุทิน นพเกตุ
๔๘. นายพีระพงศ์ สาคริก

---

[๗๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๒๓๑.

๔๙. นายอร่าม อามระดิษ
๕๐. นายธำรงค์ ไทยมงคล
๕๑. นายวิเชียร ขาวขำ
๕๒. นางลลิตา ฤกษ์สำราญ
๕๓. นายสนิท กุลเจริญ
๕๔. พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
๕๕. นายนิพนธ์ ธาราภูมิ
๕๖. นายสมศักดิ์ คุณเงิน
๕๗. นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน

วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๘[๗๖] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว และพิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรา

วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๘[๗๗] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงลำดับตามมาตรา

วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๘[๗๘] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๘[๗๙] วุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และลงมติให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีจำนวน ๘๔๓,๒๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดสรรให้ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ ดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล

---

[๗๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๘ สมัยวิสามัญ ครั้งที่หนึ่ง เล่ม ๑ - ๒, วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๘, หน้า ๒๗ - ๑๘๐.

[๗๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒/๒๕๓๘ สมัยวิสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๘, หน้า ๑ - ๑๘๐.

[๗๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๓๘ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๘, หน้า ๓๙๗.

[๗๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๓๘ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๘, หน้า ๔๑ - ๑๗๘.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี ๒๕๓๕

สารบาญ

เรื่อง		หน้า
๑.	**พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร) (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๙)	๓๘
๒.	**พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามงคลสมัยพระราชพิธีกาญจนาภิเษก พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๙)	๓๙
๓.	**พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ให้ศาลพลเรือนเป็นศาลทหารในเวลาไม่ปกติ และที่ให้ศาลทหารพิจารณาคดีซึ่งเกี่ยวกับความผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๒๗ ก หน้าที่ ๑ - ๔ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๙)	๔๐
๔.	**พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙** (ให้กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมการใช้แรงงานต่างด้าว และปรับปรุงอัตราโทษที่จะลงแก่ผู้ใช้เรือทำการประมงหรือพยายามทำการประมงในเขตการประมงไทย และกำหนดโทษสำหรับคนต่างด้าวซึ่งทำหน้าที่เป็นลูกเรือประมงในเขตการประมงโดยมิได้รับอนุญาต) (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)	๔๒
๕.	**พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)	๔๔
๖.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ-บางโคล่ และสายพญาไท–ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตราชเทวี เขตปทุมวัน และเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๓๘ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)	๔๕

เรื่อง		หน้า
๗.	**พระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๓๘ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)	๔๖
๘.	**พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๓๘ ก หน้า ๑ - ๕๑ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)	๔๗
๙.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลแก่งเลิงจาน ตำบลท่าสองคอน และตำบลเกิ้ง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) – สกลนคร ตอนเลี่ยงเมืองมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)	๔๙
๑๐.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองบัวใหญ่ ตำบลบ้านกอก ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจัตุรัส และตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๗๐ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองบัวใหญ่) – หนองจาน พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)	๕๐
๑๑.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลสันกลาง ตำบลทุ่งต้อม ตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๙ สายต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม–ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม–อำเภอสันป่าตอง พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙)	๕๑
๑๒.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๖ สายเสิงสาง – โคกน้อยโนนสมบูรณ์ ตอนอำเภอเสิงสาง – โนนสำราญ พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)	๕๒

เรื่อง **หน้า**

๑๓. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโคกเดื่อ อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๐๐๔ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์– ต่อเขตสุขาภิบาลซับสมอทอดควบคุม ตอนสี่แยกไดตาล พ.ศ. ๒๕๓๙** ๕๓

(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

๑๔. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าโรง อำเภอวิเชียรบุรี และตำบลกันจุ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๒๗๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล)– บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) ตอนอำเภอวิเชียรบุรี-บ้านเนินสะเดา พ.ศ. ๒๕๓๙** ๕๔

(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑๖ - ๑๘ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

๑๕. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๓๑ สายทางแยกเข้าสุพรรณบุรี ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง – บ้านคันคู พ.ศ. ๒๕๓๙** ๕๕

(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑๙ –-๒๑ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

๑๖. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒ สายสระบุรี – หนองคาย (เขตแดน) ตอน กม. ๑๖๓ + ๐๐๐ - ต่อเขตแดนไทยลาว พ.ศ. ๒๕๓๙** ๕๖

(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๒๒ - ๒๔ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

๑๗. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยแก้ว อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (บ้านใหม่) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๒ (หนองลาว) พ.ศ. ๒๕๓๙** ๕๗

(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๒๕ - ๒๗ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

เรื่อง **หน้า**

๑๘. **พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙** ๕๘
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ - ๒๑ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

๑๙. **พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙** ๖๐
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๒๒ - ๒๖ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

๒๐. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดเหรียญชัยสมรภูมิ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙** ๖๒
(ให้ปรับปรุงรูปแบบของกฎหมายว่าด้วยเหรียญชัยสมรภูมิ)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙)

๒๑. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และอำเภอไทรน้อย อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๕๓๙** ๖๓
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ก ๔๕ หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙)

๒๒. **พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๓๙** ๖๔
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๕ ก หน้า ๔ - ๕ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙)

๒๓. **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๓๙** ๖๕
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๙)

๒๔. **พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙** ๖๘
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑ - ๑๓ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙)

๒๕. **พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙** ๗๐
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑๔ - ๒๑ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙)

๒๖. **พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๙** ๗๓
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑ - ๑๒ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙)

เรื่อง **หน้า**

๒๗. **พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๓๙** ๗๕
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๗ ก หน้า ๑ - ๑๙ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙)

๒๘. **พระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๙** ๗๖
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๗ ก หน้า ๒๐ - ๒๒ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๙)

๒๙. **พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙** ๗๘
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๙ ก หน้า ๑ - ๑๘ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

๓๐. **พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๙** ๘๐
(เพื่อกำหนดให้มหาวิทยาลัยแม้โจ้เป็นส่วนราชการแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ในทบวงมหาวิทยาลัย)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๙ ก หน้า ๑๙ - ๒๑ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

๓๑. **พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙** ๘๒
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๑ - ๒๔ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

๓๒. **พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙** ๘๓
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๒๕ - ๒๙ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

๓๓. **พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๙** ๘๕
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

๓๔. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙** ๘๖
(เพื่อกำหนดให้ผู้พิพากษาและเจ้าพนักงานศาลได้รับค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานในวันหยุดงาน หรือในเวลาใด ๆ นอกเวลาทำการปกติตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๔ - ๕ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

เรื่อง **หน้า**

๓๕. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๓๙** ๘๗

(โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลจัดหาล่ามให้แก่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลยหรือพยานที่ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยและไม่มีล่าม ลดระยะเวลาที่ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจควบคุมตัวผู้ถูกจับในกรณีที่มีเหตุจำเป็นลงเหลือไม่เกินสามวัน และกำหนดให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจร้องขอต่อศาลให้สั่งขังผู้ต้องหาไว้ ณ สถานที่ที่พนักงานสอบสวนกำหนดตามระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร รวมทั้งกำหนดให้ศาลต้องถามจำเลยก่อนเริ่มการพิจารณาว่ามีทนายหรือไม่ หากไม่มีและจำเลยต้องการก็ให้ศาลตั้งทนายให้สำหรับคดีที่มีอัตราโทยจำคุกหรือคดีที่จำเลยมีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่ถูกฟ้อง)

(ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๖ - ๙ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๓๙

๑. วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๘[๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและแก้ไขเพิ่มเติมลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ ร่างมาตรา ๔ ยกเลิก (๒) ของมาตรา ๑๓ และร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖) และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร และลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภากรุงเทพมหานครที่ยังไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการที่ยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ และให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๙[๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๙[๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนน

---

[๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๘, หน้า ๑๖ - ๔๙.

[๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๖๕ - ๓๖๖.

เสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒. วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามงคลสมัยพระราชพิธีกาญจนาภิเษก พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๙[๔] โดยมี**หลักการ**ให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหามงคลสมัยพระราชพิธีกาญจนาภิเษก และมี**เหตุผล**ว่าเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติและรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ ในองค์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ที่ได้ทรงประกอบพระราชกรณียกิจอันเป็นคุณประโยชน์อย่างยิ่งต่อประเทศชาติ และอาณาประชาราษฎร์มาโดยตลอด ในวโรกาสมหามงคลสมัยพระราชพิธีกาญจนาภิเษกใน พ.ศ. ๒๕๓๙ สมควรให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทร มหาภูมิพลอดุลยเดช มหามงคลสมัยพระราชพิธีกาญจนาภิเษกขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และพิจารณาในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๙[๕] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๙, หน้า ๖๑ - ๗๕.

[๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๑๗ - ๓๒๘.

[๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๙, หน้า ๔๗ - ๖๑.

๓. วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ให้ศาลพลเรือนเป็นศาลทหารในเวลาไม่ปกติ และที่ให้ศาลทหารพิจารณาคดีซึ่งเกี่ยวกับความผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๒๗ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๙[๖] โดยมี**หลักการ**ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๒ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

(๓) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

(๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

(๕) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖ ลงวันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(๖) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐๑ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(๗) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๗

(๘) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

(๙) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

(๑๐) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

(๑๑) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๔ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

(๑๒) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๔ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

(๑๓) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๙ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

---

[๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๙, หน้า ๑๓๕ - ๑๗๐.

(๑๔) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

(๑๕) คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

(๑๖) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๒๓

(๑๗) มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการให้ศาลพลเรือนทำหน้าที่เป็นศาลทหารในเวลาไม่ปกติ และการให้ศาลทหารพิจารณาคดี ซึ่งเกี่ยวกับความผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ตามประกาศของคณะปฏิวัติและคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน เป็นวิธีปฏิบัติในระหว่างที่ประเทศตกอยู่ในภาวะฉุกเฉิน อันเนื่องจากมีการปฏิวัติหรือรัฐประหาร บัดนี้ สมควรยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และพระราชบัญญัติซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมประกาศหรือคำสั่งดังกล่าว รวม ๑๗ ฉบับ ที่ให้ศาลพลเรือนทำหน้าที่เป็นศาลทหารในเวลาไม่ปกติ และที่ให้ศาลทหารพิจารณาคดีซึ่งเกี่ยวกับความผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และพิจารณาในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๓๙[๗] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๘] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๙]

---

[๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา (ครั้งที่ ๑ - ๖) ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๓๙, หน้า ๘๑.

[๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๗๖.

[๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๑๔.

๔. วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๙[๑๐] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒ ดังนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมการใช้แรงงานคนต่างด้าวทำหน้าที่เป็นลูกเรือในเรือประมงในเขตการประมงไทย ในกรณีที่เกิดการขาดแคลนแรงงานดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๕ ตรี)

(๒) ปรับปรุงอัตราโทษที่จะลงแก่ผู้ใช้เรือทำการประมงหรือพยายามทำการประมงในเขตการประมงไทย โดยฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสม (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

(๓) กำหนดโทษสำหรับคนต่างด้าวซึ่งทำหน้าที่เป็นลูกเรือในเรือประมงในเขตการประมงโดยมิได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันมีการขาดแคลนแรงงานไทยในการทำหน้าที่เป็นลูกเรือในเรือประมง ซึ่งทำให้มีผลกระทบต่อสภาวะเศรษฐกิจของประเทศสมควรส่งเสริมให้มีแรงงานสำหรับการประมงมากขึ้น โดยผ่อนผันให้คนต่างด้าวซึ่งประสงค์จะทำหน้าที่เป็นลูกเรือในเรือประมงในเขตประมงไทยสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวได้ ประกอบกับความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒ บางกรณีไม่มีการกำหนดโทษไว้และบางกรณีมีอัตราโทษไม่เหมาะสม สมควรกำหนดโทษและแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒ ดังนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมการใช้แรงงานคนต่างด้าวทำหน้าที่เป็นลูกเรือในเรือประมงในเขตการประมงไทย ในกรณีที่เกิดการขาดแคลนแรงงานดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๕ ทวิ และมาตรา ๕ ตรี)

---

[๑๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๔๕ - ๔๕๕.

(๒) ปรับปรุงอัตราโทษที่จะลงแก่ผู้ใช้เรือทำการประมงหรือพยายามทำการประมงในเขตการประมงไทย โดยฝ่าฝืนบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสม (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

(๓) กำหนดโทษสำหรับคนต่างด้าวซึ่งทำหน้าที่เป็นลูกเรือในเรือประมงในเขตการประมงโดยมิได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าปัจจุบันมีปัญหาขาดแคลนแรงงานไทยในกิจการประมง ทำให้กระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ สมควรผ่อนผันให้คนต่างด้าวซึ่งประสงค์จะเป็นลูกเรือในเรือประมงในเขตการประมงไทย สามารถทำหน้าที่ดังกล่าวได้ประกอบกับความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒ บางกรณีไม่มีการกำหนดโทษไว้เพราะบางกรณีมีอัตราโทษไม่สอดคล้องกับยุคสมัย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๑๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๑๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๓] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๔]

---

[๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๑๒.

[๑๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๒๐.

[๑๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๔๒.

[๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๖๐ - ๖๑.

๕. วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๕] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี ในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ อันเป็นมหามงคลกาลอันสำคัญยิ่ง เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติและให้เกิดความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชในมหามงคลกาลนี้ สมควรมีการล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้ว และสมควรให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาสั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไปด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายอรรถสิทธิ์ ทรัพยสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน เนื่องในมหามงคลวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องในมหามงคลวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ ๕๐ ปี ในวันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ นับว่าเป็นมหามงคลกาลอันสำคัญยิ่ง เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติในมหามงคลกาลนี้ สมควรให้มีการล้างมลทินให้แก่ผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้พ้นโทษไปแล้ว และผู้ถูกลงโทษทางวินัยของกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งได้รับการลงโทษทางวินัยไปแล้ว เพื่อให้บุคคลเหล่านี้ได้มีสิทธิสมบูรณ์เช่นเดียวกับบุคคลทั้งหลายซึ่งไม่เคยรับโทษ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๘๑ - ๑๓๒.

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๖. วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ – บางโคล่ และสายพญาไท – ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตราชเทวี เขตปทุมวัน และเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๓๘ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๗] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ – บางโคล่ และสายพญาไท – ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตราชเทวี เขตปทุมวัน และเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ – บางโคล่ และสายพญาไท – ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตราชเทวี เขตปทุมวัน และเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่เขตดุสิต เขตราชเทวี เขตปทุมวัน เขตห้วยขวาง เขตบางกะปิ เขตคลองเตย เขตประเวศ เขตบางคอแหลม และเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๗๐ - ๓๘๙.

[๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๓๐ - ๒๔๐.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๘] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๗. วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๓๘ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๙] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงแบบกฎหมายว่าด้วยเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สยามมกุฎราชกุมาร และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ว่าด้วยเหรียญที่ระลึกพระราชพิธีสถาปนาสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร ได้ออกใช้บังคับในระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิวัติและใช้ชื่อว่าประกาศของคณะปฏิวัติ สมควรปรับปรุงรูปแบบและบทบัญญัติของกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวให้เป็นพระราชบัญญัติ เพื่อให้เป็นไปตามวิธีการตรากฎหมายในระบบปกติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๒๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๔๖ - ๒๖๘.

[๑๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๓๒ - ๑๔๒.

[๒๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๘๙ - ๔๐๘.

๘. วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๑ - ๕๑ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๙)

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๒๑] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

นายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี แถลงหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีใจความว่า รัฐบาลได้เสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๙๘๔,๐๐๐ ล้านบาท และตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังเพื่อ

๑. เพื่อให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับใช้เป็นหลักในการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

๒. ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๒๒] สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ โดยมีมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๕๗ คน เพื่อพิจารณา ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายอำนวย วีรวรรณ	๒. นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย
๓. นายบดี จุณณานนท์	๔. นายประภัตร โพธสุธน
๕. นายเสนาะ เทียนทอง	๖. นายเกียรติชัย ชัยเชาวรัตน์
๗. นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	๘. นายรักเกียรติ สุขธนะ
๙. นายอำนวย ยศสุข	๑๐. นายปาน พึ่งสุจริต
๑๑. นายเจี่ย ก๊กผล	๑๒. หม่อมราชวงศ์จัตุมงคล โสณกุล
๑๓. นายเสรี สุขสถาพร	๑๔. นายสมชาย กรุสวนสมบัติ
๑๕. นายชัย ชิดชอบ	๑๖. นายยงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ
๑๗. นายสฤษฏ์ อึ้งอภินันท์	๑๘. นายจำนงค์ โพธิสาโร
๑๙. นายชัชวาลย์ ชมภูแดง	๒๐. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์

---

[๒๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๖ - ๗.

[๒๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๑๕, ๒๑๙ - ๒๒๑.

๒๑. นายวัลลภ สุปริยศิลป์
๒๒ นายสง่า ธนสงวนวงศ์
๒๓. นายสนั่น สบายเมือง
๒๔. นายอร่าม โล่ห์วีระ
๒๕. นายอาคม เอ่งฉ้วน
๒๖. นายธานินทร์ ใจสมุทร
๒๗. นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย
๒๘. นายอภิชาติ ตีรสวัสดิชัย
๒๙. นายบุญชู โรจนเสถียร
๓๐. นายรักษ์ ตันติสุนทร
๓๑. นายบุญมาก ศิริเนาวกุล
๓๒. นายโกวิทย์ ธารณา
๓๓. นายเกรียง กัลป์ตินันท์
๓๔. ร้อยตรี นุกูล ธนิกุล
๓๕. นายอนุชาติ บรรจงสุภมิตร
๓๖. นายบูราฮานูดิน อุเซ็ง
๓๗. นายสฤษดิ์ ประดับศรี
๓๘. นายพิชัย มงคลวิระกุล
๓๙. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์
๔๐. นายพินิจ จันทรสุรินทร์
๔๑. นายกนก ลิ้มตระกูล
๔๒. นายปิยะ ปิตุเดชะ
๔๓. นายจำลอง ครุฑขุนทด
๔๔. นายประสพ บุษราคัม
๔๕. นางอรดี สุทธศรี
๔๖. นายอุดมเดช รัตนเสถียร
๔๗. นางสาวอรทัย กาญจนชูศักดิ์
๔๘. ว่าที่เรือโท วัลลภ ยังตรง
๔๙. นายธำรงค์ ไทยมงคล
๕๐. นายชูศักดิ์ แอกทอง
๕๑. นายไพรัช นุชิต
๕๒. ร้อยตรี วัฒนา แก้วศิริ
๕๓. นายปัญญา ศรีปัญญา
๕๔. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๕๕. นายอุส่าห์ สระมาลา
๕๖. นายเอกภาพ พลซื่อ
๕๗. นายมานะ แพรสกุล

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน

วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๙[๒๓] สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว และพิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรา

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๙[๒๔] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับมาตรา

---

[๒๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๒ - ๓๒๐.

[๒๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๑ - ๓๒๘.

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๙[๒๕] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับมาตรา

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๓๙[๒๖] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับมาตรา

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๙[๒๗] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๙[๒๘] วุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีจำนวน ๙๘๔,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดสรรให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล

๕. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลแก่งเลิงจาน ตำบลท่าสองคอน และตำบลเกิ้ง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) – สกลนคร ตอนเลี่ยงเมืองมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙)

---

[๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๐ - ๒๖๓.

[๒๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๑ - ๓๒๗.

[๒๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๔๐ - ๓๐๑.

[๒๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๔๐.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๒๙] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลแก่งเลิงจาน ตำบลท่าสองคอน และตำบลเกิ้ง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) – สกลนคร ตอนเลี่ยงเมืองมหาสารคาม และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) – สกลนคร ตอนเลี่ยงเมืองมหาสารคาม ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) – สกลนคร ตอนเลี่ยงเมืองมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๓๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๐. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองบัวใหญ่ ตำบลบ้านกอก ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจัตุรัส และตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๗๐ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองบัวใหญ่) - หนองจาน พ.ศ.๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙)

---

[๒๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๘๕ - ๒๙๘.

[๓๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๐๘ - ๓๒๓.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๓๑] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองบัวใหญ่ ตำบลบ้านกอก ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจัตุรัส และตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๗๐ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองบัวใหญ่) - หนองจาน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองบัวใหญ่)-หนองจาน ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองบัวใหญ่)-บ้านหนองบัวบาน-กิ่งอำเภอหนองบัวระเหว พ.ศ. ๒๕๒๕ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๓๒] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๑. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลสันกลาง ตำบลทุ่งต้อม ตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม – ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม – อำเภอสันป่าตอง พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙)

---

[๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๙๘ - ๓๑๓.

[๓๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๒๓ - ๓๔๐.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๓๓] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลสันกลาง ตำบลทุ่งต้อม ตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม – ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุมตอนต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม – อำเภอสันป่าตอง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม – ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม – อำเภอสันป่าตอง ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม–ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุมตอนต่อเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม–อำเภอสันป่าตอง พ.ศ. ๒๕๓๒ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๓๔] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๒. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๖ สายเสิงสาง – โคกน้อยโนนสมบูรณ์ ตอนอำเภอเสิงสาง – โนนสำราญ พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙)

---

[๓๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๑๓ - ๓๒๙.

[๓๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๔๐ - ๓๕๗.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๙[๓๕] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๖ สายเสิงสาง – โคกน้อยโนนสมบูรณ์ ตอนอำเภอเสิงสาง – โนนสำราญ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๖ สายเสิงสาง – โคกน้อยโนนสมบูรณ์ ตอนอำเภอเสิงสาง – โนนสำราญ ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๖ สายเสิงสาง – โคกน้อยโนนสมบูรณ์ ตอนอำเภอเสิงสาง – โนนสำราญ พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๓๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๓. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโคกเดื่อ อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๐๔ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์-ต่อเขตสุขาภิบาลซับสมอทอดควบคุม ตอนสี่แยกไดตาล พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๓๗] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโคกเดื่อ อำเภอไพศาลี

---

[๓๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๒๙ - ๓๔๑.

[๓๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๕๗ - ๓๗๐.

[๓๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๗๒ - ๒๐๗.

จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๐๔ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์ - ต่อเขตสุขาภิบาลซับสมอทอดควบคุม ตอนสี่แยกไดตาล และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๐๔ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์ - ต่อเขตสุขาภิบาลซับสมอทอดควบคุม ตอนสี่แยกไดตาล ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๐๔ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์-ต่อเขตสุขาภิบาลซับสมอทอดควบคุม ตอนสี่แยกไดตาล พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๓๘] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๔. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าโรง อำเภอวิเชียรบุรี และตำบลกันจุ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) ตอนอำเภอวิเชียรบุรี – บ้านเนินสะเดา พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑๖ - ๑๘ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๓๙] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าโรง อำเภอวิเชียรบุรี และตำบลกันจุ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) ตอนอำเภอวิเชียรบุรี –

---

[๓๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๑๔ - ๒๓๔.

[๓๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๕๓ - ๒๖๗.

บ้านเนินสะเดา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) ตอนอำเภอวิเชียรบุรี – บ้านเนินสะเดา ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๒๑๑ (อำเภอวิเชียรบุรี) – บ้านเนินสะเดา พ.ศ. ๒๕๒๗ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๔๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๕. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๓๑ สายทางแยกเข้าสุพรรณบุรี ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง – บ้านคันคู พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑๙ - ๒๑ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๔๑] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๔๓๑ สายแยกเข้าสุพรรณบุรี ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง – บ้านคันคู และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๓๑ สายทางแยกเข้าสุพรรณบุรี ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง – บ้านคันคู ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกา

---

[๔๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๘๑ - ๒๙๕.

[๔๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๐๗ - ๒๓๐.

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๓๑ สายแยกทางเข้าสุพรรณบุรี ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง – บ้านคันคู พ.ศ. ๒๕๓๒ เสร็จแล้วสมควรดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๔๒] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๖. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ สายสระบุรี - หนองคาย (เขตแดน) ตอน กม. ๑๖๓+๐๐๐ – ต่อเขตแดนไทยลาว พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๒๒ - ๒๔ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๔๓] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ สายสระบุรี - หนองคาย (เขตแดน) ตอน กม.๑๖๓+๐๐๐- ต่อเขตแดนไทยลาว และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๒ สายสระบุรี-หนองคาย (เขตแดน) ตอน กม. ๑๖๓+๐๐๐- ต่อเขตแดนไทยลาว ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายสระบุรี - หนองคาย (เขตแดน) ตอน กม.๑๖๓+๐๐๐- ต่อเขตแดนไทยลาว พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๔๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๓๔ - ๒๔๖.

[๔๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๔๐ - ๒๕๓.

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๔๔] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๗. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยแก้ว อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (บ้านใหม่) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๒ (หนองลาว) พ.ศ. ๒๕๓๙** (รจ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๒๕ - ๒๗ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๔๕] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยแก้ว อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (บ้านใหม่) –

บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๒ (หนองลาว) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (บ้านใหม่) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๒ (หนองลาว) ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (บ้านใหม่) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๒ (หนองลาว) พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๔๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๖๘ - ๒๘๑.

[๔๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๖๗ - ๒๘๕.

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๔๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๘. วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ.เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ - ๒๑ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘[๔๗] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากระบบบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ให้รัฐต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการประจำทุกปี โดยไม่มีการกันเงินสำรองไว้ล่วงหน้าสำหรับจ่ายบำเหน็จบำนาญในอนาคตนั้น ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ทางการเงินการคลังของประเทศในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจวางแผนเชิงบริหารการเงินการคลังของประเทศในระยะยาว และไม่อาจวางแผนพัฒนาบุคลากรของรัฐได้ ดังนั้น สมควรปรับปรุงระบบบำเหน็จบำนาญข้าราชการดังกล่าวเสียใหม่โดยจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการขึ้นมีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อเป็นหลักประกันการจ่ายบำเหน็จบำนาญและให้ประโยชน์ตอบแทนการรับราชการแก่ข้าราชการที่เป็นสมาชิกของกองทุน เมื่อออกจากราชการ และส่งเสริมการออมทรัพย์และจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นให้แก่ข้าราชการที่เป็นสมาชิกของกองทุน รวมทั้งให้เป็นสถาบันเงินออมที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเงินออมภายในประเทศ และการส่งเสริมการลงทุนอันเป็นการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมอีกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๔๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๙๕ - ๓๐๘.

[๔๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๓๙๘ - ๔๙๕.

๒. ฉบับของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เพื่อจ่ายเงินยังชีพรายเดือนหรือเงินอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้แทนการจ่ายบำเหน็จบำนาญจากเงิน

งบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งดำเนินการโดยสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และมี**เหตุผล**ว่าการที่ทางราชการตั้งงบประมาณเพื่อจ่ายบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการ เมื่อพ้นจากราชการเป็นการไม่เหมาะสมเพราะเป็นการจ่ายเงินตอบแทนแก่การทำงานในอดีต ซึ่งเป็นภาระแก่งบประมาณในขณะที่ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากราชการไปแล้ว ดังนั้น จึงจำเป็นที่ต้องจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการขึ้นเพื่อแบ่งเบาภาระดังกล่าว โดยมีเหตุผลและความจำเป็นดังนี้

๑. รัฐบาลมีภาระผูกพันที่จะต้องจัดสรรเงินเพื่อจ่ายเป็นบำเหน็จบำนาญข้าราชการแต่ที่ผ่านมารัฐเพียงตั้งงบประมาณรายจ่ายเป็นรายปีตามแต่จะคำนวณภาระได้ในแต่ละปีเท่านั้น ไม่มีการวางแผนเชิงบริหารการคลังในระยะยาวไว้ และที่สำคัญไม่มีการกันเงินสำรองไว้ล่วงหน้า จึงสมควรปรับปรุงระบบบำเหน็จบำนาญให้มีการกันเงินสำรองไว้ต่างหาก และจัดตั้งในรูปกองทุน ซึ่งจะทำให้สามารถกำหนดภาระของรัฐ และวางแผนระยะยาวได้

๒. การจ่ายเงินตามระบบบำเหน็จบำนาญปัจจุบันได้ยึดหลักการคำนวณ โดยอิงเงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นหลัก ทำให้รัฐไม่สามารถปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการ ให้สอดคล้องกับภาระค่าครองชีพที่แท้จริง เพราะเมื่อมีการปรับปรุงอัตราเงินเดือนของข้าราชการ รายจ่ายบำเหน็จบำนาญจะเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย จึงสมควรปรับปรุงระบบบำเหน็จบำนาญโดยลดการอิงเงินเดือนเดือนสุดท้ายให้น้อยลง

๓. หากรัฐบาลไม่ปรับปรุงระบบบำเหน็จบำนาญ ในอนาคตภาระการจ่ายบำเหน็จบำนาญเมื่อเทียบเป็นอัตราส่วนกับรายจ่ายประจำแล้วจะเพิ่มขึ้นสูงมาก

๔. กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจะเป็นสถาบันเงินออมเพื่อช่วยส่งเสริมการลงทุนเพื่อช่วยแก้ไขการขาดแคลนเงินออมภายในประเทศด้วย

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๔๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๔๙] ที่ประชุมมีมติเห็นชอบในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และ

---

[๔๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๗๖.

[๔๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๐๔.

ตั้งคณะ กรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙[๕๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙[๕๑]

๑๙. วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๒๒ - ๒๖ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘[๕๒] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้าราชการพลเรือน” ในมาตรา ๔ เพื่อให้ครอบคลุมถึงข้าราชการทุกประเภทที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายนี้

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๐ ทวิ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การคิดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกจากราชการไปแล้ว และภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ให้สอดคล้องกับหลักการในกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒ เพื่อให้ข้าราชการทุกประเภทใช้หลักเกณฑ์เดียวกันในการคำนวณบำนาญ

(๔) ยกเลิกหมวด ๔ ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๕ ทวิ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการในกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ให้งดการจ่ายบำนาญแก่ผู้รับบำนาญตลอดเวลาที่กลับเข้ารับราชการใหม่

---

[๕๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๗๑.

[๕๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๗.

[๕๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๔๘๕ - ๕๒๑.

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ เพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิทธิรับบำเหน็จตกทอดและการแบ่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้สอดคล้องกับหลักการในกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ได้ใช้บังคับมานานแล้วและมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการในการจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ในส่วนที่เกี่ยวกับการคิดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการที่กลับเข้ารับราชการใหม่ สิทธิรับบำเหน็จตกทอดและการแบ่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอด สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมและสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ในส่วนของนิยามและหลักเกณฑ์การคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการให้เป็นธรรมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับการจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการในส่วนของนิยาม และหลักเกณฑ์การคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการให้เป็นธรรมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับการจัดตั้งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๕๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๕๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙[๕๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๕๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๘๑.

[๕๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๐๘.

[๕๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๗๒.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙[๕๖]

๒๐. วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดเหรียญชัยสมรภูมิ พุทธศักราช ๒๔๘๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอน ๔๔ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๕๗] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงรูปแบบของกฎหมายว่าด้วยเหรียญชัยสมรภูมิ และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ว่าด้วยเหรียญชัยสมรภูมิซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดเหรียญชัยสมรภูมิ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ได้ออกใช้บังคับในระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิวัติและใช้ชื่อว่าประกาศของคณะปฏิวัติ สมควรปรับปรุงรูปแบบและบทบัญญัติของกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวให้เป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามวิธีการตรากฎหมายในระบบปกติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙[๕๘] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๕๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๘.

[๕๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๒๐ - ๑๑๒.

[๕๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๗๒ - ๑๘๓.

๒๑. วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และอำเภอไทรน้อย อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๕ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๕๙] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และอำเภอไทรน้อย อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เพื่อสร้างคลองส่งน้ำดิบและโรงงานผลิตน้ำประปา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการประปานครหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างคลองส่งน้ำดิบและโรงงานผลิตน้ำประปาตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลบางภาษี ตำบลบางเลน ตำบลหนองนกกระทุง ตำบลนราภิรมย์ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ตำบลทวีวัฒนา ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย ตำบลบางคูรัด อำเภอบางบัวทอง ตำบลบ้านใหม่ ตำบลบางแม่นาง ตำบลบางใหญ่ ตำบลบางม่วง อำเภอบางใหญ่ และตำบลบางคูเวียง ตำบลปลายบาง ตำบลศาลากลาง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙[๖๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๒. วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๔๕ ก หน้า ๔ - ๕ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๙)

---

[๕๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๖๔ - ๑๗๒.

[๖๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๔๖ - ๗๖.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๓๙[๖๑] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอเกาะสมุย และอำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ บัญญัติว่าบรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายประวิช นิลวัชรมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลจังหวัดสุราษฎร์ธานีขึ้นที่อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้มีเขตอำนาจในท้องที่อำเภอเกาะสมุยและอำเภอเกาะพงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว จะได้รับความยุติธรรมจากศาลโดยทั่วถึงกัน และจะเป็นการสะดวกต่อการพิจารณาคดีความต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องที่ดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณาและพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙[๖๒] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๖๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๘๒ - ๘๘.

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๒๔ - ๑๓๙.

๒๓. วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๙

ประกาศใช้**รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๓๙** (ร.จ.๑๑๓ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๑ - ๑๕ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๙)

วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๙ ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา[๖๓] ที่ประชุมได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ซึ่งมีสาระสำคัญให้เพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ (เพิ่มเติมหมวด ๑๒) และเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการประชุมร่วมกันของรัฐสภา เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ (เพิ่มเติม (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) และ (๑๙) ของมาตรา ๑๖๐) เพื่อเป็นการสมควรจัดให้มีวิธีการจัดทำรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ทั้งฉบับเพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญในการปฏิรูปการเมือง โดยให้มีคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญซึ่งประกอบด้วยบุคคลจากหลายสาขาอาชีพเป็นองค์กรในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อปรับปรุงโครงสร้างทางการเมืองขึ้นใหม่ให้มีเสถียรภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุมัติรัฐธรรมนูญโดยการออกเสียงประชามติได้ด้วย ทั้งนี้โดยยังคงรักษาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขไว้ตลอดไป ที่ประชุมลงมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๓๙๗ เสียง งดออกเสียง ๑๓๓ เสียง และให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๔๕ คน ขึ้นพิจารณา ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายเกษม สุวรรณกุล
๒. พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุกข์
๓. นายเงิน ไชยศิวามงคล
๔. พลเอก จรัล กุลละวณิชย์
๕. นายจาตุรนต์ ฉายแสง
๖. นายจำลอง ครุฑขุนทด
๗. นายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์
๘. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย
๙. นายชัยอนันต์ สมุทวณิช
๑๐. นายชำนิ ศักดิเศรษฐ์
๑๑. นายชุมพล ศิลปอาชา
๑๒. นายดุสิต โสภิตชา
๑๓. นายเดโช สวนานนท์
๑๔. นายถวิล ไพรสณฑ์
๑๕. พลเอก เทียนชัย สิริสัมพันธ์
๑๖. นายธีรภัทร เสรีรังสรรค์
๑๗. นายนรนิติ เศรษฐบุตร
๑๘. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันทน์
๑๙. นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์
๒๐. นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ
๒๑. นายประสพ บุษราคัม
๒๒. นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา
๒๓. นายพินิจ จันทรสุรินทร์
๒๔. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข
๒๕. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๒๖. นายโภคิน พลกุล

---

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑ สมัยสามัญครั้งที่สอง, วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑ - ๒๘๓.

๒๗. นายยงยุทธ ติยะไพรัช
๒๘. นายลิขิต ธีรเวคิน
๒๙. นายวิษณุ เครืองาม
๓๐. นายสมภพ โหตระกิตย์
๓๑. นายสมยศ เชื้อไทย
๓๒. นายสมศักดิ์ คุณเงิน
๓๓. นายสวัสดิ์ คำประกอบ
๓๔. นายสังข์ทอง ศรีธเรศ
๓๕. นายสันต์ หัตถีรัตน์
๓๖. นายสุชน ชาลีเครือ
๓๗. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๓๘. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
๓๙. นายอดิศร เพียงเกษ
๔๐. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๔๑. นายอมร จันทรสมบูรณ์
๔๒. นายอลงกรณ์ พลบุตร
๔๓. นายอักขราทร จุฬารัตน
๔๔. นายอัษฎางษ์ ปาณิกบุตร
๔๕. นายอำนาจ สอนอิ่มสาตร์

วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๙[๖๔] ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ที่ประชุมได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาวาระที่ ๒ โดยที่ประชุมมีมติให้งดใช้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๙๙ และข้อ ๑๐๓ ด้วยคะแนนเสียง ๓๐๗ เสียง และไม่เห็นชอบ ๑๔๓ เสียง และให้คณะกรรมาธิการวิสามัญนำร่างรัฐธรรมนูญฯ กลับไปพิจารณาปรับปรุงใหม่และกำหนดแนวทางการพิจารณาไว้ ๕ ประเด็น ดังนี้

๑. องค์กรยกร่างรัฐธรรมนูญฯ ให้ใช้ในรูปแบบของสภาร่างรัฐธรรมนูญ

๒. สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย นักวิชาการ และประชาชนทั่วไป

๓. สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญให้มาจากการเลือกตั้งทางอ้อมโดยรัฐสภา และมีจำนวนตามที่คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ กำหนด

๔. เมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญได้ร่างรัฐธรรมนูญฯ เสร็จแล้ว ให้เสนอรัฐสภาพิจารณาอนุมัติโดยประธานรัฐสภาเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ

๕. ถ้ารัฐสภาไม่อนุมัติให้นำร่างรัฐธรรมนูญไปขอประชามติ

วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๓๙[๖๕] ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ที่ประชุมได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... ซึ่งคณะกรรมาธิการ

---

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๗๐ - ๒๗๗.

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑ - ๓๓๔.

วิสามัญได้นำกลับไปพิจารณาปรับปรุงใหม่เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่างคำปรารภแล้วเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๓๙[๖๖] ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ที่ประชุมได้พิจารณาลงมติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... ในวาระที่ ๓ โดยที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยในการที่จะออกใช้เป็นรัฐธรรมนูญด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ ๖๐๔ เสียง และงดออกเสียง ๒ เสียง

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๙[๖๗] ประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๓๙ ในราชกิจจานุเบกษา

๒๔. วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑ - ๑๓ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๘[๖๘] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามการค้าประเวณี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานานบทบัญญัติที่มีอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทกำหนดโทษไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และโดยที่การค้าประเวณีมีสาเหตุมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคม ผู้กระทำการค้าประเวณีส่วนมากเป็นผู้ซึ่งด้อยสติปัญญาและการศึกษา สมควรลดโทษหญิงผู้ค้าประเวณีและเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการให้การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ ตลอดจนคุณภาพชีวิต และในขณะเดียวกันเพื่อเป็นการปรามการค้าประเวณีและเพื่อคุ้มครองบุคคลโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่อาจถูกล่อลวงมาเพื่อการค้าประเวณี สมควรกำหนดโทษบุคคลซึ่งหารายได้จากการค้าประเวณีของเด็กและเยาวชน และกำหนดโทษบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งรู้หรือควรจะรู้ว่ามีการจัดหาผู้อยู่ในความปกครองเพื่อการค้าประเวณี กับให้อำนาจศาลที่จะถอนอำนาจ

---

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๓๗.

[๖๗]"รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐" ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๓ ก วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๙ หน้า ๑ - ๑๕.

[๖๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๓๘, หน้า ๑๔๔ - ๒๕๘.

ปกครองของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเด็กเพราะเหตุที่ปล่อยปละละเลย หรือมีส่วนร่วมหรือมีส่วนได้เสียให้ผู้อยู่ในความปกครองกระทำการค้าประเวณี นอกจากนั้น ในปัจจุบันปรากฏว่าได้มีการโฆษณา ชักชวน หรือแนะนำตัวทางสื่อมวลชนในลักษณะที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องการติดต่อในการค้าประเวณีกันอย่างแพร่หลาย สมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดต้องระวางโทษจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปรามการค้าประเวณี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓ ได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติที่มีอยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทกำหนดโทษไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และโดยที่การค้าประเวณีมีสาเหตุสำคัญมาจากสภาพเศรษฐกิจและสังคม ผู้กระทำการค้าประเวณีส่วนมากเป็นผู้ซึ่งด้อยสติปัญญาและการศึกษา สมควรลดโทษหญิงผู้ค้าประเวณีและเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการให้การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิต และในขณะเดียวกันเพื่อเป็นการปรามการค้าประเวณีและเพื่อคุ้มครองโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่อาจถูกล่อลวงมาเพื่อการค้าประเวณี สมควรกำหนดโทษบุคคลซึ่งหารายได้จากการค้าประเวณีของเด็กและเยาวชน และกำหนดโทษบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ซึ่งรู้หรือควรจะรู้ว่ามีการจัดหาผู้อยู่ในความปกครองเพื่อการค้าประเวณี กับให้อำนาจศาลที่จะถอนอำนาจปกครองของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำความผิด ซึ่งเป็นเด็กเพราะเหตุที่ปล่อยปละละเลย หรือมีส่วนร่วม หรือมีส่วนได้เสียให้ผู้อยู่ในความปกครองกระทำการค้าประเวณี นอกจากนั้น ในปัจจุบันปรากฏว่าได้มีการโฆษณา ชักชวน หรือแนะนำตัวทางสื่อมวลชนในลักษณะที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องการติดต่อในการค้าประเวณีกันอย่างแพร่หลาย สมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดต้องระวางโทษจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนางสาวศันสนีย์ นาคพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปรามการค้าประเวณี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งบังคับใช้ในปัจจุบันนี้ มีบทกำหนดโทษไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ และได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานาน โดยที่การค้าประเวณีมีสาเหตุสำคัญมาจากสภาพการด้อยการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ผู้กระทำการค้าประเวณีส่วนมากเป็นผู้ซึ่งด้อยสติปัญญาและการศึกษา สมควรลดโทษหญิงผู้ค้าประเวณีและเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นได้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นการให้การอบรมฟื้นฟูจิตใจ การบำบัดรักษาโรค การฝึกอาชีพตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตและในขณะเดียวกันเพื่อเป็นการปรามการค้าประเวณี และเพื่อคุ้มครองบุคคลโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ที่อาจถูกล่อลวงมาเพื่อการค้าประเวณี สมควรกำหนดโทษบุคคล

พึงหารายได้จากการค้าประเวณีของเด็กและเยาวชน และกำหนดโทษบิดามารดา หรือผู้ปกครองซึ่งรู้หรือควรจะรู้ว่ามีการจัดหาผู้อยู่ในความปกครองเพื่อการค้าประเวณีกับให้อำนาจศาลที่จะถอนอำนาจปกครองของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเด็กเพราะเหตุที่ปล่อยปละละเลย หรือมีส่วนร่วมหรือมีส่วนได้เสียให้ผู้อยู่ในความปกครองกระทำการค้าประเวณี นอกจากนั้นในปัจจุบันปรากฏว่าได้มีการประกาศชักชวนหรือแนะนำตัวทางสื่อมวลชนในลักษณะที่เห็นได้ว่าเป็นการเรียกร้องการติดต่อในการค้าประเวณีกันอย่างแพร่หลายอันเป็นการทำลายศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีของชาติ สมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดต้องระวางโทษ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๙[๖๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๓๙[๗๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๗๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติว่าเป็นการแก้ไขมาก และไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๖๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๙, หน้า ๔๐ .

[๗๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๓๙, หน้า ๑๔๔.

[๗๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๐๘.

ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๙[๗๒] และวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙[๗๓] ตามลำดับ จึงถือได้ว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๒๕. วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑๔ - ๒๑ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๓๙[๗๔] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อ

(๑) เพิ่มบทบาทในด้านการค้าและการบริการเพื่อการส่งออกให้ต่อเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกให้เต็มรูปแบบของวงจรเศรษฐกิจ โดยการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๖ (๒) มาตรา ๑๐(๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๓๘ วรรคสาม มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๗ และเพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๖

(๒) เพิ่มมาตรา ๓๖ ทวิ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการถอนสภาพและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม

(๓) เพิ่มมาตรา ๓๙ ทวิ เพื่อกำหนดให้อำนาจในการอนุญาตให้บุคคลจัดสรรที่ดินเพื่อให้เป็นนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน เป็นอำนาจของคณะกรรมการ กนอ.

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของ กนอ. ตามมาตรา ๖๖ ให้จำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญได้โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสภาพของการพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าของประเทศที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สมควรเพิ่มบทบาทในด้านการค้าและการบริการ เพื่อส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศให้ต่อเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อให้

---

[๗๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครึ่งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๔ - ๕

[๗๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๒๓.

[๗๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๕๙ - ๒๗๘.

สามารถดำเนินการได้เต็มรูปแบบของวงจรเศรษฐกิจ นอกจากนั้น ในเขตพื้นที่ของนิคมอุตสาหกรรมที่จะจัดตั้งขึ้นยังอาจมีพื้นที่ครอบคลุมที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินด้วย สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการถอนสภาพและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าว เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและเหมาะสมกับการดำเนินการนิคมอุตสาหกรรม และโดยที่การจัดการและการจัดสรรที่ดินในเขตนิคมอุตสาหกรรมมีขั้นตอนกฎหมายต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติหลายฉบับ อันทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อลดขั้นตอนและเวลาในการดำเนินการให้น้อยลง เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศสอดคล้องกับภาวะการแข่งขันและการลงทุนระหว่างประเทศ และโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ กนอ.มีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญได้ โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อ

(๑) เพิ่มบทบาทในด้านการค้าและการบริการเพื่อการส่งออกให้ต่อเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกให้เต็มรูปแบบของวงจรเศรษฐกิจ โดยการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๖(๒) มาตรา ๑๐ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๓๘ (วรรคสาม) มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๗ และเพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๓๖

(๒) เพิ่มมาตรา ๓๖ ทวิ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการถอนสภาพและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม

(๓) เพิ่มมาตรา ๓๙ ทวิ เพื่อกำหนดให้อำนาจในการอนุญาตให้บุคคลจัดสรรที่ดินเพื่อให้เป็นนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน เป็นอำนาจของคณะกรรมการ กนอ.

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของ กนอ. มาตรา ๖๖ ให้จำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญได้โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสภาพของการพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าของประเทศที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สมควรเพิ่มบทบาทในด้านการค้าและการบริการ เพื่อส่งสินค้าออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศให้ต่อเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อให้สามารถดำเนินการได้เต็มรูปแบบของวงจรเศรษฐกิจ นอกจากนั้นในเขตพื้นที่ของนิคมอุตสาหกรรมที่จะจัดตั้งขึ้นยังอาจมีพื้นที่ครอบคลุมที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินด้วย สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการถอนสภาพและโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวเพื่อให้เกิดความคล่องตัว และเหมาะสมกับ

การดำเนินการนิคมอุตสาหกรรม และโดยที่การจัดการและการจัดสรรที่ดินในเขตนิคมอุตสาหกรรมมีขั้นตอนกฎหมายต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติหลายฉบับ อันทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่อการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อลดขั้นตอนและเวลาในการดำเนินการให้น้อยลง เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศสอดคล้องกับภาวะการแข่งขันและการลงทุนระหว่างประเทศ และโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ กนอ. มีอำนาจจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญได้โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๗๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๗๖] โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙[๗๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและ มีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙[๗๘]

---

[๗๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๖๔.

[๗๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๖๐๔ - ๖๐๕.

[๗๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๐๐.

[๗๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๙.

๒๖. วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑ - ๑๒ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘[๗๕] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและให้มีวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีอาญาและคดีแพ่งโดยทั่วไป ซึ่งหากได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษา ซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ โดยมีบุคคลภายนอกซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวเข้ามาร่วมพิจารณาและพิพากษาคดีด้วย จะทำให้การพิจารณาคดีเป็นไปโดยรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและเหมาะสมยิ่งขึ้น สมควรจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศขึ้นเพื่อพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศโดยเฉพาะ โดยวิธีพิจารณาคดีเป็นพิเศษเพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วและเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายจุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพังงา พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีอาญาและคดีแพ่งโดยทั่วไป ซึ่งหากได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความเข้าใจปัญหาทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศก็จะเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงสมควรจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ เพื่อพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศโดยเฉพาะโดยมีวิธีพิจารณาคดีเป็นพิเศษ ยกเว้นขั้นตอนและวิธีการบางอย่างที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง หรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อให้เกิดความคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา

---

[๗๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๒๑๒ - ๒๘๑.

ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๙[๙๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๙๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙[๙๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙[๙๓]

๒๗. วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๗ ก หน้า ๑ - ๑๙ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๙๔] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยทักษิณ และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากในปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ ประสบปัญหาความไม่คล่องตัวเกี่ยวกับการจัดโครงสร้าง การกำหนดนโยบาย การงบประมาณ และการบริหารด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ทำให้ไม่สามารถพัฒนาและขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้และความต้องการด้านแรงงานของภูมิภาคนี้ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกระจายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาคตามความต้องการของประชาชนในภูมิภาคเขตภาคใต้ รวมทั้งเพื่อให้

---

[๙๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๔๑.

[๙๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๕๑.

[๙๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๖๓.

[๙๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๑๐.

[๙๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๙๑ - ๑๑๓.

การพัฒนาและดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ สมควรยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ เป็นมหาวิทยาลัยทักษิณ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยทักษิณ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ เป็นเพียงวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้ประสบปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหาร การกำหนดนโยบาย งบประมาณ และการบริหารด้านต่าง ๆ จึงไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์และคล่องตัว ทั้งไม่สามารถพัฒนาหรือขยายสาขาวิชาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งภาคใต้ และความต้องการด้านแรงงานของภูมิภาคนี้ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกระจายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาคตามความต้องการของประชาชนในภูมิภาคเขตภาคใต้ รวมทั้งเพื่อให้ความสามารถในการพัฒนาและดำเนินงานตามภารกิจของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างสมบูรณ์ สมควรยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ เป็นมหาวิทยาลัยทักษิณ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๙๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๙๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙[๙๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๙๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๖๙ - ๑๗๐.

[๙๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๑๐ - ๒๑๑.

[๙๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๑๑.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙[๙๘]

๒๘. วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๗ ก หน้า ๒๐ - ๒๒ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๙๙] รวม ๓ ฉบับ คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ บัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกตามที่กฎหมายบัญญัติ สมควรกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภายื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภาและให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายบัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๘ ได้กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายประสพ บุษราคัม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

---

[๙๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๒.

[๙๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘, หน้า ๑๘๔ - ๓๑๙.

พุทธศักราช ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๓ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และที่ประชุมมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ ๑๕๘ เสียง : ไม่เห็นชอบ ๑๑๕ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๖๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๖๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙[๖๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙[๖๓]

๒๕. วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๙ ก หน้า ๑ - ๑๘ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๖๔] คือ

---

[๖๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๓๓.

[๖๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๗๓ - ๑๗๔.

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๔.

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๑๙.

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๖๕ - ๗๙.

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ซึ่งจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ๒๕๑๘ มีขอบเขตในการให้การศึกษาและอำนาจหน้าที่อย่างจำกัด ไม่สอดคล้องกับสภาพความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม สมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของสถาบันดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้เพื่อให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงานในด้านการวิชาการและการบริหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสุรพล เกียรติไชยากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติพัฒนา และนายทวีศักดิ์ สุภาศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ซึ่งจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ๒๕๑๘ มีขอบเขตในการให้การศึกษาและอำนาจหน้าที่อย่างจำกัด ไม่สอดคล้องกับสภาพความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม สมควรขยายขอบเขตให้การศึกษาของสถาบันดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้แทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้เพื่อให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงานในด้านวิชาการและการบริหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายจำนงค์ โพธิสาโร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ซึ่งจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ๒๕๑๘ มีขอบเขตในการให้การศึกษาและอำนาจหน้าที่อย่างจำกัด ไม่สอดคล้องกับสภาพความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม สมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของสถาบันดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ เพื่อให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงานในด้านวิชาการและการบริหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายวิชัย วงศ์ไชย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคพลังธรรม และนายบุญเลิศ สว่างกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแม่ฮ่องสอน พรรคพลังธรรม เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ซึ่งจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ๒๕๑๘ มีขอบเขตในการให้การศึกษาและอำนาจหน้าที่จำกัด เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม และเพื่อกระจายการศึกษาระดับอุดมศึกษาสู่ส่วนภูมิภาคและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในเขต

ภาคเหนือตอนบน สมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของสถาบันดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้เพื่อให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงานในด้านวิชาการและการบริหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนายถาวร กาสมสัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ซึ่งจัดตั้งโดยพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีการเกษตร พ.ศ. ๒๕๑๘ มีขอบเขตในการให้การศึกษาและอำนาจหน้าที่อย่างจำกัด ไม่สอดคล้องกับสภาพความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม สมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของสถาบันดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ เพื่อให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงานในด้านวิชาการและการบริหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๓๙[๖๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙[๖๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๓๙[๖๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๙[๖๘]

---

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๙ - ๒๙.

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๑๔.

[๖๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๔๐๕.

[๖๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๑๓.

๓๐. วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๕๙ ก หน้า ๑๙ - ๒๑ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๖๖] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อกำหนดให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นส่วนราชการแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ในทบวงมหาวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้และให้สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อกำหนดให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นส่วนราชการแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ในทบวงมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสุรพล เกียรติไชยากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๘ เพื่อกำหนดให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นส่วนราชการแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ในทบวงมหาวิทยาลัย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ และให้สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อกำหนดให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นส่วนราชการแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ในทบวงมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายจำนงค์ โพธิสาโร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๘ เพื่อกำหนดให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นส่วนราชการแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ในทบวงมหาวิทยาลัย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้และให้สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้าย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๘ เพื่อกำหนดให้มหาวิทยาลัย

---

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๗๙ - ๙๑.

แม่โจ้เป็นส่วนราชการแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ในทบวงมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายวิชัย วงศ์ไชย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคพลังธรรม และนายบุญเลิศ สว่างกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแม่ฮ่องสอน พรรคพลังธรรม เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๓๘ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ โดยมีฐานะเป็นส่วนราชการระดับกรมในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติราชการมหาวิทยาลัยเกิดความคล่องตัว มีประสิทธิภาพและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. นายถาวร กาสมสัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อกำหนดให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นส่วนราชการแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ในทบวงมหาวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ และให้สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อกำหนดให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นส่วนราชการแทนสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ในทบวงมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๓๙[๑๐๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙[๑๐๑] โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการ

---

[๑๐๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๐ - ๓๑.

[๑๐๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๒๔.

สามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๓๙[๑๐๒] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๓๑. วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ.เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๑ - ๒๔ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘[๑๐๓] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่การดำเนินงานทางปกครองในปัจจุบันยังไม่มีหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่เหมาะสม เป็นเหตุให้เกิดการใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมต่อประชาชนไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยจงใจหรือโดยไม่จงใจก็ตาม อีกทั้งยังเป็นช่องทางของการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ดังที่เป็นปัญหากันอยู่สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนต่าง ๆ สำหรับการดำเนินงานทางปกครองขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายให้สามารถรักษาประโยชน์สาธารณะได้และอำนวยความเป็นธรรมแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๑๐๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๑๐๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๐๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๐๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๔๑๒.

[๑๐๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๓๐๔ - ๓๔๕.

[๑๐๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๙๙.

[๑๐๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๔๙.

[๑๐๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๕๗๔.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๙๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕๓ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๐๗]

๓๒. วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๒๕ - ๒๙ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘[๑๐๘] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ และมี**เหตุผล**ว่าการที่เจ้าหน้าที่ดำเนินกิจการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐนั้นหาได้เป็นไปเพื่อประโยชน์อันเป็นการเฉพาะตัวไม่ การปล่อยให้ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ปฏิบัติงานในหน้าที่และเกิดความเสียหายเอกชนเป็นไปตามกฎหมายเอกชนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จึงเป็นการไม่เหมาะสม ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดว่าเจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดในการกระทำต่าง ๆ เป็นการเฉพาะตัวเสมอไป เมื่อการที่ทำไปทำให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกเพียงใด ก็จะมีการฟ้องไล่เบี้ยเอาจากเจ้าหน้าที่เต็มจำนวนทั้งที่บางกรณีเกิดขึ้นโดยความไม่ตั้งใจ หรือความผิดพลาดเพียงเล็กน้อยในการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนั้นยังมีการนำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมในระบบกฎหมายแพ่งมาใช้บังคับให้เจ้าหน้าที่ต้องร่วมรับผิดในการกระทำของเจ้าหน้าที่ผู้อื่นด้วย ซึ่งระบบนั้นมุ่งหมายแต่จะได้เงินครบโดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรมที่จะมีต่อแต่ละคน กรณีเป็นการก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ และยังเป็นการบั่นทอนกำลังขวัญในการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้วย จนบางครั้งกลายเป็นปัญหาในการบริหารเพราะเจ้าหน้าที่ไม่กล้าตัดสินใจดำเนินงานเท่าที่ควรเพราะเกรงความรับผิดชอบที่จะเกิดแก่ตน อนึ่ง การให้คุณให้โทษแก่เจ้าหน้าที่เพื่อควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่ยังมีวิธีการในการบริหารงานบุคคล และการดำเนินการทางวินัยกำกับดูแลอีกส่วนหนึ่ง อันเป็นหลักประกันมิให้เจ้าหน้าที่ทำการใด ๆ โดยมักง่ายอยู่แล้ว ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดทางละเมิดในการปฏิบัติงานในหน้าที่เฉพาะเมื่อเป็นการจงใจกระทำเพื่อการเฉพาะตัว จงใจให้เกิดความเสียหายหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้นและให้แบ่งแยกความรับผิดของแต่ละคน มิให้นำหลักลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๐๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๖๙.

[๑๐๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๓๘, หน้า ๓๕๑ - ๓๗๗.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๑๐๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๙[๑๑๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๑๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๑๒]

๓๓. วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๙[๑๑๓] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๘๙ เพื่อกำหนดให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อยื่นฟ้องคดีต่อศาลแขวงภายในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาถูกจับ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๘๙ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้กำหนดให้พนักงานสอบสวน ส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมด้วยสำนวนการ

---

[๑๐๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๐๓.

[๑๑๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๔พฤษภาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๖๔ - ๑๖๕.

[๑๑๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๙กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๒๐ - ๑๒๑.

[๑๑๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๘๐.

[๑๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๖๖ - ๓๙๕.

สอบสวนไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแขวงภายในกำหนดเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาถูกจับ ซึ่งทำให้การดำเนินคดีล่าช้าและผู้ต้องหาอาจถูกควบคุมตัวไว้นานเกินความจำเป็น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแขวงภายในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาถูกจับ ซึ่งจะทำให้การสอบสวนดำเนินคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็วยิ่งขึ้น และเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องหาในคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๕๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๐ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๑๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๙[๑๑๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙[๑๑๖] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๓๔. วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๔ - ๕ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๙[๑๑๗] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เพื่อกำหนดให้ผู้พิพากษาและเจ้าพนักงานศาลได้รับค่าตอบแทนในการปฏิบัติงานในวันหยุดงานหรือในเวลาใด ๆ นอกเวลาทำการปกติตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการแก้ไข

---

[๑๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๕๘.

[๑๑๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๖๑.

[๑๑๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๔๖.

[๑๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๙๖ - ๔๒๐.

เพิ่มเติมมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยกำหนดให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจควบคุมตัวผู้ถูกจับในกรณีที่มีเหตุจำเป็นไว้ได้ไม่เกินสามวัน และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. ๒๔๙๙ โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแขวงให้ทันภายในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาถูกจับ อันมีผลให้ศาลต้องเปิดทำการในวันหยุดงานหรือในเวลาใด ๆ นอกเวลาทำการปกติ สมควรกำหนดให้ผู้พิพากษาและเจ้าพนักงานศาลได้รับเงินค่าตอบแทนการปฏิบัติงานในวันหยุดราชการ หรือในเวลาใด ๆ นอกเวลาทำงานได้ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๑๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๙[๑๑๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙[๑๒๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙[๑๒๑]

๓๕. วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๓๙** (ร.จ. เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๖๑ ก หน้า ๖ - ๙ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๙)

---

[๑๑๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๕๓.

[๑๑๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๕๒ - ๕๓.

[๑๒๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๘.

[๑๒๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๒๒.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๓๙[๑๒๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลจัดหาล่ามให้แก่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย หรือพยานที่ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทย (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓)

(๒) กำหนดให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจควบคุมตัวผู้ถูกจับในกรณีที่มีเหตุจำเป็นไว้ได้ไม่เกินสามวัน (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๗)

(๓) กำหนดให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจร้องขอต่อศาลให้สั่งขังผู้ต้องหาไว้ ณ สถานที่ที่พนักงานสอบสวนกำหนด โดยให้อยู่ในความควบคุมของพนักงานสอบสวน ตามกำหนดเวลาที่ศาลเห็นสมควรได้ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๙)

(๔) ก่อนเริ่มพิจารณาคดีที่มีอัตราโทษจำคุกหรือคดีที่จำเลยมีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่ถูกฟ้อง ให้ศาลถามจำเลยว่ามีทนายหรือไม่ หากไม่มีและจำเลยต้องการทนายก็ให้ศาลตั้งทนายให้ (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๗๓)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังมีบทบัญญัติบางประการที่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนดำเนินคดี อันเป็นผลให้การสอบสวนดำเนินคดีเป็นไปโดยล่าช้า และทำให้ผู้เสียหาย ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับการปฏิบัติไม่เท่าเทียมกัน และไม่สามารถต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลจัดหาล่ามให้แก่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา จำเลย หรือพยานที่ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยและไม่มีล่ามลดระยะเวลาที่ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจควบคุมตัวผู้ถูกจับในกรณีที่มีเหตุจำเป็นลงเหลือไม่เกินสามวัน และกำหนดให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจร้องขอต่อศาลให้สั่งขังผู้ต้องหาไว้ ณ สถานที่ที่พนักงานสอบสวนกำหนดตามระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร รวมทั้งกำหนดให้ศาลต้องถามจำเลยก่อนเริ่มการพิจารณาว่ามีทนายหรือไม่ หากไม่มีและจำเลยต้องการก็ให้ศาลตั้งทนายให้สำหรับคดีที่มีอัตราโทษจำคุกหรือคดีที่จำเลยมีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่ถูกฟ้อง ทั้งนี้ เพื่อให้การสอบสวนดำเนินคดีลุล่วงไปโดยรวดเร็ว และเพื่อให้ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา และจำเลยได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน และจำเลยได้มีโอกาสต่อสู้คดีอย่างเต็มที่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๒๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๓๙, หน้า ๔๑ - ๑๓๑.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๙[๑๒๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๙[๑๒๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙[๑๒๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙[๑๒๖]

---

[๑๒๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๙, หน้า ๔๐.

[๑๒๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓๒.

[๑๒๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๙, หน้า ๒๔.

[๑๒๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๓๙ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๙, หน้า ๒๑.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๐

สารบาญ

เรื่อง		หน้า
๑.	**พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๔๐** (คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๑๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน) (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๐)	๘๙
๒.	**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ให้แก้ไขการให้เครดิตในการคำนวณภาษีของผู้มีเงินได้ และกำหนดความรับผิดชอบของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินได้) (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๐)	๙๐
๓.	**พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๔๖ ก หน้า ๑ - ๑๖ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๐)	๙๑
๔.	**พระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๔๗ ก หน้า ๑ - ๑๑ วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐)	๙๓
๕.	**พระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๔๘ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๐)	๙๕
๖.	**พระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๔๘ ก หน้า ๙ - ๒๑ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๐)	๙๖
๗.	**พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาวิชาการพระพุทธศาสนาตามหลักสูตรปริญญาศาสนศาสตร์บัณฑิต และพุทธศาสตรบัณฑิต ตลอดจนองค์ประกอบของคณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัย) (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐)	๙๘
๘.	พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๔ - ๒๓ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐)	๑๐๑

เรื่อง		หน้า
๙.	**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๒๔ - ๔๓ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐)	๑๐๓
๑๐.	**พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๐** (แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด และบริษัทมหาชน จำกัด ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย) (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๐)	๑๐๕
๑๑.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษ สายบางซื่อ – หัวลำโพง – พระโขนง และสายลาดพร้าว – สาธร ในท้องที่เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๐)	๑๐๖
๑๒.	**พระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๖ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)	๑๐๗
๑๓.	**พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๗ ก หน้า ๑ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๐)	๑๐๘
๑๔.	**พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลพระพุทธบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ให้แก่วัดหินหมากเป้ง และโอนที่ธรณีสงฆ์วัดหินหมากเป้ง ในท้องที่ตำบลพระพุทธบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๘ ก หน้า ๑ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐)	๑๑๑
๑๕.	**พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๒ ก หน้า ๑ - ๒๓ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๐)	๑๑๒
๑๖.	**พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดทุ่งสง พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๖ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๑๔
๑๗.	**พระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๕ ก หน้า ๓ - ๑๕ วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๑๕

เรื่อง		หน้า
๑๘.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลในเมืองตำบลเมืองเก่า และตำบลบ้านหว้า อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ขอนแก่น) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๖๒ (เหล่านางาม) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๑๗
๑๙.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลม่วงหมู่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๒ สายบางปะอิน – พยุหะคีรี ตอนทางแยกต่างระดับอำเภอเมืองสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๑๘
๒๐.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโกรกพระ ตำบลเนินกว้าว อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ และตำบลทัพทัน อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๓๑๕ สายโกรกพระ – ทัพทัน พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๑๙
๒๑.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ สายตาก – ขอนแก่น ตอนเลี่ยงอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๒๐
๒๒.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลมีชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อสร้างทางรถไฟสายหนองคาย – เวียงจันทน์ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๒๑
๒๓.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลจอมบึง อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๘๗ สายราชบุรี – เหมืองผาปกค้างคาว ตอนเลี่ยงเมืองจอมบึง พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑๖ - ๑๘ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๒๒

เรื่อง		หน้า
๒๔.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลวังชมภู อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 113 สายวังชมภู – ต่อเขตเทศบาลเมืองพิจิตรควบคุมตอนสามแยกบ้านวังชมภู พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑๙ - ๒๑ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๒๓
๒๕.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านฉาง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เพื่อสร้างทางรถไฟสายสัตหีบ – มาบตาพุด พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๒๒ - ๒๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๒๔
๒๖.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอพานทอง อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เพื่อสร้างทางรถไฟสายฉะเชิงเทรา – สัตหีบ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๒๕ - ๒๗ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๒๔
๒๗.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๗ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐	๑๒๕
๒๘.	**พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์ เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๑ - ๑๗ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๒๖
๒๙.	**พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ขยายอำนาจของเจ้าท่าเพื่อป้องกันการละเมิดกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับที่ประเทศไทยมีอำนาจดำเนินการในเขตต่อเนื่องได้ และกำหนดวิธีปฏิบัติของเรือที่เข้ามาในน่านน้ำไทย) (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๑๘ - ๑๙ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๒๗
๓๐.	**พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐** (กำหนดการสอบสวนความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่เกิดในทะเลอาณาเขต) (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๒๐ - ๒๒ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)	๑๒๙

เรื่อง **หน้า**

๓๑. **พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐** ๑๓๑
(เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๒๓ - ๓๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

๓๒. **พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ๒๕๔๐** ๑๓๓
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๓๒ - ๓๖ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

๓๓. **พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐** ๑๓๖
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๓๗ - ๔๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

๓๔. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐** ๑๓๗
(เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในบางความผิดซึ่งได้กระทำนอกราชอาณาจักรต้องรับโทษหนักขึ้น)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๔๒ - ๔๕ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

๓๕. **พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐** ๑๓๙
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๕ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๐

๑. วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙[๑] โดยมี**หลักการ**ให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๑๙ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๑๙ ได้ออกใช้บังคับในระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินและใช้ชื่อว่า คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน และได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันเนื่องจากได้มีการยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ที่กำหนดให้อำนาจพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจจับกุมบุคคลผู้ซึ่งเป็นภัยต่อสังคมส่งพนักงานสอบสวนและให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจส่งตัวบุคคลนั้นไปยังสถานอบรมและฝึกอาชีพ โดยพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว บทบัญญัติของคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการอบรมและการ ฝึกอาชีพบุคคลซึ่งเป็นภัยต่อสังคม จึงไม่มีที่ใช้อีกต่อไป สมควรยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับนี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๙[๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๒๓ - ๑๒๗.

[๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๒๔.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภา ผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ.เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๐[๔] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังนี้

(๑)แก้ไขการให้เครดิตในการคำนวณภาษีของผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๗ ทวิ วรรคหนึ่ง)

(๒) กำหนดความรับผิดชอบของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินได้ ซึ่งแสดงข้อความที่กำหนดให้ต้องระบุเพื่อการเครดิตภาษีในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายไม่ถูกต้อง (เพิ่มมาตรา ๔๗ ทวิ วรรคสี่)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันนี้ประมวลรัษฎากรได้บัญญัติให้ผู้มีเงินได้จากเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีสามในเจ็ดส่วนของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับทุกกรณี ในขณะที่การประกอบกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยต้องเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิในกิจการต่าง ๆ ในอัตราที่แตกต่างกัน สมควรแก้ไขให้ผู้มีเงินได้จากเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีให้สอดคล้องกับการเสียภาษีของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งมีอยู่หลายอัตราเพื่อความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี และสมควรกำหนดความรับผิดชอบของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินได้ ซึ่งแสดงข้อความในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายไม่ถูกต้อง เพื่อให้การเครดิตภาษีเป็นไปโดยความรอบคอบและถูกต้อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๓ - ๑๒๗.

[๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๐, หน้า ๑ - ๑๘.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับ สภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๓. วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๔๖ ก หน้า ๑ - ๑๖ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙[๗] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ และมี**เหตุผล**ว่าในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริงอันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยแจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกปักรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๖๙.

[๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๐๒ - ๑๑๔.

[๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙, หน้า ๓ - ๔๓.

๒. ฉบับของนายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ และมี**เหตุผล**ว่า ในระบอบประชาธิปไตยการให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกปักรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข่าวสารของราชการไปพร้อมกันจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอโดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ และมี**เหตุผล**ว่าในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกปักรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาโดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๑๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการ

---

[๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๖๙.

[๑๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๕๕ - ๘๗.

วิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๑]

๔. วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ.เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๔๗ ก หน้า ๑ - ๑๑ วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๐[๑๒] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากงานในด้านพัฒนาระบบมาตรวิทยาของประเทศไทยยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบดำเนินการทำให้การวัด การตรวจสอบ การทดสอบ การสอบเทียบเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่มีความสำคัญต่อการผลิตและการควบคุมคุณภาพยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลอันเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศนอกจากนี้การแข่งขันในการวัดปริมาณของประเทศกำลังทวีมากขึ้น ทำให้ต้องจัดให้มีมาตรการในการสร้างระบบและมาตรฐานในการวัดปริมาณของประเทศให้เป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงต้องพัฒนาและส่งเสริมงานในด้านมาตรวิทยาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปัจจุบันกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในงานด้านนี้ แต่เนื่องจากยังต้องผูกพันกับกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ ไม่มีความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการรับการถ่ายทอดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สมควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีลักษณะการบริหารงานเป็นอิสระมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักของประเทศ สำหรับงานด้านนี้ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยมี

---

[๑๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๙๔ - ๑๙๕.

[๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๗๔.

[๑๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๓ - ๑๓๖.

กองทุนซึ่งประกอบด้วยทุนจากภาครัฐและแหล่งทุนอื่น ๆ เป็นทุนในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายปรีชา มุสิกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกำแพงเพชร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอโดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากงานในด้านพัฒนาระบบมาตรวิทยาของประเทศไทยยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบดำเนินการทำให้การวัด การตรวจสอบ การทดสอบ การสอบเทียบเครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่มีความสำคัญต่อการผลิตและการควบคุมคุณภาพยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลอันเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ นอกจากนี้การแข่งขันในทางการค้าระหว่างประเทศกำลังทวีมากขึ้น ทำให้ต้องจัดให้มีมาตรการในการสร้างระบบและมาตรฐานในการวัดปริมาณของประเทศให้เป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงต้องพัฒนาและส่งเสริมงานในด้านมาตรวิทยาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีลักษณะการบริหารงานเป็นอิสระ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักของประเทศสำหรับงานด้านนี้ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยมีกองทุนซึ่งประกอบด้วยทุนจากภาครัฐและแหล่งทุนอื่น ๆ เป็นทุนในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย และนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอโดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากงานในด้านพัฒนาระบบมาตรวิทยาของประเทศไทยยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบดำเนินการ ทำให้การวัด การตรวจสอบ การทดสอบ การสอบเทียบ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการผลิต และการควบคุมคุณภาพยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลอันเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ นอกจากนี้การแข่งขันในทางการค้าระหว่างประเทศกำลังทวีมากขึ้น ทำให้ต้องจัดให้มีมาตรการในการสร้างระบบและมาตรฐานในการวัดปริมาณของประเทศให้เป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงต้องพัฒนาและส่งเสริมงานในด้านมาตรวิทยาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปัจจุบันกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในงานด้านนี้ แต่เนื่องจากยังต้องผูกพันกับกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ ไม่มีความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการรับการถ่ายทอดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สมควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีลักษณะการบริหารงานเป็นอิสระ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักของประเทศ สำหรับหน่วยงานด้านนี้ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมโดยมีกองทุนซึ่งประกอบด้วยทุนจากภาครัฐและ

แหล่งทุนอื่น ๆ เป็นทุนในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ – ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๑๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๑๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและพลังงานพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๐[๑๖]

๕. วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๔๘ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙[๑๗] คือ

---

[๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๖๗.

[๑๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๓๔๘ - ๓๕๕.

[๑๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๖๕.

[๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๔๗.

[๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑ - ๑๒๐.

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรีโดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยวิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๐บัญญัติให้วิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสง่า ธนสงวนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๐๑ บัญญัติให้วิธีการพิจารณาของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๑๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๑๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๒๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๒๑]

๖. วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๔๘ ก หน้า ๙ - ๒๑ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๐)

---

[๑๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๐.

[๑๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๓๓๐ - ๓๓๑.

[๒๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๓๗.

[๒๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๖.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๙[๒๒] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่สมควรให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อกำกับดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้บริสุทธิ์และยุติธรรม และเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาระบบการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์และยุติธรรมเช่นเดียวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมควรให้คณะกรรมการการเลือกตั้งกำกับดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่มาตรา ๑๑๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติเพื่อกำกับดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้บริสุทธิ์และยุติธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น มีความสำคัญต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การดำเนินการเลือกตั้งต้องกระทำด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เพื่อให้ได้ตัวแทนของประชาชนอย่างแท้จริง องค์การที่ทำหน้าที่ควบคุมการบริหารการเลือกตั้งจึงต้องเป็นองค์กรที่มีความเป็นอิสระ เป็นกลางและมีความบริสุทธิ์ยุติธรรม เพื่อจะเป็นหลักประกันถึงความบริสุทธิ์ยุติธรรมดังกล่าว สมควรให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการเลือกตั้ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมาตรา ๑๑๕ วรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติเพื่อกำกับดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นไปโดย

---

[๒๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๙, หน้า ๔๙ - ๑๓๐.

บริสุทธิ์และยุติธรรม และเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาระบบการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นให้เป็นไปด้วยความบริสุทธิ์และยุติธรรมเช่นเดียวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมควรให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งกำกับดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นด้วย รวมทั้งการจัดให้มี สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทำหน้าที่ปฏิบัติงานด้วยความเป็นอิสระ มีความเป็นกลาง และเป็นหลักประกันถึงความบริสุทธิ์ยุติธรรมดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๒๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๒๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๐[๒๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติม ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎร ได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๒๖]

๗. วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐)

---

[๒๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๐๐.

[๒๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๘๔ - ๑๘๖.

[๒๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๘๔ - ๑๘๕.

[๒๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๒ - ๒๕.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๒๗] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขความหมายของคำว่า วิชาการพระพุทธศาสนา ให้หมายถึงวิชาการซึ่งจัดให้พระภิกษุสามเณรศึกษาตามหลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกธรรมและแผนกบาลีสนามหลวงเท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และมาตรา ๔)

(๒) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์ให้เหมาะสม และสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยและกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยและพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อดำเนินงานด้านการศึกษาวิชาการพระพุทธศาสนาตามหลักสูตรปริญญาศาสนศาสตรบัณฑิตและพระพุทธศาสตรบัณฑิตขึ้น โดยเฉพาะแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาวิชาการพระพุทธศาสนาตามหลักสูตรปริญญาศาสนศาสตร์บัณฑิตและพุทธศาสตรบัณฑิต ตลอดจนองค์ประกอบของคณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา มาตรา ๓ และมาตรา ๔ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีกฎหมายยกฐานะวิทยาลัยพระพุทธศาสนาทั้งฝ่ายมหานิกาย และธรรมยุตินิกาย คือ มหามกุฏราชวิทยาลัย และมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย จึงสมควรต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา ให้สอดคล้องกับการยกฐานะของสองมหาวิทยาลัยสอนวิชาการพระพุทธศาสนาดังกล่าว และแก้ไขเปลี่ยนชื่อตำแหน่งอธิบดีกรมการฝึกหัดครูให้ตรงกับที่ได้มีการแก้ไขเป็นเลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ

---

[๒๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๐ (เล่มสอง) สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๔๒ - ๑๔๗.

๓. ฉบับของนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗ ดังต่อไปนี้

(๑)แก้ไขความหมายของคำว่า "วิชาการพระพุทธศาสนา" ให้หมายถึงวิชาการซึ่งจัดให้พระภิกษุสามเณรศึกษาตามหลักสูตรพระปริยัติธรรมแผนกธรรมและแผนกบาลีสนามหลวงเท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยและกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ และมาตรา ๔)

(๒) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการศึกษาของคณะสงฆ์ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยและกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยและพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยขึ้น เพื่อส่งเสริมการศึกษาวิชาการพระพุทธศาสนา ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาและหลักการในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๒๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๒๙] โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๓๐] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๑.

[๒๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๒๘๒.

[๓๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๑๖.

๘. วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๔ - ๒๓ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐[๓๑] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันสภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษาวิชาการพระพุทธศาสนาสำหรับพระภิกษุสามเณร มีขอบเขตในการให้การศึกษาอย่างจำกัด และยังไม่มีระเบียบการบริหารงานที่ชัดเจนและเหมาะสม ทำให้ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาและการผลิตบุคลากรทางศาสนาของประเทศ สมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของสถาบันการศึกษาดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และจัดระเบียบการบริหารงานให้ชัดเจนและเหมาะสม โดยจัดตั้งสถาบันการศึกษาดังกล่าวขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อดำเนินงานด้านการศึกษา วิจัย ส่งเสริม และให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่ภิกษุ สามเณรและคฤหัสถ์ รวมทั้งทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายอำนวย สุวรรณคีรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่มหามกุฏราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษาวิชาการด้านพระพุทธศาสนาสำหรับพระภิกษุ สามเณรมาเป็นเวลานาน ขณะนี้ได้มีการรับรองวิทยฐานะเพียงชั้นปริญญาตรี ยังไม่มีกฎหมายจัดระบบและวางระเบียบการบริหารงานให้ชัดเจนดังเช่นสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป สมควรที่จะมีกฎหมายเป็นการเฉพาะเพื่อพัฒนาและขยายการศึกษาในระดับที่สูงกว่าชั้นปริญญาตรี วิจัย ส่งเสริมให้บริการ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมมาจัดการศึกษาและผลิตบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มขึ้น รวมทั้งให้ความรู้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้สมควรมีกฎหมายยกฐานะมหามกุฏราชวิทยาลัยขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันสภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษาวิชาการพระพุทธศาสตร์สำหรับพระภิกษุสามเณร มีขอบเขตในการให้การศึกษาอย่างจำกัด และยังไม่มีระเบียบการบริหารงานที่ชัดเจน

---

[๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๑๘ - ๑๓๕.

และเหมาะสม ทำให้ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาและการผลิตบุคลากรทางศาสนาของประเทศ สมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของสถานการศึกษาดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และจัดระเบียบการบริหารงานให้ชัดเจนและเหมาะสม โดยจัดตั้งสถาบันการศึกษาดังกล่าวขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย เพื่อดำเนินงานด้านการศึกษา วิจัย ส่งเสริม และให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่ พระภิกษุ สามเณร และคฤหัสถ์ รวมทั้งการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันการศึกษาของพระภิกษุสามเณร มีขอบเขตการศึกษาอย่างจำกัดและไม่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรทางพุทธศาสนา สมควรขยายโอกาสทางการศึกษาทางพุทธศาสนาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาทางด้านจิตใจของประชาชน โดยให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยขึ้น เพื่อดำเนินงานด้านการศึกษา วิจัย ส่งเสริม และให้บริการทางวิชาการแก่พระภิกษุ สามเณร และประชาชนทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๓๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๓๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๓๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๓๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๑๐.

[๓๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๒๓๔.

[๓๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๓๑.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐[๓๕]

๕. วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๑ หน้า ๒๔ - ๔๓ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐[๓๖] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษาวิชาการพระพุทธศาสนาสำหรับพระภิกษุสามเณร มีขอบเขตในการให้การศึกษาอย่างจำกัด และยังไม่มีระเบียบการบริหารงานที่ชัดเจนและเหมาะสม ทำให้ไม่สอดคล้องกับการพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาและการผลิตบุคลากรทางศาสนาของประเทศ สมควรขยายขอบเขตการให้การศึกษาของสถาบันการศึกษาของสถาบันการศึกษาดังกล่าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และจัดระเบียบการบริหารงานให้ชัดเจนและเหมาะสม โดยจัดตั้งสถาบันการศึกษาดังกล่าวขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อดำเนินงานด้านการศึกษา วิจัย ส่งเสริม และให้บริการทางวิชาการพระพุทธศาสนาแก่พระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ รวมทั้งการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายอำนวย สุวรรณคีรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษาวิชาการด้านพระพุทธศาสนา สำหรับพระภิกษุสามเณรมาเป็นเวลานาน ขณะนี้ได้มีการรับรองวิทยฐานะเพียงชั้นปริญญาตรี ยังไม่มีกฎหมายจัดระบบและวางระเบียบการบริหารงานให้ชัดเจนดังเช่นสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป สมควรที่จะมีกฎหมายเป็นการเฉพาะเพื่อพัฒนาและขยายการศึกษาในระดับที่สูงกว่าชั้นปริญญาตรี วิจัย ส่งเสริม ให้บริการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาจัดการศึกษา และผลิตบุคลากรทางศาสนาเพิ่มขึ้น รวมทั้งให้ความรู้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๓๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๕.

[๓๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๙ - ๑๔๒.

๓. ฉบับของนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ได้รับการสถาปนาขึ้นเป็นสถาบันการศึกษาวิชาการพระพุทธศาสนาสำหรับพระภิกษุสามเณรมาเป็นเวลานาน ขณะนี้ได้มีการรับรองวิทยฐานะเพียงชั้นปริญญาตรี ซึ่งมีกฎหมายจัดระบบและวางระเบียบการบริหารงานให้ชัดเจน ดังเช่นสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป สมควรที่จะมีกฎหมายเป็นการเฉพาะเพื่อพัฒนาและขยายการศึกษาในระดับที่สูงกว่าชั้นปริญญาตรี วิจัย ส่งเสริม ให้บริการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม มาจัดการศึกษาและผลิตบุคลากรทางศาสนาเพิ่มขึ้น รวมทั้งให้ความรู้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ประสบปัญหาความไม่คล่องตัวในการจัดระบบการบริหารงาน การกำหนดนโยบาย การงบประมาณ และการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ทำให้ไม่สามารถพัฒนาไปได้ด้วยดีเท่าที่ควร อีกทั้งยังไม่สามารถขยายขอบเขตการให้การศึกษาทางพระพุทธศาสนาให้กว้างขวางยิ่งขึ้นได้ ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาและการดำเนินงานตามภารกิจของสถาบันดังกล่าว เป็นไปอย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการพระพุทธศาสนา จึงสมควรยกฐานะมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๓๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๓๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๑.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๓๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๓๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติว่า เป็นการแก้ไขมาก และไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกันจำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ในวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐[๔๐] และวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๐[๔๑] ตามลำดับ จึงถือได้ว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๑๐. วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่มที่ ๑๑๔ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๔๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัด ที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย ซึ่งทำการค้าในน่านน้ำไทยตามมาตรา ๔๗ โดยกำหนดให้ทุนของห้างหุ้นส่วนจำกัด หุ้นอันเป็นทุนจดทะเบียนของบริษัทจำกัด หรือหุ้นอันเป็นทุนชำระแล้วของ

---

[๓๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๒๖๘.

[๓๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๑๕.

[๔๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่๑๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๗.

[๔๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๔๓ - ๓๔๔.

[๔๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔ - ๑๐

บริษัทมหาชน จำกัด ไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบเป็นของบุคคลซึ่งมิใช่คนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของบริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัดที่จะถือกรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทย ซึ่งใช้ประกอบการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศโดยเฉพาะ และไม่ทำการค้าในน่านน้ำไทยตามมาตรา ๔๗ โดยกำหนดให้หุ้นอันเป็นทุนจดทะเบียนของบริษัท จำกัด หรือหุ้นอันเป็นทุนชำระแล้วของบริษัทมหาชนจำกัดไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดเป็นของบุคคลซึ่งมิใช่คนต่างด้าว (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากคุณสมบัติของผู้ที่จะถือเอากรรมสิทธิ์เรือจดทะเบียนเป็นเรือไทยตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ และมาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ทำให้การลงทุนในกิจการกองเรือพาณิชย์ไม่คล่องตัว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเสียใหม่ เพื่อขยายโอกาสให้มีการลงทุนในกิจการกองทุนเรือพาณิชย์มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๔๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๐[๔๔] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภา ผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๑. วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางซื่อ – หัวลำโพง – พระโขนง และสายลาดพร้าว – สาธร ในท้องที่เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๐)

---

[๔๓] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๔.

[๔๔] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๑ - ๑๖๕.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐[๔๕] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางพิเศษสายบางซื่อ - หัวลำโพง – พระโขนง และสายลาดพร้าว – สาธร ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดิน
ในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตพญาไท เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตสาธร เขตคลองเตย เขตพระโขนง เขตห้วยขวาง เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๕ เสร็จแล้วบางส่วนสมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐[๔๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๐[๔๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภา ผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๒. วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๖ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๙[๔๘] คือ

---

[๔๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๙ - ๑๐.

[๔๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๑.

[๔๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๐๑ - ๑๑๙.

[๔๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๙, หน้า ๑๐ - ๓๒.

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นและมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกอีแอ่นอันเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องที่ของตน และให้เงินอากรรังนกอีแอ่นตกเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นที่มีรังนกอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะให้เอกชนดำเนินการจัดเก็บรังนกอีแอ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรังนกอีแอ่น และมี**เหตุผล**ว่ากำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บอากรรังนก ตามกฎหมายว่าด้วยอากรรังนกและให้เงินอากรรังนกที่จัดเก็บเป็นรายได้ของท้องถิ่นตามแหล่งกำเนิด พร้อมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สูงขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้จังหวัดจัดเก็บอากรรังนกอีแอ่น และมีอำนาจออกข้อบังคับจังหวัดในการจัดเก็บอากรรังนก ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดขึ้นในจังหวัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๐[๔๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๕๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๕๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๕๒]

---

[๔๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๖๖.

[๕๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๒๕๐ - ๒๕๖.

[๕๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๔๕.

[๕๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๔.

๑๓. วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๗ ก หน้า ๑ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๐)

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๐[๕๓] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ ๒๕๔๑ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ นายกรัฐมนตรี แถลงหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติมีใจความสำคัญ รัฐบาลได้ขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นจำนวนไม่เกิน ๙๘๒,๐๐๐ ล้านบาท (เก้าแสนแปดหมื่นสองพันล้านล้านบาท) และตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลัง เพื่อ

๑. ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ สำหรับใช้เป็นหลักในการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

๒. ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตัวรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๐[๕๔] สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยมีมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๑ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๕๗ คน เพื่อพิจารณา ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายทนง พิทยะ	๒. นายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่
๓. นายจาตุรนต์ ฉายแสง	๔. นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล
๕. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	๖. นายพินิจ จันทรสุรินทร์
๗. นายรักเกียรติ สุขธนะ	๘. นายปาน พึ่งสุจริต
๙. นายพินิจ จารุสมบัติ	๑๐. ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง
๑๑. หม่อมราชวงศ์จัตุมงคล โสณกุล	๑๒. นายเสรี สุขสถาพร
๑๓. นายธงชัย ลำดับวงศ์	๑๔. นายสรรเสริญ วงศ์ชะอุ่ม
๑๕. นายอำนวย ยศสุข	๑๖. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์
๑๗. นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	๑๘. นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์
๑๙. นายมณฑล ไกรวัฒนุสสรณ์	๒๐. นายเจริญ จรรย์โกมล

---

[๕๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๐, หน้า ๖ - ๑๔.

[๕๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ ครั้งที่ ๓, วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๐, หน้า ๓๕๓ - ๓๕๔.

๒๑. นายธนเทพ ทิมสุวรรณ
๒๒. นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์
๒๓. นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล
๒๔. นายเวียง วรเชษฐ์
๒๕. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์
๒๖. นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ
๒๗. นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ
๒๘. นายสุชาติ ศรีสังข์
๒๙. นายบุญชู โรจนเสถียร
๓๐. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
๓๑. นายนพดล ปัทมะ
๓๒. นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์
๓๓. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร
๓๔. นายนิพนธ์ บุญญามณี
๓๕. นายสนั่น สุธากุล
๓๖. นายสมชาย สุนทรวัฒน์
๓๗. นายจุติ ไกรฤกษ์
๒๘. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู
๓๙. นายทิวา เงินยวง
๔๐. นายประกอบ จิรกิติ
๔๑. นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์
๔๒. นายวัลลภ สุปริยศิลป์
๔๓. นายสมศักดิ์ พันธ์เกษม
๔๔. นายพงศกร อรรณนพพร
๔๕. นายยงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ์
๔๖. นายถวิล ฤกษ์หร่าย
๔๗. นายสุชน ชามพูนท
๔๘. นายปัญจะ เกสรทอง
๔๙. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง
๕๐. นายวิรัช รัตนเศรษฐ
๕๑. นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง
๕๒. นายปิยะ อังกินันท์
๕๓. นายสาคร พรหมภักดี
๕๔. นายพูนผล อัศวเหม
๕๕. นายฉลอง เรี่ยวแรง
๕๖. นายชัย ชิดชอบ
๕๗. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน

วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๐[๕๖] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว และพิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรา

วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๐[๕๗] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับมาตรา

---

[๕๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๖๒ - ๓๑๒.

[๕๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑ - ๓๔๕.

วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๐[๕๔] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๐ วุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๑ มีจำนวน ๙๘๒,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดสรรให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล

๑๔. วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลพระพุทธบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ให้แก่วัดหินหมากเป้ง และโอนที่ธรณีสงฆ์ วัดหินหมากเป้ง ในท้องที่ตำบลพระพุทธบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย ให้แก่กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอน ๕๙ ก หน้า ๑ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๕๕] โดยมี**หลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลพระพุทธบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย บางส่วนให้แก่วัดหินหมากเป้ง และโอนที่ธรณีสงฆ์วัดหินหมากเป้ง ในท้องที่ตำบลพระพุทธบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย บางส่วนให้แก่กระทรวงการคลัง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากวัดหินหมากเป้ง ตำบลพระพุทธบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย มีความประสงค์จะขอแลกเปลี่ยนที่ดินบางส่วนของที่ธรณีสงฆ์ในท้องที่ตำบลพระพุทธบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย เนื้อที่ประมาณ ๘๒ ตารางวา ตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก) เลขที่ ๘๑๖ กับที่ดินบางส่วนของที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ นด. ๗๕๖ ที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลพระพุทธบาท อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย และอยู่ในความครอบครองใช้ประโยชน์ของกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เนื้อที่ประมาณ ๘๒ ตารางวา

---

[๕๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๕๙.

[๕๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๔๕.

เพื่อใช้ประโยชน์ในการสร้างซุ้มประตูและรั้วคอนกรีตล้อมรอบวัด นอกจากนี้วัดหินหมากเป้งมีความประสงค์จะขอรับบริจาคที่ดินอีกส่วนหนึ่งของที่ราชพัสดุแปลงนี้ เนื้อที่ประมาณ ๒ งาน ๖๘ ตารางวา กรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมธนารักษ์เห็นชอบด้วย สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุดังกล่าวบางส่วนให้แก่วัดหินหมากเป้ง และโอนที่ธรณีสงฆ์วัดหินหมากเป้งบางส่วนให้แก่กระทรวงการคลัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐[๖๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๐[๖๑] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๕. วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๒ ก หน้า ๑ - ๒๓ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๖๒] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่ทั้งจังหวัดที่อยู่นอกเขตสุขาภิบาลและเทศบาล เมื่อได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกใช้บังคับโดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อกระจายอำนาจ

---

[๖๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๙.

[๖๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๑๔ - ๑๑๙.

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๒๙ - ๑๔๒.

การปกครองให้แก่ท้องถิ่นในระดับล่างอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงเป็นเหตุให้เกิดความซ้ำซ้อนกันขึ้น ในการนี้สมควรปรับปรุงโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่องค์การบริหารราชการส่วนจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการสุขาภิบาลส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่ทั้งจังหวัดที่อยู่นอกเขตและเทศบาล เมื่อได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกใช้บังคับ โดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่นในระดับล่างอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงเป็นเหตุให้เกิดการซ้ำซ้อนกันขึ้น ในการนี้สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่และบทบาทขององค์การบริหารราชการส่วนจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนซึ่งกันและกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของพลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด โดยจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับสถานการณ์การปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันที่ได้เปลี่ยนแปลงไป เพราะพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากกรณีดังกล่าวทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สามารถบริหารราชการท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ สมควรให้มีการจัดระเบียบองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่เคยให้มีฐานะเป็นองค์กรการปกครองท้องถิ่นตามหลักการปกครอง และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายสุชน ชามพูนท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้การบริหารที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ไม่สามารถบริหารงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและหลักการปกครองตนเองในระบอบประชาธิปไตย จากกรณีดังกล่าว จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๕๘ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบในพื้นที่ทั้งจังหวัดที่อยู่นอกเขตสุขาภิบาลและเทศบาล เมื่อได้มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ออกใช้บังคับโดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อกระจายอำนาจการปกครองให้แก่ท้องถิ่นในระดับล่างอย่างสมบูรณ์แล้ว จึงสมควรปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๖๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๖๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๐[๖๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๖๖]

๑๖. วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดทุ่งสง พ.ศ.** ๒๕๔๐ (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๕๖ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

---

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๕.

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๔๐ - ๓๙๖.

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๐๑.

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๔๐.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๖๗] โดยมี**หลักการ**ให้เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดทุ่งสง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการตั้งอำเภอจุฬาภรณ์ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีเขตการปกครองตลอดท้องที่ ตำบลบ้านควนมุด ตำบลบ้านชะอวด ซึ่งเดิมอยู่ในเขตการปกครองท้องที่ของอำเภอชะอวดและอยู่ในเขตอำนาจศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช ตำบลควนหนองคว้า ตำบลทุ่งโพธิ์ ตำบลนาหมอบุญ และตำบลสามตำบล ซึ่งเดิมอยู่ในเขตการปกครองท้องที่ของอำเภอร่อนพิบูลย์ และอยู่ในเขตอำนาจศาลจังหวัดทุ่งสง การที่ท้องที่อำเภอเดียวกันแต่อยู่ต่างเขตอำนาจศาลกันย่อมทำให้เกิดความสับสนในเรื่องเขตอำนาจศาล ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดเขตศาลเป็นไปโดยชัดเจน และป้องกันปัญหาการฟ้องคดีผิดศาล สมควรเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลทุ่งสง โดยให้ศาลจังหวัดทุ่งสงมีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอจุฬาภรณ์ด้วย เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและโดยที่ได้มีการยกฐานะกิ่งอำเภอบางชัน อำเภอทุ่งสง ขึ้นเป็นอำเภอบางชัน กิ่งอำเภอบางบอน อำเภอทุ่งสง ขึ้นเป็นอำเภอนาบอน และกิ่งอำเภอถ้ำพรรณรา อำเภอฉวาง ขึ้นเป็นอำเภอที่อยู่ในเขตอำนาจ ศาลจังหวัดทุ่งสงให้ถูกต้อง และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเสียด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๐[๖๙] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๗. วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ.เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๕ ก หน้า ๓ - ๑๕ วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

---

[๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๗๗ - ๑๘๔.

[๖๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๘๑ - ๑๘๔.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐[๖๙] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมัสยิดอิสลาม และกฎหมายว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติมัสยิดอิสลาม พ.ศ. ๒๔๘๐ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พ.ศ. ๒๔๘๘ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติมัสยิดอิสลาม พ.ศ. ๒๔๘๐ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พ.ศ. ๒๔๘๘ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๑ ได้ประกาศใช้มานานไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรที่จะปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๗๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๗๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ [๗๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๖๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๕ - ๗๑.

[๗๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๖.

[๗๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๒๘๒ - ๓๑๒.

[๗๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๘๒ - ๓๑๒.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๗๓]

๑๘. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง ตำบลเมืองเก่า และตำบลบ้านหว้า อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๓๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ขอนแก่น) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๖๒ (เหล่านางาม) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐[๗๔] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง ตำบลเมืองเก่า และตำบลบ้านหว้า อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ขอนแก่น) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๖๒ (เหล่านางาม) และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๖๒ (เหล่านางาม) ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๓๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ (ขอนแก่น) – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๖๒ (เหล่านางาม) พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๗๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๗๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๘๘.

[๗๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๕ - ๗๑.

[๗๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๖.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๗๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๕. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลโกรกพระ ตำบลม่วงหมู่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ สายบางปะอิน – พยุหะคีรี ตอนทางแยกต่างระดับอำเภอเมืองสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐[๗๗] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลม่วงหมู่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ สายบางปะอิน – พยุหะคีรี ตอนทางแยกต่างระดับอำเภอเมืองสิงห์บุรี และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ สายบางปะอิน – พยุหะคีรี ตอนทางแยกต่างระดับ อำเภอเมืองสิงห์บุรี ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ สายบางปะอิน – พยุหะคีรี ตอนทางแยกต่างระดับอำเภอเมืองสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๕๓๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๗๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๗๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๘๒ - ๓๑๙.

[๗๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๗ - ๒๖.

[๗๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๐ - ๑๒.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๗๕] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๐. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลโกรกพระ ตำบลเนินกว้าว อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ และตำบลทัพทัน อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๑๙ สายโกรกพระ – ทัพทัน พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐[๘๐] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโกรกพระ ตำบลเนินกว้าว อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ และตำบลทัพทัน อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี เพื่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๓๓๑๙ สายโกรกพระ – ทัพทัน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๑๙ สายโกรกพระ – ทัพทัน ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๓๑๙ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๐๕ (อำเภอโกรกพระ) – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๑๓ (อำเภอทัพทัน) พ.ศ. ๒๕๒๘ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๘๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๗๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๘๐ - ๒๘๑.

[๘๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๙ - ๔๐.

[๘๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๐.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๙๒] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๑. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ สายตาก – ขอนแก่น ตอนเลี่ยงอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ.เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐[๙๓] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ สายตาก – ขอนแก่น ตอนเลี่ยงอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ สายตาก – ขอนแก่น ตอนเลี่ยงอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๒ สายจังหวัดตาก – จังหวัดสุโขทัย – จังหวัดพิษณุโลก – อำเภอหล่มสัก – อำเภอชุมแพ – จังหวัดขอนแก่น ตอนเลี่ยงอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย พ.ศ. ๒๕๓๗ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๙๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๙๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๓๐๓ - ๓๑๘.

[๙๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๗ - ๔๙.

[๙๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๖.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๙๕] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๒. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลมีชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อสร้างทางรถไฟสายหนองคาย – เวียงจันทน์ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐[๙๖] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลมีชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อสร้างทางรถไฟสายหนองคาย – เวียงจันทน์ รวมทั้งกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการรถไฟแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางรถไฟสายหนองคาย – เวียงจันทน์ รวมทั้งกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางรถไฟไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลมีชัย และตำบลหนอง กอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๓๗ เสร็จแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๙๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๙๘] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วย

---

[๙๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๓๑๕ - ๓๔๑.

[๙๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๑ - ๑๔.

[๙๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๖.

[๙๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๓๓๐ - ๓๕๒.

คะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๓. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลจอมบึง อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๘๗ สายราชบุรี – เหมืองผาปกค้างคาว ตอนเลี่ยงเมืองจอมบึง พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑๖ - ๑๘ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐[๙๙] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลจอมบึง อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๘๗ สายราชบุรี – เหมืองผาปกค้างคาว ตอนเลี่ยงเมืองจอมบึง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๘๗ สายราชบุรี – เหมืองผาปกค้างคาว ตอนเลี่ยงเมืองจอมบึง ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายราชบุรี – เขางู – จอมบึง – รางบัว – บ้านบ่อ – บ้านผาปกค้างคาว ตอนเลี่ยงเมืองจอมบึง และทางแยกเข้าอำเภอจอมบึง และตอนจอมบึง – รางบัว – บ้านบ่อ – บ้านผาปกค้างคาว พ.ศ. ๒๕๒๕ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๑๐๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๑๐๑] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๙๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๕ - ๑๔๖.

[๑๐๐] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๐.

[๑๐๑] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๕๖ - ๒๗๖.

๒๔. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลวังชมภู อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ สายวังชมภู – ต่อเขตเทศบาลเมืองพิจิตร ควบคุม ตอนสามแยกบ้านวังชมภู พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑๙ - ๒๑ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๖๒] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวังชมภู อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ สายวังชมภู – ต่อเขตเทศบาลเมืองพิจิตรควบคุม ตอนสามแยกบ้านวังชมภู และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ สายวังชมภู – ต่อเขตเทศบาลเมืองพิจิตรควบคุม ตอนสามแยกบ้านวังชมภู ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๓ สายวังชมภู – ตะพานหิน ตอนสามแยกบ้านวังชมภู พ.ศ. ๒๕๓๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๖๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๐[๖๔] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๕ - ๕๖.

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๙ - ๒๐.

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๓๕๒ - ๓๕๘.

๒๕. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านฉาง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เพื่อสร้างทางรถไฟสายสัตหีบ – มาบตาพุด พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๒๒ - ๒๔ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๖๕] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านฉาง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง เพื่อสร้างทางรถไฟสายสัตหีบ – มาบตาพุด และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากการรถไฟแห่งประเทศไทย ได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางรถไฟสายสัตหีบ – มาบตาพุด ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางรถไฟไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในท้องที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านฉาง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๖๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๖๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๖. วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอฉะเชิงเทรา อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอพานทอง อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เพื่อสร้างทางรถไฟสายฉะเชิงเทรา – สัตหีบ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๒๕ - ๒๗ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

---

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๕๙ - ๖๓.

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๑ - ๒๒.

[๖๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๓๕๙ - ๓๗๘.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๙๘] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอพานทอง อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เพื่อสร้างทางรถไฟสายฉะเชิงเทรา – สัตหีบ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการรถไฟแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางรถไฟสายฉะเชิงเทรา – สัตหีบ ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางรถไฟไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอพานทอง อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๒๗ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๙๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๑๐๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๗. วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๗ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

---

[๙๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๖๓ - ๗๐.

[๙๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๔ - ๒๕.

[๑๐๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๓๗๘ - ๔๒๔.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๐๑] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม เพื่อประโยชน์ของรัฐในการชลประทาน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมชลประทานได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างคลองระบายน้ำสาย ๕ ซ้าย ท่าฝา – บางแก้ว ในท้องที่ตำบลบ้านยาง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ตามโครงการชลประทานแม่กลองใหญ่ ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๒๘ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๑๐๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๑๐๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๘. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดหาอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๑ - ๑๗ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙[๑๐๔] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดอสังหาริมทรัพย์เพื่อกิจการขนส่งมวลชน และ

---

[๑๐๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๕ - ๓๒.

[๑๐๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๙ - ๒๐.

[๑๐๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๓๔๑ - ๓๕๙.

[๑๐๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙, หน้า ๔๗ - ๑๐๒.

มี **เหตุผล**ว่าโดยที่การดำเนินการตามโครงการระบบขนส่งมวลชน อันประกอบด้วยโครงการระบบทางด่วนและโครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตลอดจนเมืองอื่น ๆ อาจมีทั้งส่วนที่ต้องสร้างรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนใต้พื้นดินนั้น รัฐอาจมีความจำเป็นต้องเข้าไปใช้ประโยชน์ในที่ดินของเอกชนโดยไม่จำเป็นต้องได้ซึ่งอสังหาริมทรัพย์ และโดยที่ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องนี้ไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๐๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๐๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐ [๑๐๗] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๕. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๑๘ - ๑๙ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๑๐๘] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้

(๑) ขยายอำนาจของเจ้าท่าเพื่อป้องกันการละเมิดกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ประเทศไทยมีอำนาจดำเนินการในเขตต่อเนื่องได้ (แก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “น่านน้ำไทย” ในมาตรา ๓)

---

[๑๐๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๐.

[๑๐๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๑๕.

[๑๐๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐ หน้า ๖๕.

[๑๐๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๕ - ๑๕๐.

(๒) กำหนดวิธีปฏิบัติของเรือที่เข้ามาในน่านน้ำไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการประกาศพระบรมราชโองการกำหนดเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เพื่อขยายอำนาจบังคับการตามกฎหมายดังกล่าวบางประการไปใช้ในเขตต่อเนื่องด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนางอัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้

(๑) ขยายอำนาจของเจ้าท่าเพื่อป้องกันการละเมิดกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่ประเทศไทยมีอำนาจดำเนินการในเขตต่อเนื่องได้ (แก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “น่านน้ำไทย” ในมาตรา ๓)

(๒) กำหนดวิธีปฏิบัติของเรือที่เข้ามาในน่านน้ำไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการประกาศพระบรมราชโองการกำหนดเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เพื่อขยายอำนาจบังคับการตามกฎหมายดังกล่าวบางประการไปใช้ในเขตต่อเนื่องด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๐๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๑๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๑๑๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๐๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๘.

[๑๑๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๖๔ - ๘๒.

[๑๑๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๖๔.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐[๑๑๒]

๓๐. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๒๓ - ๓๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๑๑๓] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ดังนี้

(๑) กำหนดการสอบสวนความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่เกิดในทะเลอาณาเขต (เพิ่มเติมมาตรา ๒๐ ทวิ)

(๒) กำหนดระเบียบวิธีการและอำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่อง เพื่อป้องกันการละเมิดกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และลงโทษการละเมิดกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และระเบียบการดังกล่าว (เพิ่มความเป็นหมวด ๔ ทวิ อำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่อง มาตรา ๓๗ ทวิ มาตรา ๓๗ ตรี มาตรา ๓๗ จัตวา มาตรา ๓๗ เบญจ และมาตรา ๓๗ ฉ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดการสอบสวนความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่เกิดในทะเลอาณาเขต และเนื่องจากได้มีประกาศพระบรมราชโองการกำหนดเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ เพื่อกำหนดการใช้อำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่องให้ชัดเจนด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนางอัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๙๖ ดังนี้

(๑) กำหนดการสอบสวนความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่เกิดในทะเลอาณาเขต (เพิ่มมาตรา ๒๐ ทวิ)

---

[๑๑๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๑๘.

[๑๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญครั้งที่สอง, วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๕ - ๑๔๐.

(๒) กำหนดระเบียบวิธีการและอำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่อง เพื่อป้องกันการละเมิดกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและลงโทษการละเมิดกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและระเบียบวิธีการดังกล่าว (เพิ่มความเป็นหมวด ๔ ทวิ อำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่อง มาตรา ๓๗ ทวิ มาตรา ๓๗ ตรี มาตรา ๓๗ จัตวา และมาตรา ๓๗ เบญจ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดการสอบสวนความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ที่เกิดในทะเลอาณาเขตและเนื่องจากได้มีประกาศพระบรมราชโองการกำหนดเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักรไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ เพื่อกำหนดการใช้อำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่องให้ชัดเจนด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๑๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๑๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๑๑๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐[๑๑๗]

---

[๑๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๘.

[๑๑๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๖๐ - ๒๗๒.

[๑๑๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๖๔.

[๑๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๑๗.

๓๑. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๒๓ - ๓๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐[๑๑๘] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น (เพิ่มบทนิยามคำว่า "คณะกรรมการ" ในมาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๖ และเพิ่มมาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๖ ตรี มาตรา ๖ จัตวา มาตรา ๖ เบญจ มาตรา ๖ ฉ มาตรา ๖ สัตต และมาตรา ๖ อัฏฐ)

(๒) ปรับปรุงการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับประกันภัยและหลักเกณฑ์วิธีการจ่าย และระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทน นอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นของบริษัทประกันวินาศภัย โดยกำหนดให้กระทำโดยประกาศของรัฐมนตรี (แก้ไขมาตรา ๕ มาตรา ๑๐ และเพิ่มมาตรา ๑๔ วรรคสอง)

(๓) กำหนดให้จัดตั้งบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถจำกัดขึ้น เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับคำร้องขอและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนและเงินต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ การดำเนินกิจการตามที่ประกันภัยหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยมอบหมาย การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย และการดำเนินกิจการอื่นตามที่กำหนดในหนังสือบริคณห์สนธิ รวมทั้งเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกันวินาศภัยในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันภัยรถยนต์ของบริษัทได้ในกรณีที่บริษัทไม่ให้ความร่วมมือในการจัดตั้งและดำเนิน กิจการของบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด (เพิ่มมาตรา ๑๐ ทวิ และมาตรา ๑๐ ตรี)

(๔) ปรับปรุงชื่อหมวดของพระราชบัญญัติให้เหมาะสม

(๕) ปรับปรุงกรณีที่ต้องจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย (แก้ไขมาตรา ๒๓ (๔) และ (๖))

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการใช้สิทธิไล่เบี้ยของบริษัทและสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากผู้ก่อให้เกิดความเสียหายหรือการเรียกค่าสินไหมทดแทนคืนและปรับปรุงระยะเวลาการใช้สิทธิดังกล่าวให้ชัดเจน (แก้ไขมาตรา ๓๑)

---

[๑๑๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๖ - ๔๘.

(๗) ปรับปรุงกรณีการส่งคืนกองทุนผู้ประสบภัย ประเภทของเงินที่ประกอบเป็นกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ค่าใช้จ่ายของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ (แก้ไขมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ (๒) มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๖)

(๘) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้บริษัทต้องจ่ายเงินเพิ่มในกรณีที่บริษัทไม่จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยให้ถูกต้องและครบถ้วน (เพิ่มมาตรา ๓๖ ทวิ)

(๙) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสม (แก้ไขมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติหลายประการที่ยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ แบบและข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยและอัตราเบี้ยประกันภัย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน นอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด การจัดให้มีบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถกลางขึ้น เพื่อให้บริการเกี่ยวกับการรับประกันภัย และการจ่ายค่าสินไหมทดแทนแทนบริษัท และสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย การกำหนดค่าใช้จ่ายในการบริหารสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย และการกำหนดอัตราเงินสมทบ ระยะเวลา และหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสมทบที่บริษัทต้องจ่ายให้แก่กองทุนทดแทนผู้ประสบภัย รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนางวรศุลี เชาว์ศิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้เพิ่มเติมมาตรา ๔ บทนิยาม มาตรา ๖/๑ มาตรา ๖/๒ มาตรา ๖/๓ มาตรา ๖/๔ มาตรา ๖/๕ มาตรา ๖/๖ มาตรา ๖/๗ มาตรา ๓๒/๑ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๖/๑ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๓ (๖) มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๓ มาตาม ๔๔ และยกเลิกมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัญหาและอุปสรรคจากผลบังคับใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดเงื่อนไขการจ่ายค่าสินไหมทดแทนและค่าเสียหายเบื้องต้นยังไม่ชัดเจน ซึ่งในทางปฏิบัติยังขาดความรวดเร็วส่งผลให้ผู้ประสบภัย ไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที ไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ซึ่งประสงค์จะให้ผู้ประสบภัยจากรถ ได้รับการคุ้มครองด้านการรักษาพยาบาลทันเวลาก่อนที่จะเกิดปัญหาต่าง ๆ ที่จะตามมาจากผลของการเกิดอุบัติเหตุในแต่ละครั้งไม่ว่าสูญเสียชีวิต ความพิการต่าง ๆ จนสร้างภาระให้กับสังคมและเกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจให้กับประเทศชาติอย่างมากมายมหาศาล นอกจากนี้ยังไม่มีการ

บัญญัติให้องค์กรที่จะทำหน้าที่เกี่ยวกับการประสานงานและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นดังกล่าว สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว เพื่อให้มีความสมบูรณ์สนองตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๑๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๒๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๐[๑๒๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐[๑๒๒]

๓๒. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๓๒ - ๓๖ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๑๒๓] คือ

---

[๑๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๘.

[๑๒๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๐๑ - ๔๓๔.

[๑๒๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๗๒.

[๑๒๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐, หน้า ๗๒.

[๑๒๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๒ - ๑๖๗.

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากหลักกฎหมายเกี่ยวกับนิติกรรมหรือสัญญาที่ใช้บังคับอยู่บนพื้นฐานมาจากเสรีภาพของบุคคลตามหลักของความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนา รัฐจะไม่เข้าแทรกแซง แม้ว่าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่จะเป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่ในปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้ซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจเหนือกว่าถือโอกาสอาศัยหลักดังกล่าวเอาเปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจด้อยกว่าอย่างมาก ซึ่งทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่สงบสุขในสังคม สมควรที่รัฐจะกำหนดกรอบของการใช้หลักความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาและเสรีภาพของบุคคล เพื่อแก้ไขความไม่เป็นธรรมและความไม่สงบสุขในสังคมดังกล่าว โดยกำหนดแนวทางให้แก่ศาล เพื่อใช้ในการพิจารณาว่าข้อสัญญาหรือข้อตกลงใดที่ไม่เป็นธรรม และให้อำนาจแก่ศาลที่จะสั่งให้ข้อสัญญาหรือข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมนั้นมีผลใช้บังคับเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของพลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้สมควรมีกฎหมายว่าด้วยสัญญาที่ไม่เป็นธรรม และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากหลักกฎหมายเกี่ยวกับนิติกรรมและสัญญาที่ใช้บังคับในปัจจุบันมุ่งกับหลักการแสดงเจตนาเป็นสำคัญว่ารัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซง แม้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่จะเป็นการต้องห้ามโดยชัดแจ้งตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่ในสภาพสังคมปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ผู้มีอำนาจทางเศรษฐกิจหรือการเงินมีอำนาจต่อรองเหนือกว่าผู้ด้อยฐานะ เป็นเหตุให้เกิดความไม่เป็นธรรมและความเอารัดเอาเปรียบระหว่างกันในสังคม สมควรจะต้องกำหนดกรอบของการใช้หลักการแสดงความศักดิ์สิทธิ์ของเจตนาให้สอดคล้องกับเสรีภาพของบุคคล ให้ศาลใช้ดุลพินิจว่าข้อสัญญาหรือข้อตกลงใดที่ไม่เป็นธรรม และให้อำนาจศาลที่จะสั่งให้ข้อสัญญาหรือข้อตกลงที่ไม่เป็นธรรมนั้นมีผลใช้บังคับได้เท่าที่เป็นธรรมและสมควรแก่กรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ยอมรับหลักความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาเคารพเสรีภาพในการทำนิติกรรมสัญญาของประชาชน รัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซง หากการนั้นไม่ถึงกับเป็นการต้องห้ามโดยชัดแจ้งตามกฎหมาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้เนื่องจากพื้นฐานแนวความคิดในระบบเศรษฐกิจเสรี แต่การที่ประชาชนมีสิทธิ เสรีภาพในการทำนิติกรรมสัญญาดังกล่าวได้ก่อให้เกิดผลเสียที่สำคัญประการหนึ่ง โดยผู้ที่มีอำนาจต่อรองเหนือกว่าอาจนำเอาสิทธิเสรีภาพในการทำนิติกรรมสัญญาไปใช้ในทางที่เอารัดเอาเปรียบ ฉกฉวยประโยชน์จากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นอย่างมาก

และมีผลกระทบไม่แต่เฉพาะคู่สัญญาเท่านั้น ยังเป็นผลให้เกิดความไม่สงบสุขในสังคมอีกด้วย ควรมีมาตรการให้ศาลยุติธรรมใช้ดุลพินิจกำหนดให้ผลของสัญญาบางประเภทที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อส่วนรวมอยู่ในกรอบของความเป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี เพื่อให้เกิดความสงบสุขแก่สังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมสัญญา ที่ใช้บังคับเป็นกฎหมายอยู่ในปัจจุบันนี้เป็นบทบัญญัติที่ยอมรับการแสดงเจตนาของปัจเจกชนที่มีนิติสัมพันธ์กันทางด้านกฎหมายโดยเฉพาะในเรื่องของการทำนิติกรรมสัญญาระหว่างเอกชนด้วยกันเอง รัฐจะเข้าไปแทรกแซงหรือก้าวล่วงในสิทธิเสรีภาพและหลักความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาไม่ได้ นอกจากการแสดงเจตนานั้นเป็นการต้องห้ามโดยชัดแจ้งตามกฎหมาย และหลักนิติธรรมหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่เนื่องจากสภาวะทางเศรษฐกิจของสังคมไทยเป็นไปในลักษณะไม่สมดุลย์ ทำให้บุคคลที่มีอภิสิทธิ์หรือโอกาสทางสังคมเหนือกว่า อาศัยการทำนิติกรรมสัญญาไปในทางไม่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๒๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๒๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๐[๑๒๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๒๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๒.

[๑๒๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๗๑ - ๘๖.

[๑๒๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๔๘.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐[๑๒๗]

๓๓. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๓๗ - ๔๑ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๑๒๘] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการค้าหญิงและเด็ก และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันได้ปรากฏการกระทำความผิดโดยการซื้อ ขาย จำหน่าย ชักพา หรือจัดหาบุคคลไปด้วยวิธีการใดๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความใคร่แก่ตนเองและผู้อื่น เพื่อการลามกอนาจาร หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันมิชอบ ทั้งนี้ด้วยวิธีการอันเป็นการคุกคามและกระทบกระเทือนต่อสวัสดิภาพของบุคคลดังกล่าวและการกระทำดังกล่าวไม่จำกัดเฉพาะการกระทำต่อหญิงและเด็กหญิงเท่านั้น แต่ปรากฏว่ามีการกระทำในลักษณะทำนองเดียวกันต่อเด็กชายด้วย นอกจากนั้นในส่วนของผู้กระทำความผิดยังมีพฤติการณ์ที่กระทำในรูปของการตระเตรียมสมคบกันเป็นขบวนการเชื่อมโยงทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นพฤติการณ์ที่เป็นอันตรายต่อสังคมอีกด้วย โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง พุทธศักราช ๒๔๗๑ ยังมีขอบเขตที่จำกัดทั้งในแง่ของฐานความผิด และมาตรการที่กำหนดไว้เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด อาทิเช่น มาตรการเกี่ยวกับการตรวจตราสอดส่องเพื่อช่วยเหลือ หรือกักตัวหญิงหรือเด็กเพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด หรือมาตรการในการให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์แก่หญิงและเด็กที่ถูกกระทำก็ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร กรณีเป็นการสมควรปรับปรุงมาตรการในการป้องกันปราบปรามและเพิ่มเติมมาตรการในการเยียวยา ช่วยเหลือหญิงและเด็กให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่วนบทกำหนดความผิดหลักที่เคยมีแต่เดิมนั้นสมควรนำไปแก้ไขเพิ่มเติมในประมวลกฎหมายอาญาเพื่อความสะดวกในการใช้กฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

๒. ฉบับของนางอัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการค้าหญิงและเด็ก

---

[๑๒๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๑.

[๑๒๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๗๒ - ๑๐๐.

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการค้าหญิงและเด็ก ซึ่งใช้บังคับอยู่ในการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่ได้เปลี่ยนแปลงไปด้วย ขณะนี้ได้มีการลักลอบนำหญิงและเด็ก ไม่ว่าหญิงหรือชายไปขายเพื่อบังคับค้าประเวณีบังคับใช้แรงงานหรืออื่น ๆ ประกอบกับผู้ปฏิบัติการได้กระทำความเหิมเกริม มีการขยายเครือข่ายการค้าเด็กและหญิงข้ามชาติเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันด้วย อันทำให้เกิดความเสียหายอย่างยิ่งทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศไทย ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวการลงโทษ จากกรณีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๒๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๓๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๓๔. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๔๒ - ๔๕ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐[๑๓๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่ม (๒ ทวิ) ของมาตรา ๗ เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในบางฐานความผิดซึ่งได้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักร

(๒) แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๒๘๔ และ เพิ่มมาตรา ๒๘๓ ทวิ และมาตรา ๓๑๒ ตรี เพื่อขยายขอบเขตของฐานความผิดให้กว้างขวางขึ้น ให้สามารถป้องกันการหา

---

[๑๒๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๙.

[๑๓๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๓๖ - ๔๗๕.

[๑๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐, หน้า ๑๐๓ - ๑๐๕.

ประโยชน์ทางเพศโดยมิชอบจากบุคคลไม่ว่าจากหญิงหรือชาย และให้สามารถป้องกันการปกป้องประโยชน์โดยมิชอบอย่างอื่นจากผู้เยาว์

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดต่อหญิงและเด็กโดยการซื้อขาย จำหน่าย พา หรือจัดหาหญิงหรือเด็กนั้นไปด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อสำเร็จความใคร่ทั้งแก่ตนและผู้อื่น เพื่อการอนาจาร หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอันมิชอบ ไม่ว่าโดยการขายเด็ก ให้เด็กเป็นขอทาน หรือทำงานในสภาพที่ใช้แรงงานโดยทารุณโหดร้าย สมควรกำหนดบทกำหนดความผิดใหม่ให้ครอบคลุมการกระทำดังกล่าว นอกจากนั้นในปัจจุบันการกระทำดังกล่าวไม่จำกัดเฉพาะการกระทำต่อหญิงหรือเด็กหญิงเท่านั้น แต่ได้ขยายไปยังเด็กชายและมีแนวโน้มเป็นการกระทำต่อบุคคลโดยไม่จำกัดเพศ สมควรแก้ไขฐานความผิดในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้กว้างขวางขึ้น และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งบัญญัติให้ศาลไทยมีอำนาจลงโทษการกระทำความผิดดังกล่าว แม้จะกระทำในต่างประเทศ โดยแยกไว้เป็นเอกเทศให้เห็นเด่นชัดในมาตรา ๗ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของศาลไทยในการลงโทษการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นความผิดอาญาระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๓๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๓๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๐[๑๓๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๓๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๗๐.

[๑๓๓] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๐ - ๓๑.

[๑๓๔] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๐.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐[๑๓๕]

๓๕. วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (ฉบับที่ ๒)พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๗๕ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑๓๖] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การพยาบาล” และ “การผดุงครรภ์” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “การประกอบวิชาชีพการพยาบาล” และ “การประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์” ในมาตรา ๔ เพื่อกำหนดขอบเขตของการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ให้เหมาะสมและชัดเจน (ร่างมาตรา ๓ และ ร่างมาตรา ๔)

(๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และเพิ่มหมวด ๕ ทวิ พนักงาน เจ้าหน้าที่ มาตรา ๔๕ ทวิ มาตรา ๔๕ ตรี มาตรา ๔๕ จัตวา และมาตรา ๔๕ เบญจ เพื่อกำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๕ ร่างมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๑๘)

(๓) แก้ไขมาตรา ๗ (๒) มาตรา ๘ (๓) (๔) และ (๕) เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสภาการพยาบาลในการรับรองหลักสูตรต่างๆ สำหรับการศึกษา การฝึกอบรมของสถาบันการศึกษาที่จะทำการสอนและฝึกอบรมในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การรับรองวิทยฐานะของสถาบันดังกล่าว งานการส่งเสริมและการรับรองวุฒิบัตร (ร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘)

(๔) แก้ไขมาตรา ๑๑ (๑) (ข) มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๑ วรรคสอง เพื่อปรับปรุงคุณสมบัติสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาล องค์ประกอบของคณะกรรมการสภาการพยาบาล การแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาของคณะกรรมการสภาการพยาบาล และการ

---

[๑๓๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๑๗.

[๑๓๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๙๕ - ๒๑๘.

เลือกตั้งกรรมการใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง (ร่างมาตรา ๙ ร่างมาตรา ๑๐ ร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓)

(๕) แก้ไขมาตรา ๒๗ (๕) และ (๖) เพื่อปรับปรุงกรณียกเว้นให้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลหรือวิชาชีพการผดุงครรภ์ได้โดยไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๔)

(๖) แก้ไขมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ และเพิ่มมาตรา ๒๙ วรรคสาม เพื่อกำหนดอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และความรู้ของผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๕ ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๗)

(๗) เพิ่มมาตรา ๔๘ ทวิ เพื่อกำหนดโทษอาญาแก่ผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๙)

(๘) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ขอบเขตของการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามกฎหมายขณะนี้ยังไม่สอดคล้องกับความเหมายที่แท้จริงทางวิชาการ และบทบัญญัติอื่นบางประการยังไม่เหมาะสม กล่าวคือ ไม่มีการกำหนดอายุของใบอนุญาต ไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานโดยตรงในการใช้บังคับกฎหมาย และไม่มีบทบังคับให้มีการสอบความรู้ในการขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ นอกจากนั้น สมควรขยายบทบาทของสภาการพยาบาลโดยปรับปรุงอำนาจหน้าที่ องค์ประกอบของสมาชิก คณะกรรมการ และกรรมการที่ปรึกษาของสภาพยาบาล และปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมแก่ภาวะการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนางนิภา พริ้งศุลกะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘

(๑) กำหนดขอบเขตของการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ให้เหมาะสมและชัดเจน (แก้ไขบทนิยามคำว่า “การพยาบาล” และ “การผดุงครรภ์” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “การประกอบวิชาชีพการพยาบาล” และ “การประกอบวิชาชีพผดุงครรภ์” ในมาตรา ๔)

(๒) ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจตรวจสอบ ค้นหรือยึดพยานหลักฐานต่างๆ ได้ในมาตรา ๕ (เพิ่มบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ เพิ่มหมวด ๕ ทวิ พนักงานเจ้าหน้าที่ มาตรา ๔๕ ทวิ มาตรา ๔๕ ตรี มาตรา ๔๕ จัตวา และมาตรา ๔๕ เบญจ)

(๓) ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสภาการพยาบาลในงานการส่งเสริมและการรับรองวุฒิบัตร แก้ไขมาตรา ๗ (๒) และมาตรา ๘ (๕)

(๔) ปรับปรุงคุณสมบัติสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาล องค์ประกอบของคณะกรรมการสภาการพยาบาล การแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาของคณะกรรมการสภาการพยาบาล และการเลือกตั้งกรรมการใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง (แก้ไขมาตรา ๑๑ (๑) (ข) มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

(๕) ปรับปรุงกรณียกเว้นให้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลหรือวิชาชีพการผดุงครรภ์ได้โดยไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต (มาตรา ๒๗ (๕) และ (๖))

(๖) กำหนดอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และความรู้ของผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต (แก้ไขมาตรา ๒๘ และ มาตรา ๓๐ และเพิ่มมาตรา ๒๙ วรรคสาม)

(๗) กำหนดโทษอาญาแก่ผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ (เพิ่มมาตรา ๔๘ ทวิ)

(๘) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ขอบเขตของการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงภรรค์ตามกฎหมาย ขณะนี้ยังไม่สอดคล้องกับความหมายที่แท้จริงทางวิชาการ และบทบัญญัติอื่นบางประการยังไม่เหมาะสม กล่าวคือไม่มีการกำหนดอายุของใบอนุญาต ไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานโดยตรงในการใช้บังคับกฎหมาย และไม่มีบทบังคับให้มีการสอบความรู้ในการขอขึ้นทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงภรรค์ นอกจากนั้น สมควรขยายบทบาทของสภาการพยาบาล และปรับปรุงองค์ประกอบของสมาชิก คณะกรรมการ กรรมการที่ปรึกษา และอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมแก่ภาวะการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนางมยุรา อุรเคนทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การพยาบาล” และ “การผดุงครรภ์” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “การประกอบวิชาชีพการพยาบาล” และ “การประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์” ในมาตรา ๔ เพื่อกำหนดขอบเขตของการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ให้เหมาะสมและชัดเจน (ร่างมาตรา ๓ และ ร่างมาตรา ๔)

(๒) เพิ่มบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และเพิ่มหมวด ๕ ทวิ พนักงาน เจ้าหน้าที่ มาตรา ๔๕ ทวิ มาตรา ๔๕ ตรี มาตรา ๔๕ จัตวา และมาตรา ๔๕ เบญจ เพื่อกำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๕ ร่างมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๑๘)

(๓) แก้ไขมาตรา ๗ (๒) มาตรา ๘ เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสภาการพยาบาลในการรับรองหลักสูตรต่างๆ สำหรับการศึกษา การฝึกอบรมของสถาบันการศึกษาที่จะทำการสอนและฝึกอบรมในวิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ การรับรองวิทยฐานะของสถาบันดังกล่าว งานการส่งเสริมและการรับรองวุฒิบัตร (ร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘)

(๔) แก้ไขมาตรา ๑๑ (๑) (ข) มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๑ วรรคสอง เพื่อปรับปรุงคุณสมบัติสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาล องค์ประกอบของคณะกรรมการสภาการพยาบาล การแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาของคณะกรรมการสภาการพยาบาล และการเลือกตั้งกรรมการใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง (ร่างมาตรา ๙ ร่างมาตรา ๑๐ ร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๒ และ ร่างมาตรา ๑๓)

(๕) แก้ไขมาตรา ๒๗ (๕) และ (๖) เพื่อปรับปรุงกรณียกเว้นให้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลหรือวิชาชีพการผดุงครรภ์ได้โดยไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๔)

(๖) แก้ไขมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ และเพิ่มมาตรา ๒๙ วรรคสาม เพื่อกำหนดอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และความรู้ของผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๕ ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๑๗)

(๗) เพิ่มมาตรา ๔๘ ทวิ เพื่อกำหนดโทษอาญาแก่ผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๙)

(๘) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ขอบเขตของการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามกฎหมายขณะนี้ยังไม่สอดคล้องกับความหมายที่แท้จริงทางวิชาการ และบทบัญญัติอื่นบางประการยังไม่เหมาะสม กล่าวคือ ไม่มีการกำหนดอายุของใบอนุญาต ไม่มีพนักงานเจ้าหน้าที่เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานโดยตรงในการใช้บังคับกฎหมาย และไม่มีบทบังคับให้มีการสอบความรู้ในการขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ นอกจากนั้น สมควรขยายบทบาทของสภาการพยาบาล โดยปรับปรุงอำนาจหน้าที่ องค์ประกอบของสมาชิก คณะกรรมการ และกรรมการที่ปรึกษาของสภาพยาบาล และปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมแก่ภาวะการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนาวาโท เดชา สุขารมณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การพยาบาล” และ “การผดุงครรภ์” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “การประกอบวิชาชีพการพยาบาล” และ “การประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์” ในมาตรา ๔ เพื่อ

กำหนดขอบเขตของการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ให้เหมาะสมและชัดเจน (ร่างมาตรา ๓ และ ร่างมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขมาตรา ๗ (๒) มาตรา ๘ เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสภาการพยาบาลในการรับรองหลักสูตรต่างๆ สำหรับการศึกษา การฝึกอบรมของสถาบันการศึกษาที่จะทำการสอนและฝึกอบรมในวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การรับรองวิทยฐานะของสถาบันดังกล่าว งานการส่งเสริมและการรับรองวุฒิบัตร (ร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘)

(๓) แก้ไขมาตรา ๑๑ (๑) (ข) มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๑ วรรคสอง เพื่อปรับปรุงคุณสมบัติสมาชิกสามัญของสภาการพยาบาล องค์ประกอบของคณะกรรมการสภาการพยาบาล

(๔) แก้ไขมาตรา ๒๗ (๕) และ (๖) เพื่อปรับปรุงกรณียกเว้นให้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลหรือวิชาชีพการผดุงครรภ์ได้โดยไม่ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๒)

(๕) แก้ไขมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ และเพิ่มมาตรา ๒๙ วรรคสาม เพื่อกำหนดอายุใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และความรู้ของผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาต (ร่างมาตรา ๑๓ ร่างมาตรา ๑๔ และร่างมาตรา ๑๕)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ขอบเขตของการประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ตามกฎหมายขณะนี้ ยังไม่สอดคล้องกับความหมายที่แท้จริงทางวิชาการ และบทบัญญัติอื่นบางประการยังไม่เหมาะสม เช่น การไม่กำหนดอายุของใบอนุญาต ไม่มีการทดสอบความรู้ในการขอขึ้นทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล และควรขยายบทบาทของสภาการพยาบาล โดยปรับปรุงอำนาจหน้าที่ องค์ประกอบของสมาชิก คณะกรรมการ และกรรมการที่ปรึกษาของสภาพยาบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๑๓๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๓๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๗.

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของการประชุมวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐[๑๓๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ ให้รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๓๙] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๓๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๒๒๒ - ๒๕๔.

[๑๓๙] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ , วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๔๙ - ๒๕๐.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๑

สารบาญ

เรื่อง		หน้า
๑.	**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย) (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๔๕
๒.	**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น และเพิ่มบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย) (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๓ - ๕ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๔๕
๓.	**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น และเพิ่มบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย) (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๖ - ๘ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๔๗
๔.	**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น และเพิ่มบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย) (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๙ - ๑๑ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๔๘
๕.	**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น และเพิ่มบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มา	๑๔๙

เรื่อง **หน้า**

โดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑๒ - ๑๔ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑)

๖. **พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๕๐
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น และเพิ่มบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑๕ - ๑๗ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑)

๗. **พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๕๑
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย กำหนดให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนเพื่อให้ชัดเจนขึ้น แก้ไขคุณสมบัติของอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี และรองคณบดีเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน และแก้ไขวิธีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี โดยให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจแต่งตั้งได้โดยไม่ต้องขอคำแนะนำจากอธิการบดี)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑๘ - ๒๑ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑)

๘. **พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๕๓
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัยได้โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๒๒ - ๒๕ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑)

๙. **พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๕๔
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัย และการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย และปรับปรุงคุณสมบัติของกรรมการสภา

เรื่อง **หน้า**

มหาวิทยาลัย และการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัย)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๒๖ - ๓๐ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑)

๑๐. **พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๕๗
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๘ ก หน้า ๑ - ๔๔ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑)

๑๑. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายรามอินทรา – อาจณรงค์ ในท้องที่เขตลาดพร้าว เขตบึงกุ่ม เขตบางกะปิ เขตห้วยขวาง เขตสวนหลวง เขตคลองเตย และเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๕๙
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑)

๑๒. **พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๖๐
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๒๖ - ๒๗ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๑๓. **พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๖๑
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อจัดตั้งกรมการกงสุลขึ้นเป็นส่วนราชการระดับกรม สังกัดกระทรวงการต่างประเทศ)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๒๘ - ๓๐ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๑๔. **พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๖๓
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๒๘ - ๓๐ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๑๕. **พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๖๔
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ปรับปรุงองค์กรบริหารงานคุ้มครองผู้บริโภค)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ - ๙ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๑๖. **พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๖๗
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ได้บัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการบริหารงานและการปฏิบัติงานตาม

เรื่อง **หน้า**

กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๑๗. **พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๖๘
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๑๘. **พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๗๐
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑๖ - ๓๑ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๑๙. **พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๗๒
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๓๒ - ๔๗ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๒๐. **พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๗๔
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๔๘ - ๖๖ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๒๑. **พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๗๕
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๖๗ - ๘๔ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๒๒. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลโพหัก อำเภอบางแพ ตำบลบัวงาม ตำบลห้วยเตย กิ่งอำเภอซำสูง อำเภอกระนวน อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และตำบลบ้านแพ้ว อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๒๕ (หัวโพ) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๕๗ พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๗๗
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)

๒๓. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเสือเฒ่า อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม และตำบลกระนวน ตำบลห้วยเตย กิ่งอำเภอซำสูง อำเภอกระนวน ตำบลหนองกุงใหญ่ อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (เชียงยืน) – ท่าคันโท ตอนอำเภอเชียงยืน – อำเภอกระนวน พ.ศ. ๒๕๔๑** ๑๗๘
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)

เรื่อง		หน้า
๒๔.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเทพนคร ตำบลในเมือง และตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๕ สายกำแพงเพชร – พิจิตร ตอนทางสายแยกบ้านกิโลสอง – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (บ้านทุ่งเศรษฐี) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๗๙
๒๕.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเกรียงไกร อำเภอเมืองนครสวรรค์ และตำบลเกยไชย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑ (นครสวรรค์) – ชัยภูมิ ตอนอำเภอเมืองนครสวรรค์ – อำเภอชุมแสง พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๘๐
๒๖.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหนองครก อำเภอศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา - อุบลราชธานี ตอนเลี่ยงเมืองศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๘๑
๒๗.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลอุดมธัญญา อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๒๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ตาคลี) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๕ (ท่าตะโก) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑๖ - ๑๘ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๘๒
๒๘.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลดอนศรีชุม ตำบลบ้านถ้ำ ตำบลบ้านปิน และตำบลหนองหล่ม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (ดอกคำใต้) – เชียงม่วน ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (อำเภอดอกคำใต้) บ้านแม่พริก พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑๙ - ๒๑ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๘๔

เรื่อง		หน้า
๒๙.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสำโรง และตำบลกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา – อุบลราชธานี ตอนบริเวณเข้าอำเภออุทุมพรพิสัย พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๒๒ - ๒๔ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๘๕
๓๐.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวถนน อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ตากฟ้า) - ท่าตะโก พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๒๕ - ๒๗ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๘๖
๓๑.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลข่วงเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางของเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม – ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนอำเภอสันป่าตอง – อำเภอจอมทอง พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๒๘ - ๓๐ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๘๗
๓๒.	**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๘๘
๓๓.	**พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ เพื่อกำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และกำหนดโทษอาญาที่เกี่ยวข้อง) (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๔ - ๓๗ วันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๙๐
๓๔.	**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๔ ก หน้า ๑ - ๒๑ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๙๑
๓๕.	**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๕ ก หน้า ๑ - ๒๔ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๙๓
๓๖.	**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๕ ก หน้า ๒๕ - ๓๘ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๙๕

เรื่อง		หน้า
๓๗.	**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๕ ก หน้า ๓๙ - ๔๐ วันที่ ๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๑๙๘
๓๘.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวช้าง อำเภออุทุมพรพิสัย และตำบลเป๊าะ อำเภอบึงบูรพ์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๔๙ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (หัวช้าง) – บึงบูรพ์ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๐๐
๓๙.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลวังสามัคคี อำเภอโพนทอง และตำบลกกโพธิ์ ตำบลหนองพอก ตำบลรอบเมือง อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๖ (โพนทอง) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (เลิงนกทา) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๐๑
๔๐.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (พลไว) – ยางชุมน้อย ตำบลอำเภอค้อวัง – อำเภอยางชุมน้อย พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๐๒
๔๑.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหนองผือ อำเภอเขมราฐ และตำบลข้าวปุ้น อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (หนองผือ) – กุดข้าวปุ้น พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๐๓
๔๒.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านเบิก อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑ (ท่าวุ้ง) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑๓ - ๑๔ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๐๔

เรื่อง		หน้า
๔๓.	**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕๒ มาตรา ๔๕๖ และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๕๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เนื่องจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องขายฝากมีบทบัญญัติยังไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้มีการเอาเปรียบผู้ขายฝากโดยกำหนดสินไถ่ที่สูงเกินควรเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมายห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา) (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๔๘ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๐๕
๔๔.	**พระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๐๗
๔๕.	**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๗ ก หน้า ๑ - ๑๕ วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๐๘
๔๖.	**พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๗ ก หน้า ๒๐ - ๒๕ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๑)	๒๐๙
๔๗.	**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยกำหนดวิธีการแก้ไขความในภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร และภาค ๒ พิกัดอัตราอากรขาเข้าท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้สอดคล้องกับระบบฮาร์โมไนซ์) (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๑๑
๔๘.	**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖๕ ก หน้า ๑ - ๒๐ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๑๒
๔๙.	**พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อกำหนดอัตราและหลักเกณฑ์ในการคำนวณภาษีเงินได้ สำหรับผู้ได้รับสัญญาแบ่งปันผลผลิตกับองค์กรร่วมไทย – มาเลเซีย) (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๑๕
๕๐.	**พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๑ ก หน้า ๑ - ๔๐ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๑๖

เรื่อง		หน้า
๕๑.	**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๘ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๑๘
๕๒.	**พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๘ ก หน้า ๓ - ๔ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๑๙
๕๓.	**พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ ตำบลโพนทอง อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่ นายเปรื่อง ยลวิลาศ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๘ ก หน้า ๕ - ๗ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๒๐
๕๔.	**พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ให้แ ก่ การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๘ ก หน้า ๘ - ๑๐ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๒๑
๕๕.	**พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๙ ก หน้า ๑ - ๑๒ วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๒๒
๕๖.	**พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๙ ก หน้า ๑๓ - ๒๓ วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๒๔
๕๗.	**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน โดยที่บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน และบัญชีค่าตอบแทนท้ายประมวลกฎหมายที่ดินได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้อัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายรวมทั้งค่าตอบแทนต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป) (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๘๙ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๒๕
๕๘.	**พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๙๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)	๒๒๖

เรื่อง **หน้า**

๕๙. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย กับสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. ๒๕๔๑** ๒๒๗
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๙๔ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๖๐. **พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๑** ๒๒๘
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ โดยกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ในกรณีที่มีตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลว่างลง หรือมีการยุบสภาเทศบาล หรือถือว่ามีการยุบสภาเทศบาลภายในสี่สิบห้าวัน)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๙๙ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๖๑. **พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น ของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการ และกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการ และกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการ และกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑** ๒๒๙
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๙๙ ก หน้า ๓ - ๖ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๖๒. **พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๔๑** ๒๓๐
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๖๓. **พระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ. ๒๕๔๑** ๒๓๒
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๙ - ๑๑ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

๖๔. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๑** ๒๓๓
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร โดยจำเป็นต้องปรับปรุงระบบภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรที่ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียน)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑๒ - ๑๓ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

เรื่อง **หน้า**

๖๕. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๔๑** ๒๓๕
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร โดยสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การบริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายของต่างประเทศ ใช้อัตราภาษีร้อยละ ๐ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มเพียงอัตราเดียว เพื่อให้เกิดความเป็นกลางและเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวที่เข้ามาประกอบกิจการในราชอาณาจักร เพื่อลดปัญหาความยุ่งยากที่เกิดจากการที่ต้องติดตามวิธีการปฏิบัติทางภาษีของประเทศคู่ค้าอื่น ๆ)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑๔ - ๑๖ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๑

๑. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๙๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๔] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๓ - ๕ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)

---

[๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๗๒ - ๒๗๕.

[๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๐.

[๓] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๕๗ - ๔๗๕.

[๔] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๑.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๕] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

(๒) เพิ่มบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย (เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัยไปใช้ในกิจการของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยหรือที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๙๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๗] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๘] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

---

[๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๗๕ - ๒๘๑.

[๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๒.

[๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๖๐ - ๔๗๕.

[๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๘.

๓. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๓ - ๕ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๙] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

(๒) เพิ่มบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย (เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัยไปใช้ในกิจการของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยหรือที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ และคณะเป็นผู้เสนอโดยมี**หลักการ**ให้กำหนดให้เบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยที่มิใช่เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาลาศึกษาและเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ เป็นเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย และกำหนดให้มหาวิทยาลัยถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ ทวิ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ยังมิได้กำหนดให้เบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย ที่มิใช่เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาลาศึกษาและเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณเป็นเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย และยังมิได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยในอันที่จะ

---

[๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๖๕ - ๒๗๒.

ถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ ดังนั้นเพื่อความคล่องตัวในการใช้ประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์และเพื่อกิจการของมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๐๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๒] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

๔. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๙ - ๑๑ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๓] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

(๒) เพิ่มบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย (เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ)

---

[๑๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๔๘.

[๑๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๔๗ - ๔๗๘.

[๑๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๔.

[๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๘๑ - ๒๘๖.

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัยไปใช้ในกิจการของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยหรือที่มหาวิทยาลัย ปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๐๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๖] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

๕. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑๒ - ๑๔ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๗] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒)

---

[๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๕.

[๑๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๖๔ - ๔๗๕.

[๑๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๔๕.

[๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๘๖ - ๒๘๐.

(๒) เพิ่มเติมบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มา โดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย (เพิ่มมาตรา ๑๒ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัยไปใช้ในกิจการของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๐๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๒๐] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๖. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑๕ - ๑๗ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๒๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังต่อไปนี้

---

[๑๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, <u>รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร</u> ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๖.

[๑๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, <u>รายงานการประชุมวุฒิสภา</u> ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๖๘ - ๔๗๙.

[๒๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, <u>รายงานการประชุมวุฒิสภา</u> ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๒.

[๒๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, <u>รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร</u> ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๘๐ - ๒๘๕.

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

(๒) เพิ่มบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มา โดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย (เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัยไปใช้ในกิจการของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๒๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๑๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๒๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๒๔] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๗. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑๘ - ๒๑ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)

---

[๒๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๘.

[๒๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๗๒ - ๔๘๐.

[๒๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๙.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๒๕] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๓๓ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น (แก้ไขมาตรา ๙)

(๒) กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มา โดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย (เพิ่มมาตรา ๙ ทวิ)

(๓) กำหนดให้อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอน เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (แก้ไขมาตรา ๑๘ วรรคสาม)

(๔) แก้ไขคุณสมบัติของอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และรองคณบดี เกี่ยวกับวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานและยกเลิกข้อกำหนดให้ต้องเป็นข้าราชการในมหาวิทยาลัย (แก้ไขมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๔)

(๕) แก้ไขวิธีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี โดยให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจแต่งตั้งได้โดยไม่ต้องขอคำแนะนำจากอธิการบดี (แก้ไขมาตรา ๒๓ วรรคสอง)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินและให้มหาวิทยาลัยถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่มหาวิทยาลัยได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยโดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุเพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยหรือที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์และสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของอธิการบดีโดยกำหนดให้อธิการบดีต้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติให้ถอดถอนเพิ่มขึ้นเพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับบทบัญญัติว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย รวมทั้งปรับปรุงคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และรองคณบดี เพื่อให้สามารถสรรหาบุคคลที่เหมาะสมในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๒๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๑๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๙๕ - ๓๐๐.

[๒๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๖๐.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๒๗] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๒๘] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๘. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๒๒ - ๒๕ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๒๙] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)

(๒) เพิ่มบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย (เพิ่มมาตรา ๙ ทวิ)

(๓) แก้ไขคุณสมบัติของอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และรองคณบดีในส่วนที่เกี่ยวกับวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน และแก้ไขคุณสมบัติของรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดีและรองคณบดี ให้สามารถแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นข้าราชการในมหาวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคสี่ และวรรคห้า มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๔)

(๔) แก้ไขหลักเกณฑ์การแต่งตั้งคณบดี โดยให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งได้โดยไม่ต้องขอคำแนะนำจากอธิการบดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓ วรรคสอง)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นหลักการให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัยไปใช้ในกิจการของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจาก

---

[๒๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๘๐ - ๔๘๘.

[๒๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๖๘.

[๒๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๙๖ - ๑๐๓.

รายได้ของมหาวิทยาลัย โดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ สมควรกำหนดหลักการดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ชัดเจน เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยหรือที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแลหรือใช้ประโยชน์ และสมควรปรับปรุงคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และรองคณบดี เพื่อให้สามารถสรรหาบุคคลที่เหมาะสมในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๓๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๑๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๓๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๓๒] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๒๖ - ๓๐ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๓๓] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น (แก้ไขมาตรา ๑๐)

---

[๓๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๖๒.

[๓๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๕๓๐ - ๕๓๙.

[๓๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๗๘.

[๓๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๐๓ - ๑๑๒.

(๒) กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย (เพิ่มมาตรา ๑๐ ทวิ)

(๓) แก้ไขคุณสมบัติของกรรมการสภามหาวิทยาลัยและการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัย (แก้ไขมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)

(๔) ปรับปรุงวิธีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี โดยให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้แนะนำ (แก้ไขมาตรา ๑๙)

(๕) แก้ไขคุณสมบัติของอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งดังกล่าว (แก้ไขมาตรา ๒๐)

(๖) ปรับปรุงคุณสมบัติของคณบดีและรองคณบดีโดยยกเลิกข้อกำหนดให้ต้องเป็นข้าราชการในมหาวิทยาลัย (แก้ไขมาตรา ๒๕)

(๗) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นคำนำหน้านามของศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ โดยให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามได้ตลอดไป (แก้ไขมาตรา ๔๓)

(๘) ปรับปรุงบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานใช้ครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิใช้ให้สูงขึ้น (แก้ไขมาตรา ๕๑)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัยไปใช้ในกิจการของมหาวิทยาลัยได้โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินและให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยโดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ และสมควรปรับปรุงคุณสมบัติของกรรมการสภามหาวิทยาลัยและการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และรองคณบดีเพื่อให้สามารถสรรหาบุคคลที่เหมาะสมในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๕๓๓ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ของมหาวิทยาลัยให้ชัดเจนขึ้น (แก้ไขมาตรา ๑๐)

(๒) กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัย (เพิ่มมาตรา ๑๐ ทวิ)

(๓) แก้ไขคุณสมบัติของกรรมการสภามหาวิทยาลัยและการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัย (แก้ไขมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓)

(๔) ปรับปรุงวิธีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี โดยให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้แนะนำ (แก้ไขมาตรา ๑๙)

(๕) แก้ไขคุณสมบัติของอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีเกี่ยวกับวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การทำงานของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งดังกล่าว (แก้ไขมาตรา ๒๐)

(๖) ปรับปรุงคุณสมบัติของคณบดีและรองคณบดีโดยยกเลิกข้อกำหนดให้ต้องเป็นข้าราชการในมหาวิทยาลัย(แก้ไขมาตรา ๒๕)

(๗) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นคำนำหน้านามของศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ โดยให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามได้ตลอดไป (แก้ไขมาตรา ๔๓)

(๘) ปรับปรุงบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานใช้ครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิใช้ ให้สูงขึ้น (แก้ไขมาตรา ๕๑)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถนำรายได้ของมหาวิทยาลัยไปใช้ในกิจการของมหาวิทยาลัยได้ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินและให้มหาวิทยาลัยมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของมหาวิทยาลัยโดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของมหาวิทยาลัยและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัยหรือที่มหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ และสมควรปรับปรุงคุณสมบัติของกรรมการสภามหาวิทยาลัยและการเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และรองคณบดีเพื่อให้สามารถสรรหาบุคคลที่เหมาะสมในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้กว้างขวางยิ่งขึ้น และนอกจากนั้นเพื่อเป็นการปรับปรุงบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานใช้ครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัยโดยไม่มีสิทธิใช้ให้มีอัตราโทษสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา

ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๓๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๑๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๓๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๓๖] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๐. วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ.เล่มที่ ๑๑๕ ตอนที่ ๘ ก หน้า ๑ - ๔๔ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐[๓๗] คือ

๑.ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันประกอบกับข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวอยู่ในรูปของประกาศกระทรวง มหาดไทยอันมีฐานะเป็นกฎหมายลำดับรอง จึงมีปัญหาในเรื่องการยอมรับ ดังนั้นเพื่อให้การใช้แรงงานเป็นไปอย่างเป็นธรรม และเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงบทบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้แรงงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น การให้อำนาจแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง เพื่อให้ความคุ้มครองแก่การใช้แรงงานบางประเภทเป็นพิเศษกว่าการใช้แรงงานทั่วไป การห้ามมิให้นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงเพราะเหตุมีครรภ์ การให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กมีสิทธิลาเพื่อศึกษาอบรม การให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ของลูกจ้างในกรณีที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการ การกำหนดเงื่อนไขในการ

---

[๓๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๖๕.

[๓๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๕๓๙ - ๕๕๐.

[๓๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๗๙ - ๑๙๐.

[๓๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐, หน้า ๗๖ - ๑๑๘.

นำหนี้บางประเภทมาหักจากค่าตอบแทนการทำงานของลูกจ้าง การจัดตั้งกองทุนเพื่อสงเคราะห์ลูกจ้างหรือทายาทโดยธรรมของลูกจ้างที่ถึงแก่ความตาย ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการจึงไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันประกอบกับข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว อยู่ในรูปของประกาศกระทรวงมหาดไทยอันมีฐานะเป็นกฎหมายลำดับรอง จึงมีปัญหาในเรื่องการยอมรับ ดังนั้นเพื่อให้การใช้แรงงานเป็นไปอย่างเป็นธรรมและเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงบทบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้แรงงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น การให้อำนาจแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง เพื่อให้ความคุ้มครองแก่การใช้แรงงานบางประเภทเป็นพิเศษกว่าใช้แรงงานทั่วไป การห้ามมิให้นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงเพราะเหตุมีครรภ์ การให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กมีสิทธิลาเพื่อศึกษาอบรม การให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ของลูกจ้างในกรณีที่นายจ้างหยุดประกอบกิจการ การกำหนดเงื่อนไขในการนำหนี้บางประเภทมาหักจากค่าตอบแทนการทำงานของลูกจ้าง การจัดตั้งกองทุนเพื่อสงเคราะห์ลูกจ้างหรือทายาทโดยธรรมของลูกจ้างที่ถึงแก่ความตาย ตลอดจนปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๓๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๐[๓๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการ

---

[๓๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๗๗.

[๓๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่ ๒, วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๕๐.

สามัญการแรงงานและสวัสดิการสังคมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๔๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๐๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๔๑]

๑๑. วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางพิเศษสายรามอินทรา-อาจณรงค์ ในท้องที่เขตลาดพร้าว เขตบึงกุ่ม เขตบางกะปิ เขตห้วยขวาง เขตสวนหลวง เขตคลองเตย และเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ.เล่มที่ ๑๑๕ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๔๒] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่เขตลาดพร้าว เขตบึงกุ่ม เขตบางกะปิ เขตห้วยขวาง เขตสวนหลวง เขตคลองเตย และเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางพิเศษสายรามอินทรา-อาจณรงค์ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่เขตลาดพร้าว เขตบึงกุ่ม เขตบางกะปิ เขตห้วยขวาง เขตคลองเตย และเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๔๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๔๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๗ - ๑๐๘.

[๔๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๙๕.

[๔๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔ - ๒๙.

[๔๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๓๖ - ๔๑.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๔๔] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๑๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๔๕]

๑๒. วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๑ - ๒๕)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๔๖] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีและมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันพัฒนาการทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้เจริญก้าวหน้าไปเป็นอันมาก แต่ระบบการบริหารของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีซึ่งเป็นส่วนราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ยังขาดประสิทธิภาพและเป็นอุปสรรคต่อการผลิตกำลังคนระดับสูง การวิจัยและการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดการขาดแคลนบุคลากร จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนระบบการบริหารให้เป็นอิสระและมีความคล่องตัวยิ่งขึ้น ดังนั้น เพื่อให้ระบบการบริหารของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างเต็มที่ สมควรเปลี่ยนฐานะของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีจากการเป็นส่วนราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๔๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๔๖.

[๔๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๑.

[๔๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๘๕ - ๒๓๕.

๒. ฉบับของนายถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันพัฒนาการทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้เจริญก้าวหน้าไปเป็นอันมาก แต่ระบบการบริหารของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีซึ่งเป็นส่วนราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ยังขาดประสิทธิภาพและเป็นอุปสรรคต่อการผลิตกำลังคนระดับสูง การวิจัยและการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้เกิดการขาดแคลนบุคลากร จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนระบบการบริหารให้เป็นอิสระและมีความคล่องตัวยิ่งขึ้น ดังนั้น เพื่อให้ระบบการบริหารของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างเต็มที่ สมควรเปลี่ยนฐานะของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีจากการเป็นส่วนราชการในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๔๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๔๘] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๓. วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๒๖ - ๒๗ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๑)

---

[๔๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๗๕ - ๕๓๐.

[๔๘] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๘๕ - ๕๓๐.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๔๙] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อจัดตั้งกรมการกงสุลขึ้นเป็นส่วนราชการระดับกรม สังกัดกระทรวงการต่างประเทศ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งกรมการกงสุลขึ้นในกระทรวงการต่างประเทศเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในด้านงานหนังสือเดินทาง งานตรวจลงตราและกิจการคนต่างด้าว งานสัญชาติและนิติกรณ์ ตลอดจนงานคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์คนไทยในต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายแก้ไขปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการกระทรวงการต่างประเทศ ให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ปัจจุบัน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงส่วนราชการในกระทรวงการต่างประเทศเสียใหม่ โดยจัดตั้งกรมการกงสุลขึ้นเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในงานด้านการกงสุลทั้งหมด อันได้แก่ งานหนังสือเดินทาง งานตรวจลงตราและกิจการคนต่างด้าว งานสัญชาติและนิติกรณ์ ตลอดจนงานคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์คนไทยในต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานของกระทรวงการต่างประเทศเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์แก่ประเทศมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๕๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๕๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการ

---

[๔๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๑๕ - ๒๑๙.

[๕๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๕๕.

[๕๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๒๔ - ๓๓๖.

สามัญการต่างประเทศพิจารณา ต่อมาได้มีพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๕๒] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๔. วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๒๘ - ๓๐ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๕๓] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งกรมการกงสุลขึ้นในกระทรวงการต่างประเทศ ในการนี้สมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการต่างประเทศเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกองหนังสือเดินทาง และฝ่ายคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์คนไทยในต่างประเทศและฝ่ายสัญชาติและนิติกรณ์ในกองกลาง ไปเป็นของกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีการโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารของกองหนังสือเดินทางฝ่ายคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์คนไทยในต่างประเทศ ฝ่ายสัญชาติและนิติกรณ์ในกองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของกรมการกงสุล ซึ่งเป็นกรมที่จัดตั้งขึ้นใหม่ในกระทรวงการต่างประเทศ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการจัดตั้งกรมการกงสุลขึ้นในกระทรวงการต่างประเทศ จึงสมควรโอนอำนาจหน้าที่กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกองหนังสือเดินทาง ฝ่ายคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์คนไทยในต่างประเทศ ฝ่ายสัญชาติและนิติกรณ์ในกองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการต่างประเทศ ไปเป็นของกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๕๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๓๒ - ๒๓๙.

[๕๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๒๐ - ๒๒๕.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๕๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๕๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการต่างประเทศพิจารณา ต่อมาได้มีพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๕๖] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๕. วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ - ๙ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๕๗] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ เพื่อกำหนดบทนิยามคำว่า “สัญญา”

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ เพื่อกำหนดสิทธิของผู้บริโภคที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา และเพิ่มส่วนที่ ๒ ทวิ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านสัญญาในหมวด ๒ กับแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๗ และเพิ่มมาตรา ๕๗ ทวิ เพื่อกำหนดบทลงโทษในการคุ้มครองสิทธิดังกล่าว

---

[๕๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๕๕.

[๕๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๓๗ - ๓๔๒.

[๕๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๔๔.

[๕๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๐๕ - ๑๔๑.

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ เพื่อให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกำหนดกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอีกสองคนในคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ เพื่อให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ เพื่อกำหนดข้อยกเว้นให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอเรื่องให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาออกคำสั่งเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้ในกรณีจำเป็นหรือรีบด่วน ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายอื่นไม่ดำเนินการตามกฎหมายนั้น

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในด้านฉลาก โดยกำหนดให้สินค้าที่ผลิตเพื่อขายโดยโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและสินค้าที่นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ เพื่อกำหนดให้ฉลากของสินค้าที่ควบคุมต้องมีลักษณะที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๔ เพื่อปรับปรุงอัตราโทษเกี่ยวกับการกระทำผิดในด้านการโฆษณาและฉลากให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้มีโทษจำคุกสำหรับการกระทำผิดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญของสินค้าหรือบริการ และการกระทำผิดเกี่ยวกับมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๓) (๔) และ (๕) มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ และมีโทษปรับรายวันสูงขึ้นสำหรับการกระทำผิดต่อเนื่อง

(๘) เพิ่มมาตรา ๑๙ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและการบริหารงานคุ้มครองผู้บริโภคอันได้แก่การตรวจตรา กำกับดูแล และประสานงานการปฏิบัติงานของส่วนราชการต่าง ๆ ในการให้ความคุ้มครองแก่ผู้บริโภคยังไม่เหมาะสม และโดยที่ในปัจจุบันปรากฏว่ามีผู้บริโภคเป็นจำนวนมากยังไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิตามที่กฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น ๆ บัญญัติไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีผู้บริโภคเป็นจำนวนมากร้องเรียนว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญากับผู้ประกอบธุรกิจขึ้นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคปรับปรุงองค์กรบริหารงานคุ้มครองผู้บริโภค คือ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในกรณีจำเป็นหรือรีบด่วนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเพิ่มบทบัญญัติกำหนดสิทธิและการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญาไว้โดยเฉพาะ และทั้งเป็นการสมควรปรับปรุง

อัตราโทษเกี่ยวกับการกระทำผิดในเรื่องการโฆษณาและฉลากให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "สัญญา" เพิ่มมาตรา ๔ (๓ ทวิ) แก้ไขเพิ่มเติมมาตราเพิ่มมาตรา ๑๔ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ เพิ่มมาตรา ๒๒ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ เพิ่ม ส่วนที่ ๒ ทวิ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านสัญญา" มาตรา ๓๕ ทวิ ถึงมาตรา ๓๕ นว ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภคยกเลิกมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๗ และเพิ่มมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๒๒ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันการให้ความคุ้มครองผู้บริโภคยังไม่ครอบคลุมถึงการให้ความคุ้มครองในด้านสัญญาระหว่างผู้บริโภค และผู้ประกอบธุรกิจในการซื้อขายสินค้าหรือบริการอย่างชัดแจ้งเป็นเหตุให้สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญาของประชาชนถูกลิดรอนจากผู้อยู่ในฐานะที่ได้เปรียบ ซึ่งไม่เป็นธรรมแก่สังคมเป็นอย่างยิ่ง จึงควรที่จะมีบทบัญญัติเพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกันในอันที่จะให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า "ผู้บริโภค" เพิ่มบทนิยามคำว่า "สัญญา" เพิ่มมาตรา ๔ (๓ ทวิ) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ เพิ่มมาตรา ๑๔(๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ เพิ่มมาตรา ๒๒ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ เพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ เพิ่ม "ส่วนที่ ๒ ทวิ การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านสัญญา" มาตรา ๓๕ ทวิ ถึง มาตรา ๓๕ นว ในหมวด ๒ การคุ้มครองผู้บริโภค ยกเลิกมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แก้ไขเพิ่มมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๗ และเพิ่มมาตรา ๕๗ และเพิ่มมาตรา ๕๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ประกาศใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ จนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า ๑๐ ปีแล้ว ในขณะเดียวกับที่การประกอบธุรกิจซื้อขายสินค้าหรือบริการมีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้ผู้บริโภคจำเป็นต้องได้รับความคุ้มครองครอบคลุมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ยังมิได้ครอบคุลมถึงการให้ความคุ้มครองในด้านสัญญาระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจในการซื้อขายสินค้าหรือบริการ ทำให้สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญาของประชาชนไม่ได้รับการคุ้มครอง ตลอดจนถึงปัจจุบันกลุ่มผู้บริโภคมีความหลากหลายขึ้น จึงควรมีบทบัญญัติเพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชนและบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ประชาชนผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรม และคุ้มครองผู้บริโภคทุกกลุ่ม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๕๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๗๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๖๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๑[๖๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๔๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๖๑]

๑๖. วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๖๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาตรา ๑๕ ที่บัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนราชการมีฐานะเทียบเท่ากรมสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

---

[๕๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๔.

[๕๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๘๐ - ๔๐๓.

[๖๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๕.

[๖๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๖.

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๐ - ๑๕๓.

.... ได้บัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการบริหารงานและการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารงานและการปฏิบัติงานตามกฎหมายดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๖๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๘๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๖๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๑[๖๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๖๖]

๑๗. วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

---

[๖๓] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๐.

[๖๔] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๐๓ - ๔๐๘.

[๖๕] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๕ - ๖๖.

[๖๖] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๗ - ๑๘.

พระราชบัญญัตินี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๖๗] โดยมี**หลักการ**ให้เพื่อโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการยกฐานะสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ให้มีฐานะเทียบเท่ากรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๖๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๘๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๖๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๑[๗๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๑๔๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔๔ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๗๑]

---

[๖๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๔๒ - ๑๔๗.

[๖๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๓.

[๖๙] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๐๙ - ๔๑๒.

[๗๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๖.

[๗๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๑๙.

๑๘. วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑๖ - ๓๑ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐[๗๒] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยให้กองทุนมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา ที่มาจากครอบครัวซึ่งมีรายได้น้อยกู้ยืมเงินเพื่อเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างการศึกษา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อสนองตอบความจำเป็นดังกล่าว จึงสมควรเร่งรัดพัฒนาทางการศึกษา โดยการหาทางแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคมด้วยการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ให้แก่นักเรียน นักศึกษา ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย อันจะมีส่วนสำคัญในการช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และด้วยการสนับสนุนการพัฒนาระบบการศึกษาทางด้านอุปสงค์โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชนเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จำเป็นต้องจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรค ชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอโดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ทัดเทียมนานาอารยะประเทศ เพื่อสนองตอบความจำเป็นดังกล่าว ควรส่งเสริมให้ผู้อยู่ในวัยศึกษาได้รับการศึกษาสูงขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และเปิดโอกาสให้ผู้ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทัดเทียมกันกับผู้มีฐานะดี สมควรจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายเสริมศักดิ์ การุณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป รัฐบาลพึงมีหน้าที่สนับสนุน ส่งเสริม และสร้างโอกาสทางการ

---

[๗๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๒ - ๖๕.

ศึกษาให้แก่ประชากรของประเทศ ให้ได้รับการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น จึงสมควรให้จัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขึ้น เพื่อช่วยเหลือประชาชนในด้านการศึกษา โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อยจะมีโอกาสได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายประวิช รัตนเพียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อสนองตอบความจำเป็นดังกล่าว จึงสมควรเร่งรัดพัฒนาทางการศึกษา โดยการหาทางแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาในสังคมด้วยการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นให้แก่นักเรียน นักศึกษา ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยอันจะมีส่วนสำคัญในการช่วยยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และด้วยการสนับสนุนการพัฒนาระบบการศึกษาทางด้านอุปสงค์โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของประชาชนเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จำเป็นต้องจัดตั้งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๗๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๐๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๗๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๑[๗๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๗๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๐.

[๗๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๔๒ - ๓๗๙.

[๗๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๖.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๘๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๑[๗๖]

๑๕. วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๓๒ - ๔๗ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอรวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๗๗] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลได้ใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้น ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับลักษณะการประกอบกิจการของสถานพยาบาลปัจจุบัน สมควรที่จะดำเนินการควบคุมกิจการสถานพยาบาลเพื่อให้ความคุ้มครองประชาชนผู้รับบริการจากสถานพยาบาลมากยิ่งขึ้น ในเรื่องเกี่ยวกับการอนุญาตให้ประกอบกิจการ การเลิก การย้าย การปิดสถานพยาบาล การเพิกถอนใบอนุญาต การโฆษณากิจการของสถานพยาบาล ตลอดจนกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมดูแลสถานพยาบาล และกำหนดหน้าที่ของผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการสถานพยาบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีการกำหนดจำนวนสถานพยาบาลที่จะให้จัดตั้งได้หรือมีบริการทางการแพทย์บางชนิดในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งได้เพื่อให้มีการประกอบกิจการในลักษณะที่ให้บริการทางสาธารณสุขที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายประวิช รัตนเพียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลซึ่งใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้น ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของกิจการสถานพยาบาลปัจจุบัน ในการที่จะดำเนินการควบคุมกิจการสถานพยาบาลเกี่ยวกับการประกอบกิจการ การเลิก การย้าย การปิดสถานพยาบาล การเพิกถอนใบอนุญาต ให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลหรือใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล การโฆษณาหรือประกาศกิจการ

---

[๗๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๔.

[๗๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๒๕ - ๒๔๖.

ของสถานพยาบาล การพัฒนาคุณภาพบริการ การกำหนดมาตรฐานบริการ การกำหนดค่ารักษาพยาบาล ค่าบริการและสิทธิของผู้รับบริการ ตลอดจนการกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตและกำหนดหน้าที่ของผู้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลและผู้ดำเนินการสถานพยาบาล สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลได้ใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้น ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับลักษณะการประกอบกิจการของสถานพยาบาลปัจจุบัน สมควรที่จะดำเนินการควบคุมกิจการสถานพยาบาลเพื่อให้ความคุ้มครองประชาชนผู้รับบริการจากสถานพยาบาลมากยิ่งขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับการอนุญาตให้ประกอบกิจการ การเลิก การย้าย การปิดสถานพยาบาล การเพิกถอนใบอนุญาตการโฆษณากิจการของสถานพยาบาล ตลอดจนกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมดูแลสถานพยาบาล และกำหนดหน้าที่ของผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการสถานพยาบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีการกำหนดจำนวนสถานพยาบาลที่จะให้จัดตั้งได้หรือมีบริการทางการแพทย์บางชนิดในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง ได้เพื่อให้มีการประกอบกิจการในลักษณะที่ให้บริการทางสาธารณสุขที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลซึ่งใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้นไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของกิจการสถานพยาบาลปัจจุบันในการที่จะดำเนินการควบคุมกิจการสถานพยาบาลเกี่ยวกับการประกอบกิจการ การเลิก การย้าย การปิดสถานพยาบาล การเพิกถอนใบอนุญาต ให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลหรือใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล การโฆษณาหรือประกาศกิจการของสถานพยาบาล ตลอดจนการกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อนุญาตและกำหนดหน้าที่ของผู้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลและผู้ดำเนินการสถานพยาบาล สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนาวาโทเดชา สุขารมณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลได้ใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ นั้น ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และไม่สอดคล้องกับลักษณะการประกอบกิจการของสถานพยาบาลปัจจุบัน สมควรที่จะดำเนินการควบคุมกิจการสถานพยาบาลเพื่อให้ความคุ้มครองประชาชนผู้รับบริการจากสถานพยาบาลมากยิ่งขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับการ

อนุญาตให้ประกอบกิจการ การเลิก การย้าย การปิดสถานพยาบาล การเพิกถอนใบอนุญาต การโฆษณากิจการของสถานพยาบาล ตลอดจนกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมดูแลสถานพยาบาล และกำหนดหน้าที่ของผู้รับอนุญาตและผู้ดำเนินการสถานพยาบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งให้มีการกำหนดจำนวนสถานพยาบาลที่จะให้จัดตั้งได้หรือมีบริการทางการแพทย์บางชนิดในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งได้ เพื่อให้มีการประกอบกิจการในลักษณะที่ให้บริการทางสาธารณสุขที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างแท้จริง สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๗๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๐๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๗๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการสาธารณสุขพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๑[๘๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๓๐๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นของจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๘๑]

๒๐. วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๔๘ - ๖๖ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

---

[๗๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๔๕.

[๗๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๑๒ - ๔๔๗.

[๘๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๔๓๔.

[๘๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๔๗.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๙๒] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และในขณะนี้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยได้ขยายเพิ่มมากขึ้นทั้งในด้านการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่างๆ ตลอดจนการค้นคว้า การวิจัย และการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและภารกิจด้านอื่น ๆ สมควรปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหารงานของมหาวิทยาลัยเสียใหม่ เพื่อให้การบริหารงานและการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๐[๙๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๘๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๙๔] ที่ประชุมมีมติให้รับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๑[๙๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๒๐๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๙๖]

๒๑. วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๖๗ - ๘๔ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑)

---

[๙๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๑๒ - ๑๑๓.

[๙๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๒.

[๙๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๔๕ - ๒๗๕.

[๙๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๒๕ - ๓๖๖.

[๙๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๔๓.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๙๗] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยขอนแก่น และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๒๑ มีขอบเขตในการให้การศึกษาและอำนาจหน้าที่อย่างจำกัดไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นแหล่งกลางของสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้เพิ่มขยายขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้า วิจัย และการบริการต่อสังคม ตลอดจนความคล่องตัวในการปฏิบัติงานตามภารกิจอื่น ๆ และตามความต้องการในการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสมควรปรับปรุงโครงสร้างอำนาจหน้าที่ และระบบบริหารงานของมหาวิทยาลัยขอนแก่นเสียใหม่ เพื่อให้สามารถรองรับการขยายงานและการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยและมีความคล่องตัวในการดำเนินงานในด้านวิชาการและการบริหาร ตลอดจนสอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๐[๙๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๕๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐[๙๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๑[๑๐๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๐๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๐๑]

---

[๙๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๕๖ - ๒๕๘.

[๙๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๗๘.

[๙๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๗๙ - ๓๑๑.

[๑๐๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๖๖ - ๓๙๔.

[๑๐๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๔๕.

๒๒. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลโพหัก อำเภอบางแพ ตำบลบัวงาม อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และตำบลบ้านแพ้ว อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๕ (หัวโพ) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๙๗ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๖๒] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลโพหัก อำเภอบางแพ ตำบลบัวงามอำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี และตำบลบ้านแพ้ว อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อสร้างทาง

หลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๕ (หัวโพ) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๙๗ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๕ (หัวโพ) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๙๗ ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๒๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๕ (หัวโพ) – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๙๗ พ.ศ. ๒๕๓๑ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๖๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๓๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๖๔] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๓ - ๔๕.

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๐ - ๒๔.

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๑๕ - ๑๓๗, ๑๔๐.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๒๐๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๖๕]

๒๓. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเสือเฒ่า อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม และตำบลกระนวน ตำบลห้วยเตย กิ่งอำเภอซำสูง อำเภอกระนวน ตำบลหนองกุงใหญ่ อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ (เชียงยืน)- ท่าคันโท ตอนอำเภอเชียงยืน-อำเภอกระนวน พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๖๖] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเสือเฒ่า อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม และตำบลกระนวน ตำบลห้วยเตย กิ่งอำเภอซำสูง อำเภอกระนวน ตำบลหนองกุงใหญ่ อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ (เชียงยืน) - ท่าคันโท ตอนอำเภอเชียงยืน-อำเภอกระนวน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๕๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ (เชียงยืน) - ท่าคันโท ตอนอำเภอเชียงยืน - อำเภอกระนวน ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๙ (อำเภอเชียงยืน) - อำเภอกระนวน - อำเภอท่าคันโท ตอนอำเภอเชียงยืน - อำเภอกระนวน พ.ศ. ๒๕๒๕ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๖๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๙๖ - ๑๐๐.

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๔๑ - ๑๔๘.

[๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๔๑ - ๔๓.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๙๘] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๒๑๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง จึง ถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๙๙]

๒๔. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเทพนคร ตำบลในเมือง และตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๕ สายกำแพงเพชร - พิจิตร ตอนทางสายแยกบ้านกิโลสอง - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (บ้านทุ่งเศรษฐี) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๐๐] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเทพนคร ตำบลในเมือง และตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๕ สายกำแพงเพชร - พิจิตร ตอนทางสายแยกบ้านกิโลสอง-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (บ้านทุ่งเศรษฐี) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๕ สายกำแพงเพชร - พิจิตร ตอนทางสายแยกบ้านกิโลสอง - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (บ้านทุ่งเศรษฐี) ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๕ สายจังหวัดกำแพงเพชร - จังหวัดพิจิตร ตอนทางสายแยกบ้านกิโลสอง-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (บ้านทุ่งเศรษฐี) พ.ศ. ๒๕๒๗ เสร็จแล้วสมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๙๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๔๖-๒๖๔, ๒๖๖.

[๙๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๒ - ๑๑๓.

[๑๐๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๔๘ - ๑๕๔.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๐๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๐๒] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๒๑๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๑๐๓]

๒๕. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเกรียงไกร อำเภอเมืองนครสวรรค์ และตำบลเกยไชย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (นครสวรรค์) - ชัยภูมิ ตอนอำเภอเมืองนครสวรรค์ - อำเภอชุมแสง พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๐๔] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเกรียงไกร อำเภอเมืองนครสวรรค์ และตำบลเกยไชย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (นครสวรรค์) – ชัยภูมิ ตอนอำเภอเมืองนครสวรรค์ – อำเภอชุมแสง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (นครสวรรค์) - ชัยภูมิ ตอนอำเภอเมือง

---

[๑๐๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๔๓ - ๔๔.

[๑๐๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๖๖ - ๒๗๕, ๒๗๗.

[๑๐๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๔ - ๑๑๕.

[๑๐๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๖๘ - ๑๗๒.

นครสวรรค์ - อำเภอชุมแสง ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวง ที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๑๑๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (จังหวัดนครสวรรค์) - อำเภอชุมแสง - อำเภอบางมูลนาก - อำเภอตะพานหิน - จังหวัดพิจิตร ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (จังหวัดนครสวรรค์) - อำเภอชุมแสง พ.ศ. ๒๕๒๗ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๐๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๐๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๒๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๑๐๗]

๒๖. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหนองครก อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา - อุบลราชธานี ตอนเลี่ยงเมืองศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑)

---

[๑๐๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๕๐ - ๕๑.

[๑๐๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๐๓ - ๓๑๒, ๓๑๔.

[๑๐๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๒ - ๑๒๓ .

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๐๔] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองครก อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา-อุบลราชธานี ตอนเลี่ยงเมืองศรีสะเกษ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา-อุบลราชธานี ตอนเลี่ยงเมืองศรีสะเกษ ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๙๓ สายศรีสะเกษ - วารินชำราบ ตอนเลี่ยงเมืองศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๐๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๑๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๐๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๑๑๑]

๒๗. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลอุดมธัญญา อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๒๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑**

---

[๑๐๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๕ - ๑๖๔.

[๑๐๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๔๖ - ๔๗.

[๑๑๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๘๖ - ๒๙๓, ๒๙๕.

[๑๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๘ - ๑๑๙.

(ตาคลี) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๔๕ (ท่าตะโก) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑๖ - ๑๘ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๑๒] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลอุดมธัญญา อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๒๙ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ตาคลี) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๔๕ (ท่าตะโก) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๒๙ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ตาคลี) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๔๕ (ท่าตะโก) ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๓๒๙ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ตาคลี) - ท่าตะโก พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๑๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๕๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๑๔] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๒๐๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๖ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๑๑๕]

---

[๑๑๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๕ - ๔๙.

[๑๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๕ - ๓๒.

[๑๑๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๔๐-๑๔๗, ๑๔๙.

[๑๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัย สามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๒ - ๑๐๖.

๒๘. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลดอนศรีชุม ตำบลบ้านถ้ำ ตำบลบ้านปิน และตำบลหนองหล่ม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (ดอกคำใต้)-เชียงม่วน ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (อำเภอดอกคำใต้) - บ้านแม่พริก พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑๙ - ๒๑ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๑๖] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลดอนศรีชุม ตำบลบ้านถ้ำ ตำบลบ้านปิน และตำบลหนองหล่ม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (ดอกคำใต้) - เชียงม่วน ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (อำเภอดอกคำใต้) - บ้านแม่พริก และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (ดอกคำใต้) - เชียงม่วน ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (อำเภอดอกคำใต้) - บ้านแม่พริก ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๒๕๑ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๒๑ (ดอกคำใต้) - เชียงม่วน ตอนแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๒๑ (อำเภอดอกคำใต้) - บ้านแม่พริก พ.ศ. ๒๕๓๓ สร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๑๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๑๘] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็น

---

[๑๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๕๔ - ๕๘.

[๑๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๓๕ - ๓๖.

[๑๑๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๔๙ - ๑๖๔, ๑๖๖.

เอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๒๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๑๑๙]

๒๙. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสำโรงและตำบลกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา - อุบลราชธานี ตอนบริเวณเข้าอำเภออุทุมพรพิสัย พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๒๒ - ๒๔ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๒๐] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลสำโรงและตำบลกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา - อุบลราชธานี ตอนบริเวณเข้าอำเภออุทุมพรพิสัย และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา - อุบลราชธานี ตอนบริเวณเข้าอำเภออุทุมพรพิสัย ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ สายนครราชสีมา-อุบลราชธานี ตอนบริเวณเข้าอำเภออุทุมพรพิสัย พ.ศ. ๒๕๓๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๒๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๑๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๗ - ๑๐๙.

[๑๒๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๕๔ - ๑๕๕.

[๑๒๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัย สามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๔๕ - ๔๖.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๒๒] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๒๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๑๒๓]

๓๐. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวถนน อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ตากฟ้า) - ท่าตะโก พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๒๕ - ๒๗ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๒๔] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวถนน อำเภอท่าตะโก จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ตากฟ้า) - ท่าตะโก และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑๔๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ตากฟ้า) - ท่าตะโก ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๓๒๙ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ตาคลี) - ท่าตะโก พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้วสมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๒๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๗๗ - ๒๘๔, ๒๘๖.

[๑๒๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๖ - ๑๑๗.

[๑๒๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๖๔ - ๑๖๘.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๒๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๒๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๒๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๑๒๗]

๓๑. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลข่วงเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางของเทศบาลนครเชียงใหม่ ควบคุมต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนอำเภอสันป่าตอง-อำเภอจอมทอง พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๒๘ - ๓๐ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๒๘] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลข่วงเปา อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางของเทศบาลนครเชียงใหม่ ควบคุมต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนอำเภอสันป่าตอง - อำเภอจอมทอง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางของเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุมต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนอำเภอสันป่าตอง -

---

[๑๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๔๗ - ๔๙.

[๑๒๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๙๕ - ๓๐๓.

[๑๒๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๐ - ๑๒๑.

[๑๒๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๗๓ - ๑๗๗.

อำเภอจอมทอง ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุมต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนอำเภอสันป่าตอง - อำเภอจอมทอง พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๒๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๓๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๐๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๑๓๑]

๓๒. วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๓๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙๒ มาตรา ๔๙๖ และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องขายฝากมีบทบัญญัติยังไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้มีการเอาเปรียบผู้ขายฝากโดยการกำหนด

---

[๑๒๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๕๑ - ๕๒.

[๑๓๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๓๑๔ - ๓๒๒, ๓๒๔.

[๑๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๔ - ๑๒๕.

[๑๓๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๖๖ - ๑๑๑.

สินไถ่ที่สูงเกินควร เพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมายห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา รวมทั้งในกรณีที่ถึงกำหนดเวลาไถ่ ผู้ซื้อฝากมักจะหลีกเลี่ยงไม่ยอมให้มีการไถ่ จนเป็นเหตุให้ผู้ขายฝากต้องสูญเสียกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินไปโดยไม่ชอบธรรม นอกจากนี้เห็นควรปรับปรุงระยะเวลาในการใช้สิทธิไถ่ในสัญญาขายฝากให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๙๒ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๓๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๘๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๓๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๑[๑๓๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และคะแนนเสียง ๑๙๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๓๖] และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๓๗] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

---

[๑๓๓] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๕๖ - ๗๓.

[๑๓๔] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๐๘ - ๑๑๙.

[๑๓๕] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๑๒ - ๓๒๕.

[๑๓๖] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๗กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๑๕๓ - ๑๖๓.

[๑๓๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๒ - ๑๑๙.

๓๓. วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๔ - ๓๗ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม 3 ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐[๑๓๘] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ เพื่อกำหนดกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และกำหนดโทษอาญาที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มหมวด ๓/๑ มาตรา ๙๐/๑ ถึงมาตรา ๙๐/๘๓) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติบางมาตราของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะเมื่อลูกหนี้ที่เป็นนิติบุคคลประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว อันควรได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากผู้ประสงค์จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ เพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสได้ฟื้นฟูกิจการ แต่เนื่องจากมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติให้เจ้าหนี้ที่ยอมให้ลูกหนี้ก่อหนี้ขึ้นโดยรู้อยู่แล้วว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวไม่มีสิทธิขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย อันเป็นเหตุให้ไม่มีสถาบันทางการเงินหรือเอกชนรายใดยินยอมให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ที่ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว ลูกหนี้จึงต้องตกเป็นบุคคลล้มละลายทั้ง ๆ ที่กิจการของลูกหนี้อยู่ในสภาพที่จะฟื้นฟูได้หากได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน สมควรที่จะมีบทบัญญัติคุ้มครองการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ที่ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราวเพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสได้ฟื้นฟูกิจการได้ ซึ่งจะช่วยเจ้าหนี้ที่ไม่มีประกันมีโอกาสได้รับชำระหนี้อย่างเป็นธรรมด้วย อันจะเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจและการค้าของประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้เพิ่มบทบัญญัติมาตรา ๓ ทวิ (มาตรา ๙๐/๑ ถึงมาตรา ๙๐/๗๙) ว่าด้วยกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ในพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติบางมาตราของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน โดยเฉพาะเมื่อลูกหนี้ที่เป็นนิติบุคคลประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว อันควรได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากผู้ประสงค์จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ เพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสได้ฟื้นฟูกิจการ แต่บทบัญญัติของพระราชบัญญัติ

---

[๑๓๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐, หน้า ๖๔ - ๘๖, ๙๖.

ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ไม่เปิดโอกาสให้ดำเนินการช่วยเหลือนั้นได้ โดยผู้ที่ให้ความช่วยเหลือจะไม่ได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมาย เนื่องจากมาตรา ๙๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บัญญัติให้เจ้าหนี้ที่ยอมให้ลูกหนี้ก่อหนี้ขึ้นโดยรู้อยู่แล้วว่าลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวไม่มีสิทธิขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย ทั้งที่ควรจะได้รับความคุ้มครองเป็นกรณีพิเศษต่างหากจากเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย เป็นเหตุให้ไม่มีสถาบันทางการเงินหรือเอกชนใดให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ที่ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว ลูกหนี้จึงต้องตกเป็นบุคคลล้มละลาย ทั้ง ๆ ที่กิจการของลูกหนี้อยู่ในสภาพที่จะฟื้นฟูได้ หากได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน สมควรที่จะมีบทบัญญัติคุ้มครองการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ลูกหนี้ที่ประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว เพื่อให้ลูกหนี้มีโอกาสได้ฟื้นฟูกิจการได้ ซึ่งจะช่วยเจ้าหนี้ที่ไม่มีประกัน มีโอกาสได้รับชำระหนี้อย่างเป็นธรรมด้วย อันเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจและการค้าของประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายสันต์ศักย์ งามพิเชษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย และนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖, มาตรา ๙, มาตรา ๑๐, มาตรา ๑๑, มาตรา ๒๑, มาตรา ๖๘, มาตรา ๙๕, มาตรา ๙๗, มาตรา ๑๐๙, มาตรา ๑๑๖, มาตรา ๑๑๗, มาตรา ๑๕๙ และมาตรา ๑๗๙ เพื่อปรับปรุงแก้ไขกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการบังคับคดีล้มละลายให้ดำเนินไปด้วยความรวดเร็วและอำนวยความยุติธรรมให้แก่คู่ความมากยิ่งขึ้น และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากบทบัญญัติบางมาตราของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ไม่เหมาะสมกับทางปฏิบัติของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เปิดโอกาสให้คู่ความใช้ประโยชน์ในการดำเนินคดีให้ได้เปรียบกันโดยง่าย เป็นเหตุให้คู่ความที่สุจริตไม่ได้รับความเป็นธรรมอันเป็นการขัดต่อวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ นอกจากนี้ อัตราค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สินของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นภาระแก่คู่ความซึ่งเรียกเก็บในอัตราที่สูงกว่าค่าธรรมเนียมศาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติล้มละลายฉบับของ นายสันต์ศักย์ งามพิเชษฐ์ และ นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ มีหลักการและเหตุผลแตกต่างในสาระสำคัญกับสองร่างฯแรก ที่ประชุมจึงมีความเห็นให้แยกพิจารณา โดยจะนำเข้าพิจารณาเป็นลำดับท้าย

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา

ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๓๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๑๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๔๐] ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๔๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๐๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๔๒]

๓๔. วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๔ ก หน้า ๑ - ๒๑ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๔๓] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ มีขอบเขตในการให้การศึกษา และอำนาจหน้าที่อย่างจำกัดไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันที่ได้เพิ่มขยายภารกิจในการตอบสนองความต้องการของสังคมมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดจนการค้นคว้า การวิจัย และการให้บริการแก่สังคม และภารกิจด้านอื่น ๆ สมควรปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และระบบบริหารงานของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเสียใหม่ และมีความคล่องตัวในการดำเนินงานในด้านวิชาการและการบริหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๓๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป , วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๖ - ๔๕.

[๑๔๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๔๗๗ - ๕๓๘.

[๑๔๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๗๗ - ๑๕๒.

[๑๔๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป , วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๐ - ๑๒๑.

[๑๔๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๔๑ - ๒๕๑.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๑๔๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๔๕] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๔๖]

๓๕. วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๕ ก หน้า ๑ - ๒๔ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๖ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๔๗] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อกำหนดระเบียบการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช .... จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของพลตรีสนั่น ขจรประศาสน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และ

---

[๑๔๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๔๖.

[๑๔๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๑๔.

[๑๔๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๐.

[๑๔๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ ครั้งที่สาม, วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๖๗ - ๑๙๙.

มี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งและการดำเนินกิจการของพรรคการเมือง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายประวิช รัตนเพียร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้บุคคลมีเสรีภาพในการรวมตัวกันจัดตั้งเป็นพรรคการเมืองเพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองและเพื่อดำเนินกิจการในทางการเมือง โดยการจัดองค์กรภายในการดำเนินกิจการ และข้อบังคับของพรรคการเมือง ต้องสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ประกอบกับในมาตรา ๓๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติไว้ว่า กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองต้องมีสาระสำคัญอย่างน้อยตามที่ได้บัญญัติไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๔. ฉบับของนางกรุณา ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เพื่อกำหนดระเบียบการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้มีพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๖. ฉบับของนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้บุคคลมีเสรีภาพในการรวมตัวกันจัดตั้งเป็นพรรคการเมือง เพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองและเพื่อดำเนินกิจการในทางการเมือง โดยการจัดตั้งองค์กรภายใน การดำเนินกิจการ และข้อบังคับของพรรคการเมืองต้องสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประกอบกับในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองต้องมีสาระสำคัญอย่างน้อยตามที่มาตรา ๓๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๖ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๑[๑๔๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๑[๑๔๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๕๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๑๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และคะแนนเสียง ๒๘๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๑๕๑] และวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๑๕๒] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๓๖. วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งพ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๕ ก หน้า ๒๕ - ๓๘ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๑)

---

[๑๔๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๐ - ๓๑.

[๑๔๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๔.

[๑๕๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๔.

[๑๕๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่๔/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ (เป็นพิเศษ), วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๔.

[๑๕๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๖.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๖ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๑[๑๕๓] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กำหนดให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของพลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร พรรคประชาธิปัตย์ และคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อทำหน้าที่ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น รวมทั้งการออกเสียงประชามติให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๔. ฉบับของนายจำลอง ครุฑขุนทด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อทำหน้าที่ควบคุมและดำเนินการจัด หรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น รวมทั้งการออกเสียงประชามติให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๕. ฉบับของนางกรุณา ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้งในกำกับรัฐสภาเพื่อทำหน้าที่ควบคุมและดำเนินการจัด หรือจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

---

[๑๕๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๐๕ - ๒๒๗.

สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น รวมทั้งการออกเสียงประชามติให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมจากกรณีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๖. ฉบับของนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๓๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติสาระสำคัญที่จะต้องมีในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ทั้งนี้เพื่อให้คณะกรรมการการเลือกตั้งทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมและดำเนินการจัดหรือให้มีการเลือกตั้งทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น รวมทั้งการออกเสียงประชามติให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๖ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๙๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๑[๑๕๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๕๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๕๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๒๘๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และคะแนนเสียง ๑๗๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๑๕๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่๑๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๐.

[๑๕๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๔๓.

[๑๕๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป (เป็นพิเศษ), วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๙.

เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๑๕๗] และวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๑๕๘] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๓๗. วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๕ ก หน้า ๓๙ - ๗๐ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๖ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๕๙] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกและสมาชิกวุฒิสภา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญบัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการของรัฐในการสนับสนุนการเลือกตั้ง การแจ้งเหตุที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้ง การอำนวยความสะดวกในการไปเลือกตั้ง และการเสียสิทธิเลือกตั้ง เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของพลตรี สนั่น ขจรประศาสน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง

---

[๑๕๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ (เป็นพิเศษ), วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๖.

[๑๕๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่๓/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๒.

[๑๕๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ ครั้งที่สาม , วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๓ - ๑๐๘.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ บัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง การแจ้งเหตุที่ทำไม่อาจไปเลือกตั้ง การอำนวยความสะดวกในการไปเลือกตั้งและการเสียสิทธิเลือกตั้ง เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๑๑๒ และมาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ต้องมีสาระสำคัญอย่างน้อยตามที่มาตรา ๓๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๕. ฉบับของนางกรุณา ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญบัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการของรัฐในการสนับสนุนการเลือกตั้ง การแจ้งเหตุที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้ง การอำนวยความสะดวกในการไปเลือกตั้ง และการเสียสิทธิเลือกตั้ง เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

๖. ฉบับของนายสุชน ชามพูนท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต้องมีสาระสำคัญอย่างน้อยตามที่มาตรา ๓๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๖ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๒๒๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๑[๑๖๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๖๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๖๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๒๙๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และคะแนนเสียง ๙๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๑๖๓] และวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๑๖๔] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๓๘. วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหัวช้าง อำเภออุทุมพรพิสัย และตำบลเป๊าะ อำเภอบึงบูรพ์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๔๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (หัวช้าง) – บึงบูรพ์ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑)

---

[๑๖๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่๑๖/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป , วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๘.

[๑๖๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป , วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๖๕.

[๑๖๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป (เป็นพิเศษ) วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๔.

[๑๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ (เป็นพิเศษ), วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๒.

[๑๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๗๓.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๖๕] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหัวช้าง อำเภออุทุมพรพิสัย และตำบลเป๊าะ อำเภอบึงบูรพ์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๔๙ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (หัวช้าง) - บึงบูรพ์ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๔๙ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (หัวช้าง) - บึงบูรพ์ ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๓๔๙ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (หัวช้าง) - บึงบูรพ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคมนาคมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๖๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๖๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๓๕. วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวังสามัคคี อำเภอโพนทอง และตำบลกกโพธิ์ ตำบลหนองพอก ตำบลรอบเมือง อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๖ (โพนทอง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (เลิงนกทา) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑)

---

[๑๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๕๒ - ๘๔.

[๑๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๕๕.

[๑๖๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๐ - ๕๒.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๖๘] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวังสามัคคี อำเภอโพนทอง และตำบลกกโพธิ์ ตำบลหนองพอก ตำบลรอบเมือง อำเภอหนองพอก จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๖ (โพนทอง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (เลิงนกทา) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๖ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๔๖ (โพนทอง) - บรรจบทางหลวงหมายเลข ๒๑๒ (เลิงนกทา) ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๔๖ (อำเภอโพนทอง) - อำเภอหนองพอก - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๒ (อำเภอเลิงนกทา) พ.ศ. ๒๕๒๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคมนาคมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๖๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๗๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภา

ผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๔๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

๔๐. วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (พลไว) - ยางชุมน้อย ตอนอำเภอค้อวัง - อำเภอยางชุมน้อย พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๗ - ๘ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑)

---

[๑๖๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๓ - ๑๐๔.

[๑๖๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๑๐.

[๑๗๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๘ - ๑๑๐.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๗๑] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลยางชุมน้อย อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (พลไว) - ยางชุมน้อย ตอนอำเภอค้อวัง - อำเภอยางชุมน้อย และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (พลไว) - ยางชุมน้อย ตอนอำเภอค้อวัง - อำเภอยางชุมน้อย ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (พลไว) - ยางชุมน้อย ตอนอำเภอค้อวัง - อำเภอยางชุมน้อย พ.ศ. ๒๕๓๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๖๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคมนาคมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๗๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๗๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔๑. วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองผือ อำเภอเขมราฐ และตำบลข้าวปุ้น อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (หนองผือ) – กุดข้าวปุ้น พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑)

---

[๑๗๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่๑๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๕๔ - ๕๖.

[๑๗๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๐๒.

[๑๗๓] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๕ - ๕๗.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๗๔] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองผือ อำเภอเขมราช และตำบลข้าวปุ้น อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (หนองผือ) - กุดข้าวปุ้น และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ (หนองผือ) - กุดข้าวปุ้น ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๓๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน ๒๐๒ (หนองผือ) – กุดข้าวปุ้น พ.ศ. ๒๕๓๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๖๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคมนาคมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๗๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๗๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔๒. วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านเบิก อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๑๑ (ท่าวุ้ง) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑๓ - ๑๔ วันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๑)

---

[๑๗๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๙๗ - ๙๘.

[๑๗๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๐๕.

[๑๗๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๐ - ๑๐๒.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๗๗] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านเบิก อำเภอท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒-บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๑๑ (ท่าวุ้ง) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑ (ท่าวุ้ง) ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒-ต่อเขตสุขาภิบาลท่าวุ้งควบคุม พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคมนาคมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๗๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๗๙] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔๓. วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๔๘ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๑)

---

[๑๗๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๙๙ - ๑๐๑.

[๑๗๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๐๗.

[๑๗๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๔ - ๑๐๕.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๘๐] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙๒ มาตรา ๔๙๖ และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๙๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในเรื่องขายฝากมีบทบัญญัติยังไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้มีการเอาเปรียบผู้ขายฝากโดยการกำหนดสินไถ่ที่สูงเกินควรเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมายห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา รวมทั้งในกรณีที่ถึงกำหนดเวลาไถ่ผู้ซื้อฝากมักจะหลีกเลี่ยงไม่ยอมให้มีการไถ่จนเป็นเหตุให้ผู้ขายฝากต้องสูญเสียกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินไปโดยไม่ชอบธรรม นอกจากนี้ เห็นควรปรับปรุงระยะเวลาในการใช้สิทธิไถ่ในสัญญาขายฝากให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๘๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๘๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๘๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๘๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๑[๑๘๓] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๙๕ เสียง

---

[๑๘๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป ครั้งที่สอง, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๖๖ - ๑๐๖.

[๑๘๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๗๓.

[๑๘๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๘.

[๑๘๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๕.

ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๘๔] และวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๘๕] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๔๔. วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๑[๑๘๖] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ออกใช้บังคับในระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิวัติและใช้ชื่อว่าประกาศของคณะปฏิวัติและได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้การดำเนินงานของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไม่คล่องตัวและไม่มีประสิทธิภาพ สมควรปรับปรุงรูปแบบและบทบัญญัติของกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวให้เป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามวิธีการตรากฎหมายในระบบปกติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๔๒ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ได้ออกใช้บังคับในระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิวัติและใช้ชื่อว่าประกาศของคณะปฏิวัติและได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้การดำเนินงานของ

---

[๑๘๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๔๐.

[๑๘๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๗๒.

[๑๘๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๕๖.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขาดความคล่องตัวและไม่มีประสิทธิภาพ สมควรปรับปรุงรูปแบบและบทบัญญัติของกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าว ให้เป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามวิธีการตรากฎหมายในระบบปกติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๙๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๙๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๙๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๑[๑๙๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๒๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๗ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๒๐๐]

๔๕. วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๗ ก หน้า ๑ - ๑๙ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๑[๒๐๑] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมี

---

[๑๙๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๙๔.

[๑๙๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๖.

[๑๙๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๑, หน้า ๓๖.

[๒๐๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๖.

[๒๐๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๔๓ - ๑๔๕.

เหตุผลว่าเนื่องจากปริมาณงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้เพิ่มมากขึ้นทำให้โครงสร้างของมหาวิทยาลัยที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถรองรับภาระกิจของมหาวิทยาลัยได้ และเกิดข้อจำกัดในการดำเนินงาน สมควรปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจและหน้าที่ และระบบบริหารงานของมหาวิทยาลัยเสียใหม่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความคล่องตัวในการบริหารงาน สามารถให้บริการทางการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง และสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการให้การศึกษา การส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง การสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้ตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๖๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๖๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๑[๑๖๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๓๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๑๖๕]

๔๖. วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๑

---

[๑๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๘๐.

[๑๖๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๐.

[๑๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๑, หน้า ๒๘.

[๑๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๕.

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๗ ก หน้า ๒๐ - ๒๙ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐[๑๕๖] คือ

๑. ฉบับของนายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเป็นสถาบันทางวิชาการในกำกับรัฐสภา เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ประชาธิปไตยในด้านการเมืองการปกครองไปสู่ประชาชน รวมทั้งเพื่อทำการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างมีระบบ เพื่อให้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเป็นปึกแผ่นและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายไพศาล ยิ่งสมาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยะลา พรรคความหวังใหม่ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอโดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเป็นสถาบันทางวิชาการ ในกำกับรัฐสภา เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ประชาธิปไตยในด้านการเมืองการปกครองไปสู่ประชาชน รวมทั้งเพื่อทำการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างมีระบบ เพื่อให้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเป็นปึกแผ่นและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย และนายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเป็นสถาบันทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ประชาธิปไตยในด้านการเมืองการปกครองไปสู่ประชาชน รวมทั้งเพื่อทำการศึกษา ค้นคว้า และวิจัยการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างมีระบบ เพื่อให้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเป็นปึกแผ่นและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๕๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๐ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๐, หน้า ๘๕ - ๑๒๔.

๔. ฉบับของนายวิชัย ตันศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสถาบันพระปกเกล้าขึ้นเป็นสถาบันทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ประชาธิปไตยในด้านการเมืองการปกครองไปสู่ประชาชนรวมทั้งเพื่อทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัยการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างมีระบบ เพื่อให้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความเป็นปึกแผ่นและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๕๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของนายพินิจ จันทรสุรินทร์ เป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๙๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๖๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๑๙๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๑[๑๙๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๔๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๒๐๐]

๔๗. วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑)

---

[๑๙๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๖๔.

[๑๙๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๒.

[๑๙๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๙.

[๒๐๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๗.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๒๐๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยกำหนดวิธีการแก้ไขความในภาค ๑ หลักเกณฑ์การตีความพิกัดอัตราศุลกากร และภาค ๒ พิกัดอัตราอากร ขาเข้าท้ายพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้สอดคล้องกับระบบฮาร์โมไนซ์ (เพิ่มเติม มาตรา ๑๔ ทวิ) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยเป็นภาคีอนุสัญญาระบบฮาร์โมไนซ์ (International Convertion on the Hamonized Commodity Description and Coding System) ซึ่งคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรตามอนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดให้แก้ไขการจำแนกประเภทสินค้าอยู่เสมอ เพื่อความสอดคล้องและความสะดวกในการค้าระหว่างประเทศ ทำให้จำต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศแก้ไขพิกัดอัตราศุลกากรได้ แต่ทั้งนี้จะต้องมีอัตราเท่ากับหรือไม่สูงกว่าอัตราเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๖๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑[๒๐๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๐๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑[๒๐๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔๘. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๖๕ ก หน้า ๑ - ๒๐)

---

[๒๐๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๑.

[๒๐๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๕๑.

[๒๐๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๓๕.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๑[๒๐๔] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่เพื่อเป็นการสืบสานพระปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีซึ่งทรงมีพระปณิธานอันแน่วแน่ที่จะ “ปลูกป่าสร้างคน” เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้ด้อยโอกาส ให้ธำรงไว้ซึ่งประเพณีและศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามของชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน และเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานถวายพระองค์ ตลอดจนเพื่อพัฒนาบุคลากรและเป็นแหล่งวิชาการรองรับการพัฒนาภูมิภาคนี้ จึงเห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงขึ้นในจังหวัดเชียงรายเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อดำเนินงานด้านการเรียน การสอน การวิจัย การให้การศึกษาทางด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยให้มีการบริหารที่มีอิสระและมีความคล่องตัวมากกว่าที่มหาวิทยาลัยของรัฐเป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายยงยุทธ ติยะไพรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคประชาธิปัตย์ และนายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีที่จะ “ปลูกป่าสร้างคน” โดยเฉพาะการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการฟื้นฟูสภาพธรรมชาติที่ถูกทำลาย พระองค์ยังทรงมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาส พระองค์ทรงส่งเสริมและธำรงประเพณีและศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มชนในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบนที่มีประวัติศาสตร์ร่วมกันกับประชาชนในแถบลุ่มแม่น้ำโขงของไทย ดังนั้น เพื่อเป็นอนุสรณ์สถานถวายพระองค์ ตลอดทั้งสืบสานในการสร้างคนโดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรและเป็นแหล่งวิชาการของท้องถิ่นและภูมิภาคนี้ จึงเห็นควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงขึ้นในจังหวัดเชียงราย โดยอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ เพื่อดำเนินการเรียนการสอน การเผยแพร่งานวิชาการ การวิจัย การให้การศึกษาทางด้านวิชาการและวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมโดยให้มีการบริหารที่มีอิสระ ปลอดจากการสืบทอดอำนาจที่เอื้อประโยชน์ของฝ่ายบริหาร และให้มีความคล่องตัวมากกว่ามหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนางรัตนา จงสุทธนามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคชาติพัฒนา และนายมงคล จงสุทธนามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็น

---

[๒๐๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๕ - ๑๓๘.

การสมควรให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพื่อเป็นอนุสรณ์ในวโรกาสที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีเสด็จสวรรคต และเพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ และเป็นการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้พื้นที่ภาคเหนือเป็นเขตเศรษฐกิจศูนย์กลางความเจริญระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคความหวังใหม่ และคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่เพื่อเป็นการสืบสานพระปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีซึ่งทรงมีพระปณิธานอันแน่วแน่ที่จะ “ปลูกป่าสร้างคน” เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนผู้ด้อยโอกาส ให้ธำรงไว้ซึ่งประเพณีและศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามของชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน และเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานถวายพระองค์ ตลอดจนเพื่อพัฒนาบุคลากรและเป็นแหล่งวิชาการรองรับการพัฒนาภูมิภาคนี้ จึงเห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงขึ้นในจังหวัดเชียงรายเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อดำเนินงานด้านการเรียน การสอน การวิจัย การให้การศึกษาทางด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยให้มีการบริหารที่มีอิสระและมีความคล่องตัวมากกว่าที่มหาวิทยาลัยของรัฐเป็นอยู่ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๖๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑[๒๐๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๒๐๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๑[๒๐๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๓๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

---

[๒๐๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๗๓.

[๒๐๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๕ - ๗๖.

[๒๐๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๑, หน้า ๒๖.

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์และคะแนนเสียง ๒๕๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๐๘] และ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๐๙] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

---

[๒๐๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖.

[๒๐๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓.

๔๕. วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๒๑๐] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ เพื่อกำหนดอัตราและหลักเกณฑ์ในการคำนวณภาษีเงินได้ สำหรับผู้ได้รับสัญญาแบ่งปันผลผลิตกับองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย (เพิ่มเติมหมวด ๗ ตรี บทบัญญัติเฉพาะเขตพื้นที่พัฒนาร่วมกับ มาตรา ๖๕ จตุทศ มาตรา ๖๕ ปัณรส มาตรา ๖๕ โสฬส มาตรา ๖๕ สัตตรส มาตรา ๖๕ อัฏฐารส มาตรา ๖๕ เอกูนวีสติ มาตรา ๖๕ วีสติ และมาตรา ๖๕ เอกวีสติ) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้บัญญัติให้จัดตั้งองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย ขึ้นเพื่อดำเนินการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นดินใต้ทะเล รวมทั้งปิโตรเลียมด้วย จึงสมควรกำหนดอัตราและหลักเกณฑ์ในการคำนวณภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้สอดคล้องกับลักษณะการดำเนินกิจการขององค์การร่วมไทย - มาเลเซีย และเป็นไปตามความตกลงว่าด้วยธรรมนูญและเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการจัดตั้งองค์กรร่วมไทย - มาเลเซีย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๘๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๒๑๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๑๒] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๒๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๒๑๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๑ สมัยประชุมสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๘๘.

[๒๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๓.

[๒๑๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๔.

๕๐. วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๑ ก หน้า ๑ - ๔๐ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๑)

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๑[๒๑๓] สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี แถลงหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติมีใจความว่ารัฐบาลได้เสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๘๖๐,๐๐๐ ล้านบาท และตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังเพื่อ

๑. ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณพุทธศักราช ๒๕๔๓ สำหรับใช้เป็นหลักในการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

๒. ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๑[๒๑๔] สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ โดยมีมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๕๗ คน เพื่อพิจารณา ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	๒. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
๓. นายพิสิฐ ลี้อาธรรม	๔. นายบุญชู โรจนเสถียร
๕. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	๖. นางปวีณา หงสกุล
๗. นายชาญชัย ปทุมารักษ์	๘. นายระวี หิรัญโชติ
๙. นายปาน พึ่งสุจริต	๑๐. นายไชยา สะสมทรัพย์
๑๑. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๑๒. นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม
๑๓. นายพูลทรัพย์ ปิยะอนันต์	๑๔. นางจิระพรรณ นิรัติศัย
๑๕. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	๑๖. นายมนตรี ด่านไพบูลย์
๑๗. นายเด่น โต๊ะมีนา	๑๘. นายสุนทร วิลาวัลย์
๑๙. นายก่ำชุง ประภากรแก้วรัตน์	๒๐. นายตุ่น จินตะเวช

---

[๒๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๗ - ๑๘.

[๒๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๐๙ - ๓๑๑.

๒๑. นายประกิจ พลเดช
๒๒. นายเงิน ไชยศิวามงคล
๒๓. นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์
๒๔. นายพิเชษฐ สถิรชวาล
๒๕. พันตำรวจโท ไวพจน์ อาภรณ์รัตน์
๒๖. นางกิ่งกาญจน์ ณ เชียงใหม่
๒๗. นายธีระชัย ศิริขันธ์
๒๘. นายจักรพันธุ์ ยมจินดา
๒๙. นางสาวรัตนา อนันต์นาคินทร์
๓๐. นายสมเกียรติ ฉันทวานิช
๓๑. นางคมคาย พลบุตร
๓๒. นายวิจัย วัฒนาประสิทธิ์
๓๓. นายจรัส พั้วช่วย
๓๔. นายยงยุทธ ติยะไพรัช
๓๕. นายวิฑูรย์ นามบุตร
๓๖. พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
๓๗. นางนิภา พริ้งศุลกะ
๓๘. พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์
๓๙. นายรำรี มานะ
๔๐. นายอภิชาติ การิกาญจน์
๔๑. นายปรีชา มุสิกุล
๔๒. นายพินิจ จันทรสุรินทร์
๔๓. นายเกียรติ ศรีสุรินทร์
๔๔. นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์
๔๕. นายทวีศักดิ์ สุภาศรี
๔๖. นายพงษ์อุดม ตรีสุขี
๔๗. นายสมศักดิ์ พันธ์เกษม
๔๘. นายชาตรี พิริยะกิจไพบูลย์
๔๙. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
๕๐. นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล
๕๑. นายวิรัช รัตนเศรษฐ
๕๒. นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์
๕๓. นายมุกดา พงษ์สมบัติ
๕๔. นายฉลอง เรี่ยวแรง
๕๕. นายชัย ชิดชอบ
๕๖. นายห้างทอง ธรรมวัฒนะ
๕๗. นายอุดม ไกรวัฒนุสสรณ์

กำหนดเวลาแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน

วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๑[๒๑๕] สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว และพิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรา

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๑[๒๑๖] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับมาตรา

---

[๒๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๗ - ๓๑๗.

[๒๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๐ - ๒๘๙.

วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๑[๒๑๗] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและลงมติให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒[๒๑๘] วุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และลงมติให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีจำนวน ๘๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดสรรให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล

๕๑. วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๘ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๒๑๙] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดให้ของนำเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะหรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการเป็นของที่ได้รับยกเว้นอากร (แก้ไขเพิ่มเติมรายการประเภทที่ ๑๖ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร) และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่คนพิการเป็นทรัพยากรส่วนหนึ่งของประเทศ แต่เนื่องจากสภาพของความพิการเป็นอุปสรรคในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพและในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ดังนั้นเพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสดำรงชีวิตในสังคมให้ทัดเทียมคนปกติ มีโอกาสประกอบอาชีพ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคมได้ดียิ่งขึ้น จึงสมควรส่งเสริมให้คนพิการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพให้มีสภาพที่ดีขึ้น โดยยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่นำเข้ามาสำหรับคนพิการใช้โดยเฉพาะหรือใช้ในการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๑ - ๔๑๑.

[๒๑๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๐.

[๒๑๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๙.

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๖๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๒๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๔๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

๕๒. วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๘ ก หน้า ๓ - ๔ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑[๒๒๑] โดยมี**หลักการ**ให้ยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ มีบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของประชาชน ไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบันที่ประเทศไทยอยู่ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยมีความมั่นคงและอยู่ในภาวะปกติปราศจากภัยคุกคามจากลัทธิใด ๆ โดยเฉพาะลัทธิคอมมิวนิสต์ อีกทั้งไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ได้รับรองและให้ความคุ้มครองเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น สมควรยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๒๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๐.

[๒๒๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๔.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑[๒๑๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๓. วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลโพนทอง อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่นายเปรื่อง ยลวิลาศ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๘ ก หน้า ๕ - ๗ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๒๑๔] โดยมี**หลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่ตำบลโพนทอง อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่นายเปรื่อง ยลวิลาศ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากทางราชการได้ดำเนินการก่อสร้างทางสาธารณะตัดผ่านที่ดินของนายเปรื่อง ยลวิลาศ ในท้องที่ตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งอยู่ติดกับที่สาธารณประโยชน์ “แก่งดอนกลาง” ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโพนทอง และตำบลกาฬสินธุ์ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นเหตุให้ที่ดินของนายเปรื่อง ยลวิลาศ ส่วนที่เหลืออยู่ถูกน้ำท่วมเนื้อที่ประมาณ ๗ ไร่ ๒ งาน ๓๕ ตารางวา ซึ่งปัจจุบันนายเปรื่อง ยลวิลาศ ได้โอนที่ดินส่วนที่ถูกน้ำท่วมดังกล่าวให้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินแล้ว สมควรโอนที่สาธารณประโยชน์ดังกล่าวบางส่วน ในท้องที่ตำบลโพนทอง อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เนื้อที่ประมาณ ๕ ไร่ ๑ งาน ๙๐ ตารางวา เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายเปรื่อง ยลวิลาศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑[๒๑๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๑๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๘๕.

[๒๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๙.

[๒๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๘.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑[๒๑๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๔. วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๘ ก หน้า ๘ - ๑๐ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๒๑๗] โดยมี**หลักการ**ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ให้แก่การเคหะแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากลำเหมืองสาธารณะซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลสันทราย อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย เนื้อที่ประมาณ ๙ ไร่ ๑ งาน ๘๕ ตารางวา อยู่คั่นกลางระหว่างที่ดินของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งกำลังดำเนินการจัดสร้างตามโครงการเคหะชุมชนจังหวัดเชียงราย ทำให้ที่ดินตามโครงการไม่ติดต่อเป็นผืนเดียวกัน และปัจจุบันลำเหมืองสาธารณะดังกล่าวตื้นเขินและพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว การเคหะแห่งชาติจึงมีความประสงค์จะนำที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวไปดำเนินการจัดสร้างเป็นเคหะชุมชน โดยจัดหาที่ดินซึ่งเป็นของการเคหะแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ ๑๔ ไร่ ๑๑ ตารางวา ซึ่งอยู่ในท้องที่เดียวกันมาแลกเปลี่ยนเพื่อทำเป็นทางสาธารณะประโยชน์สำหรับให้พลเมืองใช้ร่วมกันแทนแล้ว สมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินดังกล่าวให้แก่การเคหะแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑[๒๑๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๙๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๒๑๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๕๖.

[๒๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๖ - ๑๓๐.

[๒๑๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๕๙.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑[๒๑๙] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๕. วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๙ ก หน้า ๑ - ๑๒ วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑[๒๒๐] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ยกฐานะวิทยาลัยช่างกลปทุมวันขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมการศึกษาวิชาการ วิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นการขยายโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาตรีให้กว้างขวางขึ้น ตลอดจนการถ่ายทอดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการนี้สมควรให้มีการยกฐานะวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายเจริญ การุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยได้มีการพัฒนาทางเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีและทางวิศวกรรมศาสตร์เป็นจำนวนมาก อีกทั้งประชาชนมีความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น ทำให้สถานศึกษาที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวสมควรยกฐานะวิทยาลัยช่างกลปทุมวันขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

๓. ฉบับของนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย และนางสาวกัญจนา ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย

---

[๒๑๙] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๕๐ - ๖๑, ๖๓.

[๒๒๐] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๖.

เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ยกฐานะวิทยาลัยช่างกลปทุมวันขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมการศึกษาวิชาการ วิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นการขยายโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางระดับปริญญาตรีให้กว้างขวางขึ้น ตลอดจนการถ่ายทอดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในการนี้สมควรให้มีการยกฐานะวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน ในสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการขึ้นเป็นสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๒๒๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๐๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๑[๒๒๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๒๒๓] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๒๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และคะแนนเสียง ๑๘๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕๕ เสียง เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๒๔] และวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑[๒๒๕] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

---

[๒๒๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๕๕.

[๒๒๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๘.

[๒๒๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๑.

[๒๒๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๔.

[๒๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๓๐.

๕๖. วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๙ ก หน้า ๑๓ - ๒๓ วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๑[๒๒๖] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งสถาบันศิลปบัณฑิต และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมการศึกษาวิชาการ วิชาชีพและวิชาชีพพิเศษด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ทั้งไทยและสากล รวมทั้งส่งเสริมการผลิตบุคลากรเพื่อทำหน้าที่เป็นช่างศิลปกรรม ศิลปินอาชีพ ครูศิลปะ นักวิชาการ และนักวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนส่งเสริมการอนุรักษ์ พัฒนา สืบทอด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ในการนี้สมควรให้มีการยกฐานะสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการขึ้นเป็นสถาบันศิลปบัณฑิต หรือแยกกิจกรรมบางส่วนของสถานศึกษาในสังกัดกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ และจัดตั้งขึ้นเป็นสถาบันศิลปบัณฑิต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายเจริญ การุณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งสถาบันศิลปบัณฑิต และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันการส่งเสริมการศึกษาวิชาการ วิชาชีพและวิชาชีพพิเศษ ไม่ว่าด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ และดุริยางคศิลป์ทั้งไทยและสากล เพื่อผลิตบุคลากรที่จะทำหน้าที่เป็นช่างศิลปกรรม ศิลปินอาชีพ ครูศิลปะ นักวิชาการและนักวิจัยด้านศิลปกรรมก็ดี การส่งเสริมการอนุรักษ์พัฒนา สืบทอดและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติก็ดี ยังขาดสถาบันรองรับเพื่อให้การศึกษาโดยเฉพาะในระดับปริญญาตรี อันจะเป็นพื้นฐานทั้งการพัฒนาวิชาการ วิชาชีพและบุคลากรในด้านนี้ให้สูงขึ้นเพื่อเป็นรากฐานสำคัญอีกระดับหนึ่ง จึงสมควรจัดตั้งสถาบันศิลปบัณฑิต โดยการยกฐานะสถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นเป็นสถาบันศิลปบัณฑิต

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๒๐๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๑[๒๒๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๘๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓๙ เสียง

---

[๒๒๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๔.

[๒๒๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๗.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๑[๒๒๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๕๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๒๒๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๗๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และคะแนนเสียง ๑๘๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓๙ เสียง เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๓๐] และวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑[๒๓๑] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๕๗. วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ.เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๘๙ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๑[๒๓๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่าย (แก้ไขเพิ่มเติม ๑๑. แห่งบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน)

---

[๒๒๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๓.

[๒๒๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๖.

[๒๓๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๕.

[๒๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๗๕.

[๒๓๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๕.

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีค่าตอบแทนท้ายประมวลกฎหมายที่ดินเกี่ยวกับค่าตอบแทนในการอนุญาต

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดินและบัญชีค่าตอบแทนท้ายประมวลกฎหมายที่ดินได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้อัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย รวมทั้งค่าตอบแทนต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและบัญชีค่าตอบแทนท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๐๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๓๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๓๔] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๒๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

๕๘. วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๙๑ หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๓๕] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงรูปแบบของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากร และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ ว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินของคณะมนตรีความร่วมมือทางศุลกากรได้ออกใช้บังคับในระหว่างที่มีการปกครองโดยคณะปฏิวัติและใช้ชื่อว่าประกาศของคณะปฏิวัติ สมควรปรับปรุงรูปแบบ

---

[๒๓๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๙.

[๒๓๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๗.

[๒๓๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๓.

และบทบัญญัติของกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวให้เป็นพระราชบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามวิธีการตรากฎหมาย ในระบบปกติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑ [๒๓๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๓๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๕. วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๑[๒๓๘] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยและประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ สมควรมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๘๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๓๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๓๖] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๘.

[๒๓๗] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗ - ๑๐.

[๒๓๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๖๒.

[๒๓๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๗๒.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๔๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๖๐. วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๘ ธันวาคม)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๔๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเทศบาลโดยกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลในกรณีที่มีตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลว่างลงหรือมีการยุบสภาเทศบาลหรือถือว่ามีการยุบสภาเทศบาลภายในสี่สิบห้าวัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลารับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๕๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑[๒๔๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๐๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๔๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๔๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๖๖ - ๑๖๙.

[๒๔๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๗ - ๒๔.

[๒๔๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๑.

[๒๔๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๕ - ๒๐.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๔๔]

๖๑. วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๙๙ ก หน้า ๓ - ๖ วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๔๕] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งมาตรา ๒๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๙๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๗๙ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๔๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๘๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๒๔๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๙.

[๒๔๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒ - ๕๘.

[๒๔๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๙๘.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๔๗] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑[๒๔๘] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๖๒. วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๒๔๙] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีอาจจัดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงประชามติได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นว่ากิจการในเรื่องใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของประเทศชาติหรือประชาชน และผลการออกเสียงประชามติจะเป็นการให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ โดยให้หลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติเป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๒. ฉบับของนายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้มีกฎหมายว่าด้วยการออกเสียงประชามติเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติ อันจะเป็นการรับรองสิทธิของประชาชนในการมีส่วนร่วมพิจารณาให้ความเห็นในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล อันจะมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนหรือเป็นเรื่องซึ่งเป็นข้อขัดแย้งทางสังคม เพื่อรัฐบาลจะรับผลประชามติไปพิจารณาดำเนินการให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่อย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๔๗] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๑.

[๒๔๘] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑, หน้า ๒๕.

[๒๔๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๖ - ๑๓๔.

๓. ฉบับของนายเอกพร รักความสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติ อันเป็นการให้สิทธิแก่ประชาชนในการได้มีส่วนร่วมพิจารณาการบริหารงานของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนหรือทำให้ประชาชนต้องเดือดร้อน เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้มีโอกาสแสดงความต้องการที่แท้จริงให้รัฐบาลทราบซึ่งจะมีผลเป็นการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้อีกทางหนึ่ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๔. ฉบับของนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติ อันเป็นการให้สิทธิแก่ประชาชนในการได้มีส่วนร่วมพิจารณาการบริหารงานของรัฐบาลที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนหรือทำให้ประชาชนต้องเดือดร้อน อันทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศได้มีโอกาสแสดงความต้องการที่แท้จริงให้รัฐบาลทราบ ซึ่งจะมีผลเป็นการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้อีกทางหนึ่ง รวมทั้งกรณีที่ประชามตินั้นมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม เป็นเหตุให้คณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งให้มีการออกเสียงประชามติใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๕. ฉบับของนายวินัย ตันศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๑๔ วรรคท้าย ได้กำหนดให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการออกเสียงประชามติในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่ากิจการในเรื่องใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของประเทศชาติหรือของประชาชน นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีอาจปรึกษาประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภาเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีการออกเสียงประชามติให้ อันเป็นการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมากยิ่งขึ้น จึงสมควรตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๖๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓๔ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี

เป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๕๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๕๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑[๒๕๒] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๖๓. วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ.เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๘ - ๑๑ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๕๓] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิและความคุ้มกันทางกงสุล และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางกงสุลซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖ เพื่อให้สอดคล้องกับประเพณีปฏิบัติในนานาอารยประเทศ ในการนี้จะต้องมีกฎหมายเพื่ออนุวัตการให้เป็นตามอนุสัญญาฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑[๒๕๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๕๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๖.

[๒๕๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๕.

[๒๕๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑, หน้า ๒๖.

[๒๕๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ /๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๗-๘๑.

[๒๕๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๒.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑[๒๕๕] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๖๔. วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑๒ - ๑๓ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๑[๒๕๖] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรที่ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียน (เพิ่มมาตรา ๘๔/๔)

(๒) กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรเฉพาะที่ต้องจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเสียภาษีธุรกิจเฉพาะในขณะจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม (เพิ่มวรรคสามของมาตรา ๙๑/๘)

(๓) กำหนดวิธีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการชำระภาษีสำหรับกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรเฉพาะที่ต้องจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมและกำหนดให้กรมที่ดินเป็นผู้เรียกเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะกรณีนี้เพื่อกรมสรรพากร (เพิ่มวรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ดของมาตรา ๙๑/๑๐)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงระบบภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศ จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรที่ซื้อสินค้าจากผู้ประกอบการจดทะเบียน และโดยที่ในปัจจุบันการจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะกรณีการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไรไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากกฎหมายปัจจุบันกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีธุรกิจเฉพาะกรณีดังกล่าวในเดือนถัดไป ซึ่งปรากฏว่ามีการหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษีเป็นจำนวนมาก ทำให้รัฐขาดรายได้ส่วนนี้ไป

---

[๒๕๕] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๘ - ๗๔.

[๒๕๖] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๙๗ - ๑๐๑.

ดังนั้นสมควรปรับปรุงประมวลรัษฎากรเพื่อให้การบริหารจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกรณีนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีและป้องกันการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ส่งผลทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนางอัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร โดยกำหนดหลักเกณฑ์การคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร (เพิ่มเติม มาตรา ๘๔/๔) และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้มีการบัญญัติให้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะขึ้น โดยจัดเก็บมาตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ มาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งสภาวการณ์บางกรณีได้เปลี่ยนแปลงไป กอปรกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยได้นำรายได้มาสู่รัฐเพิ่มมากขึ้น ชาวต่างชาตินิยมที่จะมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นเพื่อจัดระบบความเป็นสากลของเมืองท่องเที่ยว เช่นนานาประเทศและเพื่อหามาตรการเสริมในการที่จะให้นักท่องเที่ยวได้ใช้จ่ายเงินในการจับจ่ายใช้สอยในประเทศไทยให้เพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรขึ้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้มีการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรตามคุณสมบัติที่กำหนด

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๒๑๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๕๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๕๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๐๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑[๒๕๙] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๕๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๔.

[๒๕๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๖.

[๒๕๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑, หน้า ๒๘.

๖๕. วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑๔ - ๑๖ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๑[๒๖๐] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลใช้อัตราภาษีร้อยละ ๐ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐/๑(๓))

(๒) กำหนดให้การรับประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยเป็นการประกอบกิจการที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๑/๒(๓) และมาตรา ๙๑/๕(๓))

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การบริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายของต่างประเทศ ใช้อัตราภาษีร้อยละ ๐ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มเพียงอัตราเดียว เพื่อให้เกิดความเป็นกลางและเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวที่เข้ามาประกอบกิจการในราชอาณาจักรและเพื่อลดปัญหาความยุ่งยากที่เกิดจากการที่ต้องการติดตามวิธีการปฏิบัติทางภาษีของประเทศคู่ค้าอื่น ๆ ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขนส่งระหว่างประเทศทางทะเลที่ตัวแทนผู้ประกอบการขนส่งมักจะรับเป็นตัวแทนให้กับหลายบริษัท หากมีแนวปฏิบัติในแนวทางเดียวกันแล้วจะลดภาระแก่ตัวแทนเหล่านั้นได้ ตลอดจนเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมในภูมิภาค ประกอบกับสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ประเทศเป็นศูนย์กลางการคมนาคมในภูมิภาค ประกอบกับสมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การรับประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยซึ่งเดิมเป็นการประกอบกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะเป็นการประกอบกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มแทน เพื่อให้มีการประกอบกิจการในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการจัดเก็บภาษีในระยะยาว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๖๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๖๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๙๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๒๖๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๑-๑๐๔.

[๒๖๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๑.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๖๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๐๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑[๒๖๓] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๖๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๔๘.

[๒๖๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑, หน้า ๒๗.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๒

สารบาญ

เรื่อง		หน้า
๑.	**พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๓๗
๒.	**พระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๕ - ๑๗ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๓๘
๓.	**พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ ขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของธนาคารให้สามารถช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตร ในการประกอบอาชีพอื่น การพัฒนาความรู้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกร และครอบครัวของเกษตรกร และสำหรับการดำเนินการตามโครงการที่เป็นการส่งเสริม หรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม ซึ่งเป็นการดำเนินการร่วมกับผู้ประกอบการ) (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑๘ - ๒๒ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๓๙
๔.	**พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ เพื่อกำหนดให้ผู้มีสัญชาติไทยต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนไว้ใช้แสดงตน เพื่อประโยชน์ของผู้ถือบัตร และทางราชการ นอกจากนั้นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษในความผิดที่เกี่ยวกับบัตรให้สูงขึ้น และแก้ไขเพิ่มเติมรายการของอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติต่าง ๆ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม) (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๑ - ๖ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๔๕
๕.	**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๔๗
๖.	**พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ เพื่อให้เป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเทศบาลในส่วนของวาระการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาล ข้อห้าม และการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาล การพ้นจากตำแหน่งเทศมนตรี และคณะเทศมนตรี การยุบสภาเทศบาล รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของ	๒๔๘

เทศบาลให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๗. **พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๕๑
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้เป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในส่วนของการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและการพ้นจากตำแหน่งของประธาน และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด การยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๘ - ๑๒ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๘. **พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๕๓
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้า สมควรขยายอำนาจการดำเนินการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในเรื่องการออกพันธบัตร หรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน จัดตั้งบริษัท หรือบริษัทมหาชนจำกัด เข้าร่วมกิจการกับผู้อื่นหรือผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการดำเนินกิจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และการบริหารของผู้ว่าการ)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑ - ๙ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๙. **พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๕๖
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรี อธิบดี และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะปราศจากอันตรายแก่สัตว์ หรือมนุษย์ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ให้ครอบคลุมถึงกรณีการผสมสารดังกล่าวในอาหารสัตว์)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑๐. **พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๕๘
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ สมควรกำหนดให้ผู้ตรวจการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และผู้ตรวจการตามกฎหมายว่าด้วยรถยนตร์ มีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับการทดสอบหรือการตรวจสอบของมึนเมาหรือสารเสพติดดังกล่าวในผู้ขับขี่ได้เช่นเดียวกับเจ้าพนักงานจราจรและพนักงาน

เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของเจ้าพนักงานดังกล่าว และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ตรวจการให้สามารถดำเนินการทดสอบ หรือตรวจสอบ ตลอดจนการจับกุมปราบปรามผู้ขับขี่ซึ่งเมาสุรา หรือของเมาอย่างอื่น หรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทกลุ่มแอมเฟตามีน ในขณะขับรถ)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑๓ - ๑๗ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑๑. **พระราชบัญญัติรถยนตร์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๕๙
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้บทนิยามคำว่า “รถยนตร์ส่วนบุคคล” ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนตร์มีความหมายชัดเจน โดยไม่มีความหมายครอบคลุมถึงรถยนตร์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และรถยนตร์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักรถไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม ซึ่งใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินจ้างที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑๘ - ๒๒ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑๒. **พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๖๑
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดให้มีการควบคุมมิให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ปฏิบัติหน้าที่ในขณะเมาสุรา หรือของมึนเมาอย่างอื่น เสพยาเสพติดให้โทษ หรือเสพวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถปฏิบัติหน้าที่ขับรถได้ไม่เกินสี่ชั่วโมงติดต่อกัน และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และได้กระทำการใด ๆ เป็นความผิดที่กำหนดไว้สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ให้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถที่กระทำความผิดดังกล่าวด้วย)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๒๓ - ๒๖ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑๓. **พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๖๒
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยกำหนดให้มีการควบคุมมิให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถปฏิบัติหน้าที่ในขณะเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น เสพยาเสพติดให้โทษ เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถปฏิบัติหน้าที่ขับรถในรอบยี่สิบสี่ชั่วโมงได้ไม่เกินสี่ชั่วโมงติดต่อกัน แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถโดย

ไม่ได้รับใบอนุญาตที่ได้กระทำการใดๆ อันเป็นความผิดที่กำหนดไว้สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ให้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถที่กระทำความผิดดังกล่าว
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๒๓ - ๒๖ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑๔. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๖๔
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๓๐ - ๓๔ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑๕. **พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๖๖
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ สมควรกำหนดให้ขยายระยะเวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังลูกจ้าง ซึ่งเป็นผู้ประกันตนสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกอบกับบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้ประกันตน ในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานยังไม่เหมาะสม แก้ไขหลักเกณฑ์การออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตน ยังไม่สอดคล้องกับความสามารถในการออกเงินสมทบและสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจ)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๑ - ๖ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑๖. **พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๖๘
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๗ - ๒๒ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑๗. **พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๖๙
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๒๓ - ๓๖ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑๘. **พระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๗๐
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้นักประดิษฐ์ได้รับผลตอบแทนความมานะอุตสาหะอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การให้มีบทบัญญัติว่าด้วยอนุสิทธิบัตร ซึ่งให้การคุ้มครองการประดิษฐ์ที่มีเทคโนโลยีไม่ถึงขนาดที่จะได้รับสิทธิบัตรนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีให้สูงขึ้น และแพร่หลายยิ่งขึ้น)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๓๗ - ๕๘ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑๙. **พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๗๓
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๕๙ - ๘๒ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

เรื่อง		หน้า
๒๐.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเมืองคง อำเภอส้มป่อย อำเภอราษีไศล และตำบลเมืองน้อย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีษะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๖๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (ราษีไศล) - กันทรารมย์ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๓ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๗๕
๒๑.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าสาธารณะ บริเวณด้านทิศเหนือของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๔ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๗๖
๒๒.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางเตย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เพื่อก่อสร้างสถานขนส่งสินค้าสาธารณะบริเวณด้านทิศตะวันตกของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๔ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๗๘
๒๓.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าสาธารณะบริเวณด้านทิศตะวันออกของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๔ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๗๙
๒๔.	**พระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๘๐
๒๕.	**พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๒** (แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเป็นส่วนราชการเป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ) (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๖ - ๗ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๘๑
๒๖.	**พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้าราชการ” ในมาตรา ๓ เพื่อให้ครอบคลุมถึงข้าราชการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ และข้าราชการตามกฎหมายอื่นที่บัญญัติให้เป็นข้าราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ) (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๘ - ๙ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๘๓
๒๗.	**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑๐ - ๑๖ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)	๒๘๔

เรื่อง **หน้า**

๒๘. **พระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๘๕
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๘ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๒๙. **พระราชบัญญัติทางหลวงสัมปทาน พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๘๖
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๓๐. **พระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๘๗
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑๑ - ๓๐ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๓๑. **พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๘๘
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการลงมติยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการการใช้ดุลยพินิจของศาลในการเห็นชอบด้วยแผน อำนาจของผู้บริหารแผนเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ การปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิกถอนนิติกรรมที่ได้กระทำไปแล้วในกระบวนการล้มละลาย และกระบวนการฟื้นฟูกิจการ นอกจากนั้นได้แก้ไขในเรื่องลำดับบุริมสิทธิ์ในคดีล้มละลาย)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๓๑ - ๔๔ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๓๒. **พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๙๒
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๔๕ - ๖๓ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๓๓. **พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๙๕
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๐ ก หน้า ๑ - ๓๓ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๓๔. **พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๙๗
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ สมควรที่จะปรับปรุงกำหนดมาตรการในการควบคุมการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเอ็มบริโอ หรือตัวอ่อนของสัตว์ ซึ่งเป็นพาหะให้เกิดโรคระบาดสัตว์อย่างหนึ่งได้ด้วย รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสัตว์แพทย์ สารวัตร และอธิบดี ในการควบคุมโรคระบาดสัตว์ ปรับปรุงอัตราโทษให้สูงขึ้น และปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๐ ก หน้า ๓๔ - ๔๒ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๓๕. **พระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๒๙๙
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดของคนต่างด้าว และนิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วย

การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินที่เปลี่ยนแปลงข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร และแก้ไขอัตราส่วนการถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดในแต่ละอาคารชุดของคนต่างด้าวและนิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว และเพิ่มเติมบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายที่มีบัญญัติ เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๑ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๓๖. **พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๐๐
(เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ มิได้มีบทบัญญัติใดกำหนดให้ธนาคารออมสินต้องนำรายได้ส่งเข้ารัฐ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ธนาคารออมสินสามารถจัดสรรรายได้ที่หักรายจ่ายแล้วส่วนหนึ่งในแต่ละปีส่งเป็นรายได้ของรัฐได้)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๑ ก หน้า ๕ - ๖ วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๓๗. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๐๒
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สมควรแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีมโนสาเร่ โดยให้ศาลดำเนินการไกล่เกลี่ยและเข้าช่วยเหลือคู่ความ ซึ่งไม่มีความรู้ทางกฎหมาย แก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติบางมาตราที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของศาล และการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้เหมาะสมและสอดคล้องกัน)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๓๘. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๐๓
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๘ - ๑๕ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๓๙. **พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๐๕
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๔ ก หน้า ๑ - ๖ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๔๐. **พระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๐๖
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตรา กำหนดให้มีคณะกรรมการกักพืช ทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีเพิ่มมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันศัตรูพืชไม่ให้ระบาดเข้ามาในราชอาณาจักร

และกำหนดมาตรการในการควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งพืชและเชื้อพันธุ์พืช ตลอดจนแก้ไขบทกำหนดโทษและอำนาจในการเปรียบเทียบให้เหมาะสม นอกจากนี้ได้กำหนดให้แยกค่าป่วยการของพนักงานเจ้าหน้าที่ และค่าตรวจสอบศัตรูพืชออกจากค่าธรรมเนียมทั่วไป กับปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๑ - ๙ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๔๑. **พระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๐๙
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๔๒. **พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๑๐
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๑๓ - ๒๔ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๔๓ **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๑๓
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อเพิ่มเติมให้คนต่างด้าวสามารถได้มาซึ่งที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้ และกำหนดหลักเกณฑ์การจำหน่ายที่ดินของคนต่างด้าว)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๒๕ - ๒๗ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๔๔. **พระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๑๔
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๒๘ - ๔๘ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๔๕. **พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๑๗
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ สมควรจัดระเบียบบริหารราชการท้องถิ่นระบบองค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๔๐ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๔๖. **พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ให้แก่เทศบาลตำบลหลังสวน จังหวัดชุมพร พ.ศ. ๒๕๔๒** ๘๓๑๙
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๔๗. **พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๒๐
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ สมควร แก้ไขอายุของผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน แก้ไขคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน รวมทั้งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

เรื่อง **หน้า**

ของผู้มีสิทธิจะได้รับคัดเลือกเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง หรือผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ และกำหนดให้ผู้ช่วยผู้ใหญ่ฝ่ายปกครอง และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ ต้องออกจากตำแหน่งเมื่อผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง)

๔๘. (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๑ - ๖ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒) ๓๒๒

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๔ ก หน้า ๑ - ๒๓ วันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๔๙. **พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง และการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๒๔

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๕ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๕๐. **พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๒๕

(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการตุลาการ และข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๕ ก หน้า ๖ - ๘ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๕๑. **พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๒๗

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๑ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๕๒. **พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๒๙

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๑ ก หน้า ๑๘ - ๒๙ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๕๓. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๓๑

(ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้มีกระบวนการถามปากคำและสืบพยานสำหรับเด็กเป็นพิเศษ และสอดคล้องกับมาตรฐานตามข้อ ๑๒ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ และบทบัญญัติในมาตรา ๔ และมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญ และสมควรปรับปรุงเหตุและวิธีการเกี่ยวกับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาล และนำวิธีสืบพยานสำหรับเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีในชั้นศาล ไปใช้กับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาล)

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๑ ก หน้า ๓๐ - ๓๕ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

เรื่อง **หน้า**

๕๔. **พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๓๓

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๑ ก หน้า ๓๖ - ๓๘ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๕๕. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านกลาง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑ (บุ่งน้ำเต้า) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ (บ้านกลาง) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๓๔

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๕๖. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองเขียด อำเภอชุมแพ และตำบลโนนคอม ตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๖๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองเขียด) - ภูผาม่าน พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๓๕

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๕๗. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยทราย อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ สายกรุงเทพมหานคร – แม่สาย (เขตแดน) ตอนทางแยกต่างระดับหินกอง พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๓๖

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๕๘. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๙ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑๐ (บ้านหวาย) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๓๗

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๕๙. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท้ายดง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองขนาก) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๕ (วังโป่ง) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๓๘

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖๐. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองธง ตำบลป่าบอ อำเภอป่าบอน ตำบลโคกสัก อำเภอบางแก้ว ตำบลเขาชัยสน ตำบลควนขนุน อำเภอเขาชัยสน และตำบลท่าแค อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เพื่อสร้างทางหลวง** ๓๓๙

เรื่อง **หน้า**

แผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพมหานคร – คลองพรวน ตอนรัตภูมิ – พัทลุง พ.ศ. ๒๕๔๒
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๑๖ - ๑๘ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖๑. **พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๔๐
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๔ ก หน้า ๑ - ๔๐ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖๒. **พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๔๓
(สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม เพื่อกำหนดให้สำนักงานศาลปกครอง เป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดหน่วยงานให้สอดคล้องกัน)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๔ ก หน้า ๔๔ - ๔๗ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖๓. **พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๔๔
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยยกเลิกงานวินิจฉัยร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งศาลปกครอง)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๔ ก หน้า ๔๔ - ๔๗ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖๔. **พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๔๗
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อจัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นเป็นส่วนราชการระดับกรมสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๘ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖๕. **พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๔๗
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๘ ก หน้า ๔ - ๔๒ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖๖. **พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓** ๓๔๙
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๙ ก หน้า ๑ - ๓๘ วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖๗. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๕๒
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖๘. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๕๓
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๕ - ๑๑ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖๙. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๕๔
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑๒ - ๒๑ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

เรื่อง **หน้า**

๗๐. **พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๕๖
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ในส่วนของการกำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งที่เกี่ยวกับการมีสัญชาติไทย และการถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง นอกจากนี้ได้เพิ่มสิทธิของราษฎร ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถลงคะแนนเสียงให้สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง และให้มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประชาชนท้องถิ่นให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๒๒ - ๒๔ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๗๑. **พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๕๗
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร กำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๒๕ - ๒๘ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๗๒. **พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๕๘
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ - ๑๔ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๗๓. **พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๖๐
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการเข้าเมืองตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ท้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๘ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๗๔. **พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๖๑
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๔ ก หน้า ๑ - ๔๑ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๗๕. **พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๖๓
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๔ ก หน้า ๔๒ - ๔๔ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

เรื่อง **หน้า**

๗๖. **พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๖๕

(ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา เพื่อกำหนดการเสียสิทธิของผู้ไม่ไปเลือกตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓) สมควรกำหนดมาตรการบังคับให้เกิดผลแก่การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะไม่ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ โดยการตัดสิทธิบางประการที่จะพึงมีสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง)

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๔ ก หน้า ๔๕ - ๔๗ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๗๗. **พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๖๖

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๔ ก หน้า ๔๘ - ๖๖ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๗๘. **พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๖๘

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๕ ก หน้า ๑ - ๒๗ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๗๙. **พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๗๐

(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนด ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ)

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๕ ก หน้า ๒๘ - ๓๐ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๘๐. **พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๗๒

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๘ ก หน้า ๑ - ๑๔ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๘๑. **พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๗๔

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๘ ก หน้า ๑๕ - ๓๕ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๘๒. **พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๗๗

(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ เพื่อกำหนดความผิดสำหรับการขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่าและเพิ่มอำนาจของศาลในการริบเรือที่มีขนาดเกินสองร้อยห้าสิบตัน และของที่มิได้เป็นของผู้กระทำความผิดในบางกรณี)

(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๘ ก หน้า ๓๖ - ๓๘ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๘๓. **พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๗๘

(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ เพื่อกำหนดให้บริษัทมหาชนจำกัด มีคุณสมบัติที่จะขอจดทะเบียนอากาศยานได้ และลดสัดส่วนการ

ถือหุ้นของบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑))
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๘ ก หน้า ๓๕ - ๔๑ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๘๔. **พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๗๕
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๑ - ๒๐ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๘๕. **พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๘๒
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๒๑ - ๔๘ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๘๖. **พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๘๔
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๔๕ - ๖๕ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๘๗. **พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๘๗
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๗๐ - ๗๖ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๘๘. **พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๘๕
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๗๗ - ๕๖ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๘๙. **พระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๙๑
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๙๗ - ๙๙ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๒)

๙๐. **พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๙๒
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๑ ก หน้า ๑ - ๒๓ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๙๑. **พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๙๓
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๓ ก หน้า ๑ - ๑๕ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๙๒. **พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๙๕
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์และอำนาจของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย และกำหนดให้คณะกรรมการธนาคารมีอำนาจ กำหนดประเภท และลักษณะการประกอบกิจการของผู้ลงทุนที่สมควรได้รับการสนับสนุนได้ด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗(๕)))
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๓ ก หน้า ๑๖ - ๑๙ วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๙๓. **พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๙๗
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๘ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๙๔. **พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒** ๓๙๘
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๘ ก หน้า ๑๑ - ๒๕ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

เรื่อง **หน้า**

๙๕. **พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๔๐๑
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ สมควรกำหนดให้การจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ อยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติว่าด้วยการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการกองทุนส่วนบุคคลให้มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๗ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๙๖ **พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๔๐๓
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ สมควรปรับปรุงอำนาจของรัฐมนตรี และนายทะเบียนในการกำกับดูแลการจัดการกองทุนและกำหนดให้การจัดการ กองทุนอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๗ ก หน้า ๙ - ๑๔ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๙๗. **พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดชัยภูมิและศาลจังหวัดภูเขียว** ๔๐๕
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๗ ก หน้า ๑๕ - ๑๖ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

๙๘. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒** ๔๐๖
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดตัวบุคคลผู้เข้าร่วมทำการชันสูตรพลิกศพใหม่ รวมทั้งปรับปรุงวิธีการในการชันสูตรพลิกศพและการไต่สวนการตายของบุคคลให้เหมาะสม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐) กำหนดความผิดสำหรับผู้กระทำการใด ๆ แก่ศพหรือสภาพแวดล้อมในบริเวณที่พบศพในประการที่น่าจะทำให้การชันสูตรพลิกศพหรือผลทางคดีเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งแก้ไขอัตราโทษตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๗ ก หน้า ๑๗ - ๒๒ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๒

๑. วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๑[๑] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้เปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล และยกเลิกกฎหมายว่าด้วยสุขาภิบาล และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบสุขาภิบาลมีโครงสร้างไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับปัจจุบันการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบดังกล่าวไม่เหมาะสมที่จะรองรับการกระจายที่เพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลที่มีอยู่เดิมเป็นเทศบาลตำบล และยกเลิกการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบสุขาภิบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย และนายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๘๕ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่สภาพปัจจุบันการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบสุขาภิบาลมีโครงสร้างและการบริหารงานไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงเป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงการปกครองแบบสุขาภิบาลมาเป็นการใช้การปกครองแบบเทศบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๗๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒๕ เสียง

---

[๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔/ ๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๔-๑๒๐.

[๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๕๒.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑[๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒[๕]

๒. วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๕ - ๑๗ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๖] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การมหาชน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่การดำเนินงานตามโครงการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของรัฐ หรือการดำเนินงานตามแผนงาน หรือนโยบายเพื่อจัดทำบริการสาธารณะด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะมักจะมีปัญหาความสลับซับซ้อนความขัดแย้งในการดำเนินการ การซับซ้อนของความรับผิดชอบในระหว่างส่วนราชการ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ก่อให้เกิดความล่าช้าและความไม่ยืดหยุ่นของกฎ ระเบียบราชการ ดังนั้น เพื่อลดปัญหาดังกล่าวและเพื่อเปิดโอกาสให้มีจัดระบบบริหารแนวใหม่สำหรับภารกิจของรัฐที่มีลักษณะเฉพาะในบางกรณีให้มีความคล่องตัว และมีการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรและบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ตลอดจนเพื่อบูรณาการให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดเข้าร่วมกันทำงานในลักษณะรวมศูนย์และประสานงานกันเพื่อความรวดเร็วในการดำเนินงานซึ่งต้องอาศัยความเร่งด่วน จึงสมควรมีกฎหมายให้ฝ่ายบริหารสามารถตั้งหน่วยงานบริหารเป็นองค์การมหาชนที่แตกต่างไปจากส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๓] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๐.

[๔] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑ , หน้า ๒๖.

[๕] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๘๕.

[๖] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๖ - ๑๑๒.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑[๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๑[๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๘๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๕ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๑[๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒[๑๐]

๓. วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร** (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑๘ – ๒๒ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๑๑] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ.๒๕๐๙ ดังต่อไปนี้

(๑) ขยายวัตถุประสงค์ของธนาคารให้สามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินได้กว้างขวางยิ่งขึ้นและสามารถประกอบธุรกิจอันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรมได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)

---

[๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๖๕ - ๖๖.

[๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๕ - ๖๖.

[๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๖.

[๑๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒ , หน้า ๑๙๓.

[๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๓ - ๑๖๒.

(๒) เพิ่มอำนาจของธนาคารในการรับฝากเงินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตของเกษตรกรและครอบครัว การดำเนินการชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติในการประกอบเกษตรกรรมจัดตั้งบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และการร่วมลงทุนกับนิติบุคคลอื่นเพื่อให้ธนาคารสามารถให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้กว้างขวางยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

(๓) เพิ่มจำนวนกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อให้มีผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านธุรกิจมาช่วยในการบริหารงานของธนาคารเพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

(๔) ปรับปรุงอำนาจของคณะกรรมการในการควบคุมการให้กู้เงิน และกำหนดวงเงินอย่างสูงในการให้กู้เงินเพื่อพัฒนาความรู้และคุณภาพชีวิต และเพื่อการประกอบกิจการที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๓๑)

(๕) เพิ่มอำนาจของธนาคารในการจัดหาเงินทุนโดยการออกสลากออมทรัพย์ได้เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการจัดหาเงินทุนของธนาคารและเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการออมเงิน (เพิ่มมาตรา ๓๓(๕))

(๖) เพิ่มวงเงินที่รัฐบาลสามารถค้ำประกันเงินกู้ที่ธนาคารกู้ยืมให้มากขึ้น เพื่อให้ธนาคารสามารถกู้เงินจากแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำมาใช้สำหรับการดำเนินกิจการของธนาคารได้เพิ่มขึ้น (เพิ่มมาตรา ๓๔ ตรี)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันการให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร แต่เฉพาะในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม หรืออาชีพอื่นที่เกี่ยวเนื่องในการเกษตรนั้นยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เกษตรกรมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สมควรขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของธนาคารให้สามารถช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร ในการประกอบอาชีพอื่นการพัฒนาความรู้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและครอบครัวของเกษตรกร และสำหรับการดำเนินการตามโครงการที่เป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม ซึ่งเป็นการดำเนินการร่วมกับผู้ประกอบการ ซึ่งจะส่งผลทำให้ขบวนการเกษตรกรรมทั้งในด้านการผลิตและการตลาดดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้เกิดการพัฒนาภาคเกษตรกรรมอย่างครบวงจร และสมควรขยายอำนาจในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ และเพื่อให้ธนาคารสามารถรับฝากเงินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตของเกษตรกรและครอบครัว ชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติในการประกอบเกษตรกรรมเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้กว้างขวางขึ้น ตลอดจนสมควรเพิ่มจำนวนกรรมการเพื่อมาช่วยในการดำเนินงานหรือการประกอบธุรกิจของธนาคาร เพิ่มอำนาจในการจัดหาเงินทุนโดยการออกสลากออมทรัพย์และกำหนดให้รัฐบาลสามารถค้ำประกันเงินกู้ของธนาคารได้สูงขึ้น เพื่อสนับสนุนให้สามารถหาเงินทุนมาใช้จ่ายในการดำเนินงานได้มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย และนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย

เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๕ ดังต่อไปนี้

(๑) ขยายวัตถุประสงค์ของธนาคารให้สามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินได้กว้างขวางยิ่งขึ้น และสามารถประกอบธุรกิจอันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรมได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๒) เพิ่มอำนาจของธนาคารในการรับฝากเงินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตของเกษตรกรและครอบครัว การดำเนินการชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติในการประกอบเกษตรกรรม การจัดตั้งบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และการร่วมลงทุนกับนิติบุคคลอื่นเพื่อให้ธนาคารสามารถให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้กว้างขวางขึ้น และสามารถประกอบธุรกิจที่ทำให้เกิดรายได้เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานของธนาคารได้เพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

(๓) เพิ่มจำนวนกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อให้มีผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านธุรกิจมาช่วยในการบริหารงานของธนาคารเพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

(๔) ปรับปรุงอำนาจของคณะกรรมการในการควบคุมการให้กู้เงิน และกำหนดวงเงินอย่างสูงในการให้กู้เงินเพื่อพัฒนาความรู้และคุณภาพชีวิตและเพื่อการประกอบกิจการที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบการเกษตรกรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๓๑)

(๕) เพิ่มอำนาจของธนาคารในการจัดหาเงินทุนโดยการออกสลากออมทรัพย์ได้เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการจัดหาเงินทุนของธนาคาร และเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการออมเงิน (เพิ่มมาตรา ๓๓ (๕))

(๖) เพิ่มวงเงินที่รัฐบาลสามารถค้ำประกันเงินกู้ที่ธนาคารกู้ยืมให้มากขึ้น ธนาคารสามารถกู้เงินจากแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำมาใช้สำหรับการดำเนินกิจการของธนาคารได้เพิ่มขึ้น (เพิ่มมาตรา ๓๔ ตรี)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันการให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร แต่เฉพาะในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรืออาชีพอื่นที่เกี่ยวเนื่องในการเกษตรนั้นยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เกษตรกรมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สมควรขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของธนาคารให้สามารถช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร ในการประกอบอาชีพอื่น การพัฒนาความรู้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและครอบครัวของเกษตรกร และสามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบกิจการที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม ซึ่งจะส่งผลทำให้ขบวนการเกษตรกรรมทั้งในด้านการผลิตและการตลาดดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธภาพ และทำให้เกิดการพัฒนาภาคเกษตรกรรมอย่างครบวงจร และสมควรขยายอำนาจในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ และเพื่อให้ธนาคารสามารถรับฝากเงินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตของเกษตรกรและ

ครอบครัวชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติในการประกอบเกษตรกรรมเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้อย่างกว้างขวางขึ้น ตลอดจนสมควรเพิ่มจำนวนกรรมการเพื่อมาช่วยในการดำเนินงานหรือการประกอบธุรกิจของธนาคาร เพิ่มอำนาจในการจัดหาเงินทุนโดยการออกสลากออมทรัพย์และกำหนดให้รัฐบาลสามารถค้ำประกันเงินกู้ของธนาคารได้สูงขึ้นเพื่อสนับสนุนให้สามารถหาเงินทุนมาใช้จ่ายในการดำเนินงานได้มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ ดังต่อไปนี้

(๑) ขยายวัตถุประสงค์ของธนาคารให้สามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินได้กว้างขวางยิ่งขึ้นและสามารถประกอบธุรกิจอันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรมได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)

(๒) เพิ่มอำนาจของธนาคารในการรับฝากเงินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตของเกษตรกรและครอบครัว การดำเนินการชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติในการประกอบการเกษตรกรรม การจัดตั้งบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และการร่วมลงทุนกับนิติบุคคลอื่นเพื่อให้ธนาคารสามารถให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้กว้างขวางขึ้น และสามารถประกอบธุรกิจที่ทำให้เกิดรายได้เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานของธนาคารได้เพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

(๓) เพิ่มจำนวนกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อให้มีผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านธุรกิจมาช่วยในการบริหารงานของธนาคารเพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

(๔) ปรับปรุงอำนาจของคณะกรรมการในการควบคุมการให้กู้เงิน และกำหนดวงเงินอย่างสูงในการให้กู้เงินเพื่อพัฒนาความรู้และคุณภาพชีวิต และเพื่อประกอบกิจการที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๓๑)

(๕) เพิ่มอำนาจของธนาคารในการจัดหาเงินทุนโดยการออกสลากออมทรัพย์ได้เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการจัดหาเงินทุนของธนาคารและเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการออมเงิน (เพิ่มเติมมาตรา ๓๓(๕))

(๖) เพิ่มวงเงินที่รัฐบาลสามารถค้ำประกันเงินกู้ที่ธนาคารกู้ยืมให้มากขึ้น เพื่อให้ธนาคารสามารถกู้เงินจากแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำมาใช้สำหรับการดำเนินกิจการของธนาคารได้เพิ่มขึ้น (เพิ่มเติมมาตรา ๓๔ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันการให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร แต่เฉพาะในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมหรืออาชีพอื่นที่เกี่ยวเนื่องในการเกษตรนั้นยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เกษตรกรมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สมควรขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของ

ธนาคารให้สามารถช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์การเกษตร ในการประกอบอาชีพอื่น การพัฒนาความรู้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและครอบครัวของเกษตรกร และสามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบกิจการที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม ซึ่งจะส่งผลทำให้ขบวนการเกษตรกรรมทั้งในด้านการผลิตและการตลาดดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้เกิดการพัฒนาภาคเกษตรกรรมอย่างครบวงจร และสมควรขยายอำนาจในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ และเพื่อให้ธนาคารสามารถรับฝากเงินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตของเกษตรกรและครอบครัวชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติในการประกอบเกษตรกรรมเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรและครอบครัวชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติในการประกอบเกษตรกรรมเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้กว้างขวางขึ้น ตลอดจนสมควรเพิ่มจำนวนกรรมการเพื่อมาช่วยในการดำเนินงานการประกอบธุรกิจของธนาคารเพิ่มอำนาจในการจัดหาเงินทุนโดยการออกสลากออมทรัพย์และกำหนดให้รัฐบาลสามารถค้ำประกันเงินกู้ของธนาคารได้สูงขึ้น เพื่อสนับสนุนให้สามารถหาเงินทุนมาใช้จ่ายในการดำเนินงานได้มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายวิเชียร คันฉ่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๓๑ เพิ่มเติมมาตรา ๓๓(๕) และมาตรา ๓๔ ตรี แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ.๒๕๐๙ กำหนดการช่วยเหลือแก่เกษตรกรไว้ในวงจำกัด สมควรขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของธนาคารให้สามารถช่วยเหลือทางการเงินแก่สหกรณ์การเกษตร เกษตรกรและกลุ่มเกษตรกรในการประกอบอาชีพอื่น พัฒนาความรู้ และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและครอบครัวของเกษตรกร สามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบกิจการที่ส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม ซึ่งจะส่งผลทำให้ขบวนการเกษตรกรรมทั้งในด้านการผลิตและการตลาดดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้เกิดการพัฒนาภาคเกษตรกรรมอย่างครบวงจร และสมควรขยายอำนาจในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ และเพื่อให้ธนาคารสามารถรับฝากเงินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตของเกษตรกรและครอบครัวชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติในการประกอบเกษตรกรรมเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้กว้างขวางขึ้น ตลอดจนสมควรเพิ่มจำนวนกรรมการ เพื่อมาช่วยในการดำเนินงานหรือการประกอบธุรกิจของธนาคาร เพิ่มอำนาจในการจัดหาเงินทุนโดยการออกสลากออมทรัพย์และกำหนดให้รัฐบาลสามารถค้ำประกันเงินกู้ของธนาคารได้สูงขึ้น เพื่อสนับสนุนให้สามารถหาเงินทุนมาใช้จ่ายในการดำเนินงานได้มากขึ้นจากกรณีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนายณรงค์ ภูอิทธิวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ ดังต่อไปนี้

(๑) ขยายวัตถุประสงค์ของธนาคารให้สามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และสามารถประกอบธุรกิจอันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรมได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)

(๒) เพิ่มอำนาจของธนาคารในการรับฝากเงิน เพื่อสงเคราะห์ชีวิตของเกษตรกรและครอบครัว การดำเนินการชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติในการประกอบเกษตรกรรมจัดตั้งบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด และการร่วมลงทุนกับนิติบุคคลอื่นเพื่อให้ธนาคารสามารถให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้กว้างขวางขึ้นและสามารถประกอบธุรกิจที่จะทำให้เกิดรายได้เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานของธนาคารได้เพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

(๓) เพิ่มจำนวนกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อให้มีผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านธุรกิจมาช่วยในการบริหารงานของธนาคารเพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

(๔) ปรับปรุงอำนาจของคณะกรรมการในการควบคุมการให้กู้เงินและกำหนดวงเงินอย่างสูงในการให้กู้เพื่อพัฒนาความรู้และคุณภาพชีวิตและเพื่อการประกอบกิจการที่จะส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ (๔) และมาตรา ๓๑)

(๕) เพิ่มอำนาจของธนาคารในการจัดหาเงินทุน โดยการออกสลากออมทรัพย์ได้เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการจัดหาเงินทุนของธนาคารเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการออมเงิน (เพิ่มมาตรา ๓๓(๕))

(๖) เพิ่มวงเงินที่รัฐบาลสามารถค้ำประกันเงินกู้ที่ธนาคารกู้ยืมให้มากขึ้นเพื่อให้ธนาคารสามารถกู้เงินจากแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนต่ำมาใช้สำหรับดำเนินกิจการของธนาคารได้เพิ่มขึ้น (เพิ่มมาตรา ๓๔ วิ)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พ.ศ. ๒๕๐๙ กำหนดให้ความช่วยเหลือเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตรไว้ในวงจำกัด ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เกษตรกรมีรายได้และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นสมควรขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของธนาคารให้สามารถช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสหกรณ์การเกษตรในการประกอบอาชีพอื่น การพัฒนาความรู้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและครอบครัวของเกษตรกร และสามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบเกษตรกรรมและครอบครัวของเกษตรกร และสามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบเกษตรกรรมและครอบครัวของเกษตรกร และสามารถให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบเกษตรกรรม ซึ่งจะส่งผลทำให้ขบวนการเกษตรกรรมทั้งในด้านการผลิตและการตลาดดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะทำให้การพัฒนาภาคเกษตรกรรมอย่างครบวงจร และสมควรขยายอำนาจในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับการขยายขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์และเพื่อให้

ธนาคารสามารถรับฝากเงินเพื่อสงเคราะห์ชีวิตของเกษตรกรและครอบครัวชดเชยความเสียหายจากภัยธรรมชาติในการประกอบเกษตรกรรม เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรได้กว้างขวางขึ้น ตลอดจนสมควรเพิ่มจำนวนกรรมการเพื่อมาช่วยเหลือในการดำเนินงานหรือการประกอบธุรกิจของธนาคาร เพิ่มอำนาจในการจัดหาเงินทุนโดยการออกสลากออมทรัพย์และกำหนดให้รัฐบาลสามารถค้ำประกันเงินกู้ของธนาคารให้สูงขึ้น เพื่อสนับสนุนให้สามารถหาเงินทุนมาใช้จ่ายในการดำเนินงานได้มากขึ้น จากกรณีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑[๑๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑[๑๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑[๑๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒[๑๕]

๔. วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๑ - ๖ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๒)

---

[๑๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑ , หน้า ๑๕๖.

[๑๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๗๔.

[๑๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๑, หน้า ๒๓.

[๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒ หน้า ๑๘๓.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๑[๑๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ประชาชนต้องมีบัตร และกำหนดระยะเวลาการขอมีบัตร ขอบัตรใหม่ หรือขอเปลี่ยนบัตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และเพิ่มมาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๖ ตรี มาตรา ๖ จัตวา มาตรา ๖ เบญจ และยกเลิกมาตรา ๑๒)

(๒) กำหนดความผิดของผู้ไม่มีบัตร เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการขอมีบัตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

(๓) กำหนดความผิดฐานใช้บัตรซึ่งตนหมดสิทธิใช้ แจ้งข้อความเท็จเกี่ยวกับบัตร ปลอมบัตร หรือใช้บัตรปลอม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔)

(๔) กำหนดความผิดสำหรับการเอาไปเสีย หรือยึดบัตรของผู้อื่นไว้ (เพิ่มมาตรา ๑๕ ทวิ)

(๕) เพิ่มโทษผู้ถือบัตร ซึ่งไม่อาจแสดงบัตรหรือใบรับ หรือใบแทนใบรับเมื่อเจ้าพนักงานตรวจบัตรขอตรวจ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗)

(๖) แก้ไขถ้อยคำใน (๑) และ (๒) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติประชาชน

และมี**เหตุผล**ว่าเพื่อกำหนดให้ผู้มีสัญชาติไทยต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนไว้ใช้แสดงตน เพื่อประโยชน์ของผู้ถือบัตรและทางราชการ โดยกำหนดระยะเวลาการขอมีบัตร ขอมีบัตรใหม่หรือขอเปลี่ยนบัตรภายในกำหนดหกสิบวันในทุกกรณี เพื่อให้ประชาชนมีบัตรเร็วขึ้นและเกิดความสะดวกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ นอกจากนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษในความผิดที่เกี่ยวกับบัตรให้สูงขึ้น เพราะในสภาวการณ์ปัจจุบันความผิดที่เกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนมีผลกระทบต่อความมั่นคงภายในของประเทศ และแก้ไขเพิ่มเติมรายการของอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติต่าง ๆ ที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๑[๑๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๒๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๐ เสียง

---

[๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๐ - ๑๑๕.

[๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๕.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๑๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑[๑๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๐๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒๒ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒[๒๐]

๕. วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑[๒๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ดังต่อไปนี้

(๑) ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๒) เพิ่มอัตราโทษสำหรับผู้ขายสารระเหยแก่ผู้ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

(๓) เพิ่มอัตราโทษสำหรับผู้ขาย จัดหา หรือให้สารระเหยแก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสารระเหย (เพิ่มมาตรา ๒๓ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยขายสารระเหยแก่ผู้ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี ซึ่งมิใช่เป็นการขายโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน หรือขาย จัดหา หรือให้สารระเหยแก่

---

[๑๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑ , หน้า ๑๖๒.

[๑๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑ , หน้า ๑๗.

[๒๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๖๓.

[๒๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๔ - ๓๒.

ผู้ซึ่งตนรู้ หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสารระเหยไม่เหมาะสม เนื่องจากผู้ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปีเป็นผู้เยาว์ยังไม่รู้ผิดชอบชั่วดีเหมือนผู้ใหญ่ จึงอาจใช้สารระเหยในทางที่ผิดได้ง่าย และผู้ขาย จัดหา หรือให้สารระเหยแก่ผู้ซึ่งตนรู้ หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสารระเหย เป็นบุคคลที่มีส่วนสนับสนุนให้บุคคลดังกล่าวกระทำผิด สมควรแก้ไขบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวให้รับโทษเหมาะสมขึ้น นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย โดยให้อธิบดีกรมคุมประพฤติหรือผู้แทน อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์หรือผู้แทน และอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางหรือผู้แทนเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย เพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑[๒๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๐๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๕ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒[๒๕]

๖. วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒)

---

[๒๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๙.

[๒๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๔ - ๑๕.

[๒๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๗.

[๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๗๖.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๖] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาเทศบาลจากคราวละห้าปีเป็นคราวละสี่ปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖)

(๒) เพิ่มเติมการกำหนดข้อห้ามไม่ให้สมาชิกสภาเทศบาลเข้าไปมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการต่าง ๆ ของเทศบาล (เพิ่มมาตรา ๑๘ ทวิ)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาล ในกรณีที่ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของเทศมนตรี ทั้งคณะเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการสิ้นสุดความเป็นเทศมนตรีลงเฉพาะตัว โดยเพิ่มการให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลสามารถลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้เทศมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งเพราะราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งไม่สามารถเป็นนายกเทศมนตรีหรือเทศมนตรีได้อีกตลอดวาระของสภาเทศบาลนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการแต่งตั้งคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีขึ้นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวแทนคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีในกรณีที่ถูกผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งพักการปฏิบัติหน้าที่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ของเทศบาลตำบล และเทศบาลนคร ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สามารถยุบสภาเทศบาลได้โดยต้องเป็นไปเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตเทศบาล หรือประโยชน์ของประเทศและต้องแสดงเหตุผลไว้ในคำสั่งด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๔)

(๑๐) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับบรรดากิจการใดๆที่สภาเทศบาลหรือคณะเทศมนตรี ซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยผลของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้กระทำไปก่อนพระราชบัญญัติใช้บังคับหรือที่ได้

---

[๒๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๔ - ๑๓๘.

ยุบสภาเทศบาลไปแล้วให้เป็นอันใช้ได้และผูกพันเทศบาล และการกำหนดไว้ก่อนพระราชบัญญัติใช้บังคับให้มีผลใช้บังคับต่อไป (ร่างมาตรา ๑๔ และร่างมาตรา ๑๕)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดหลักการในการจัดระเบียบการปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเทศบาลในส่วนของวาระการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาล ข้อห้ามและการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาเทศบาล การพ้นจากตำแหน่งเทศมนตรี และคณะเทศมนตรี การยุบสภาเทศบาล รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของเทศบาลให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย และนายสมพัฒน์ แก้วพิจิตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๙ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรจัดระเบียบบริหารราชการเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ขึ้นใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑[๒๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๔๕.

[๒๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๓.

[๒๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒[๓๐]

๗. วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๘ - ๑๒ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑[๓๑] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้รวมถึงกรณีที่ราษฎร ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยเพิ่มเติมกรณีราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งพ้นจากตำแหน่งเพราะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งให้ออกหรือราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่ง ไม่สามารถเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้อีกตลอดอายุของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)

---

[๓๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒ หน้า ๑๘๗.

[๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๔ - ๓๓.

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้รวมถึงในการบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถเข้าชื่อร่วมกันเสนอต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย สามารถยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้โดยต้องเป็นไปเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือประโยชน์ของประเทศ และต้องแสดงเหตุผลไว้ในคำสั่งด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดหลักการในการจัดระเบียบการปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดในส่วนของการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด การยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย และนายประยุทธ์ ศิริพาณิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมรวมทั้งหมดอยู่ ๘ มาตรา ด้วยกัน คือมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๘ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๘๐ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดหลักการในการจัดระเบียบการปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นใหม่ เพื่อให้เป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัดในส่วนของการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกและรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด การยุบสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา

ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑[๓๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๓๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑[๓๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒[๓๕]

๘. วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๑[๓๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ.๒๕๐๓ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดชื่อย่อของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ชื่อและชื่อย่อภาษาอังกฤษ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๒) กำหนดให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอาจตั้งสำนักงานใหญ่ในจังหวัดอื่นใด นอกจากกรุงเทพมหานครได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

---

[๓๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๔.

[๓๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๔๑.

[๓๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑ , หน้า ๕.

[๓๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒ หน้า ๑๘๕.

[๓๖] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๖๗ - ๑๘๓.

(๓) ขยายอำนาจกระทำการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเพื่อให้สามารถออกพันธบัตร หรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเข้าร่วมกิจการกับผู้อื่น ถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และกระทำการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับหรือเนื่องในการจัดให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓)

(๔) กำหนดให้พนักงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคซึ่งมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๓๗ ทวิ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

(๕) ปรับปรุงข้อกำหนดเกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการ กรรมการ และผู้ว่าการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒ (๑) และมาตรา ๒๘ (๑)

(๖) กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการวางข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบพนักงาน และจำหน่ายทรัพย์สิน และหนี้สูญออกจากบัญชี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ในการบริหารกิจการของผู้ว่าการและกำหนดให้มีผู้รักษาการแทนผู้ว่าการ เมื่อผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๒)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการสร้างและบำรุงรักษาซึ่งระบบการส่งพลังงานไฟฟ้าในส่วนของสับสเตชั่นเพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ปรับปรุงวิธีการระงับข้อพิพาทในเรื่องค่าทดแทน กำหนดให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่ผู้ทรงสิทธิอื่นที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้พนักงานมีอำนาจเข้าไปในที่ดินของบุคคลใดเพื่อตรวจสอบ ซ่อมแซม หรือแก้ไขระบบการส่งพลังงานไฟฟ้าและอุปกรณ์ประกอบอื่น ๆ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคให้ครอบคลุมถึงการเวนคืนเพื่อใช้ในการก่อสร้างระบบการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าหรือตั้งสถานีไฟฟ้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๑๐) กำหนดให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจรื้อถอนสิ่งที่จะเป็นอันตรายต่อระบบการส่งพลังงานไฟฟ้าเพื่อป้องกันอันตรายอันอาจจะเกิดขึ้น และให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาครับผิดเพื่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๓๗ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

(๑๑) กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าทดแทน (เพิ่มมาตรา ๓๗ ตรี และ มาตรา ๓๗ จัตวา)

(๑๒) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษปรับกรณีที่มีการขัดขวางการกระทำของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมวงเงินกู้ยืมที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและเพิ่มกิจการที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒)

(๑๔) กำหนดให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคนำส่งรายได้ให้แก่รัฐตามหลักเกณฑ์ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔ วรรคสอง)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ.๒๕๐๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติบางมาตราที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้ามีเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้า สมควรขยายอำนาจการดำเนินการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในเรื่องการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน จัดตั้งบริษัทหรือบริษัทมหาชนจำกัด เข้าร่วมกิจการกับผู้อื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่การลงทุนของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการดำเนินกิจการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคและการบริหารของผู้ว่าการเพื่อให้เหมาะสม และปรับปรุงบทบัญญัติในส่วนที่ว่าด้วยอำนาจของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือพนักงานในการเข้าดำเนินการในที่ดินหรือทรัพย์สินของบุคคลใด เพื่อประโยชน์แก่การสร้างและบำรุงรักษาซึ่งระบบการส่งพลังงานไฟฟ้า จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑[๓๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๓๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๑[๓๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๔๐]

---

[๓๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๑.

[๓๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑ , หน้า ๑๔๘.

[๓๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ , หน้า ๘.

[๔๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๔๐.

๕. วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๑[๔๑] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ (๕) เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนด ชื่อประเภท ชนิด หรือลักษณะของวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารสัตว์ได้กว้างขวางขึ้น

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่เลี้ยงสัตว์ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด

(๓) เพิ่มมาตรา ๖๘ ทวิ เพื่อให้มีบทกำหนดโทษแก่ผู้กระทำการฝ่าฝืนคำสั่งหรือประกาศของอธิบดีซึ่งห้ามมิให้ผลิต นำเข้า หรือขายอาหารสัตว์ที่ปรากฏผลการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นอาหารสัตว์ที่ไม่ควรใช้เลี้ยงสัตว์

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันมีผู้เลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมากนิยมใช้อาหารสัตว์ ซึ่งมีส่วนผสมของสารเร่งการเจริญเติบโตหรือสารเร่งเนื้อแดงและสารดังกล่าวบางชนิด เป็นสาเหตุให้เกิดอันตรายแก่สัตว์หรือมนุษย์ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากสัตว์ได้ แต่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่มีมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการผสมสารดังกล่าวในอาหารสัตว์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรี อธิบดี และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะปราศจากอันตรายแก่สัตว์หรือมนุษย์ผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ให้ครอบคลุมถึงกรณีการผสมสารดังกล่าวในอาหารสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ (๑) (๓) (๔) และ (๕) เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดชื่อ ประเภท ชนิด ลักษณะ คุณสมบัติและส่วนประกอบของวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหารสัตว์ได้กว้างขวางขึ้น

---

[๔๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๕ - ๑๕๗.

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับอาหารสัตว์และในสถานที่เลี้ยงสัตว์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการกระทำความผิด

(๓) เพิ่มมาตรา ๖๘ ทวิ เพื่อให้มีบทกำหนดโทษแก่ผู้กระทำการฝ่าฝืนคำสั่งหรือประกาศของอธิบดีซึ่งห้ามมิให้ผลิต นำเข้า หรือขายอาหารสัตว์ที่ปรากฏผลการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นอาหารสัตว์ที่ไม่ควรใช้เลี้ยงสัตว์

และมี**เหตุผล**ว่าในปัจจุบันผู้ผลิตอาหารสัตว์และผู้เลี้ยงสัตว์จำนวนมากนิยมใส่สารบางชนิดในอาหารสัตว์ เพื่อเป็นตัวกระตุ้นการเจริญเติบโตของสัตว์และการกระตุ้นการสร้างเนื้อแดงเพิ่มขึ้น ซึ่งสารดังกล่าวอาจจะถูกสะสมอยู่ในเนื้อของสัตว์ และจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอันตรายกับผู้บริโภคเนื้อดังกล่าวได้ แต่บทบัญญัติที่ว่าด้วยการควบคุมการผสมสารดังกล่าวในอาหารสัตว์ยังมิได้ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจของรัฐมนตรี อธิบดี และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑[๔๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๔๓] ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๑[๔๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๔๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๑๓.

[๔๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๕๖.

[๔๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๔.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๔๕]

๑๐. วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑๓ - ๑๗ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑[๔๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ผู้ตรวจการ” ให้มีความหมายรวมถึงผู้ตรวจการตามกฎหมายว่าด้วยรถยนตร์ด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการในการจัดให้มีการทดสอบ หรือตรวจสอบการขับรถในขณะหย่อนความสามารถในอันที่จะขับรถเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓ ทวิ มาตรา ๑๔๒ วรรคสอง มาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๑๕๗ ทวิ และเพิ่มมาตรา ๔๓ ตรี มาตรา ๔๓ ทวิ มาตรา ๑๔๒ วรรคสอง มาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๑๕๗ ทวิ และเพิ่มมาตรา ๔๓ ตรี มาตรา ๔๓ จัตวา และมาตรา ๔๓ เบญจ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันอุบัติเหตุร้ายแรงที่เกิดขึ้นบนท้องถนนอันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลต่าง ๆ นั้น มีสาเหตุส่วนหนึ่งเนื่องมาจากผู้ขับขี่เมาสุรา หรือของเมาอย่างอื่น หรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทกลุ่มแอมเฟตามีนในขณะขับรถ แม้จะได้มีการจับกุม ปราบปราม และป้องกันมิให้ผู้ขับขี่เสพ หรือเมาสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวในขณะขับรถแล้วก็ตาม แต่ก็ปรากฏว่ายังมีผู้ขับขี่ที่ฝ่าฝืนอยู่อีก สมควรกำหนดให้ผู้ตรวจการตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และผู้ตรวจการตามกฎหมายว่าด้วยรถยนตร์ มีอำนาจดำเนินการเกี่ยวกับการทดสอบหรือการตรวจสอบของมึนเมา หรือสารเสพติดดังกล่าวในผู้ขับขี่ได้เช่นเดียวกับเจ้าพนักงานจราจรและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของเจ้าพนักงานดังกล่าว และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ตรวจการให้สามารถดำเนินการทดสอบ

---

[๔๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๔๒.

[๔๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๖ - ๑๓๙.

หรือตรวจสอบตลอดจนจับกุมปราบปรามผู้ขับขี่ ซึ่งเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น หรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทกลุ่มแอมเฟตามีนในขณะขับรถให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้เกิดความปลอดภัยในท้องถนนมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑[๔๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑[๔๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒ [๔๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๕๐]

๑๑. วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติรถยนตร์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑๘ - ๒๒ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑[๕๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถยนตร์ส่วนบุคคล” เพื่อมิให้มีความหมายครอบคลุมถึงรถยนตร์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และรถยนตร์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักรถไม่

---

[๔๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๕.

[๔๘] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๔๘.

[๔๙] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๙ - ๑๐.

[๕๐] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๕๔.

[๕๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๘๓ - ๘๖.

เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม ซึ่งใช้ในการประกอบการขนส่งเพื่อสินจ้างที่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดให้มีผู้ตรวจการขึ้น เพื่อเป็นผู้ตรวจสอบการปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยรถยนตร์ และกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ วรรคสอง และมาตรา ๕๔ วรรคสาม และเพิ่มมาตรา ๕๗ ทวิ มาตรา ๕๗ ตรี และมาตรา ๖๖ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยรถยนตร์ในปัจจุบันได้กำหนดบทนิยามคำว่า “รถยนตร์ส่วนบุคคล” ไว้ไม่ชัดเจน และไม่สอดคล้องกับหลักการเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก นอกจากนั้น ยังมิได้กำหนดให้มีผู้ตรวจการเพื่อทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับรถยนตร์ให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเฉพาะ ดังนั้น เพื่อให้บทนิยามคำว่า “รถยนตร์ส่วนบุคคล” ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนตร์มีความหมายชัดเจนโดยไม่มีความหมายครอบคลุมถึงรถยนตร์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และรถยนตร์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักรถไม่เกินหนึ่งพันหกร้อยกิโลกรัม ซึ่งใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินจ้างที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และเพื่อให้การตรวจสอบการปฏิบัติเกี่ยวกับรถยนตร์เป็นไปตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวทางการตรวจสอบการขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนตร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑[๕๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑[๕๓]ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒[๕๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๕๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๗.

[๕๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๔.

[๕๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๕๕]

๑๒. วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๒๓ - ๒๖ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑[๕๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้มีการควบคุมมิให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถปฏิบัติหน้าที่ในขณะเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น เสพยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (เพิ่มเติมมาตรา ๔๐ ทวิ มาตรา ๑๒๗ จัตวาและมาตรา ๑๓๘ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๗ ทวิ)

(๒) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถปฏิบัติหน้าที่ขับรถในรอบยี่สิบสี่ชั่วโมงได้ไม่เกินสี่ชั่วโมงติดต่อกัน แต่ถ้าในระหว่างนั้นได้พักติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าครึ่งชั่วโมงแล้ว ก็ให้ปฏิบัติหน้าที่ขับรถต่อไปได้อีกไม่เกินสี่ชั่วโมงติดต่อกัน (เพิ่มมาตรา ๑๐๓ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๗)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตที่ได้กระทำการใด ๆ อันเป็นความผิดที่กำหนดไว้สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถให้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถที่กระทำความผิดดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันอุบัติเหตุร้ายแรงที่เกิดบนท้องถนนอันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต และทรัพย์สินของบุคคลต่าง ๆ นั้น มีสาเหตุมาจากการที่ผู้ขับรถเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น เสพยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ขับรถติดต่อกันนานเกินไปจนทำให้ผู้ขับรถเกิดความตึงเครียด ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงอันเนื่องมาจากกรณีดังกล่าว สมควรกำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งใช้หรือยินยอมให้ผู้ขับรถซึ่งมีอาการหรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าว ปฏิบัติหน้าที่ขับรถที่ใช้ในการขนส่ง

---

[๕๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๕๖.

[๕๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๘๙ - ๑๑๔.

และกำหนดให้มีหน้าที่ควบคุมดูแลและป้องกันมิให้ผู้ขับรถที่มีอาการหรือกระทำการเช่นว่านั้นขณะขับรถที่ใช้ในการขนส่งด้วย รวมทั้งสมควรกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถปฏิบัติหน้าที่ขับรถได้ไม่เกินสี่ชั่วโมงติดต่อกัน เพื่อไม่ให้เกิดความตึงเครียดจนเกินไป นอกจากนั้นสมควรกำหนดให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและได้กระทำการใด ๆ อันเป็นความผิดที่กำหนดไว้สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถที่กระทำความผิดดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑[๕๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑[๕๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒[๕๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๖๐]

๑๓. วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๒๗ - ๒๙ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒)

---

[๕๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๐.

[๕๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๙.

[๕๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓.

[๖๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๕๖.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๖๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้มีการควบคุมมิให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถปฏิบัติหน้าที่ในขณะเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น เสพยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (เพิ่มเติมมาตรา ๔๐ ทวิ มาตรา ๑๒๗ จัตวาและมาตรา ๑๓๘ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๗ ทวิ)

(๒) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถปฏิบัติหน้าที่ขับรถในรอบยี่สิบสี่ชั่วโมงได้ไม่เกินสี่ชั่วโมงติดต่อกัน แต่ถ้าในระหว่างนั้นได้พักติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่าครึ่งชั่วโมงแล้ว ก็ให้ปฏิบัติหน้าที่ขับรถต่อไปได้อีกไม่เกินสี่ชั่วโมงติดต่อกัน (เพิ่มมาตรา ๑๐๓ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๗)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตที่ได้กระทำการใด ๆ อันเป็นความผิดที่กำหนดไว้สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถให้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถที่กระทำความผิดดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๑)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันอุบัติเหตุร้ายแรงที่เกิดบนท้องถนนอันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลต่าง ๆ นั้น มีสาเหตุมาจากการที่ผู้ขับรถเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น เสพยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ขับรถติดต่อกันนานเกินไปจนทำให้ผู้ขับรถเกิดความตึงเครียด ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงอันเนื่องมาจากกรณีดังกล่าว สมควรกำหนดห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งใช้หรือยินยอมให้ผู้ขับรถซึ่งมีอาการหรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าว ปฏิบัติหน้าที่ขับรถที่ใช้ในการขนส่ง และกำหนดให้มีหน้าที่ควบคุมดูแลและป้องกันมิให้ผู้ขับรถที่มีอาการหรือกระทำการเช่นว่านั้นขับรถที่ใช้ในการขนส่งด้วย รวมทั้งสมควรกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถปฏิบัติหน้าที่ขับรถได้ไม่เกินสี่ชั่วโมงติดต่อกัน เพื่อไม่ให้เกิดความตึงเครียดจนเกินไป นอกจากนั้นสมควรกำหนดให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และได้กระทำการใด ๆ อันเป็นความผิดที่กำหนดไว้สำหรับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ที่กระทำความผิดดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๖๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๑ - ๖๓.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑[๖๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑[๖๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒[๖๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๖๕]

๑๔. วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๓๐ - ๓๔ วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๖๖] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๑๗๐ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภา เพื่อให้รัฐสภาพิจารณากฎหมายตามที่กำหนดในหมวด ๓ และหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิเสนอกฎหมาย

---

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๓.

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๓.

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๖.

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๖๐.

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๕ - ๑๕๒.

ต่อรัฐสภาได้โดยตรง นอกเหนือจากสิทธิในการเสนอกฎหมายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะรัฐมนตรี และเนื่องจากมาตรา ๑๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการ เข้าชื่อรวมทั้งการตรวจสอบให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายเอกพร รักความสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมายของประชาชน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๑๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ประชาชน มีสิทธิเสนอกฎหมายเพื่อให้รัฐสภาพิจารณาได้ อันเป็นการรองรับสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ และมาตรา ๑๗๐ บัญญัติให้มีกฎหมายกำหนดรายละเอียดการเข้าชื่อของประชาชนและตรวจสอบรายชื่อ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมายของประชาชน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้ประชาชนมีสิทธิเข้าชื่อเสนอกฎหมายเพื่อให้รัฐสภาพิจารณาได้ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรงในการเสนอกฎหมายอันเป็นการรับรองให้อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้การเข้าชื่อเสนอกฎหมายเป็นไปอย่างมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่บริสุทธิ์ยุติธรรมและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง รวมทั้งสามารถตรวจสอบได้ตามมาตรา ๑๗๐ แห่งบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๑๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภา เพื่อให้รัฐสภาพิจารณากฎหมายตามที่กำหนดในหมวด ๓ และหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิเสนอกฎหมายต่อรัฐสภาได้โดยตรง นอกเหนือจากสิทธิในการเสนอกฎหมายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและคณะรัฐมนตรี และเนื่องจากมาตรา ๑๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อรวมทั้งการตรวจสอบให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทย และนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทยเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเสนอกฎหมายของประชาชน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมาตรา ๑๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภา เพื่อให้รัฐสภาพิจารณากฎหมายตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ และหมวด ๕

ของรัฐธรรมนูญนี้ การร้องขอการจัดทำร่างพระราชบัญญัติ การเข้าชื่อ การตรวจสอบการเข้าชื่อ ต้องกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑[๖๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑[๖๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๒[๖๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๗๐]

๑๕. วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๑ - ๖ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๗๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.๒๕๓๓ ดังต่อไปนี้

---

[๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๙.

[๖๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๘ - ๖๙.

[๖๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๘.

[๗๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๕๒.

[๗๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๑ - ๖๘.

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์เพื่อขยายระยะเวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ วรรคสอง)

(๒) กำหนดระยะเวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังผู้ประกันตนโดยสมัครใจสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑ วรรคสาม)

(๓) แก้ไขหลักเกณฑ์การออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของรัฐบาลนายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖)

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบที่ก่อให้เกิดสิทธิในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๔ และเพิ่มมาตรา ๗๕ ทวิ มาตรา ๗๕ ตรี และมาตรา ๗๕ จัตวา)

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๗ และเพิ่มมาตรา ๗๗ ทวิ มาตรา ๗๗ ตรี มาตรา ๗๗ จัตวา และมาตรา ๗๗ เบญจ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๓๘ วรรคสอง บัญญัติให้ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ และกรณีการตายต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง และมาตรา ๔๑ วรรคสาม ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๘ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนโดยสมัครใจที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนโดยอนุโลม ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวมีเจตนารมณ์ในการช่วยเหลือผู้ประกันตนมิให้ได้รับความเดือดร้อนชั่วระยะเวลาที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง หรือสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน แล้วแต่กรณี สมควรกำหนดให้ขยายระยะเวลาการมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนภายหลังลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ประกอบกับบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิของผู้ประกันตนในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงานยังไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ชัดเจนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ประกันตน และการออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมของรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตน ตามมาตรา ๓๓ ยังไม่สอดคล้องกับความสามารถในการออกเงินสมทบและสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑[๗๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๗๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๘.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑[๗๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการแรงงานและสวัสดิการสังคมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑[๗๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๗๕]

๑๖. วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๗ - ๒๒ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๗๖] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีบทบัญญัติทั้งในส่วนการกำหนดราคาสินค้าและการป้องกันการผูกขาดรวมอยู่ในฉบับเดียวกัน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการป้องกันการผูกขาดและตราเป็นกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าขึ้นไว้โดยเฉพาะ เพื่อให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำอันเป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นระบบ อันจะเป็นการส่งเสริมให้การประกอบธุรกิจเป็นไปอย่างเสรีและป้องกันมิให้เกิดการกระทำอันไม่เป็นธรรมในการประกอบธุรกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๗๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๒.

[๗๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗.

[๗๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๔๔.

[๗๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๓ - ๑๔๙.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑[๗๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๗๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๒[๗๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๒๐๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๘๐]

๑๗. วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๒๓ - ๓๖ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๘๑] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีความไม่เหมาะสม เพราะมีสาระเป็นสองส่วนคือ การกำหนดราคาสินค้าและการป้องกันการผูกขาด ซึ่งทั้งสองส่วนมีวัตถุประสงค์ในการบังคับใช้กฎหมายแตกต่างกัน แต่มีองค์กรที่ทำหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้เพียงองค์กรเดียว ดังนั้น สมควรแยกบทบัญญัติและองค์กรที่ทำหน้าที่ตามกฎหมาย เกี่ยวกับกำหนดราคาสินค้า

---

[๗๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๓.

[๗๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๖.

[๗๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๐.

[๘๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๘.

[๘๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๕ - ๑๓๐.

และการป้องกันการผูกขาดออกจากกัน เพื่อให้การดำเนินการตามกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับบทบัญญัติเดิมในส่วนของการกำหนดราคาสินค้ายังไม่ชัดเจนและเหมาะสม สมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้ชัดเจนขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑[๙๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๙๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๒[๙๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๐๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๖ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๙๕]

๑๘. วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๓๗ - ๕๘ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑[๙๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

---

[๙๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๒.

[๙๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๕.

[๙๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๔.

[๙๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๒.

[๙๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๙๘ - ๒๐๘.

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์การจดทะเบียนการประดิษฐ์และออกอนุสิทธิบัตรรวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มบทนิยามคำว่า “อนุสิทธิบัตร” และ “ผู้ทรงอนุสิทธิบัตร” ในมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๓ ทวิ อนุสิทธิบัตร มาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๕ ตรี มาตรา ๖๕ จัตวา มาตรา ๖๕ เบญจ มาตรา ๖๕ ฉ มาตรา ๖๕ สัตต มาตรา ๖๕ อัฏฐ มาตรา ๖๕ นว มาตรา ๖๕ ทศ และมาตรา ๘๖ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๗ ทวิ มาตรา ๗๗ ตรี มาตรา ๗๗ จัตวา มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗)

(๒) กำหนดให้อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็น “อธิบดี” ตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “อธิบดี” ในมาตรา ๓)

(๓) ปรับปรุงลักษณะของการประดิษฐ์ที่ให้ถือว่าเป็นงานที่ปรากฏอยู่แล้วให้รวมถึงอนุสิทธิบัตรด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสอง (๓) (๔) และ (๕))

(๔) กำหนดให้มีหลักปฏิบัติเยี่ยงคนชาติโดยให้ความคุ้มครองสิทธิบัตรของคนชาติของประเทศภาคีความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีเช่นเดียวกับคนไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๙ ทวิ และมาตรา ๖๐ ทวิ)

(๕) ให้คำขอรับสิทธิบัตรที่มีลักษณะตามที่กำหนดในความตกลง หรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิบัตรเป็นคำขอรับสิทธิบัตรตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (เพิ่มมาตรา ๑๗ วรรคสาม)

(๖) ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการห้ามเปิดเผยรายละเอียดการประดิษฐ์ โดยมิให้ถือว่าการละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตรเป็นข้อยกเว้นที่จะให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลใดเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับการประดิษฐ์นั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑และมาตรา ๒๒)

(๗) ปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการในการแจ้งให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรชำระค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘)

(๘) กำหนดให้สิทธิบัตรการประดิษฐ์ สิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์หรืออนุสิทธิบัตรได้รับการคุ้มครองนับแต่วันขอรับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรในราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕ และมาตรา ๖๒ และเพิ่มมาตรา ๖๕ สัตต)

(๙) ปรับปรุงบทบัญญัติในเรื่องข้อยกเว้นสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคสอง)

(๑๐) ปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยการชำระค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่มและให้อำนาจคณะกรรมการในการพิจารณาขยายระยะเวลา การชำระค่าธรรมเนียมรายปีรวมทั้งกำหนดวิธีการในการชำระค่าธรรมเนียมรายปีเป็นการล่วงหน้าโดยชำระทั้งหมดในคราวเดียว (เพิ่มมาตรา ๔๓ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

(๑๑) กำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการบังคับใช้สิทธิตามสิทธิบัตรของบุคคลอื่นทั้งโดยรัฐและเอกชน รวมทั้งกำหนดสิทธิของผู้ทรงสิทธิบัตรในการได้รับค่าตอบแทนและสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อศาล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง วรรคสอง มาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสี่ มาตรา ๕๐ ทวิ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๒ ยกเลิกมาตรา ๔๖ ทวิ และเพิ่มมาตรา ๔๗ ทวิ)

(๑๒) กำหนดมาตรการคุ้มครองผู้ทรงสิทธิบัตรร่วม และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามสิทธิบัตร ในกรณีผู้ทรงสิทธิบัตรจะขอคืนสิทธิบัตร หรือยกเลิกข้อถือสิทธิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ วรรคสอง)

(๑๓) ปรับปรุงเหตุแห่งการเพิกถอนสิทธิบัตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง (๑)

(๑๔) ยกเลิกมาตรการสำหรับสิทธิบัตรยา (ยกเลิกมาตรา ๕๕ ทวิ มาตรา ๕๕ ตรี มาตรา ๕๕ จัตวา มาตรา ๕๕ เบญจ มาตรา ๕๕ ฉ มาตรา ๕๕ สัตต มาตรา ๘๓ ทวิ มาตรา ๘๓ ตรี และมาตรา ๘๓ จัตวา)

(๑๕) ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิบัตร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง)

(๑๖) กำหนดหลักเกณฑ์การจดทะเบียนการประดิษฐ์ และออกสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรในกรณีที่มีการยื่นคำขอรับสิทธิบัตร และอนุสิทธิบัตรสำหรับการประดิษฐ์อย่างเดียวกันในขณะเดียวกัน (เพิ่มมาตรา ๗๗ เบญจ มาตรา ๗๗ ฉ มาตรา ๗๗ สัตต และมาตรา ๗๗ อัฏฐ)

(๑๗) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่การเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัยที่นานาประเทศได้ทำความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและจัดตั้งองค์การค้าโลกได้เสร็จสิ้นลงและมีผลใช้บังคับแล้ว ทำให้ประเทศไทยซึ่งเป็นภาคีสมาชิกองค์การค้าโลกมีพันธกรณีที่จะต้องออกกฎหมายอนุวัติการให้สอดคล้องกับความตกลงดังกล่าว เพื่อให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และโดยที่การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพจะทำให้นักประดิษฐ์ได้รับผลตอบแทนความมานะอุตสาหะอย่างเหมาะสม อันจะทำให้นักประดิษฐ์มีกำลังใจที่จะประดิษฐ์คิดค้นเพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้มีบทบัญญัติว่าด้วยอนุสิทธิบัตรซึ่งให้การคุ้มครองการประดิษฐ์ที่มีเทคโนโลยีไม่ถึงขนาดที่จะได้รับสิทธิบัตรนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สูงขึ้นและแพร่หลายยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑[๙๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑[๙๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑[๙๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๐๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๐๐]

๑๙. วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๕๙ - ๘๒ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๑[๑๐๑] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาด พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติของพระราชบัญญัติดังกล่าวบางประการไม่เหมาะสมกับการขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศ ไม่มีหลักการเรื่องการ

---

[๙๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๐๑.

[๙๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๒.

[๙๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๕.

[๑๐๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๓.

[๑๐๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๐ - ๑๓๕.

ตอบโต้การอุดหนุน ซึ่งสินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้ามายังประเทศไทย และไม่สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันสมควรบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่ให้มีมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศ เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศและให้สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายชาญศักดิ์ ชวลิตนิติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย และนายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาด พ.ศ.๒๕๐๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติของพระราชบัญญัติดังกล่าวบางประการไม่เหมาะสมกับการขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศ ไม่มีหลักการเรื่องการตอบโต้การอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้ามายังประเทศไทย และไม่สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน สมควรบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่ให้มีมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศ เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศและให้สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคชาติพัฒนากับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันการทุ่มตลาด พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และมี**เหตุผล**ว่าบทบัญญัติของพระราชบัญญัติดังกล่าวบางประการไม่เหมาะสมกับการขยายตัวและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการค้าของประเทศไม่มีหลักการเรื่องการตอบโต้การอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้ามายังประเทศไทย และไม่สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน สมควรบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่ให้มีมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้ามาในประเทศ เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ และให้สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑[๖๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๗๒.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๑[๖๓] ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑[๖๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๑๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๖๕]

๒๐. วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเมืองคง อำเภอส้มป่อย อำเภอราษีไศล และตำบลเมืองน้อย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๖๘ สามแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๘๓ (ราษีไศล) – กันทรารมย์ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๓ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๖๖] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเมืองคง ตำบลส้มป่อย อำเภอราษีไศล และตำบลเมืองน้อย อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๖๘ สามแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (ราษีไศล) - กันทรารมย์ และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๖๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘๓ (ราษีไศล) - กันทรารมย์ ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๖๘ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓ (ราษีไศล) - ส้มป่อยใหญ่ - กันทรารมย์ พ.ศ. ๒๕๒๙ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืออสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๔๑ - ๔๒.

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๐.

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๖.

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๔ - ๑๔๐.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑[๙๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๑[๙๘] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และคะแนนเสียงเห็นชอบ ๑๕๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๑[๙๙] และวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๐๐] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๒๑. วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าสาธารณะ บริเวณด้านทิศเหนือของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๔ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๑๐๑] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง

---

[๙๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๕.

[๙๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๘ - ๗๔.

[๙๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๑, หน้า ๙๑.

[๑๐๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๕๑.

[๑๐๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๐ - ๗๓.

จังหวัดปทุมธานี เพื่อก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าสาธารณะ บริเวณด้านทิศเหนือของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่อง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมการขนส่งทางบกได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าสาธารณะบริเวณด้านทิศเหนือของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่อง ในท้องที่ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ตำบลคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี พ.ศ.๒๕๓๗ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑[๑๐๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑[๑๐๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๖๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๐๔] และวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๑[๑๐๕] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

---

[๑๐๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๔๖.

[๑๐๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๗๖.

[๑๐๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๙๑.

[๑๐๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๓ - ๑๑๔.

๒๒. วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางเตย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เพื่อก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าสาธารณะบริเวณด้านทิศตะวันตกของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๔ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๑๐๖] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบางเตย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม เพื่อก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าสาธารณะบริเวณด้านทิศตะวันตกของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่อง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมการขนส่งทางบกได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าสาธารณะบริเวณด้านทิศตะวันตกของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่อง ในท้องที่ตำบลบางเตย อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๓๗ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑[๑๐๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑[๑๐๘] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง เป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง ๑๕๑ เสียง ไม่

---

[๑๐๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๖ - ๑๐๐.

[๑๐๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๔๓.

[๑๐๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๖๓ - ๗๒.

เห็นชอบ ๑ เสียง และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๒[๑๐๙] และวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒[๑๑๐] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๒๓. วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าสาธารณะบริเวณด้านทิศตะวันออกของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๔ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๑๑๑] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร เพื่อก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าสาธารณบริเวณด้านทิศตะวันออกของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่อง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมการขนส่งทางบกได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าสาธารณะบริเวณด้านทิศตะวันออกของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งกิจการอื่นที่เกี่ยวเนื่อง ในท้องที่แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนแล้วตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ แขวงคลองสามประเวศ เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๗ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑[๑๑๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๐๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๑.

[๑๑๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๐.

[๑๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๓ - ๑๐๖.

[๑๑๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๔๘.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑[๑๑๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๘๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และคะแนนเสียง ๑๔๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๒[๑๑๔] และวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๑๕] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๒๔. วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ.เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๑๑๖] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีหน่วยธุรการ คือสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญที่มีอิสระในการบริหารงานบุคคลการงบประมาณและการดำเนินการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๑๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๗๘ - ๘๓.

[๑๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๘.

[๑๑๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๕๑.

[๑๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๑ - ๑๑๖.

๒. ฉบับของนายชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญมีหน่วยธุรการของศาลรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๑๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๑๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๑๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๗๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๒๐]

๒๕. วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๖ - ๗ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒)

---

[๑๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ หน้า ๒๖.

[๑๑๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๒๒.

[๑๑๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒ หน้า ๖.

[๑๒๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๒.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๑๒๑] โดยมี**หลักการ**ให้เพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยกำหนดให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเป็นหน่วยงานดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญด้วย (เพิ่มเติมหมวด ๑๖ และมาตรา ๔๐) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระ ซึ่งได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญโดยบัญญัติให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเป็นหน่วยธุรการของศาลรัฐธรรมนูญมีฐานะเป็นส่วนราชการที่เป็นอิสระไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และไม่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๒๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๒๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒ [๑๒๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๒๕]

---

[๑๒๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๙ - ๑๒๒.

[๑๒๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๒๙.

[๑๒๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๒๔.

[๑๒๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗.

[๑๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๔.

๒๖. วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๘ - ๙ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๑๒๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "ข้าราชการ" ในมาตรา ๓ เพื่อให้ครอบคลุมถึงข้าราชการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญและข้าราชการตามกฎหมายอื่นที่บัญญัติให้เป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระ ซึ่งได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเพื่อจัดตั้งสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นหน่วยธุรการของศาลรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระโดยบุคลากรมีฐานะเป็นข้าราชการ ฉะนั้นเพื่อให้ข้าราชการเหล่านั้นได้รับสิทธิในกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ รวมทั้งข้าราชการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระอื่น ๆ ที่จะมีการจัดตั้งขึ้นด้วย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "ข้าราชการ" ในพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ ให้มีความหมายรวมถึงข้าราชการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๓๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๒๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๙๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๒๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๒๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๒๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๕ - ๑๒๗.

[๑๒๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๓๑.

[๑๒๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๒๕.

[๑๒๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๓๐]

๒๗. วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑๐ - ๑๖ วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๑[๑๓๑] โดยมี**หลักการ**ให้จัดตั้งศาลล้มละลายและให้มีวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากคดีล้มละลายเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีแพ่งโดยทั่วไป ซึ่งโดยผลของคดีล้มละลายย่อมกระทบต่อเศรษฐกิจโดยส่วนรวม และหากได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาที่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยล้มละลายโดยเฉพาะแล้ว ย่อมทำให้การดำเนินกระบวนพิจารณาสามารถดำเนินไปโดยรวดเร็วและเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น สมควรจัดตั้งศาลล้มละลายขึ้นเพื่อพิจารณาคดีล้มละลายโดยเฉพาะ และให้มีวิธีพิจารณาคดีล้มละลายโดยเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๑[๑๓๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑[๑๓๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๓๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๐๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง

---

[๑๓๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒.

[๑๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๘๓ - ๑๓๔.

[๑๓๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘.

[๑๓๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๕.

[๑๓๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๔.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๓๕]

๒๘. วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๘ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๑๓๖] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและระงับอัคคีภัย และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ. ๒๔๙๕ ได้ประกาศใช้บังคับมานาน บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย มาตรการในการป้องกันและระงับอัคคีภัย รวมทั้งโทษและอัตราโทษให้ชัดเจนครบถ้วนและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๒[๑๓๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๒[๑๓๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๓๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๓๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๔.

[๑๓๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๘.

[๑๓๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๕.

[๑๓๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๒.

[๑๓๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๖.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๔๐]

๒๙. วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติทางหลวงสัมปทาน พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๔๑] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ได้รับสัมปทาน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติทางหลวงที่ได้สัมปทาน พุทธศักราช ๒๔๗๓ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางมาตราไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เอกชนจะเข้ามาลงทุนในกิจการอันเป็นสาธารณูปโภค และบทกำหนดโทษไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับบทบัญญัติของกฎหมายอื่นที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้นำมาใช้บังคับได้ถูกยกเลิกไปแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจและสภาพสังคมปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๙๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๑๔๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑๖ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๑๔๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑[๑๔๔]เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๔๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๗.

[๑๔๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๕๑ - ๖๘.

[๑๔๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๙๘.

[๑๔๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๔๕.

[๑๔๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๒๗.

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวน ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และคะแนนเสียง ๑๕๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑[๑๔๕] และวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๔๖] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๓๐. วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑๑ - ๓๐ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑[๑๔๗] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมาตราชั่ง ตวง วัด และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติมาตราชั่ง ตวง วัด พุทธศักราช ๒๔๖๘ ได้ใช้บังคับมานานแล้ว แม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง แต่บทบัญญัติบางประการยังไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยมาตราชั่ง ตวง วัด เสียใหม่ เพื่อลดมาตราการควบคุมของรัฐมาเป็นการกำกับดูแลให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม อันเป็นการส่งเสริมและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องชั่ง ตวง วัด มากยิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบธุรกิจในการผลิตเครื่องชั่ง ตวง วัด เพื่อการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๙๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๑๔๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๔๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๘๓.

[๑๔๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๕๑.

[๑๔๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๗๔ - ๘๑.

[๑๔๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๔๖.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๑๔๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑[๑๕๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๖๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๕๑] และวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๕๒] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๓๑. วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๓๑ - ๔๔ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๑[๑๕๓] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ดังต่อไปนี้

---

[๑๔๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๘.

[๑๕๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๒๐.

[๑๕๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๙๑.

[๑๕๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๗๘.

[๑๕๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๙ - ๑๖๕.

(๑) แก้ไขจำนวนเงินที่โจทก์ต้องวางเป็นเงินประกันค่าใช้จ่ายต่อศาลและให้ศาลมีอำนาจเรียกให้โจทก์วางเงินประกันค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑)

(๒) แก้ไขหลักเกณฑ์ในการกำหนดจำนวนเงินในกรณีที่บุคคลล้มละลายประสงค์จะขอปลดจากล้มละลายต้องนำมาวางต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดให้บุคคลที่ได้รับความเสียหายเพราะการที่ผู้บริหารแผนไม่ยอมรับทรัพย์สินหรือสิทธิตามสัญญาที่มีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้มีสิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๒๖ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขหลักเกณฑ์ในการคำนวณหนี้ที่กำหนดไว้เป็นเงินตราต่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการออกเสียงลงคะแนน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๓๑)

(๕) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับเพิกถอนนิติกรรมที่ได้กระทำไปแล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๔๑ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๖)

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อทรัพย์สินหรือสิทธิตามสัญญาของลูกหนี้ (เพิ่มมาตรา ๙๐/๔๑ ทวิ)

(๗) แก้ไขรายการในแผนฟื้นฟูกิจการและเพิ่มบทบัญญัติของกฎหมายที่ไม่นำมาใช้กับแผนฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๔๒)

(๘) กำหนดให้มีการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ (เพิ่มมาตรา ๙๐/๔๒ ทวิ และมาตรา ๙๐/๔๒ ตรี) กำหนดวิธีการออกเสียงลงมติยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๔๖) กำหนดประเภทเจ้าหนี้ที่กฎหมายให้ถือว่ามีมติยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการแล้ว (เพิ่มมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ) และแก้ไขมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องมติพิเศษในกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๔๘ มาตรา ๙๐/๕๐ วรรคสอง มาตรา ๙๐/๕๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๐/๕๔ มาตรา ๙๐/๕๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๐/๖๓ วรรคสาม และมาตรา ๙๐/๖๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง)

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ในการที่ศาลจะเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๕๘)

(๑๐) ยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย (ยกเลิกมาตรา ๙๐/๗๙ วรรคสอง มาตรา ๑๔๙ และมาตรา ๑๕๓)

(๑๑) กำหนดให้หนี้ที่เจ้าหนี้ยอมให้ลูกหนี้กระทำขึ้นเมื่อเจ้าหนี้ได้รู้ถึงการที่ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว เพื่อให้กิจการของลูกหนี้ดำเนินการต่อไปเป็นหนี้ที่มีสิทธิขอรับชำระหนี้ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๔(๒))

(๑๒) แก้ไขคำว่า “ภริยาของลูกหนี้” เป็น “คู่สมรสของลูกหนี้” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๙ (๑) ก. และมาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง) รวมทั้งแก้ไขราคาของสัตว์พืชพันธุ์ เครื่องมือและสิ่งของ

สำหรับใช้ในการประกอบอาชีพของลูกหนี้ ซึ่งจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำมาแบ่งแก่เจ้าหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๙ (๑) ข.)

(๑๓) แก้ไขลำดับการได้รับชำระหนี้ในคดีล้มละลายโดยกำหนดให้เงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการงานที่ได้ทำให้ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้างมีลำดับบุริมสิทธิลำดับเดียวกันกับเงินค่าภาษีอากร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๐)

(๑๔) กำหนดหลักเกณฑ์การได้รับชำระหนี้ของเจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ต่อเมื่อเจ้าหนี้อื่นได้รับชำระหนี้จนเต็มจำนวนแล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๐ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันซึ่งกำหนดจำนวนเงินที่เจ้าหนี้มีสิทธิจะฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายได้รวมทั้งจำนวนเงินที่ต้องวางประกันค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมในขั้นตอนต่าง ๆ และราคาของทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมาแบ่งให้แก่เจ้าหนี้ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน สมควรแก้ไขให้เหมาะสม รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมาแบ่งให้แก่เจ้าหนี้ และมาตราการในการรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สินที่กำหนดไว้ยังไม่ครอบคลุมถึงสามีของลูกหนี้

๒. ฉบับของนายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดรายละเอียดในกรณีที่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลายแล้วให้ชัดเจน ในกรณีเพื่อประโยชน์ในการมีคำสั่งศาลปลดจากล้มละลายแก่ลูกหนี้ ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ในส่วนของตัวบุคคลล้มละลายทุจริตแทนลูกหนี้และแก้ไขระยะเวลาให้เหมาะสม เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๗๑

(๓) แก้ไขนิยามคำว่า ลูกหนี้ เพื่อให้ครอบคลุมถึงลูกหนี้ที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด และห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลด้วย ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๑

(๔) กำหนดให้ลูกหนี้ที่ไม่สามารถชำระหนี้ที่ถึงกำหนดได้มีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการได้ด้วย แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๓

(๕) แก้ไขหลักเกณฑ์การห้ามมิให้เจ้าหนี้ฟ้องผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ไว้ให้เหมาะสม ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๑ (๔)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ในเรื่องของมติพิเศษ โดยกำหนดจำนวนคะแนนเสียงไว้ด้วย เพื่อให้โอกาสแก่ลูกหนี้ในการฟื้นฟูกิจการโดยได้รับความยินยอมจากเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมาก ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๔๖

(๗) แก้ไขลำดับการได้รับชำระหนี้ในคดีล้มละลายโดยกำหนดให้เงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการงานที่ได้ทำให้ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้างมีลำดับบุริมสิทธิลำดับเดียวกันกับเงินค่าภาษีอากร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๐)

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์การได้รับชำระหนี้ของเจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ต่อเมื่อเจ้าหนี้อื่นได้รับชำระหนี้จนเต็มจำนวนแล้ว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๐ ทวิ)

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการหลุดพ้นความรับผิดของผู้ค้ำประกันเมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๐/๖๐

(๑๐)แก้ไขในส่วนของทรัพย์สินซึ่งอาจเอามาชำระหนี้เพื่อป้องกันสิทธิในทรัพย์สินของลูกหนี้ เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๙ (๒)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยล้มละลายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และกระบวนการล้มละลายบางประการยังไม่เอื้ออำนวยต่อการเข้าแก้ไขปัญหาการดำเนินธุรกิจ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ของลูกหนี้ที่ขาดสภาพคล่องสามารถมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสันต์ศักย์ งามพิเชษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ เพื่อปรับปรุงแก้ไขกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการบังคับคดีล้มละลายให้ดำเนินไปด้วยความรวดเร็วและอำนวยความยุติธรรมให้แก่คู่ความมากยิ่งขึ้นและมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติบางมาตราของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ไม่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เปิดโอกาสให้คู่ความใช้ประโยชน์ในการดำเนินคดีให้ได้เปรียบกันโดยง่ายเป็นเหตุให้คู่ความที่สุจริตไม่ได้รับความ เป็นธรรม อันเป็นการขัดต่อวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ นอกจากนี้อัตราค่าธรรมเนียมในการรวบรวมทรัพย์สินของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นภาระแก่คู่ความซึ่งเรียกเก็บในอัตราสูงกว่าค่าธรรมเนียมศาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒[๑๕๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๐๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๑๕๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๓.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๒[๑๕๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๑๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๕๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๖๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๒๖ เสียง เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๕๗]

๓๒. วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๔๕ - ๖๓ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐[๑๕๘] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันผู้ประกอบอาชญากรรมซึ่งกระทำความผิดกฎหมายบางประเภทเป็นจำนวนมากได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นมากระทำการในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายเหล่านั้น และโดยที่กฎหมายที่มีอยู่ก็ไม่สามารถปราบปรามการฟอกเงิน หรือดำเนินการกับเงินหรือทรัพย์สินนั้นได้เท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรรมดังกล่าว สมควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ทางราชการสามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และโดยที่ประเทศไทยประสงค์จะเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญา

---

[๑๕๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๐.

[๑๕๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๐๐.

[๑๕๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๘๐.

[๑๕๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๕๑ - ๑๑๕.

สหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๘๘ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการให้ภาคีสมาชิกตรากฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการฟอกเงินรวมอยู่ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้เพื่อให้มีกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และมี**เหตุผล**ว่าการฟอกเงินในปัจจุบันมีความซับซ้อนและรุนแรงเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ เมื่อมีเงินผิดกฎหมายเล็ดลอดเข้ามาในระบบการเงิน ผู้กระทำผิดกฎหมายย่อมจะต้องพยายามหาทางใช้เงินนั้นปกป้องตนเอง พร้อมทั้งแสวงหาความร่ำรวยต่อไป อันจะเกิดผลกระทบต่อทั้งทางด้านการเมืองและเศรษฐกิจและทางสังคม โดยทางด้านการเมืองนั้นการที่ผู้ได้เงินมาด้วยการลักลอบอาวุธ ค้าหญิงโสเภณี โดยเฉพาะโสเภณีเด็ก ขายของเถื่อน ค้ายาเสพติดหรือวิธีการฉ้อฉลใด ๆ ก็ตาม มักจะมีความสัมพันธ์อย่างมากกับระบบอุปถัมภ์ในทางการเมือง ซึ่งเมื่อเงินที่ได้จากการฉ้อฉลนั้นผ่านระบบการฟอกขาวสะอาดก็จะถูกลำเลียงเป็นบรรณาการแก่บรรดานักการเมืองผู้มีอิทธิพลทุจริต ที่จะให้ความคุ้มครองการกระทำผิดกฎหมายต่อไป ส่วนทางด้านเศรษฐกิจนั้นการที่ผู้หาเงินได้ด้วยวิธีผิดกฎหมายและนำเงินเข้ามาสู่ระบบเศรษฐกิจ ในทางเศรษฐศาสตร์ถือว่าเงินเหล่านั้นไม่ได้เกิดจากผลิตผลทางการผลิตก็ไม่ต่างจากการพิมพ์ธนบัตรปลอมมาใช้เอง ผลที่ตามมาคือ ผลผลิตเท่าเดิมแต่ปริมาณเงินเพิ่มมากขึ้น อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ ซึ่งการนำกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินมาใช้นั้นย่อมเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการเตรียมประเทศเพื่อเป็นศูนย์กลางทางการเงิน และสร้างความเชื่อถือให้กับนานาประเทศ

๓. ฉบับของนายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันผู้ประกอบอาชญากรรม ซึ่งกระทำความผิดกฎหมายบางประเภทเป็นจำนวนมากได้นำเงินหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้นมากระทำการในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นการฟอกเงิน เพื่อนำเงินหรือทรัพย์สินนั้นไปใช้เป็นประโยชน์ในการกระทำความผิดต่อไปได้อีก ทำให้ยากแก่การปราบปรามการกระทำความผิดกฎหมายเหล่านั้น และโดยที่กฎหมายที่มีอยู่ก็ไม่สามารถปราบปรามการฟอกเงิน หรือดำเนินการกับเงินหรือทรัพย์สินนั้นได้เท่าที่ควร ดังนั้นเพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมดังกล่าวสมควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ทางราชการสามารถดำเนินการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ และโดยที่ประเทศไทยประสงค์จะเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วนการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสตติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ค.ศ. ๑๙๘๘ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการให้ภาคีสมาชิกตรากฎหมายเกี่ยวกับการฟอกเงินรวมอยู่ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๑๕๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๗๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๑๖๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๑๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑[๑๖๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๓๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และคะแนนเสียง ๑๕๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๖๒] และวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๖๓] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๓๓. วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๐ ก หน้า ๑ - ๓๓ วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๒)

---

[๑๕๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๗.

[๑๖๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๕๕ - ๕๖.

[๑๖๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๕๐.

[๑๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๕๖.

[๑๕๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๓.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑[๑๖๔] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาการสหกรณ์ให้ทันต่อสภาพการแข่งขันกับระบบธุรกิจในปัจจุบัน ประกอบกับพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รวมบทบัญญัติเกี่ยวกับกลุ่มเกษตรกร ซึ่งสมควรปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงเห็นสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ที่ใช้บังคับอยู่เดิมทั้งฉบับ โดยจัดระบบสหกรณ์ให้สหกรณ์มีชนิดเดียว คือ สหกรณ์ที่สมาชิกมีความรับผิดชอบจำกัดเท่าจำนวนหุ้นที่ถือ เพื่อให้สหกรณ์พัฒนาไปด้วยความมั่นคง ในด้านการกำกับและส่งเสริมกิจการสหกรณ์ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาการสหกรณ์แห่งชาติขึ้น เพื่อทำหน้าที่เสนอความเห็นต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์ จัดให้มีกองทุนเพื่อพัฒนาสหกรณ์เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่บรรดาสหกรณ์ ปรับปรุงองค์ประกอบและวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการดำเนินการสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย นอกจากนี้ได้ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับกลุ่มเกษตรกร เพื่อให้มีการพัฒนาไปสู่การจัดตั้งสหกรณ์อย่างเป็นระบบ ตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาการสหกรณ์ให้ทันต่อสภาพการแข่งขันกับระบบธุรกิจในปัจจุบัน ประกอบกับพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รวมบทบัญญัติเกี่ยวกับกลุ่มเกษตรกร ซึ่งสมควรปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงเห็นสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ที่ใช้บังคับอยู่เดิมทั้งฉบับ โดยจัดระบบสหกรณ์ให้สหกรณ์มีชนิดเดียว คือ สหกรณ์ที่มีสมาชิกมีความรับผิดจำกัดเท่าจำนวนหุ้นที่ถือเพื่อให้สหกรณ์พัฒนาไปด้วยความมั่นคงในด้านการกำกับและส่งเสริมกิจการสหกรณ์ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาการสหกรณ์แห่งชาติขึ้น เพื่อทำหน้าที่เสนอความเห็นต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์ จัดให้มีกองทุนเพื่อพัฒนาสหกรณ์เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่บรรดาสหกรณ์ ปรับปรุงองค์ประกอบและวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการดำเนินการสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย

---

[๑๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑, หน้า ๖๐ - ๑๐๒.

รวมทั้งให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำแก่สันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทยในการพัฒนาระบบสหกรณ์ไปในแนวทางที่เหมาะสม นอกจากนี้ได้ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับกลุ่มเกษตรกร เพื่อให้มีการพัฒนาไปสู่การจัดตั้งสหกรณ์อย่างเป็นระบบ ตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทย และนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาการสหกรณ์ให้ทันต่อสภาพการแข่งขันกับระบบธุรกิจในปัจจุบัน ประกอบกับพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รวมบทบัญญัติเกี่ยวกับกลุ่มเกษตรกร ซึ่งสมควรปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงเห็นสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ที่ใช้บังคับอยู่เดิมทั้งฉบับ โดยจัดระบบสหกรณ์ให้สหกรณ์มีชนิดเดียวคือ สหกรณ์ที่สมาชิกมีความรับผิดจำกัดเท่าจำนวนหุ้นที่ถือ เพื่อให้สหกรณ์พัฒนาไปด้วยความมั่นคง ในด้านการกำกับและส่งเสริมกิจการสหกรณ์ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาการสหกรณ์แห่งชาติขึ้น เพื่อทำหน้าที่เสนอความเห็นต่อรัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายและแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาสหกรณ์ จัดให้มีกองทุนเพื่อพัฒนาสหกรณ์เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านการเงินแก่บรรดาสหกรณ์ ปรับปรุงองค์ประกอบและวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการดำเนินการสันนิบาตสหกรณ์แห่งประเทศไทย นอกจากนี้ได้ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับกลุ่มเกษตรกร เพื่อให้มีการพัฒนาไปสู่การจัดตั้งสหกรณ์อย่างเป็นระบบ ตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๒๒๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๖๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๖๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการ

---

[๑๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๒.

[๑๖๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๒.

วิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๖๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๖ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๖๘]

๓๔. วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๐ ก หน้า ๓๔ - ๔๒ วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๑[๑๖๙] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติม (๑) ของบทนิยามคำว่า “สัตว์” ในมาตรา ๔ เพื่อให้มีความหมาย รวมถึงเอ็มบริโอของสัตว์ด้วย

(๒) เพิ่มเติมมาตรา ๒๑ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๔ เพื่อควบคุมการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย หรือการนำไปต่างท้องที่ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอของสัตว์

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๘ เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของอธิบดี สัตว์แพทย์และสารวัตร ให้สามารถควบคุมดูแลโรคระบาดสัตว์และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปอย่างรัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น

(๔) แก้ไขเพิ่มมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ เพื่อปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

---

[๑๖๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๔๑.

[๑๖๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๙.

[๑๖๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๘ - ๑๓๒.

(๕) เพิ่มมาตรา ๕๐ ทวิ เพื่อให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับในความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวได้

(๖) เพิ่มมาตรา ๕๐ ตรี เพื่อให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลได้

(๗) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้มีบทบัญญัติบางส่วนที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรที่จะปรับปรุงใหม่ โดยกำหนดมาตรการในการควบคุมการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเอ็มบริโอหรือตัวอ่อนของสัตว์ ซึ่งเป็นพาหะให้เกิดโรคระบาดสัตว์อย่างหนึ่งได้ด้วย รวมทั้งสมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสัตว์แพทย์ สารวัตร และอธิบดีในการควบคุมโรคระบาดสัตว์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และปรับปรุงอัตราโทษให้สูงขึ้น เพื่อให้เกิดผลบังคับตามพระราชบัญญัติได้อย่างจริงจังและปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเสียใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๒[๑๗๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๒[๑๗๑] ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๗๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๒ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๗๓]

---

[๑๗๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๓.

[๑๗๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๐.

[๑๗๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๓๔.

[๑๗๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๑๘.

๓๕. วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๑ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑[๑๗๔] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดของคนต่างด้าว และนิติบุคคลที่กฎหมายถือไว้เป็นคนต่างด้าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ (๕) มาตรา ๑๙ ตรี (๕) และมาตรา ๑๙ จัตวา)

(๒) เพิ่มเติมอัตราส่วนการถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดของคนต่างด้าว และนิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าวในกรณีทั่วไป (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ ทวิ)

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับอาคารชุดที่ให้คนต่างด้าว และนิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าวถือกรรมสิทธิ์ได้โดยไม่จำกัดจำนวนเป็นการชั่วคราว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ ทวิ วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๑๐)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การบังคับให้คนต่างด้าว และนิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าวจำหน่ายห้องชุดที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ เบญจ (๑) และมาตรา ๑๙ นว วรรคหนึ่ง)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดของคนต่างด้าว และนิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินที่เปลี่ยนแปลงข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยกำหนดให้ผู้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรต้องขายหรือฝากเงินตราต่างประเทศนั้นแก่ธนาคารที่ได้รับอนุญาตและแก้ไขอัตราส่วนการถือกรรมสิทธิ์ห้องชุดในแต่ละอาคารชุดของคนต่างด้าวและนิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อห้องชุดของบุคคลดังกล่าว ตลอดจนเป็นการเพิ่มกำลังซื้อให้กับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศที่กำลังประสบปัญหาสภาวะซบเซา ซึ่งเป็นมาตราการหนึ่งในการตรากฎหมายที่มีบัญญัติเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๓๓๕ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๗๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๑๕ - ๒๒๕.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๗๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๗๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๗๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๗๘]

๓๖. วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๑ ก หน้า ๕ - ๖ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๑[๑๗๙] โดยมี**หลักการ**ให้กำหนดให้ธนาคารออมสินจัดสรรรายได้ที่หักรายจ่ายแล้วส่วนหนึ่งส่งเป็นรายได้ของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้รัฐวิสาหกิจประเภทเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การเงินและบริการ ซึ่งมิได้จัดตั้งขึ้นในรูปของบริษัทจำกัดจะต้องนำรายได้ส่งเข้ารัฐในอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนด แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๙ มิได้มีบทบัญญัติใดกำหนดให้ธนาคารออมสินต้องนำรายได้ส่งเข้ารัฐ ดังนั้น

---

[๑๗๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๕๕.

[๑๗๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๒.

[๑๗๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๐๘.

[๑๗๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๘๘.

[๑๗๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๓๖ - ๔๗.

เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้ธนาคารออมสินสามารถจัดสรรรายได้ที่หักรายจ่ายแล้วส่วนหนึ่งในแต่ละปีส่งเป็นรายได้ของรัฐได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑[๑๘๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑[๑๘๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑[๑๘๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และวุฒิสภามีมติไม่เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๘๓] และวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๘๔] ตามลำดับ แต่สภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันร่างพระราชบัญญัติตามที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบเกินกึ่งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๘๕] จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

---

[๑๘๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๔๒.

[๑๘๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๗ - ๘๘.

[๑๘๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑, หน้า ๔.

[๑๘๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป,วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๘๑.

[๑๘๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๓๘.

[๑๘๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป,วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๖๓.

๓๗. วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๑[๑๘๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งดังนี้

(๑) กำหนดให้ศาลมีอำนาจไกล่เกลี่ย และกำหนดวิธีการที่ศาลจะดำเนินการไกล่เกลี่ย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และเพิ่มมาตรา ๒๐ ทวิ)

(๒) กำหนดให้ต้องดำเนินกระบวนพิจารณาไปตามบทบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีมโนสาเร่ เมื่อปรากฏว่าคดีที่ยื่นฟ้องมานั้นเป็นคดีมโนสาเร่ (เพิ่มเติมมาตรา ๑๘๐ ทวิ)

(๓) กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งขยายหรือย่นระยะเวลาในคดีมโนสาเร่ได้เป็นพิเศษ (เพิ่มเติมมาตรา ๑๘๐ ตรี)

(๔) กำหนดค่าขึ้นศาลในคดีมโนสาเร่ไว้โดยเฉพาะ (เพิ่มเติมมาตรา ๑๘๐ จัตวา)

(๕) กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้โจทก์แก้ไขคำฟ้องในคดีมโนสาเร่ให้ถูกต้องหรือชัดเจนขึ้นได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘๑)

(๖) กำหนดวิธีพิจารณาของศาลในกรณีที่ฟ้องแย้งของจำเลยในคดีมโนสาเร่เป็นคดีสามัญ หรือในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้พิจารณาคดีสามัญรวมกับคดีมโนสาเร่ (เพิ่มเติมมาตรา ๑๘๒ วรรคสี่ และวรรคห้า)

(๗) กำหนดให้มีการพิจารณาคดีมโนสาเร่โดยเร็ว โดยให้มีการไกล่เกลี่ยก่อน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘๓ และเพิ่มมาตรา ๑๘๓ เบญจ)

(๘) กำหนดวิธีพิจารณาคดีมโนสาเร่เป็นพิเศษในกรณีที่คู่ความขาดนัดและในการอ้างและนำสืบพยานหลักฐาน (เพิ่มเติมมาตรา ๑๘๓ ทวิ มาตรา ๑๘๓ ตรี และมาตรา ๑๘๓ จัตวา และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๒ (๑) และมาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง)

(๙) กำหนดคดีที่โจทก์จะยื่นคำขอให้ศาลพิจารณาคดีโดยรวบรัดเพิ่มเติมได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และกำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีมโนสาเร่มาใช้แก่คดีไม่มีข้อยุ่งยาก เว้นแต่ค่าขึ้นศาลให้คิดอย่างคดีสามัญ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘๖ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง)

(๑๐) กำหนดให้ศาลมีคำบังคับในวันที่อ่านคำพิพากษา หรือคำสั่งในกรณีที่จะต้องมีการบังคับคดี และให้เจ้าพนักงานศาลสั่งคำบังคับนั้นไปยังลูกหนี้ตามคำพิพากษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๒ และมาตรา ๒๗๓ วรรคหนึ่ง)

---

[๑๘๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๗๘ - ๘๕.

(๑๑) กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ขอยึดนำหลักประกันที่มิใช่เงินมาวางประกันการยึดได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๖ วรรคสอง)

(๑๒) กำหนดให้ศาลมีอำนาจไต่สวนเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาในคดีมโนสาเร่ ก่อนออกหมายบังคับคดีได้ (เพิ่มเติมมาตรา ๒๗๗ วรรคสาม)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีมโนสาเร่ที่ใช้อยู่ยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทำให้การพิจารณาคดีล่าช้าและคู่ความต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควรเมื่อคำนึงถึงทุนทรัพย์ในคดีที่พิพาทกัน สมควรแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีมโนสาเร่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยให้ศาลดำเนินการไกล่เกลี่ยและเข้าช่วยเหลือคู่ความซึ่งไม่มีความรู้ทางกฎหมายได้ เพื่อให้คดีได้เสร็จสิ้นไปโดยเร็วและประหยัดค่าใช้จ่ายของคู่ความ ทั้งสมควรแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบางมาตราที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของศาล และการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้เหมาะสมและสอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒[๑๘๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑๐ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒[๑๘๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๘๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๗๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๙๐]

---

[๑๘๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๘.

[๑๘๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๙๘ - ๙๙.

[๑๘๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๔.

[๑๙๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๖.

๓๘. วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๘ - ๑๕ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑[๑๕๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้หมายบังคับคดีสามารถนำไปใช้บังคับได้ทุกแห่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

(๒) กำหนดให้คำสั่งของศาลชั้นต้นเกี่ยวกับการกำหนดราคาทรัพย์สินของลูกหนี้ การร้องขัดทรัพย์ การสวมสิทธิบังคับคดี และการขอเฉลี่ยทรัพย์ การงดบังคับคดี การขายทอดตลาดทรัพย์ และการตั้งผู้จัดการอสังหาริมทรัพย์ หรือการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกสิกรรมเป็นที่สุด เพื่อเป็นการเร่งรัดกระบวนการบังคับคดีให้เร็วขึ้น (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๒๘๕ วรรคสามของมาตรา ๒๘๘ วรรคเก้าของมาตรา ๒๙๐ วรรคสองของมาตรา ๒๙๑ วรรคสองของมาตรา ๒๙๓ วรรคสองของมาตรา ๓๐๖ และวรรคสองของมาตรา ๓๐๗)

(๓) กำหนดให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจกำหนดจำนวนเงินซึ่งเป็นสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี (เพิ่มวรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้าของมาตรา ๒๘๖)

(๔) กำหนดวิธีการเพิกถอนคำบังคับ หมายบังคับคดี หรือคำสั่งศาลในชั้นบังคับคดีหรือการดำเนินการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติว่าด้วยการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙๖)

(๕) กำหนดวิธีการเพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สินในกรณีที่ราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นมีจำนวนต่ำกว่าเกินสมควร (เพิ่มมาตรา ๓๐๙ ทวิ)

(๖) กำหนดวิธีการอายัดสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ตามคำพิพากษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑๐ และมาตรา ๓๑๑ และเพิ่มมาตรา ๓๑๐ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษา หรือคำสั่งบางเรื่องไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน ทำให้การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นไปโดยล่าช้า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๕๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๔ - ๑๒๖.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๕๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๐๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๖๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๖๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๕๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๗ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๖๕]

๓๙. วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๔ ก หน้า ๑ - ๖ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๑๖๔] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงานองค์การของรัฐ พ.ศ. ๒๔๙๘ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติที่ยังไม่ครอบคลุมถึงการออกบัตรประจำตัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเภทที่ได้มีกฎหมายบัญญัติครอบคลุมถึงการออกบัตรประจำตัวของเจ้าหนี้ของรัฐบางประเภท ที่ได้มีกฎหมายบัญญัติ

---

[๑๕๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๑.

[๑๖๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๗๓.

[๑๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๗.

[๑๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๓.

[๑๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๘ - ๗๐.

ขึ้นมาภายหลัง ประกอบกับเป็นการสมควรให้มีการออกบัตรประจำตัวให้แก่ผู้เกษียณอายุของราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้แสดงตน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒[๑๙๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๑๙๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๙๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๐๐]

๔๐. วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๑ - ๙ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๑[๒๐๑] คือ

---

[๑๙๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๙๘.

[๑๙๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๓๙.

[๑๙๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๐๙.

[๒๐๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๙๐.

[๒๐๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๖๑ - ๑๗๗.

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการกักพืช เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (เพิ่มมาตรา ๕ ทวิ มาตรา ๕ ตรี มาตรา ๕ จัตวา มาตรา ๕ เบญจ มาตรา ๕ ฉ และมาตรา ๕ สัตต และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗)

(๒) เพิ่มมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันศัตรูพืชไม่ให้ระบาดเข้ามาในราชอาณาจักร หรือระบาดภายในราชอาณาจักร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๙ วรรคสอง)

(๓) กำหนดมาตรการในการควบคุมการนำเข้าหรือส่งออก ซึ่งเชื้อพันธุ์พืชที่รัฐมนตรีกำหนด และมาตรการตรวจสอบและศึกษาการใช้ประโยชน์ของเชื้อพันธุ์พืช (เพิ่มมาตรา ๖ ทวิ และมาตรา ๖ ตรี)

(๔) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบศัตรูพืช การกำจัดศัตรูพืชและการออกใบรับรองปลอดศัตรูพืชให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ และเพิ่มมาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา ๑๕ ตรี และมาตรา ๑๕ จัตวา)

(๕) แยกค่าป่วยการของพนักงานเจ้าหน้าที่และค่าตรวจสอบศัตรูพืชออกจากค่าธรรมเนียมทั่วไป และกำหนดไม่ให้ถือเป็นรายรับตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณรวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๗ และเพิ่มมาตรา ๒๐ ทวิ)

(๖) ปรับปรุงอัตราโทษและอำนาจในการเปรียบเทียบปรับสำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (เพิ่มมาตรา ๒๐ ตรี และมาตรา ๒๐ จัตวา และแกไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕)

(๗) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันและควบคุมการระบาดของศัตรูพืชไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ทำให้การควบคุมและป้องกันการแพร่ระบาดของศัตรูพืชไม่เหมาะสมและขาดประสิทธิภาพ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราเพื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการกักพืชขึ้นทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และเพิ่มมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมและตรวจสอบการนำเข้าและส่งออกซึ่งพืชและเชื้อพันธุ์พืช การตรวจ และควบคุมเชื้อพันธุ์พืช การกำหนดให้มีการจดทะเบียนสถานที่เพาะพืชเพื่อการส่งออก การออกใบรับรองปลอดศัตรูพืช ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและอำนาจในการเปรียบเทียบปรับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้กำหนดให้แยกค่าป่วยการของพนักงาน

เจ้าหน้าที่และค่าตรวจสอบศัตรูพืชออกจากค่าธรรมเนียมทั่วไป เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้ในกิจการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ กับได้ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ เพื่อแก้ไขบทนิยามให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

(๒) เพิ่มมาตรา ๕ ทวิ มาตรา ๕ ตรี มาตรา ๕ จัตวา มาตรา ๕ เบญจ มาตรา ๕ ฉ และมาตรา ๕ สัตต และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ เพื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการกักพืชขึ้นคณะหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำหรือความเห็นแก่รัฐมนตรีในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๙ วรรคสอง เพื่อเพิ่มมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันศัตรูพืชไม่ให้ระบาดเข้ามาในราชอาณาจักร หรือระบาดภายในราชอาณาจักรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๔) เพิ่มมาตรา ๖ ทวิ และมาตรา ๖ ตรี เพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกซื้อเชื้อพันธุ์พืชที่รัฐมนตรีกำหนด และมาตรการในการตรวจสอบและศึกษาการใช้ประโยชน์ของเชื้อพันธุ์พืช

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ และเพิ่มมาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา ๑๕ ตรี กับมาตรา ๑๕ จัตวา เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบศัตรูพืช การกำจัดศัตรูพืช และการออกใบรับรองปลอดศัตรูพืชให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๗ และเพิ่มมาตรา ๒๐ ทวิ เพื่อกำหนดให้ค่าป่วยการของพนักงานเจ้าหน้าที่และค่าตรวจสอบศัตรูพืช แยกออกจากค่าธรรมเนียมทั่วไปและไม่เป็นรายรับตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ รวมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกันด้วย

(๗) เพิ่มมาตรา ๒๐ ตรีและมาตรา ๒๐ จัตวา และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ ถึงมาตรา ๒๕ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับบทกำหนดโทษและอำนาจในการเปรียบเทียบปรับ สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๘) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นพระราชบัญญัติที่ใช้มาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติหลายมาตราที่เกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันและควบคุมโรคพืช ยังไม่มีประสิทธิภาพไม่สามารถครอบคลุมการป้องกันและควบคุมโรคพืชได้โดยเฉพาะการนำเข้าและส่งออกพันธุ์พืช เชื้อพันธุ์

พืช ฯลฯ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตรา เพื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการกักพืชขึ้นทำหน้าที่ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกักพืช และเพิ่มมาตรการเกี่ยวกับการควบคุมการตรวจสอบพันธุ์พืช เชื้อพันธุ์พืช สิ่งต้องห้ามและสิ่งจำกัด การกำหนดให้มีการจัดตั้งด่านตรวจพืช สถานกักพืช การกำหนดให้มีการจดทะเบียน สถานที่เพาะปลูกพืช การส่งออก และการออกใบรับรองปลอดศัตรูพืช ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและอำนาจเปรียบเทียบปรับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงและตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๐๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๐๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญ การเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๒[๒๐๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒[๒๐๕]

๔๑. วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒)

---

[๒๐๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๒.

[๒๐๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๙.

[๒๐๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๖๓.

[๒๐๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๒.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๐๖] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่กำหนดให้เป็นทรัพย์สิทธิ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่บัญญัติว่าด้วยการเช่าทรัพย์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ยังไม่สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจและการลงทุนเพื่อพาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรมบางประเภทที่ต้องมีการลงทุนในระยะยาว และต้องการความมั่นคงของสิทธิตามสัญญาเช่า ดังนั้นจึงต้องมีการตรากฎหมายรองรับการเช่าอสังหาริมทรัพย์ในระยะยาวที่กำหนดให้สิทธิตามสัญญาเช่าเป็นทรัพย์สิทธิเพื่อประโยชน์ในการโอนสิทธิในการเช่า การตกทอดทางมรดกและการให้เช่าช่วง อันจะเป็นการส่งเสริมการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อนำไปประกอบพาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรมในระยะยาว ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๐๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ – ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒[๒๐๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๙๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๓ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒[๒๐๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๗๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔๖ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๐๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๕๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๗ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๑๐]

---

[๒๐๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๒ - ๑๐๘.

[๒๐๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๐.

[๒๐๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๓.

[๒๐๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๓.

[๒๑๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๗.

๔๒. วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๑๓ - ๒๔ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๑๑] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่การพัฒนาการเกษตรที่ผ่านมาเป็นการกำหนดนโยบายโดยทางราชการ ซึ่งมิได้เปิดโอกาสให้เกษตรกรได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาสภาพความเป็นอยู่และการประกอบเกษตรกรรมของตนเอง ด้วยเหตุดังกล่าวจึงจำเป็นจะต้องจัดตั้งองค์กรที่รับผิดชอบในการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรอย่างต่อเนื่องและเป็นอิสระ โดยการประสานความร่วมมือระหว่างข้าราชการในระดับกำหนดนโยบาย ผู้ปฏิบัติการ นักวิชาการ และเกษตรกรเป็นผู้กำหนดนโยบายในการบริหารกองทุนฟื้นฟูเกษตรกร และเปิดโอกาสให้เกษตรกรที่ขาดปัจจัยในการประกอบอาชีพรวมตัวกันเป็นองค์กรเกษตรกร เพื่อทำแผนและโครงการในการขอรับการสนับสนุนจากกองทุน ซึ่งจะมีการจัดระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินการเพื่อให้การฟื้นฟูและพัฒนาสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกรสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายของการจัดให้มีกองทุน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการแก้ไขฟื้นฟูเกษตรกร และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เกษตรกรเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการผลิตผลทางเกษตรให้แก่ประเทศ และเป็นพื้นฐานของการเสริมสร้างระบบเศรษฐกิจของประเทศให้มีความมั่นคง ประกอบกับประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร แต่ที่ผ่านมาเกษตรกรจำนวนมากอยู่ในภาวะยากจนมีหนี้สินเป็นจำนวนมาก ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ ฉะนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศจำเป็นต้องกำหนดมาตรการช่วยเหลือที่ถาวรเพื่อให้เกษตรกรสามารถเลี้ยงตัวเองได้ ซึ่งหากเกษตรกรของประเทศสามารถปลดเปลื้องหนี้สิน มีเงินทุนในการประกอบการเกษตรกรรมต่อไป รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาที่ดินของเกษตรกรได้อย่างเป็นระบบแล้ว ย่อมจะทำให้ระบบเศรษฐกิจพื้นฐานของประเทศเข้มแข็งขึ้น และสามารถสร้างความมั่นคงแก่เศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๖ - ๒๐๔.

๓. ฉบับของนายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูชีวิตเกษตรกรและพัฒนาการเกษตรแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่การพัฒนาเศรษฐกิจที่ผ่านมา ได้ส่งผลให้เกษตรกรซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศประสบกับภาวะด้อยโอกาสในสังคม ไม่สามารถเข้าถึงทรัพยากรและครอบครองปัจจัยการผลิตทั้งปริมาณและคุณภาพ ขาดศักยภาพในการประกอบอาชีพและไม่สามารถพึ่งตนเองได้ จนเป็นเหตุให้เกษตรกรเป็นกลุ่มประชากรที่มีหนี้สิน และภาวะความเป็นอยู่ยากจนแร้นแค้นเป็นจำนวนมาก การแก้ไขปัญหาของเกษตรกรและการพัฒนาการเกษตรแห่งชาติ เพื่อเพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้ดีขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม จำเป็นต้องมีการจัดระบบการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นกระบวนการมีความต่อเนื่องและเป็นไปเพื่อเกษตรกรอย่างแท้จริง มุ่งเน้นให้เกษตรกรมีโอกาสกำหนดนโยบายและแนวทางเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับตนเองและองค์กรเกษตรกรโดยการสนับสนุนให้มีองค์กรเกษตรกรขึ้นอย่างเป็นเอกภาพ รวมทั้งจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาชีวิตเกษตรกร และสร้างกลไกให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของตนเอง ทั้งในด้านการผลิต การแปรรูปและการตลาด เพื่อความมั่นคงแห่งการดำเนินชีวิตอย่างมีเกียรติ ศักดิ์ศรี อันพึงมีจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่การพัฒนาการเกษตรในระยะที่ผ่านมา ได้ส่งผลให้เกษตรกรรายย่อยซึ่งเป็นเกษตรกรที่ด้อยโอกาสและมีขีดจำกัดในด้านปัจจัยการผลิตทั้งปริมาณและคุณภาพ ขาดศักยภาพในการหารายได้และไม่สามารถพึ่งตนเองได้ จึงจำเป็นต้องแก้ปัญหาของเกษตรกร โดยจัดตั้งกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรรายย่อยให้ดีขึ้น ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคมจัดระบบการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นกระบวนการครบวงจร มีความต่อเนื่องและเป็นอิสระเน้นให้เกษตรกรมีทางเลือกเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับตนเองและองค์กรเกษตรกร สนับสนุนให้มีการพัฒนาองค์กรเกษตรรายย่อยขึ้นอย่างเป็นเอกภาพและสร้างกลไกให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของตนเอง ทั้งในด้านการผลิตการแปรรูปและการตลาด เพื่อความมั่นคงและมีศักดิ์ศรีของอาชีพเกษตรกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่การพัฒนาการเกษตรที่ผ่านมาเป็นการกำหนดนโยบายโดยทางราชการ ซึ่งมิได้เปิดโอกาสให้เกษตรกรได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาสภาพความเป็นอยู่และการประกอบเกษตรกรรมของตนเอง จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรง

ตามความต้องการของเกษตรกรอย่างแท้จริง ด้วยเหตุดังกล่าวจึงจำเป็นต้องจัดตั้งองค์กรที่รับผิดชอบในการฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรอย่างต่อเนื่องและเป็นอิสระ โดยการประสานความร่วมมือระหว่างข้าราชการในระดับกำหนดนโยบาย ผู้ปฏิบัติการ นักวิชาการ และเกษตรกรเป็นผู้กำหนดนโยบายในการบริหารกองทุนฟื้นฟูเกษตรกร และเปิดโอกาสให้เกษตรกรที่ขาดปัจจัยในการประกอบอาชีพรวมตัวกันเป็นองค์กรเกษตรกรเพื่อทำแผนและโครงการในการขอรับการสนับสนุนจากกองทุนซึ่งจะมีการจัดระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินการเพื่อให้การฟื้นฟู และพัฒนาสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกรสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายของการจัดให้มีกองทุน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๒๒๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๒๑๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๑๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๒๑๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๑๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๖๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๑๕]

๔๓. วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๒๕ - ๒๗ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒)

---

[๒๑๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๔๖.

[๒๑๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๗๑ - ๗๒.

[๒๑๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๑.

[๒๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๓.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๑๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อเพิ่มเติมให้คนต่างด้าวสามารถได้มาซึ่งที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยได้และกำหนดหลักเกณฑ์การจำหน่ายที่ดินของคนต่างด้าวดังกล่าวเมื่อผิดเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด (เพิ่มเติมมาตรา ๙๖ ทวิ และมาตรา ๙๖ ตรี) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรให้คนต่างด้าวซึ่งได้เข้ามาลงทุนในกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อาจได้มาซึ่งที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบกิจการในราชอาณาจักร รวมทั้งเป็นปัจจัยเสริมในการตัดสินใจที่จะเข้ามาลงทุนของคนต่างด้าว ตลอดจนเป็นการเพิ่มกำลังซื้อให้กับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศที่กำลังประสบปัญหาสภาวะซบเซา ซึ่งเป็นมาตรการหนึ่งในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒[๒๑๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๖ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๒๑๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๑๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๕๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๒๐]

---

[๒๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๐๔ - ๒๐๗.

[๒๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๐๑.

[๒๑๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๕๘ - ๖๐.

[๒๑๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๙.

[๒๒๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๙.

๔๔. วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๒๘ - ๔๘ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑[๒๒๑] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน แม้จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง แต่บทบัญญัติบางประการยังไม่สอดคล้องกับหลักวิชาและสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับได้มีการแยกการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาเวชกรรม การประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาทันตกรรมและการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาเภสัชกรรมไปบัญญัติไว้ในกฎหมายเฉพาะ รวมทั้งสมควรปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประกอบโรคศิลปะ และจัดให้มีคณะกรรมการวิชาชีพเพื่อควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทย การประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัด การประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิคการแพทย์ และการประกอบโรคศิลปะสาขาอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เพื่อให้การประกอบโรคศิลปะในสาขาต่าง ๆ ดังกล่าวมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพื่อส่งเสริมการประกอบโรคศิลปะในสาขาเหล่านั้นให้มีความอิสระและคล่องตัวในการดำเนินงาน และเพื่อควบคุมมิให้มีการแสวงหาผลประโยชน์หรือใช้วิชาชีพโดยมิชอบ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนางสาวชรินรัตน์ พุทธปวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน แม้จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้งแต่บทบัญญัติบางประการก็ยังไม่สอดคล้องกับหลักวิชาการ และสภาพการณ์ในปัจจุบันประกอบกับได้มีการแยกการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันออกไป ๔ สาขา คือสาขาเวชกรรม สาขาการพยาบาล สาขาทันตกรรมและสาขาเภสัชกรรม ไปบัญญัติไว้ในกฎหมายเฉพาะ รวมทั้งเห็นควรปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประกอบโรคศิลปะ และจัด

---

[๒๒๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๔๙ - ๑๕๕.

ให้มีองค์กรควบคุมการประกอบโรคศิลปะในแต่ละสาขาต่าง ๆ ดังกล่าวมีความอิสระและคล่องตัวในการดำเนินงาน และเพื่อควบคุมมิให้มีการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคล ซึ่งไม่มีความรู้อันเป็นภัยและเกิดความเสียหายแก่ประชาชนซึ่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์ที่มารับบริการจากบุคคลเหล่านั้น สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย และนายทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน แม้จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลายครั้ง แต่บทบัญญัติบางประการยังไม่สอดคล้องกับหลักวิชาและสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับได้มีการแยกการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาเวชกรรม การประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาทันตกรรม และการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันสาขาเภสัชกรรมไปบัญญัติไว้ในกฎหมายเฉพาะ รวมทั้งสมควรปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประกอบโรคศิลปะ และจัดให้มีคณะกรรมการวิชาชีพเพื่อควบคุมการประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์ไทย การประกอบโรคศิลปะสาขากายภาพบำบัด การประกอบโรคศิลปะสาขาเทคนิคการแพทย์ การประกอบโรคศิลปะสาขาอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เพื่อให้การประกอบโรคศิลปะในสาขาต่าง ๆ ดังกล่าวมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตลอดจนเพื่อส่งเสริมการประกอบโรคศิลปะในสาขาเหล่านั้นให้มีความอิสระและคล่องตัวในการดำเนินงาน และเพื่อควบคุมมิให้มีการแสวงหาผลประโยชน์หรือใช้วิชาชีพโดยมิชอบทำให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒[๒๒๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๐๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๗ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๒[๒๒๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการ

---

[๒๒๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๑๕.

[๒๒๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๓.

สามัญการสาธารณสุขพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๒๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๒๕]

๔๕. วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๔๐ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑[๒๒๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดห้ามมิให้สมาชิกสภาตำบลมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบลก่อนหรือขณะดำรงตำแหน่งสมาชิกของสภาตำบลนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และมาตรา ๒๔)

(๒) เพิ่มเติมข้อกำหนดให้สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถยุบรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบล หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นได้ (เพิ่มเติมมาตรา ๔๑ ทวิ มาตรา ๔๑ ตรี และมาตรา ๔๑ จัตวา)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมาจากการเลือกตั้งเท่านั้น และกำหนดอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และเหตุแห่งการสิ้นสุด

---

[๒๒๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๐๕.

[๒๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๘๖.

[๒๒๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๐ - ๑๕๘.

สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ เพิ่มมาตรา ๔๗ ทวิ และมาตรา ๔๗ ตรี และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๒)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารทั้งคณะและการสิ้นสุดความเป็นกรรมการบริหารเฉพาะตัว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘ ยกเลิกมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔ และเพิ่มมาตรา ๖๔ ทวิ)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมการเสนอร่างข้อบังคับตำบลให้ราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเข้าชื่อกันเพื่อเสนอร่างข้อบังคับตำบลได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๑)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดเก็บภาษีอากร และค่าธรรมเนียมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๗)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือประเทศโดยรวม และต้องแสดงเหตุผลในคำสั่งดังกล่าวด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๑)

(๑๐) กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและกรรมการบริหารซึ่งเป็นสมาชิกโดยตำแหน่ง ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ บรรดากิจการที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้กระทำไปในอำนาจหน้าที่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๒๒ และร่างมาตรา ๒๓)

(๑๑) กำหนดบทเฉพาะกาล ได้ดำเนินการยุบองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีลักษณะไม่เหมาะสมในการดำเนินการบริหารงานในลักษณะขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และรวมพื้นที่เข้ากับขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลที่มีเขตติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกัน (ร่างมาตรา ๒๔)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้วางหลักการจัดองค์การปกครองท้องถิ่น ให้เป็นไปตามหลักการปกครองตนเองยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นสมควรจัดระเบียบบริหารราชการท้องถิ่นระบบองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๒๒๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๒๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๒๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๖๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๘๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๓๐]

๔๖. วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ให้แก่เทศบาลตำบลหลังสวน จังหวัดชุมพร พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๓๑] โดยมี**หลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร บางส่วนให้แก่

---

[๒๒๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๓๖๑.

[๒๒๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๔ - ๑๒๗.

[๒๒๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๑.

[๒๓๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๗.

[๒๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๙๕ - ๑๑๙.

เทศบาลตำบลหลังสวน จังหวัดชุมพร และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากเทศบาลตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร มีความประสงค์จะขอแลกเปลี่ยนที่ดินของเทศบาลในท้องที่ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เนื้อที่ประมาณ ๑๐๑ ไร่ ๓ งาน ๘๔.๖ ตารางวา กับที่ดินบางส่วนของที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ แปลงหมายเลขที่ทะเบียน ๔๒๕๒ ในท้องที่ตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เนื้อที่ประมาณ ๑๘ ไร่ ๒ งาน ๒๘ ตารางวา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสถานที่ราชการตามโครงการของจังหวัดชุมพร สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุดังกล่าวบางส่วนให้แก่เทศบาลตำบลหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร แต่โดยที่มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ บัญญัติให้การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะต้องกระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒[๒๓๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒[๒๓๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔๗. วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๑ - ๖ วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๑[๒๓๔] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ดังต่อไปนี้

---

[๒๓๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๘๑.

[๒๓๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๑ - ๑๐๙.

[๒๓๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๗๓ - ๑๒๕.

(๑) แก้ไขอายุของผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ (๑))

(๒) แก้ไขคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน รวมทั้งคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิจะได้รับคัดเลือกเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครองหรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ ว่าที่ผู้ใหญ่บ้าน และกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิ และการออกจากตำแหน่งของผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครองและผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ และกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิให้สอดคล้องกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๘ ตรี)

(๓) กำหนดให้ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบต้องออกจากตำแหน่งเมื่อผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

๒. ฉบับของนายจำลอง ครุฑขุนทด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่การใช้สิทธิเลือกตั้งบุคคลให้ทำหน้าที่ในการปกครองประเทศและในราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นสิทธิทางการเมืองอย่างหนึ่งที่ควรมีหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกันตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และเพื่อประโยชน์ในการบริหารและปกครองท้องที่ให้มีประสิทธิภาพและประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ และมีเหตุผลว่าโดยที่การใช้สิทธิเลือกตั้งบุคคลให้ทำหน้าที่ในการปกครองประเทศและในราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เป็นสิทธิทางการเมืองอย่างหนึ่งที่ควรมีหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกันตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และเพื่อประโยชน์ในการบริหารและปกครองท้องที่ ให้มีประสิทธิภาพและประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๒๒๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒ [๒๓๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๓๕] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๗.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๓๖] ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒[๒๓๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๕๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๙ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๓๘]

๔๘. วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๔ ก หน้า ๑ - ๒๓ วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๒๓๙] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งในการจัดการศึกษาของรัฐให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนตามที่กฎหมายบัญญัติ

---

[๒๓๖] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๖.

[๒๓๗] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๓.

[๒๓๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๙.

[๒๓๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๓ - ๑๒๕.

และให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ดังนั้นจึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหาร และจัดการการศึกษาอบรมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนางสาวกัญจนา ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งในการจัดการศึกษาของรัฐให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ดังนั้น จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและจัดการการศึกษาอบรมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๑ ได้บัญญัติให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งโดยเจตนารมณ์ต้องการให้มีกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาการศึกษาของชาติให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง ตลอดจนความต่อเนื่องในนโยบายการจัดการศึกษาทุกระดับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายวิชัย ตันศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาของชาติ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๑ ได้บัญญัติให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ เพื่อปรับระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง กอปรกับมาตรา ๔๒ ๔๓ และมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และเพื่อให้เกิดเอกภาพ ความชัดเจนตลอดจนความต่อเนื่องในนโยบายการจัดการศึกษาทุกระดับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนายเจริญ การุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมาตรา ๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กำหนดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและการจัดการศึกษาอบรมและปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมให้องค์กรปกครองท้องถิ่น และเอกชนจัดการศึกษา อบรม สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู ส่งเสริมฟื้นฟูภูมิปัญญาศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๔๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๕๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๒[๒๔๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒[๒๔๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๔๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๔๓]

---

[๒๔๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๔๕.

[๒๔๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๐.

[๒๔๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๐.

[๒๔๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๐.

๔๕. วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๕ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๔๔] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๓๓๔ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรม ซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณใด ไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสเพื่อนั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้น ตั้งแต่วันถัดจากวันสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้พิพากษาผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และหากผู้พิพากษาอาวุโสใดที่ผ่านการประเมินตามที่กฎหมายบัญญัติว่ายังมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ก็ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้พิพากษาผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ สมควรกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒[๒๔๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒[๒๔๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒[๒๔๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๔๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๕ - ๘๘.

[๒๔๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๗๕.

[๒๔๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๙๕.

[๒๔๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๐.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๔๘]

๕๐. วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๕ หน้า ๖ - ๘ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๔๙] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการตุลาการ และข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ และเพิ่มมาตรา ๑๙ ทวิ)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การยื่นบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ เนื่องจากการเกษียณอายุ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๓๓๔ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้พิพากษาศาลยุติธรรมซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณใดไปดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสเพื่อนั่งพิจารณาพิพากษาคดีในศาลชั้นต้น ตั้งแต่วันถัดจากวันสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้พิพากษาผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และหากผู้พิพากษาอาวุโสผู้ใดผ่านการประเมินตามที่กฎหมายบัญญัติว่ายังมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ก็ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้พิพากษาผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการตุลาการและข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาอาวุโสให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๔๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๒.

[๒๔๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๙๒ - ๙๕.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒[๒๕๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒[๒๕๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒[๒๕๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๘๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๕๓]

๕๑. วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๑ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒[๒๕๔] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภา และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๑๖๒ ทวิ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ บัญญัติให้มีผู้ตรวจการรัฐสภา และให้

---

[๒๕๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๗๘.

[๒๕๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๑.

[๒๕๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๑.

[๒๕๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๔.

[๒๕๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๘๙ - ๒๐๙.

การกำหนดคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง การถอดถอน และอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการรัฐสภาดังกล่าวเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของพลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย และนายนิยม วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีผู้ตรวจการรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ ทวิ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประเทศไทย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา โดยมีรัฐสภาเป็นองค์กรการเมืองที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติและควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การตรวจสอบและการถ่วงดุลย์การใช้อำนาจของฝ่ายบริหารเป็นหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน และการที่รัฐสภาจะสามารถควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีกลไกสำหรับการดำเนินการพิจารณาคำร้องทุกข์ของประชาชน แล้วนำความเห็นและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่ก่อให้เกิดปัญหากับประชาชนดำเนินการแก้ไข กลไกหนึ่งที่จะสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวให้กับรัฐสภาได้ก็คือ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายนพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีผู้ตรวจการรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ ทวิ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา โดยมีรัฐสภาเป็นองค์กรการเมืองที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติและควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน การตรวจสอบและการถ่วงดุลย์การใช้อำนาจของฝ่ายบริหารเป็นหน้าที่หลักประการหนึ่งของรัฐสภา ทั้งนี้เพื่อให้ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนและการที่รัฐสภาจะสามารถควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีกลไกสำหรับการดำเนินการพิจารณาคำร้องทุกข์ของประชาชน แล้วนำความเห็นและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่ก่อให้เกิดปัญหากับประชาชนดำเนินการแก้ไข กลไกหนึ่งที่จะสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวให้กับรัฐสภาได้ก็คือ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภา และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๑๖๒ ทวิ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ บัญญัติให้มีผู้ตรวจการรัฐสภา ประกอบกับความจำเป็นที่รัฐสภาต้องมีหน่วยงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชนอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำ หรือละเว้นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งจะทำให้สามารถควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ และสนองตอบต่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยผู้ตรวจการรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ ทวิ และมี**เหตุผล**ว่าการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในระบบรัฐสภา ฝ่ายนิติบัญญัติในการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย นอกเหนือจากการตรวจสอบถ่วงดุลย์อำนาจฝ่ายบริหารประการหนึ่งแล้ว ยังมีบทบาทหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาความทุกข์ร้อนของประชาชน อันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่เป็นธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐและฝ่ายบริหาร ในการนี้สมควรมีผู้ตรวจการรัฐสภาเป็นกลไกสำหรับฝ่ายนิติบัญญัติ ในการทำหน้าที่บรรเทาแก้ไขความทุกข์ร้อนของประชาชนด้วยการพิจารณาดำเนินการในเรื่องร้องทุกข์ของประชาชนแล้วทำความเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐหรือผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาอันเป็นการเสนอแนะความเห็นเพื่อให้เกิดความชอบธรรมในสังคมขึ้น บนพื้นฐานการปฏิบัติงานด้วยความเป็นอิสระ ความเป็นกลาง ความชอบธรรม และความมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบทบัญญัติ มาตรา ๑๖๒ ทวิ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๒๕๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๒๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๕๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๘๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๑[๒๕๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาจึงกำหนดและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

---

[๒๕๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๗.

[๒๕๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๖ - ๖๗.

[๒๕๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๕๕.

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง ๑๘๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๕๘] และวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๕๙] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๕๒. วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๑ ก หน้า ๑๘ - ๒๕ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๑[๒๖๐] คือ

(๑) ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาและมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดถูกกล่าวหาว่ามีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น รวมทั้งบุคคลอื่นที่เป็นตัวการผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำผิดทางอาญาดังกล่าวด้วย ดังนั้น จะต้องดำเนินการจัดตั้งแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกาและกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีพิจารณา ตลอดจนการบังคับคดีในการดำเนินคดีดังกล่าวเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้

---

[๒๕๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๘.

[๒๕๙] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๘.

[๒๖๐] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๖๘ - ๑๘๐.

(๒) ฉบับของนายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคความหวังใหม่ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๓๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้บัญญัติให้มีการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ขึ้น

(๓) ฉบับของนายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทย และนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้สมควรมีกฎหมายประกอบร่างรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญามีอำนาจดำเนินคดีแก่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และข้าราชการการเมืองอื่น ซึ่งรวมทั้งตัวการ ผู้ใช้และผู้สนับสนุน ที่ถูกกล่าวหาร่ำรวยผิดปกติเพื่อยึดทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น แต่ก็ยังไม่มีกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญา วิธีพิจารณาคดี ตลอดจนการบังคับตามคำสั่งและคำพิพากษา รวมทั้งการได้รับความร่วมมือที่ศาลอื่น พนักงานสอบสวนหรือหน่วยงานอื่นของรัฐประกอบกับมาตรา ๓๒๙ (๓) ได้กำหนดบังคับให้ดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๔) ฉบับของนายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๓๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้บัญญัติให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๖๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๖๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๘.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๖๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๖๓] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๘๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๖๔]

๕๓. วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๑ ก หน้า ๓๐ - ๓๕ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑[๒๖๕] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่จะเข้าร่วมถามปากคำเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีในการร้องทุกข์ การสอบสวน หรือการไต่สวนมูลฟ้อง หรือในการพิจารณาคดีที่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีเป็นพยาน ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และการจ่ายค่าตอบแทนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๑๒ ทวิ)

(๒) กำหนดวิธีการถามปากคำและการบันทึกปากคำเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีในชั้นการสอบสวนแยกต่างหากจากการถามปากคำผู้ใหญ่ โดยให้นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอและพนักงานอัยการ เข้าร่วมในการถามปากคำเด็กด้วย และให้นำวิธีการถามปากคำและการบันทึกปากคำดังกล่าวไปใช้กับการจดบันทึกคำร้องทุกข์ และการไต่สวนมูลฟ้องด้วย (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๑๒๔ เพิ่มมาตรา ๑๓๓ ทวิ และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๑๗๑)

---

[๒๖๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๑.

[๒๖๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๐.

[๒๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๓.

[๒๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑, หน้า ๔๗ - ๕๖.

(๓) กำหนดวิธีการสืบพยานในการพิจารณาคดีที่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีเป็นพยานไว้เป็นพิเศษ และให้นำวิธีการดังกล่าวมาใช้บังคับแก่การไต่สวนสำนวน ชันสูตรพลิกศพ การไต่สวนมูลฟ้องและการสืบพยานนอกศาลในคดีที่พยานเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีด้วย (เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๑๕๕ และวรรคสองของมาตรา ๑๗๑ และเพิ่มมาตรา ๑๗๒ ตรี และมาตรา ๑๗๒ จัตวา)

(๔) ปรับปรุงเหตุและวิธีการเกี่ยวกับการสืบพยานไว้ก่อน การฟ้องคดีต่อศาลและให้นำวิธีการสืบพยานสำหรับเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีในชั้นศาลไปใช้กับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาลด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓๗ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันการถามปากคำเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีในฐานะเป็นผู้เสียหายหรือพยานในชั้นสอบสวน และการสืบพยานบุคคลซึ่งเป็นเด็กในชั้นศาลนั้นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดวิธีปฏิบัติไว้เช่นเดียวกับกรณีของผู้ใหญ่โดยในชั้นสอบสวน พนักงานสอบสวนยังมีความชำนาญในด้านจิตวิทยาเด็กไม่เพียงพอ รวมทั้งมิได้คำนึงถึงสภาพร่างกาย และจิตใจของเด็กที่อ่อนแอเท่าที่ควร และการใช้ภาษากับเด็กยังไม่เหมาะสม อันเป็นเหตุให้การถามปากคำเด็กส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของเด็ก และส่งผลให้การสอบสวนคลาดเคลื่อน ส่วนการสืบพยานในชั้นศาลนั้น นอกจากเด็กจะต้องเผชิญหน้ากับจำเลยในห้องพิจารณาและตอบคำถามซ้ำกับในชั้นสอบสวนเสมือนหนึ่งต้องตกเป็นเหยื่อซ้ำอีกครั้งหนึ่งแล้ว คำถามที่ใช้ถามเด็กยังอาจเป็นคำถามที่ตอกย้ำจิตใจของเด็กซึ่งบอบช้ำให้เลวร้ายยิ่งขึ้น และยังส่งผลให้ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสืบพยานคลาดเคลื่อนอีกเช่นกัน นอกจากนั้นในการจดบันทึกคำร้องทุกข์ การชันสูตรพลิกศพ การไต่สวนมูลฟ้อง และการพิจาณาคดีที่เกี่ยวกับเด็กก็อาจจะเกิดผลในลักษณะทำนองเดียวกันได้ ฉะนั้น สมควรแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเรื่องดังกล่าวให้มีกระบวนการถามปากคำและสืบพยานสำหรับเด็กเป็นพิเศษ เพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับมาตรฐานตามข้อ ๑๒ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ และบทบัญญัติในมาตรา ๔ และมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเหตุและวิธีการเกี่ยวกับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาล และสมควรให้นำวิธีสืบพยานสำหรับเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีในชั้นศาลไปใช้กับการสืบพยานไว้ก่อนการฟ้องคดีต่อศาลด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๖๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๑๒ หน้า ๑๐๖.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๖๗] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๖๘] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๙๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๖๙]

๕๔. วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๑ ก หน้า ๓๖ - ๓๘ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๗๐] โดยมี**หลักการ**ให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ และมี**เหตุผล**ว่าเพื่อถวายเป็นราชสักการะและถวายพระพรชัยมงคลรวมทั้งเพื่อส่งเสริมพระเกียรติคุณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลให้แผ่ไพศาลไปทั้งภายในประเทศและนานาประเทศทั่วโลกตลอดจนน้อมนำจิตใจของปวงชนชาวไทยให้ได้แสดงความกตัญญูกตเวทีแสดงความจงรักภักดีและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณแด่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สมควรให้มีเหรียญเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒ ขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๖๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๐ - ๘๑.

[๒๖๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๘.

[๒๖๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒ - ๒๘.

[๒๗๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒ - ๑๘.

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วย คะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๗๑] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๕. วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านกลาง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๒๑๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑๕ (บุ่งน้ำเต้า) – บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ (บ้านกลาง) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๗๒] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านกลาง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑๕ (บุ่งน้ำเต้า) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ (บ้านกลาง) และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑๕ (บุ่งน้ำเต้า) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ (บ้านกลาง) ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑๕ (บุ่งน้ำเต้า) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ (บ้านกลาง) พ.ศ. ๒๕๓๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๗๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๗ - ๗๙.

[๒๗๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๕ - ๑๓๕.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒[๒๗๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๗๔] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๖. วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองเขียด อำเภอชุมแพ และตำบลโนนคอม ตำบลภูผาม่าน อำเภอภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๓๖๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองเขียด) - ภูผาม่าน พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๗๕] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองเขียด อำเภอชุมแพ และตำบลโนนคอม ตำบลภูผาม่าน จังหวัดขอนแก่น เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๖๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองเขียด) - ภูผาม่าน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๖๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองเขียด) – ภูผาม่าน ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๖๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองเขียด) - ภูผาม่าน เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๗๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๕.

[๒๗๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๒ - ๖๔.

[๒๗๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๗ - ๑๕๐.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒[๒๗๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๗๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๗. วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยทราย อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑ สายกรุงเทพมหานคร - แม่สาย (เขตแดน) ตอนทางแยกต่างระดับหินกอง พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๗ - ๙ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๗๘] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยทราย อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ สายกรุงเทพมหานคร - แม่สาย (เขตแดน) ตอนทางแยกต่างระดับหินกอง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ สายกรุงเทพมหานคร - แม่สาย (เขตแดน) ตอนทางแยกต่างระดับหินกอง ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ สายกรุงเทพฯ - เชียงราย ตอนทางแยกต่างระดับหินกอง พ.ศ. ๒๕๓๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๗๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๔๔.

[๒๗๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๘.

[๒๗๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๕๓ - ๑๕๗.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒[๒๗๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๘๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๘. วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๒๐๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑๐ (บ้านหวาย) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๑๐ - ๑๒ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๘๑] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑๐ (บ้านหวาย) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑๐ (บ้านหวาย) ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๑๐ (บ้านหวาย) พ.ศ. ๒๕๓๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๗๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๕๓ - ๑๕๗.

[๒๘๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๑ - ๗๒.

[๒๘๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๖๖ - ๑๗๐.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒[๒๘๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๘๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๙. วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท้ายดง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๓๐๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองขนาก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๕ (วังโป่ง) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๘๔] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท้ายดง อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองขนาก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๕ (วังโป่ง) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองขนาก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๕ (วังโป่ง) ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ (หนองขนาก) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๒๐๕ (วังโป่ง) พ.ศ. ๒๕๓๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๘๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๔.

[๒๘๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๗ - ๗๙.

[๒๘๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๙ - ๑๔๔.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๘๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒[๒๘๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๖๐. วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองธง ตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน ตำบลโคกสัก อำเภอบางแก้ว ตำบลเขาชัยสน ตำบลควนขนุน อำเภอเขาชัยสน และตำบลท่าแค อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔ สายกรุงเทพมหานคร - คลองพรวน ตอนรัตภูมิ - พัทลุง พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๑๖ - ๑๘ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๘๗] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองธง ตำบลป่าบอน อำเภอป่าบอน ตำบลโคกสัก อำเภอบางแก้ว ตำบลเขาชัยสน ตำบลควนขนุน อำเภอเขาชัยสน และตำบลท่าแค อำเภอเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพมหานคร - คลองพรวน ตอนรัตภูมิ - พัทลุง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพมหานคร - คลองพรวน ตอนรัตภูมิ - พัทลุง ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพมหานคร - นครปฐม - ราชบุรี - เพชรบุรี - ประจวบคีรีขันธ์ - ชุมพร - ระนอง - ตะกั่วป่า - โคกกลอย - พังงา - กระบี่ - ตรัง - พัทลุง - รัตภูมิ - หาดใหญ่ - คลองแงะ - คลองพรวน (เขตแดน) ตอนรัตภูมิ - พัทลุง พ.ศ. ๒๕๓๖ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๘๕] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๓.

[๒๘๖] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๑ - ๓๓.

[๒๘๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๖๐ - ๑๖๓.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๘ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒[๒๘๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๘๙] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๖๑. วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๔ ก หน้า ๑ - ๔๐ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๙๐] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นเพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันเกี่ยวกับการกระทำ หรือละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งตามอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหรือคำสั่งทางปกครอง การกระทำละเมิดในทางปกครองหรือการทำสัญญาทางปกครอง อันเป็นเรื่องของกฎหมายมหาชน และโดยที่ระบบการพิจารณาและพิพากษาคดีจำเป็นต้องมีกระบวนการเป็นพิเศษต่างจากคดีปกติทั่วไป เพราะผลแห่งคำพิพากษาอาจกระทบถึงการบริหารราชการแผ่นดิน หรือต้องจ่ายเงินภาษีอากรของส่วนรวมเป็นค่าชดเชยหรือค่าเสียหายแก่เอกชน ในขณะเดียวกันเอกชนจะอยู่ในฐานะเสียเปรียบ ที่ไม่อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐได้ ในการพิจารณาจึงจำเป็นต้องใช้ระบบไต่สวนเพื่อหาข้อเท็จจริงที่แท้จริง และต้องมีตุลาการที่มี

---

[๒๘๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๑.

[๒๘๙] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๕.

[๒๙๐] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖๓ - ๑๒๙.

ความเชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะ ซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากฝ่ายบริหารฝ่ายนิติบัญญัติและประชาชนทั่วไป ซึ่งจะถูกกระทบในทางใดทางหนึ่งจากคำพิพากษาของศาลปกครอง รวมทั้งต้องมีหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดให้มีศาลปกครองขึ้นเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง ซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากคดีแพ่งโดยทั่วไปเพราะเป็นข้อขัดแย้งระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหรือคำสั่งทางปกครอง รวมถึงการทำสัญญาทางปกครอง ซึ่งมิใช่เรื่องทางแพ่งทั่วไป อีกทั้งการพิจารณาพิพากษาคดีปกครองยังมีกระบวนการพิเศษแตกต่างจากคดีแพ่งหรือคดีปกติทั่วไป เนื่องจากผลของคำพิพากษาอาจกระทบกับการสั่งการหรือการบริหารราชการแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องมีวิธีพิจารณาพิพากษาเป็นพิเศษและต้องมีตุลาการที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญในปัญหาด้านการบริหารและการปกครองเป็นการเฉพาะ ซึ่งสามารถถูกตรวจสอบได้ทั้งจากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติและประชาชนทั่วไป และเพื่อเป็นการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน กระบวนการพิจารณาคดีปกครองจึงควรเป็นไปโดยประหยัด สะดวก และรวดเร็ว แต่ไม่เป็นการขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคแก่การบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่สมควร โดยหน่วยงานธุรการของศาลปกครองยังต้องมีความเป็นอิสระด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่คดีปกครองเป็นคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันเกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นเรื่องละเมิดในทางปกครองหรือเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง และคดีปกครองเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากคดีประเภทอื่นโดยทั่วไป ซึ่งผู้ที่จะทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองจะต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน และวิธีพิจารณาคดีปกครองยังต้องมีระบบการพิจารณาพิพากษาคดีเป็นพิเศษต้องต่างจากคดีประเภทอื่น เนื่องจากเอกชนอยู่ในฐานะเสียเปรียบในด้านการไม่อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐ จึงจำเป็นต้องใช้ระบบไต่สวนหาข้อเท็จจริง และมีการถ่วงดุลการใช้อำนาจพิพากษาคดีของศาลให้เป็นไปโดยมีเหตุผลที่เหมาะสม นอกจากนี้โดยที่สถาบันที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับกฎหมายปกครองจะต้องมีภาระหน้าที่

สองด้าน คือ จะต้องสามารถให้หลักประกันความเป็นธรรมแก่ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำที่ไม่ชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และยังจะต้องเสริมสร้างแนวทางการปฏิบัติราชการให้เป็นไปโดยมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ และจัดการบริหารโดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะอีกด้วย สมควรจัดตั้งศาลปกครองขึ้น เพื่อที่จะสามารถดำเนินการตามภาระหน้าที่ดังกล่าวควบคู่และมีความเชื่อมโยงกันและวางกลไกการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๑๙๕, ๑๙๕ ทวิ และ ๑๙๕ ตรี ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ บัญญัติให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองประกอบกับความจำเป็นที่ต้องมีศาลปกครอง เพื่อพิพากษาคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครอง ซึ่งเกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติหรือต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ อันเป็นเรื่องละเมิดทางปกครองหรือเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๒๐๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๒๕๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๕๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๕๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๒๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๖ เสียง

---

[๒๕๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๐.

[๒๕๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๙.

[๒๕๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๘.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๖๔]

๖๒. วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘๔ ก หน้า ๔๔ - ๔๗ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๒๖๕] โดยมี**หลักการ**ให้กำหนดให้สำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง (เพิ่ม (๕ ทวิ) ของมาตรา ๓๓ และเพิ่มมาตรา ๓๘ ทวิ) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองและกำหนดให้มีสำนักงานศาลปกครองขึ้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพื่อกำหนดให้สำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดหน่วยงานใดให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๒๖๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๘๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒[๒๖๗] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการ

---

[๒๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๓ - ๑๒๕.

[๒๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๔ - ๑๓๖.

[๒๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๖๒ - ๑๗๕.

[๒๖๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๙ - ๙๓.

วิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๙๘] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๙๙]

๖๓. วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๔ ก หน้า ๔๔ - ๔๗ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑[๓๐๐] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขคำว่า “กรรมการร่างกฎหมาย” เป็น “กรรมการกฤษฎีกา” และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ร่างมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๓ (๒) และมาตรา ๖๒)

(๒) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (ยกเลิกมาตรา ๔ มาตรา ๑๐ หมวด ๓ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และภาค ๓ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๙ ถึงมาตรา ๗๓)

(๓) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรับรองสิทธิแก่ประชาชนในการร้องทุกข์ในขณะที่ศาลปกครองยังไม่เปิดทำการ (ร่างมาตรา ๑๑)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองขึ้น ให้เป็นศาลปกครองที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง อันเป็นการดำเนินการที่สืบเนื่องจากแนวทางการจัดองค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกาให้เป็นรูปแบบองค์กรเชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายปกครอง

---

[๒๙๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๗.

[๒๙๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๔.

[๓๐๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๘.

ที่เคยดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว โดยองค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นเป็นสถาบันที่ปฏิบัติงานในด้านคดีปกครองและการสร้างบทกฎหมาย รวมทั้งกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการอยู่ด้วยกันซึ่งประเทศไทยได้ดำเนินการในแนวทางนี้มาตั้งแต่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยได้ทรงตราพระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตค คือ ที่ปรึกษาราชการแผ่นดินขึ้นใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๗ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยให้มีสถาบันเกี่ยวกับการร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย และสถาบันที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองควบคู่กัน หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ขึ้นทำหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างหลักกฎหมายปกครองที่เหมาะสมแก่ประเทศไทย และสร้างความคุ้นเคยในระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองโดยจะพัฒนาให้เป็นระบบศาลปกครองอย่างเต็มรูปแบบต่อไป บัดนี้เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองตามกฎหมายโดยเฉพาะขึ้นทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองโดยตรงแล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยยกเลิกงานวินิจฉัยร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งศาลปกครอง

๒. ฉบับของนายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขคำว่า “กรรมการร่างกฎหมาย” เป็น “กรรมการกฤษฎีกา” และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ร่างมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๓ (๒) และมาตรา ๖๒)

(๒) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (ยกเลิกมาตรา ๔ มาตรา ๑๐ หมวด ๓ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และภาค ๓ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๙ ถึงมาตรา ๗๓)

(๓) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรับรองสิทธิแก่ประชาชนในการร้องทุกข์ในขณะที่ศาลปกครองยังไม่เปิดทำการ (ร่างมาตรา ๑๑)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองนั้น ให้เป็นศาลปกครองที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง ซึ่งปัจจุบันบรรดาข้อพิพาทที่มีลักษณะเป็นคดีปกครองอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการวินิจฉัยข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างหลักกฎหมายปกครอง และสร้างความคุ้นเคยในระบบวิธีพิจารณาคดีปกครอง โดยจะพัฒนาให้เป็นระบบศาลปกครองอย่างเต็มรูปแบบ

ต่อไป ดังนั้น เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองโดยเฉพาะแล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยยกเลิกงานวินิจฉัยร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๓๐๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๐๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๐๓] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๒๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง ๑๒๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๐๔] และวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๐๕] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

---

[๓๐๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๖๖.

[๓๐๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๑.

[๓๐๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๐.

[๓๐๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๓.

[๓๐๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑.

๖๔. วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๘ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๐๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อจัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นเป็นส่วนราชการระดับกรม สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นในสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการบริหารงานและการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๐๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๖๕. วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๘ ก หน้า ๔ - ๔๒ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๓๐๘] คือ

---

[๓๐๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๔ - ๖๓.

[๓๐๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๑ - ๓๔.

[๓๐๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๔ - ๑๒๗.

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๐๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๖๕. วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๘ ก หน้า ๔ - ๔๒ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๓๐๘] คือ

๑.ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ราคาสินค้าเกษตรขาดเสถียรภาพก่อให้เกิดปัญหาความเสี่ยงแก่เกษตรกร ผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรและผู้ส่งออก และประกอบกับตลาดสินค้าเกษตรที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้ ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเสถียรภาพของราคาสินค้าเกษตรในระยะยาว และเพื่อส่งเสริมพัฒนาการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เห็นสมควรจัดตั้งตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้เกษตรกร ผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรและผู้ส่งออกสามารถเข้าไปทำการซื้อขายล่วงหน้าสินค้าเกษตรในตลาดที่มีกฎและหลักเกณฑ์การซื้อขายล่วงหน้าที่แน่นอน รวมถึงมาตรการในการซื้อขายล่วงหน้าที่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมและคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนและลูกค้าและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อันจะช่วยลดความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาสินค้าเกษตรในอนาคต และสามารถวางแผนการผลิตและการค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดได้ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๓๐๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๑ - ๓๔.

[๓๐๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๘๔ - ๑๒๗.

๒. ฉบับของนายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ราคาสินค้าเกษตรขาดเสถียรภาพก่อให้เกิดปัญหาความเสี่ยงแก่เกษตรกรผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรและส่งออก ประกอบกับตลาดสินค้าเกษตรที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถแก้ไขปัญหาได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น เพื่อแก้ไขปัญหาในระยะยาวและส่งเสริมพัฒนาตลาดสินค้าเกษตรในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จำเป็นที่จะต้องจัดให้มีตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า สำหรับเปิดโอกาสให้เกษตรกร ผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรและผู้ส่งออก สามารถเข้าไปทำการซื้อขายสินค้าเกษตรในตลาดที่กฎระเบียบแน่นอน เป็นการลดความเสี่ยงจากการผันผวนของราคาสินค้าเกษตรในอนาคต และสามารถวางแผนการผลิตและการค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดได้ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทยขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายมนตรี ด่านไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคกิจสังคม และนายธัญ การวัฒนาศิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากราคาสินค้าเกษตรมีความผันแปรก่อให้เกิดปัญหาแก่เกษตรกรและผู้ประกอบกิจการเกี่ยวกับสินค้าเกษตร เพื่อแก้ไขปัญหาความผันแปรของราคาสินค้าเกษตร และเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ จึงสมควรมีตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าในประเทศไทย พร้อมกับมาตรการกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการซึ่งจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาของราคาสินค้าเกษตร จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๐๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๓๐๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๙.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๑๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๑๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๖๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๑๒]

๖๖. วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑ - ๓๘ วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๒)

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๒[๓๑๓] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี แถลงหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความว่ารัฐบาลได้เสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๘๖๐,๐๐๐ ล้านบาท และตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังเพื่อ

๑. ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พุทธศักราช ๒๕๔๓ สำหรับใช้เป็นหลักในการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

๒. ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

---

[๓๑๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๕.

[๓๑๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๖.

[๓๑๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๓.

[๓๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๗ - ๑๘.

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒[๓๑๔] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยมีมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๓ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๕๗ คน เพื่อพิจารณา ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์
๒. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
๓. นายพิสิฐ ลี้อาธรรม
๔. นายบุญชู โรจนเสถียร
๕. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร
๖. นางปวีณา หงสกุล
๗. นายชาญชัย ปทุมารักษ์
๘. นายระวี หิรัญโชติ
๙. นายปาน พึ่งสุจริต
๑๐. นายไชยา สะสมทรัพย์
๑๑. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์
๑๒. นายสวัสดิภาพ กันทาธรรม
๑๓. นายพูลทรัพย์ ปิยะอนันต์
๑๔. นางจิระพรรณ นิรัติศัย
๑๕. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย
๑๖. นายมนตรี ด่านไพบูลย์
๑๗. นายเด่น โต๊ะมีนา
๑๘. นายสุนทร วิลาวัลย์
๑๙. นายก่ำชุง ประภากรแก้วรัตน์
๒๐. นายตุ่น จินตะเวช
๒๑. นายประกิจ พลเดช
๒๒. นายเงิน ไชยศิวามงคล
๒๓. นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์
๒๔. นายพิเชษฐ สถิรชวาล
๒๕. พันตำรวจโท ไวพจน์ อาภรณ์รัตน์
๒๖. นางกิ่งกาญจน์ ณ เชียงใหม่
๒๗. นายธีระชัย ศิริขันธ์
๒๘. นายจักรพันธุ์ ยมจินดา
๒๙. นางสาวรัตนา อนันต์นาคินทร์
๓๐. นายสมเกียรติ ฉันทวานิช
๓๑. นางคมคาย พลบุตร
๓๒. นายวิจัย วัฒนาประสิทธิ์
๓๓. นายจรัส พั้วช่วย
๓๔. นายยงยุทธ ติยะไพรัช
๓๕. นายวิฑูรย์ นามบุตร
๓๖. พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
๓๗. นางนิภา พริ้งศุลกะ
๓๘. พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์
๓๙. นายรำรี มานะ
๔๐. นายอภิชาติ การิกาญจน์
๔๑. นายปรีชา มุสิกุล
๔๒. นายพินิจ จันทรสุรินทร์
๔๓. นายเกียรติ ศรีสุรินทร์
๔๔. นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์
๔๕. นายทวีศักดิ์ สุภาศรี
๔๖. นายพงษ์อุดม ตรีสุขี

---

[๓๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๐๙ - ๓๑๑.

๔๗. นายสมศักดิ์ พันธ์เกษม
๔๘. นายชาตรี พิริยะกิจไพบูลย์
๔๙. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
๕๐. นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล
๕๑. นายวิรัช รัตนเศรษฐ
๕๒. นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์
๕๓. นายมุกดา พงษ์สมบัติ
๕๔. นายฉลอง เรี่ยวแรง
๕๕. นายชัย ชิดชอบ
๕๖. นายห้างทอง ธรรมวัฒนะ
๕๗. นายอุดม ไกรวัฒนุสสรณ์

กำหนดเวลาแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒[๓๑๕] สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมณ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว และพิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรา

วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒[๓๑๖] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป และมีมติเห็นด้วยกับร่างข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒[๓๑๗] วุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และลงมติให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีจำนวน ๘๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดสรรให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล

๖๗. วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒)

---

[๓๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑ - ๓๑๕.

[๓๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๔๑๑.

[๓๑๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๐.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๑๘] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่มาตรา ๒๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองท้องถิ่นใดจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีสิทธิเข้าชื่อเพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้และเนื่องจากมาตรา ๒๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าชื่อรวมทั้งการตรวจสอบให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒[๓๑๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๒๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๒๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๑๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๒[๓๒๒]

---

[๓๑๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๘๗ - ๒๘๘.

[๓๑๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๖๖.

[๓๒๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๖.

[๓๒๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔.

[๓๒๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๘.

๖๘. วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๕ - ๑๑ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๓๒๓] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๘ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร หรือศาลอื่น โดยให้ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลอื่น และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้หลักเกณฑ์การเสนอกฎหมายดังกล่าวเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒[๓๒๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒[๓๒๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๒๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

---

[๓๒๓] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๔ - ๑๒๙.

[๓๒๔] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๔.

[๓๒๕] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๒๘ - ๒๙.

[๓๒๖] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๓.

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๓๒๗] และวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๒[๓๒๘] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๖๕. วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑๒ - ๒๑ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๒๙] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ มาตรา ๒๘๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิลงคะแนนเสียงว่าสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นผู้ใดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไป เพื่อให้สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นนั้นพ้นจากตำแหน่งได้โดยให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๓๒๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๘ - ๑๓๙.

[๓๒๘] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๒.

[๓๒๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๙๑ - ๒๙๔.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒[๓๓๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๓๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๓๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๑๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๒[๓๓๓]

๗๐. วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๒๒ - ๒๔ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒[๓๓๔] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

---

[๓๓๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๖๖.

[๓๓๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๔.

[๓๓๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๗.

[๓๓๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๐.

[๓๓๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๓ - ๔๖.

(๑) แก้ไขคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกี่ยวกับการมีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติและลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งเกี่ยวกับการถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ (๑) และมาตรา ๑๓ (๕))

(๒) แก้ไขคุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเกี่ยวกับการมีสัญชาติไทยโดยการเกิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ (๑) และยกเลิกมาตรา ๑๕)

(๓) แก้ไขเหตุแห่งการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยเพิ่มกรณีราษฎรลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งด้วย (เพิ่มมาตรา ๒๓ (๙) และเพิ่มมาตรา ๕๒ (๙))

(๔) แก้ไขอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครให้มีหน้าที่ในการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๘๙ (๑๔ ทวิ))

(๕) แก้ไขให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตกรุงเทพมหานครสามารถเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่บัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครในส่วนของการกำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งที่เกี่ยวกับการมีสัญชาติไทยและการถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ยังไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยยังได้เพิ่มสิทธิของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถลงคะแนนเสียงให้สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่งตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่น เพื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ รวมทั้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๓๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๓๓๕] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๑.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๓๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๓๓๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๕๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๗ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๒[๓๓๘]

๗๑. วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๒๕ - ๒๘ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๓๙] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และเพิ่มมาตรา ๑๗ ทวิ และมาตรา ๑๗ ตรี) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายบัญญัติโดยมีจำนวนเท่ากัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

---

[๓๓๖] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑.

[๓๓๗] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๗.

[๓๓๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๒๔.

[๓๓๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๓ - ๑๓๙.

รวมทั้งกำหนดคุณลักษณะและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกรุงเทพมหานครและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๔๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๔๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๓๔๒] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๗๒. วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ - ๑๔ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑[๓๔๓] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยาง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการด้านการผลิต การค้า การส่งออก การนำเข้า การคัดและจัดชั้นยาง การควบคุมมาตรฐานและการบรรจุหีบห่อ และเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อผูกพันที่

---

[๓๔๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๗.

[๓๔๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑.

[๓๔๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๗.

[๓๔๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๒๔.

ประเทศไทยอยู่ในฐานะสมาชิกขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศข้อผูกพันตามสนธิสัญญารักษาเสถียรภาพของราคายางธรรมชาติ โครงการจัดตั้งตลาดร่วมของยางธรรมชาติของสมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ โครงการควบคุมและร่วมมือเรื่องมาตรฐานและการค้ายางขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ และสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือเรื่องมาตรฐานแห่งสหประชาชาติ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยางเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยาง และมี**เหตุผล**ว่าโดยเหตุที่พระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๘๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่เอื้ออำนวยต่อการควบคุมปริมาณการผลิตคุณภาพของผลผลิต การค้า การส่งออก การนำเข้า การจัดชั้นยางคุณภาพ การบรรจุหีบห่อ และเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อผูกพันที่ประเทศมีอยู่ในฐานะเป็นสมาชิกขององค์การต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยางธรรมชาติระหว่างประเทศ จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยางและการทำสวนยางให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๒[๓๔๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๐๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๕ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๒[๓๔๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๔๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๓๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

---

[๓๔๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๓.

[๓๔๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒ - ๑๓.

[๓๔๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๓.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๘๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒๓ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๔๗]

๗๓. วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๘ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๔๘] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการเข้าเมืองตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ท้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมค่าธรรมเนียมตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่นๆท้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดให้มีการเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการตรวจลงตราและสำหรับคำขอเพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีกโดยให้ใช้ได้หลายครั้งภายในหนึ่งปีได้ด้วย ประกอบกับค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าทำการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ท้ายพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ ไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๖๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๔๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๓๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๓๔๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๑๔.

[๓๔๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๘ - ๑๔๖.

[๓๔๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๐.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๓๕๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒[๓๕๑] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๗๔. วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๔ ก หน้า ๑ - ๔๑ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๓๕๒] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๓๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ไต่สวนข้อเท็จจริงและทำความเห็นในกรณีที่มีการร้องขอให้ถอดถอนเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับสูงออกจากตำแหน่ง หรือดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ โดยมาตรา ๓๒๙ บัญญัติให้ตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภายในสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งมาตรา ๓๓๑ บัญญัติให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นการร่ำรวยผิดปกติและการทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งหลักเกณฑ์วิธีการและกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อกล่าวหา ตลอดจนโทษที่ประธานกรรมการหรือกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

---

[๓๕๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๗.

[๓๕๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๓.

[๓๕๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๒ - ๑๖๘.

จะได้รับในกรณีที่กระทำการโดยขาดความเที่ยงธรรม กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ประกอบกับมาตรา ๓๐๒ บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่มีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๒. ฉบับของนายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้สมควรมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๒๙ ได้บัญญัติให้มีการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว

๓. ฉบับของนายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๓๓๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้บัญญัติให้มีการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ขึ้น

๔. ฉบับของพลตำรวจโทวิโรจน์ เปาอินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้สมควรมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๙๗ และมาตรา ๓๐๒ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้บังคับบัญชาภายในสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ รวมทั้งการกำหนดผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงที่จะต้องถูกถอดถอนจากตำแหน่ง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับต่อไป

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๕๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๕๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒[๓๕๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๕๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๒๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๖๙ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒[๓๕๖]

๗๕. วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๔ ก หน้า ๔๒ - ๔๔ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๓๕๗] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

---

[๓๕๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๙.

[๓๕๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๗ - ๑๐๙.

[๓๕๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๑.

[๓๕๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๔๐.

[๓๕๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๑๗๓ - ๑๘๒.

(๑) ยุบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๒) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (เพิ่มมาตรา ๔๑)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๓๐๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระ ซึ่งได้มีการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยบัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีฐานะเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานธุรการอิสระไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง และไม่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๕๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๕๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒[๓๖๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๓๕๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๒.

[๓๕๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๘ - ๑๐๙.

[๓๖๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๑.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๘๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒[๓๖๑]

๗๖. วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๔ ก หน้า ๔๕ - ๔๗ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๖๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เพื่อกำหนดการเสียสิทธิของผู้ไม่ไปเลือกตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๓) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และถ้าบุคคลใดไม่ไปเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุอันสมควรที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้งได้ ย่อมเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนต้องไปปฏิบัติหน้าที่ในการไปเลือกตั้ง สมควรกำหนดมาตรการบังคับให้เกิดผลแก่การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะไม่ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ โดยการตัดสิทธิบางประการที่จะพึงมีสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๖๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๓๑ เสียง

---

[๓๖๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๓.

[๓๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๙๔ - ๒๐๗.

[๓๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๖.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๖๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๔๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๗ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๓๖๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกันจำนวน ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๐๖ เสียง ไม่เป็นชอบ ๑ เสียง และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๒[๓๖๖] และวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒[๓๖๗] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๗๗. วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๔ ก หน้า ๔๘ - ๖๖ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๖๘] คือ

---

[๓๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๓ - ๑๐๔.

[๓๖๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๓.

[๓๖๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๙.

[๓๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๕.

[๓๖๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๒ - ๑๗๑.

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจท้องถิ่น และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะและการจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวนฝ่ายละเท่ากันเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ และนายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระบบการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กำหนดให้มีแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการกำหนดให้มีคณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาจัดระบบการบริการสาธารณะ จัดสรรภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง เพื่อให้ท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการบริหารท้องถิ่นของตนเองตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด จากกรณีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๒[๓๖๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒[๓๗๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ

---

[๓๖๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๗.

[๓๗๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๑.

พิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๒[๓๗๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๓๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒[๓๗๒]

๗๘. วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๕ ก หน้า ๑ - ๒๗ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๗๓] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๓๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้การตรวจเงินแผ่นดินกระทำโดยคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินที่เป็นอิสระและเป็นกลาง และให้การกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การสรรหาและการเลือก และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน รวมทั้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งมาตรา ๓๓๓ บัญญัติให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีพิจารณาในเรื่องวินัยทางงบประมาณ และการคลัง การกำหนดโทษปรับทางปกครอง การพิจารณาวินิจฉัยความผิดทางวินัยและงบประมาณและการคลังในฐานะที่เป็นองค์กรสูงสุดและการพิจารณาเลือกผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ตลอดจนการจัดให้มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินที่เป็น

---

[๓๗๑] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๑.

[๓๗๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๕.

[๓๗๓] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๐ - ๗๕.

อิสระเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การปฏิบัติงาน และการดำเนินการอื่น และมาตรา ๓๒๙ บัญญัติให้ดำเนินการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินให้แล้วเสร็จภายในสองปี นับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๒. ฉบับของนายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทย และนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้สมควรมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๑๒ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทำการตรวจเงินแผ่นดิน มีหน่วยธุรการซึ่งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้บังคับบัญชา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ตามมาตรา ๓๓๓ ของรัฐธรรมนูญ

๓. ฉบับของร้อยโทกฤเทพ ใสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ และนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๓๑๒ มาตรา ๓๒๙ และมาตรา ๓๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้บัญญัติให้มีการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๘๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๗๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๑๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๗๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการ

---

[๓๗๔] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๘.

[๓๗๕] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๙ - ๑๐.

วิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒[๓๗๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๒[๓๗๗]

๗๕. วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๕ ก หน้า ๒๘ - ๓๐ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๗๘] โดยมีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) ยุบสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)

(๒) ยกเลิกการกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (ยกเลิกมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (เพิ่มเติมมาตรา ๔๒)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๓๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระและมาตรา ๓๓๓ (๓) บัญญัติให้กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินอย่างน้อยต้องมีสาระเกี่ยวกับการจัดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่เป็นอิสระด้วย ซึ่งได้มีการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวโดยบัญญัติให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน มีฐานะเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และไม่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

---

[๓๗๖] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๙.

[๓๗๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๖๒.

[๓๗๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๑ - ๘๒.

หรือรัฐมนตรี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นส่วนราชการอิสระตามรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๖๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๗๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๓๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๘๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒[๓๘๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒[๓๘๒]

๘๐. วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๘ ก หน้า ๑ - ๑๔ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๕ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒[๓๘๓] คือ

---

[๓๗๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๐.

[๓๘๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๗ - ๑๘.

[๓๘๑] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๙๐.

[๓๘๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๖๔.

[๓๘๓] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๓ - ๘๔.

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ทำหน้าที่ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสม รวมทั้งอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ไม่ว่าจะเป็นการเสนอแนะนโยบายต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี หรือการส่งเสริมการศึกษา การวิจัย ความร่วมมือ และการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนการจัดทำรายงานประจำปีโดยได้กำหนดให้อำนาจหน้าที่อื่นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตลอดจนคุณสมบัติลักษณะต้องห้าม การสรรหา การเลือก การถอดถอน และการกำหนดค่าตอบแทนกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ สมควรดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายเอกพร รักความสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และให้การกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การสรรหา การเลือก การถอดถอน และการกำหนดค่าตอบแทนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดังกล่าวเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย และนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมาธิการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญส่วนที่ ๘ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของหมวด ๖ รัฐสภา มาตรา ๒๐๐ เป็นต้นว่าตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อเป็น

จุดเริ่มต้นในการแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ เพื่อเป็นการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรม และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นภายใน ๒ ปี อีกทั้งในปัจจุบันปัญหาการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนสิทธิมนุษยชนได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น จึงควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการส่งเสริมและคุ้มครองและจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้นเพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานระหว่างประชาชนองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน และประสานงานร่วมมือกันระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยโดยเร่งด่วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ เพื่อเป็นการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งเป็นการช่วยให้ประเทศไทยมีฐานรองรับทางกฎหมายในการดำเนินการเรื่องสิทธิมนุษยชน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขึ้นภายใน ๒ ปี อีกทั้งในปัจจุบันปัญหาการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น จึงควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการส่งเสริมและคุ้มครอง และจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้นเพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานระหว่างประชาชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชนและประสานงานร่วมมือกันระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยโดยเร่งด่วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๘๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๗๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๓๘๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๒.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๓๘๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒[๓๘๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๙๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๕ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒[๓๘๗]

๘๑. วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๘ ก หน้า ๑๕ - ๓๕ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๓๘๘] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืช และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมให้มีการปรับปรุงพันธุ์ และพัฒนาพันธุ์พืชเพื่อให้มีพันธุ์พืชใหม่เพิ่มเติมจากที่มีอยู่เดิม อันเป็นการส่งเสริมการพัฒนาทางด้านเกษตรกรรม โดยการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจด้วยการให้สิทธิและความคุ้มครองตามกฎหมาย ตลอดจนเพื่อเป็นการอนุรักษ์และพัฒนาการใช้ประโยชน์พันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่น พันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่า เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแล บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์พันธุ์พืชอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๓๘๕] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๘ - ๑๐๑.

[๓๘๖] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๕.

[๓๘๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๕.

[๓๘๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๖๑ - ๖๔.

๒. ฉบับของนายประกิจ พลเดช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืช และมี**เหตุผล**ว่าประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมโดยพื้นฐานมีประชาชนจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม การพัฒนาระบบการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและการพัฒนาอย่างยั่งยืนจะทำให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น พันธุ์พืชนับเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการพัฒนาระบบการเกษตร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้เกิดความหลากหลายของพันธุ์พืชโดยการส่งเสริมหรือสร้างแรงจูงใจให้นักปรับปรุงพันธุ์พืชวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชใหม่โดยอยู่ภายใต้หลักการความปลอดภัยทางชีวภาพ ความมั่นคงทางอาหาร ในขณะเดียวกันจะต้องส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุ์พืชดั้งเดิม คำนึงถึงสิทธิของเกษตรกร และเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืช และมี**เหตุผล**ว่าประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมโดยพื้นฐานมีประชาชนจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม การพัฒนาระบบการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาอย่างยั่งยืนจะทำให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น พันธุ์พืชนับเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการพัฒนาระบบการเกษตร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้เกิดความหลากหลายของพันธุ์พืชโดยการส่งเสริมหรือสร้างแรงจูงใจให้นักปรับปรุงพันธุ์พืชวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ โดยอยู่ภายใต้หลักการความปลอดภัยทางชีวภาพ ความมั่นคงทางอาหาร ในขณะเดียวกันจะต้องส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุ์พืชดั้งเดิม คำนึงถึงสิทธิของเกษตรกร และเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔.ฉบับของนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืช และมี**เหตุผล**ว่าประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมโดยพื้นฐานมีประชาชนจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม การพัฒนาระบบการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและการพัฒนาอย่างยั่งยืน จะทำให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น พันธุ์พืชนับเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการพัฒนาระบบการเกษตร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้เกิดความหลากหลายของพันธุ์พืชโดยการส่งเสริมหรือสร้างแรงจูงใจให้นักปรับปรุงพันธุ์พืชวิจัย และพัฒนาพันธุ์พืชใหม่โดยอยู่ภายใต้หลักการความปลอดภัยทางชีวภาพ ความมั่นคงทางอาหาร ในขณะเดียวกันจะต้องส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุ์พืชดั้งเดิม คำนึงถึงสิทธิเกษตรกร และเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนายสืบแสง พรหมบุญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพันธุ์พืช และมี**เหตุผล**ว่า ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมโดยพื้นฐาน มีประชาชนจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม การพัฒนาระบบการเกษตรให้มีประสิทธิภาพและการพัฒนาอย่างยั่งยืนจะทำให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรดีขึ้น พันธุ์พืชนับเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการพัฒนาระบบการเกษตร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้เกิดความหลากหลายของพันธุ์พืช โดยการส่งเสริมหรือสร้างแรงจูงใจให้นักปรับปรุงพันธุ์พืช วิจัย และพัฒนาพันธุ์พืชใหม่ โดยอยู่ภายใต้หลักการความปลอดภัยทางชีวภาพ ความมั่นคงทางอาหารและยา ตลอดจนประโยชน์ที่จะได้จากวัสดุจากพืช เช่น เส้นใย สี สารเคมี ฯลฯ ในขณะเดียวกันจะต้องส่งเสริมการอนุรักษ์พันธุ์พืชดั้งเดิม ซึ่งประกอบด้วยพันธุ์พืชพื้นเมืองเฉพาะถิ่นพันธุ์พืชพื้นเมืองทั่วไปและพันธุ์พืชป่า คำนึงถึงสิทธิเกษตรกร และเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๘๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๘๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๙๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒[๓๙๑] เห็นชอบให้แก้ไข
เพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๓๘๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๓.

[๓๙๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๕ - ๖๙.

[๓๙๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๕.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒[๓๙๒]

๘๒. วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๘ ก หน้า ๓๖ - ๓๘ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๙๓] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ดังนี้

๑. กำหนดความผิดสำหรับการขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่าโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และให้ริบของอันเนื่องด้วยความผิด (เพิ่มมาตรา ๒๗ ตรี)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลในการสั่งริบเรือหรือสิ่งของใดที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๗ จัตวา และเพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรเพิ่มมาตรการบางประการเพื่อให้การปราบปรามการหลีกเลี่ยงภาษีตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรบรรลุผลยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๓ เพื่อกำหนดความผิดสำหรับการขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่า และเพิ่มอำนาจของศาลในการริบเรือที่มีขนาดเกินสองร้อยห้าสิบตัน และของที่มิได้เป็นของผู้กระทำความผิดในบางกรณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒[๓๙๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๒๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๓๙๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๖๖.

[๓๙๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๗ - ๑๓๒.

[๓๙๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๘.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๓๖๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒[๓๖๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๐๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒[๓๖๗]

๘๓. วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑๘ ก หน้า ๓๙ - ๔๑ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๖๘] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ.๒๔๙๗ เพื่อกำหนดให้บริษัทมหาชนจำกัดมีคุณสมบัติที่จะขอจดทะเบียนอากาศยานได้และลดสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลธรรมดาสัญชาติไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายที่จะแปรสภาพรัฐวิสาหกิจให้เป็นองค์กรธุรกิจในรูปบริษัทจำกัดหรือมหาชนจำกัด เพื่อให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนและการบริหารจัดการในกิจการที่รัฐวิสาหกิจดำเนินการอยู่อันจะทำให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น และเป็นการลดภาระในด้านงบประมาณของรัฐลงด้วย และในขณะเดียวกันจำเป็นต้องระดมเงินทุนจากต่างประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้ขอจดทะเบียนอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ

---

[๓๖๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๔.

[๓๖๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๐.

[๓๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๑.

[๓๖๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๕ - ๑๕๔.

เสียใหม่ โดยกำหนดให้บริษัทมหาชนจำกัดมีคุณสมบัติที่จะจดทะเบียนอากาศยานได้ และลดสัดส่วนการถือหุ้นของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยในห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๒[๓๙๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๙๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒[๔๐๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒[๔๐๑] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๘๔. วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๑ - ๒๐ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒[๔๐๒] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลตามความต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น สมควรกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเอง เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนได้โดยตรง และเพื่อให้มีการกำหนดมาตรฐานการบริหาร

---

[๓๙๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๔.

[๔๐๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๙.

[๔๐๑] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๙.

[๔๐๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๐ - ๑๘๙.

งานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบให้มีทิศทางที่เหมาะสมและเป็นธรรม สมควรให้มีองค์กรซึ่งทำหน้าที่กำหนดมาตรฐานกลางและแนวทางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นไว้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น ดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกประเภทตามที่กำหนดไว้ และมีสำนักงานคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานอิสระในการดำเนินการเกี่ยวกับพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๒[๔๐๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๖๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒[๔๐๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒[๔๐๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๒๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒[๔๐๖]

---

[๔๐๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๔.

[๔๐๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๖ - ๕๗.

[๔๐๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๗ - ๒๘.

[๔๐๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๑.

๘๕. วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๒๑ - ๔๘ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๔๐๗] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา และมี**เหตุผล**ว่าโดยเหตุรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น แต่เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบเมืองพัทยาในปัจจุบัน ซึ่งมีปลัดเมืองพัทยาทำหน้าที่บริหารกิจการเมืองพัทยาโดยสัญญาจ้างยังไม่สอดคล้องและเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสมควรจัดระเบียบการปกครองเมืองพัทยาใหม่ให้เหมาะสมกับสภาวการณ์และเพื่อให้เมืองพัทยามีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้สมควรปรับปรุงราชการเมืองพัทยาให้สอดคล้องกับสภาพเมืองพัทยา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากเมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวมีสภาพความเจริญจากผู้ประกอบธุรกิจในเมืองพัทยา การพัฒนาเมืองพัทยาจะต้องสอดคล้องกับธุรกิจและการท่องเที่ยว แต่กฎหมายปัจจุบันได้ให้มีสภาเมืองพัทยามีนายกเมืองพัทยาซึ่งทำหน้าที่ประธานสภา มีปลัดเมืองพัทยาทำหน้าที่นายกเทศมนตรี จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายเมืองพัทยาให้มีการบริหารเช่นเดียวกับเทศบาลนคร แต่สภาพเมืองพัทยามีความแตกต่างจากเทศบาลนครอยู่บ้างเพราะเป็นเมืองท่องเที่ยว จำเป็นต้องมีการบริหารราชการใกล้เคียงกับกรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเมืองพัทยา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากเมืองพัทยาเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีความสำคัญต่อระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างมาก แต่การ

---

[๔๐๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๖๔ - ๒๘๕.

ปกครองท้องถิ่นในรูปของเมืองพัทยาในปัจจุบันเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์การเมืองท้องถิ่นที่ได้เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น เพื่อให้เมืองพัทยามีความเหมาะสมตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้เมืองพัทยามีอำนาจหน้าที่กว้างขวางมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๐๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑๖ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๐๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒[๔๑๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒[๔๑๑]

๘๖. วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๔๙ - ๖๙ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

---

[๔๐๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๑.

[๔๐๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๔ - ๘๕.

[๔๑๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๗.

[๔๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๙.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๑๒] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันประชาชนชาวไทยมีความสนใจและมีความจำเป็นต้องใช้การดูแลรักษาสุขภาพและบำบัดรักษาโรคด้วยการแพทย์แผนไทย ซึ่งประกอบด้วยการใช้สมุนไพร นวดไทย การดูแลรักษากระดูกแบบดั้งเดิม การบำบัดทางจิต ตลอดจนวิธีธรรมชาติอื่น ๆ เพื่อการพึ่งตนเองในระดับครอบครัว ชุมชน และระดับชาติ และกระทรวงสาธารณสุขมีนโยบายในการพัฒนาการแพทย์แผนไทย โดยนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในงานสาธารณสุขมูลฐาน และผสมผสานการให้บริการทางการแพทย์แผนไทยในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ พร้อมกับส่งเสริมและการวิจัยพัฒนายาจากสมุนไพร เพื่อผลทางเศรษฐกิจ ทำให้ประเทศไทยพึ่งตนเองด้านการผลิตยาได้มากขึ้น แต่ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย อาทิ สมุนไพร สูตรยา อันมีประโยชน์ต่อการนำมาพัฒนาและใช้ประโยชน์ยังมิได้รับการคุ้มครอง ส่งเสริม อนุรักษ์และพัฒนาเพื่อใช้ประโยชน์ เห็นสมควรมีมาตรการคุ้มครองและส่งเสริมให้เอกชน ชุมชน และองค์กรเอกชนตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พัฒนาและใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายจำลอง ครุฑขุนทด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันประชาชนชาวไทยมีความสนใจที่จะรักษาสุขภาพและบำบัดรักษาโรคด้วยการแพทย์แผนไทย ได้แก่ การนวดแบบไทย การใช้สมุนไพร การอบไอน้ำด้วยสมุนไพร การประคบ การดูแลรักษากระดูกแบบดั้งเดิม การบำบัดและปรับสมดุลทางจิตเป็นการพึ่งตนเอง โดยใช้สมุนไพรจากธรรมชาติและวิธีการแบบไทย เพื่อผลทางเศรษฐกิจ ทำให้ประชาชนพึ่งตนเองด้านการผลิตยาได้มากขึ้น เป็นการเพิ่มทางเลือกให้ประชาชนใช้ความรู้ทางการแพทย์แผนไทย รวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ตำรายาแผนไทย การศึกษาวิจัย พัฒนาภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทยและสมุนไพร โดยนำความรู้เหล่านี้ผสมผสานการให้บริการทางการแพทย์แก่ประชาชนแต่ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยเหล่านี้ รวมทั้งสมุนไพรสูตรยายังมิได้รับการคุ้มครอง การอนุรักษ์พัฒนา ศึกษา วิจัย เพื่อใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง จึงสมควรให้บุคคล ชุมชน หรือองค์กรเอกชน ใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางการแพทย์แผนไทยให้เป็นประโยชน์ และมีมาตรการคุ้มครองและส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๔๑๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๕๙ - ๑๙๙.

๓. ฉบับของนางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย และมี**เหตุผล**ว่าโดยปัจจุบันประชาชนชาวไทยมีความสนใจและมีความจำเป็นต้องใช้การดูแลรักษาสุขภาพ และบำบัดรักษาโรคด้วยการแพทย์แผนไทย ซึ่งประกอบด้วยการใช้สมุนไพร นวดไทย การดูแลรักษากระดูกแบบดั้งเดิม การบำบัดทางจิต ตลอดจนวิธีธรรมชาติอื่น ๆ เพื่อการพึ่งตนเองในระดับครอบครัว ชุมชน และระดับชาติ และกระทรวงสาธารณสุขมีนโยบายในการพัฒนาการแพทย์แผนไทย โดยนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในงานสาธารณสุขมูลฐาน และผสมผสานการให้บริการทางการแพทย์แผนไทยในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ พร้อมกับส่งเสริมและการวิจัยพัฒนายาจากสมุนไพรเพื่อผลทางเศรษฐกิจ ทำให้ประเทศไทยพึ่งตนเองด้านผลิตยาได้มากขึ้น แต่ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย อาทิ สมุนไพร สูตรยา อันมีประโยชน์ต่อการนำมาพัฒนาและใช้ประโยชน์ยังมิได้รับการคุ้มครอง ส่งเสริมอนุรักษ์และพัฒนาเพื่อใช้ประโยชน์ เห็นสมควรมีมาตรการคุ้มครองและส่งเสริมให้ประชาชนและหน่วยงานของประชาชนตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยและสมุนไพร และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พัฒนา และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย และนายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย และมี**เหตุผล**ว่าประเทศไทยมีการแพทย์พื้นฐาน หรือการแพทย์แผนโบราณกระจายอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งได้มีการจารึกเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นตำราคัมภีร์ใบลาน มีการเรียนสืบต่อกันมาภายในครอบครัวหรือระหว่างครูกับลูกศิษย์ องค์ความรู้ทางการแพทย์เหล่านี้มีความเชื่อพื้นฐานมาจากทฤษฎีที่ว่า สุขภาพสมบูรณ์ได้ด้วยการสมดุลของธาตุทั้งสี่ คือ ดิน น้ำ ลม ไฟ และโรคภัยไข้เจ็บที่เกิดจากธรรมชาติ การรักษาจึงมุ่งเน้นที่การแก้สมดุลของธาตุทั้งสี่ด้วยการใช้สมุนไพร การอบตัวด้วยไอน้ำที่ต้มด้วยสมุนไพร การประคบ และการนวดไทย รวมทั้งพิธีกรรมอื่น ๆ เพื่อปรับสมดุลทางจิต รวมทั้งสุขภาพทางจิตอันเกิดจากศีล สมาธิ และปัญญาที่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ทำลายความสมดุลของธาตุทั้งสี่ จึงสมควรสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคคล ชุมชน หรือองค์กรเอกชนได้สืบทอดการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางการแพทย์ดั้งเดิม ให้ได้รับการพัฒนายกระดับองค์ความรู้ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย รวมทั้งให้มีการคุ้มครองสมุนไพรที่จะนำมาใช้ประโยชน์และพัฒนาการแพทย์แผนไทยให้ดียิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒[๔๑๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๑๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒[๔๑๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓๒ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒[๔๑๖]

๘๗. วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๗๐ - ๗๖ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒[๔๑๗] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในการจัดหาสินค้าและบริการ ไม่ว่าด้วยวิธีการจัดซื้อหรือการจัดจ้างหรือวิธีอื่นใดของหน่วยงานของรัฐทุกแห่งนั้นเป็นการดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ เงินกู้ เงินช่วย

---

[๔๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๐.

[๔๑๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๔ - ๖๕.

[๔๑๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๔ - ๖๕.

[๔๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๖.

[๔๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๓ - ๑๘๕.

เหลือหรือรายได้ของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นเงินของแผ่นดิน รวมทั้งการที่รัฐให้สิทธิในการดำเนินกิจการบางอย่างโดยการให้สัมปทานอนุญาตหรือกรณีอื่นใดในลักษณะเดียวกันก็เป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะอันเป็นกิจการของรัฐ ฉะนั้น การจัดหาสินค้าและบริการรวมทั้งการให้สิทธิดังกล่าว จึงต้องกระทำอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมและมีการแข่งขันกันอย่างเสรีเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่รัฐ แต่เนื่องจากการดำเนินการที่ผ่านมามีการกระทำในลักษณะการสมยอมในการเสนอราคาและมีพฤติการณ์ต่าง ๆ อันทำให้มิได้มีการแข่งขันกันเสนอประโยชน์สูงสุดให้แก่หน่วยงานของรัฐอย่างแท้จริง และเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ นอกจากนั้นในบางกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐก็มีส่วนร่วมหรือมีส่วนสนับสนุนในการทำความผิดหรือละเว้นไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ อันมีผลทำให้ปัญหาในเรื่องนี้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จึงสมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดเพื่อการปราบปรามการกระทำในลักษณะดังกล่าว รวมทั้งกำหนดลักษณะความผิดและกลไกในการดำเนินการเอาผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้การปราบปรามดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการสมยอมในการเสนอราคา และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในการจัดซื้อพัสดุหรือการจัดจ้างด้วยวิธีอื่นใดตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการพัสดุของหน่วยงานของรัฐทุกแห่งนั้น เป็นการดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ เงินกู้ เงินช่วยเหลือ หรือรายได้ของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นเงินของแผ่นดิน และในการดำเนินการดังกล่าวของหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่งจะเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะอันเป็นหน้าที่ของรัฐซึ่งให้บริการแก่ประชาชน การจัดซื้อหรือจัดจ้างจึงต้องกระทำอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยให้มีการแข่งขันในด้านราคาและคุณภาพเป็นไปตามกลไกของระบบเศรษฐกิจเสรี แต่เนื่องจากการดำเนินการที่ผ่านมามีการกระทำในลักษณะการสมยอมการเสนอราคา ทำให้การเสนอราคาแก่หน่วยงานของรัฐมิได้มีการแข่งขันกันเพื่อเสนอผลประโยชน์สูงสุดอย่างแท้จริง และมีลักษณะการกีดกันผู้เสนอราคารายอื่นที่กระทำการโดยสุจริตทำให้ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณ ภายใต้ความสูญเสียของประชาชนโดยส่วนรวม สมควรกำหนดมาตรการเพื่อมิให้มีการกระทำในลักษณะดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายมารุต บุนนาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสมยอมกันเสนอ และมี**เหตุผล**ว่าด้วยปรากฏว่าในการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐ มีการสมยอมกันเสนอราคาทำให้รัฐต้องสูญเสียงบประมาณในปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก แม้หน่วยงานของรัฐจะพยายามไม่ให้มีการสมยอมกันเสนอราคา ก็ไม่อาจหามาตรการใดมาป้องกันได้อย่างเด็ดขาดและไม่มีกฎหมายใดที่จะลงโทษได้ เพื่อเป็นการ

แก้และลดปัญหาดังกล่าว โดยมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้รับผิดชอบ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ฉบับของนายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามการสมยอมในการเสนอราคาต่อรัฐ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในแต่ละปีหน่วยงานของรัฐได้ใช้งบประมาณหรือเงินของแผ่นดินไปดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง หรือการดำเนินการดังกล่าวเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนรวม จึงจำเป็นต้องให้มีการใช้จ่ายเงินอย่างคุ้มค่า ในขณะเดียวกันต้องดำเนินการอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม แต่ปรากฏว่าที่ผ่านมาได้มีการกระทำในลักษณะสมยอมร่วมกันระหว่างผู้เสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมกระทำการดังกล่าว เป็นเหตุทำให้มีการทุจริตในการทำสัญญากับรัฐและรัฐจำเป็นต้องจ่ายเงินโดยไม่คุ้มค่า รวมทั้งต้องได้รับความเสียหายจากการส่งมอบของที่ไม่เป็นไปตามความประสงค์ของรัฐ จึงจำเป็นต้องมีมาตรการเพื่อปราบปรามการกระทำที่เป็นการสมยอมในการเสนอราคาดังกล่าว ด้วยการกำหนดลักษณะการกระทำในรูปแบบต่าง ๆ ที่เป็นเหตุให้มีการสมยอมเสนอราคาได้ ให้เป็นความผิดทางอาญาที่ผู้กระทำต้องรับโทษเพื่อให้เกิดความเกรงกลัวในการกระทำดังกล่าว นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีกลไกในการตรวจสอบและดำเนินการเพื่อให้การปราบปรามเป็นผล ทำให้ผู้กระทำการสมยอมในการเสนอราคาไม่ได้รับประโยชน์จากการกระทำนั้น โดยกำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐอยู่แล้วเป็นหน่วยงานที่ดูแลการกระทำที่มีการสมยอมในการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐด้วย

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๑๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๘๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๔๑๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๑.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๑๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๔๒๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๙๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒[๔๒๑]

๘๘. วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๗๗ - ๙๖ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒[๔๒๒] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันวิทยาการด้านวิศวกรรมมีความเจริญก้าวหน้าไปมากและมีรายละเอียดที่ลึกซึ้งมากขึ้น ไม่ว่าในด้านวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหกรรม และอื่น ๆ ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชนได้มาก อันสมควรมีการควบคุมเพื่อกลั่นกรองความรู้ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพ และเพื่อติดตามดูแลการประกอบวิชาชีพให้ใกล้ชิดกว่าที่เป็นมาแต่เดิม ประกอบกับองค์กรวิชาชีพวิศวกรรมได้ก่อตั้งมานานจนเป็นปึกแผ่นแล้วสมควรให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมรวมตัวกันเป็นองค์กรเข้ามามีส่วนช่วยรัฐในการควบคุมดูแลเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น อนึ่ง ประเทศไทยคงต้องเปิดเสรีทางการค้า

---

[๔๑๙] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๐.

[๔๒๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๔๙.

[๔๒๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๒.

[๔๒๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๐๑ - ๒๒๒.

และบริการในไม่ช้านี้ สมควรให้ภาครัฐและภาคเอกชนได้มีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการส่งเสริมคุณภาพการประกอบวิชาชีพ เพื่อให้พร้อมที่จะแข่งขันกับต่างประเทศได้ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒.ฉบับของนายสุวัจน์ ลิปตวัลลภ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา และนายณรงค์ ภูอิทธิวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติพัฒนา เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันวิทยาการด้านวิศวกรรมมีความเจริญก้าวหน้าไปมาก และมีรายละเอียดที่ลึกซึ้งมากขึ้น ไม่ว่าในด้านวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมอุตสาหกรรม และวิศวกรรมสาขาอื่น ซึ่งการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมนั้นมีผลกระทบโดยตรงต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน สมควรมีการกำกับดูแลเพื่อกลั่นกรองความรู้ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพ และเพื่อติดตามดูแลการประกอบวิชาชีพให้ได้มาตรฐานความปลอดภัยอย่างใกล้ชิดกว่าที่เป็นมาแต่เดิม ประกอบกับองค์กรวิชาชีพวิศวกรรมได้ก่อตั้งมานานจนมีความเป็นปึกแผ่น สมควรให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมรวมตัวกันเป็นองค์กรเข้ามามีส่วนช่วยรัฐในการควบคุมดูแลสมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อให้เกิดผลดียิ่งขึ้น และโดยที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบเสรี ซึ่งจำเป็นต้องมีการแข่งขันทางการค้าและการบริการ จึงสมควรให้ภาครัฐและเอกชนได้มีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดในการส่งเสริมคุณภาพการประกอบวิชาชีพให้พร้อมที่จะแข่งขันกับต่างประเทศได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒[๔๒๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒[๔๒๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ

---

[๔๒๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๖๒.

[๔๒๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๙.

พิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒[๔๒๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒[๔๒๖]

๘๕. วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๐ ก หน้า ๕๗ - ๕๕ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๒๗] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้มีคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อทำหน้าที่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่ขณะนี้ยังไม่มีเครื่องแบบตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อแต่งในโอกาสที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ สมควรกำหนดให้มีเครื่องแบบของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญขึ้นไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๒๐ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒[๔๒๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๔๒๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๓.

[๔๒๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๖.

[๔๒๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๕ - ๗๘.

[๔๒๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๑.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๔๒๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒[๔๓๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๘๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒[๔๓๑]

๕๐. วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๑ ก หน้า ๑ - ๒๓ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒[๔๓๒] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน และทันกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว สมควรปรับปรุงการควบคุมการประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงให้สามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของการประกอบกิจการตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้ได้เพิ่มบทบัญญัติที่ให้อำนาจในการจัดให้มีคลังน้ำมันเชื้อเพลิงและระบบการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อ และบทบัญญัติในเรื่องของสัมปทาน รวมทั้งให้มีการกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการควบคุมดูแลการประกอบกิจการการเก็บรักษาและการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง พร้อมทั้งปรับปรุงบทบัญญัติความผิดและโทษทางอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๔๒๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๙.

[๔๓๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๙.

[๔๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๒.

[๔๓๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๒ - ๑๒๖.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๓๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๓๔] ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒[๔๓๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๑๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๔๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒[๔๓๖]

๕๑. วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๓ ก หน้า ๑ - ๑๕ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑[๔๓๗] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ออกใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และมีหลักการบางประการไม่สอดคล้องกับ

---

[๔๓๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๕.

[๔๓๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๙๐.

[๔๓๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๐.

[๔๓๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๘.

[๔๓๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๓๒ - ๒๖๐.

สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การลงทุน และการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวเสียใหม่ เพื่อส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการประกอบธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับประเทศไทยโดยส่วนรวม ทั้งยังเป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ออกใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว และมีหลักบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ การลงทุน และการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวเสียใหม่เพื่อส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการประกอบธุรกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ และให้การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเป็นประโยชน์กับประเทศไทยเป็นส่วนรวมเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่การกำกับดูแลการลงทุนของคนต่างด้าวในประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๖ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒[๔๓๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒[๔๓๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒[๔๔๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกันจำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

---

[๔๓๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๗๑.

[๔๓๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๗๓ - ๗๔.

[๔๔๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๕.

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง ๑๘๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๘ เสียง และคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒[๔๔๑] และวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒[๔๔๒] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๕๒. วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๓ ก หน้า ๑๖ - ๑๙ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๑[๔๔๓] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์และอำนาจของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เพื่อให้ธนาคารมีอำนาจให้สินเชื่อ ให้บริการทางการเงินในรูปอื่น ค้ำประกันหนี้ รับประกันความเสี่ยง และร่วมลงทุนให้กว้างขวางขึ้น เพื่อส่งเสริมการส่งออก การนำเข้าและการลงทุนที่เป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศ (เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ลงทุน” และ “ธนาคารของผู้ลงทุน” ในมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๒) (๔) (๕) (๗)) และ (๘)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการธนาคารมีอำนาจกำหนดประเภทและลักษณะการประกอบกิจการของผู้ลงทุนที่สมควรได้รับการสนับสนุนได้ด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ (๕))

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์และอำนาจของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนให้ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น โดยให้มีอำนาจให้สินเชื่อ ให้บริการทางการเงินในรูปอื่น ค้ำประกันหนี้ และรับประกันความเสี่ยง ตลอดจนให้มีอำนาจเข้าร่วมลงทุนหรือให้สินเชื่อเพื่อการลงทุนในกิจการใด ๆ ในต่างประเทศ อันเป็นผลดี

---

[๔๔๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๖ - ๑๒๗.

[๔๔๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗.

[๔๔๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๔ - ๑๓๘.

ต่อการนำเข้าและการส่งออก ซึ่งสินค้าและบริการของประเทศไทยหรือมีผลดีต่อผู้ลงทุนไทยที่ลงทุนหรือประกอบกิจการในต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักลงทุน ทั้งแก่ผู้ลงทุนไทยที่ต้องการขยายการลงทุนในต่างประเทศ และแก่ผู้ลงทุนทั้งไทยและต่างประเทศที่ต้องการลงทุนหรือประกอบกิจการในประเทศ โดยให้คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีอำนาจกำหนดประเภทและลักษณะการประกอบกิจการของผู้ลงทุนที่สมควรได้รับการสนับสนุนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย และนายสันต์ศักย์ งามพิเชษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์และอำนาจของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เพื่อให้ธนาคารมีอำนาจให้สินเชื่อ ให้บริการทางการเงินในรูปอื่น ค้ำประกันหนี้ รับประกันความเสี่ยง และร่วมลงทุนให้กว้างขวางขึ้นเพื่อส่งเสริมการส่งออก การนำเข้า การบริการและการลงทุนที่เป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศ (เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ลงทุน” และ “ธนาคารของผู้ลงทุน” ในมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ และมาตรา ๘ (๒) (๔) (๕) (๗) และ (๘))

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการธนาคารมีอำนาจกำหนดประเภทและลักษณะการประกอบกิจการของผู้ลงทุนที่สมควรได้รับการสนับสนุนได้ด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ (๕))

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์และอำนาจของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนให้ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น โดยให้มีอำนาจให้สินเชื่อ ให้บริการทางการเงินในรูปอื่น ค้ำประกันหนี้ และรับประกันความเสี่ยง ตลอดจนให้มีอำนาจเข้าร่วมลงทุนหรือให้สินเชื่อเพื่อการลงทุนในกิจการใด ๆ ในต่างประเทศ อันเป็นผลดีต่อการนำเข้าและการส่งออก ซึ่งสินค้าและบริการของประเทศไทยหรือมีผลดีต่อผู้ลงทุนไทยที่ลงทุนหรือประกอบกิจการในต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักลงทุน ทั้งแก่ผู้ลงทุนไทยที่ต้องการขยายการลงทุนในต่างประเทศ และแก่ผู้ลงทุนทั้งไทยและต่างประเทศที่ต้องการขยายการลงทุนในต่างประเทศ และแก่ผู้ลงทุนทั้งไทยและต่างประเทศที่ต้องการลงทุนหรือประกอบกิจการในประเทศ โดยให้คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีอำนาจกำหนดประเภทและลักษณะการประกอบกิจการของผู้ลงทุนที่สมควรได้รับการสนับสนุนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๗๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๒[๔๔๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ๑๓๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒[๔๔๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒[๔๔๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๙๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒[๔๔๗]

๕๓. วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๘ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑[๔๔๘] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยทุนรัฐวิสาหกิจ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายที่เป็นเครื่องมือของรัฐเมื่อมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนสถานะของรัฐวิสาหกิจจากรูปแบบเดิมที่เป็นรัฐวิสาหกิจประเภทองค์การของรัฐตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นให้เป็นรูปแบบบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด แต่ยังคงมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจประเภทหนึ่ง โดยมีการเปลี่ยนทุนจากรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นทุนของบริษัทที่

---

[๔๔๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๔.

[๔๔๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๓.

[๔๔๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๖.

[๔๔๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๑.

[๔๔๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๖ - ๑๙๕.

รัฐถือหุ้นทั้งหมด และยังคงให้อำนาจหน้าที่เช่นเดิมรวมทั้งให้พนักงานมีฐานะเป็นเช่นเดียวกับที่เคยเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการและเป็นพื้นฐานเบื้องต้นที่จะแปรรูปรัฐวิสาหกิจให้เป็นองค์กรธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบให้กระทำได้โดยสะดวก โดยการกระจายหุ้นที่รัฐถือไว้ให้แก่ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนและการบริหารจัดการในกิจการที่รัฐวิสาหกิจเดิมดำเนินการอยู่ได้ต่อไปในอนาคต เมื่อได้มีการเตรียมการในรายละเอียดเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเรียบร้อยแล้ว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๐๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒[๔๔๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ๒๑๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๙ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๒[๔๕๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒[๔๕๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๐๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อตีความ วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๒ ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาเสร็จ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ โดยมีมติว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญได้ส่งคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบ และได้นำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวขึ้นทูลเกล้าพระมหากษัตริย์เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

๕๔. วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๘ ก หน้า ๑๑ - ๒๕ วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๒)

---

[๔๔๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๗๑.

[๔๕๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๘.

[๔๕๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๗.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอรวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒[๔๕๒] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกีฬามวยอาชีพ และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง จากชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬามวยอาชีพที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมดูแลการแข่งขันมวยอาชีพ และส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวยอาชีพให้มีมาตรฐาน ดังนั้น สมควรให้มีกฎหมายเพื่อควบคุมกิจการดังกล่าว และเพื่อจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวยและบุคคลในวงการกีฬามวยอาชีพที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายภิญโญ นิโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกีฬามวยอาชีพ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติไทยที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ได้รับความนิยมควบคู่ไปกับการแข่งขันมวยสากลอย่างแพร่หลาย จนกลายเป็นการประกอบกิจเพื่อการอาชีพหนึ่งของไทย แต่โดยที่ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่เอื้ออำนวยต่อการควบคุมกีฬามวยอาชีพ และการอนุรักษ์ศิลปะวัฒนธรรม รวมทั้งยังไม่มีมาตรการเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนการกีฬามวยอาชีพให้มีความเป็นมาตรฐาน และสอดส่องให้นักมวยและบุคคลในการกีฬามวยอาชีพได้มีสวัสดิการและสวัสดิภาพที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติกีฬามวยอาชีพ เพื่อเป็นกฎหมายสนับสนุนกฎหมายหลักของการกีฬาในการสอดส่อง ดูแล และควบคุมการกีฬามวยอาชีพ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายสุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกีฬามวยอาชีพ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติไทยที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬามวยอาชีพที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ควบคุมดูแลการแข่งขันมวยอาชีพ และส่งเสริมสนับสนุนกีฬามวยอาชีพให้มีมาตรฐาน ดังนั้น สมควรให้มีกฎหมายเพื่อควบคุมกิจการดังกล่าวและเพื่อจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวย และบุคคลในวงการกีฬามวยอาชีพที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๔๕๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑, หน้า ๙๘ - ๑๓๐.

๔. ฉบับของนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกีฬามวยอาชีพ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในขณะนี้กีฬามวยไทยเป็นกีฬาที่แพร่หลายเป็นที่นิยมของโลก โดยเฉพาะกีฬามวยไทยเป็นศิลปะการต่อสู้และเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมประจำชาติ อันแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ไทยที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ รวมทั้งการแข่งขันมวยไทยได้กลายเป็นกีฬามวยอาชีพที่ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางจากชาวไทยและชาวต่างประเทศ แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ส่งเสริมและควบคุมดูแลการแข่งขันมวยอาชีพ และส่งเสริมสนับสนุนนักกีฬามวยอาชีพให้มีมาตรฐานและมีสวัสดิการที่ดี ดังนั้น สมควรให้มีกฎหมายเพื่อส่งเสริมกิจการดังกล่าวให้มีการจัดสวัสดิการและสุขภาพแก่นักมวย รวมทั้งบุคคลในวงการกีฬามวยอาชีพให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒[๔๕๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๘๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๒[๔๕๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๕๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกันจำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง ๑๕๘ เสียง

---

[๔๕๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๐.

[๔๕๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๑.

[๔๕๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๖.

ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๔๕๖] และวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๔๕๗] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๕๕. วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๗ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒[๔๕๘] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การจัดการกองทุนส่วนบุคคลครอบคลุมถึงการจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และขยายขอบเขตการลงทุนในการจัดการกองทุนส่วนบุคคล ให้สามารถลงทุนในทรัพย์สินอื่นที่มิใช่หลักทรัพย์ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การจัดการกองทุนส่วนบุคคล” ในมาตรา ๔)

(๒) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินการตามกฎหมายอื่นได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดให้คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ มีอำนาจกำหนดทุนจดทะเบียนของบริษัทหลักทรัพย์สำหรับการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทใดประเภทหนึ่ง หรือจะไม่กำหนดก็ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖)

(๔) ปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการกองทุนส่วนบุคคลให้เหมาะสมกับการควบคุมดูแลการจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษและบทบัญญัติอื่นให้สอดคล้องกัน (แก้ไขเพิ่มเติมส่วนที่ ๘ การจัดการกองทุนส่วนบุคคล มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๓๙ และมาตรา ๑๔๐ ของหมวด ๔ ธุรกิจหลักทรัพย์ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๘๓ มาตรา ๒๘๗ และ มาตรา ๓๑๗ เพิ่มมาตรา ๒๘๕ ทวิ มาตรา ๒๘๕ ตรี และมาตรา ๒๘๖ ทวิ)

---

[๔๕๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๒๖.

[๔๕๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๗ - ๑๘.

[๔๕๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๕ - ๑๑๘.

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่การจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจการจัดการลงทุนประเภทหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคล ดังนั้น เพื่อให้การจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นไปตามมาตรฐานและหลักการเดียวกันกับการจัดการกองทุนส่วนบุคคล สมควรกำหนดให้การจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติว่าด้วยการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการกองทุนส่วนบุคคลให้มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันและเป็นไปเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลได้มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๕๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง เป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๖๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๐๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๘ เสียง และส่งให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๔๖๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกันจำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

---

[๔๕๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๕ - ๑๑๘.

[๔๖๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๒.

[๔๖๑] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๘.

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง ๑๕๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๔๖๒] และวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๔๖๓] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๕๖. วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๗ ก หน้า ๕ - ๑๔ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒[๔๖๔] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังต่อไปนี้

(๑) ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีและนายทะเบียนในการกำกับดูแลการจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ มาตรา ๑๒ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๕ (๔) มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ และเพิ่มมาตรา ๑๒ ทวิ)

(๒) ลดอัตราการจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดให้ผู้จัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพต้องเป็นบุคคลซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคล และกำหนดให้การจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และยกเลิกมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา๑๙ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙)

(๔) กำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อผ่อนปรนให้แก่ผู้จัดการกองทุนเดิมไม่ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคลเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ

---

[๔๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๕.

[๔๖๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๗.

[๔๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๕ - ๑๑๒.

ที่ผู้จัดการกองทุนจะต้องปฏิบัติ รวมทั้งบทกำหนดโทษในกรณีดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๕ ร่างมาตรา ๑๖ ร่างมาตรา ๑๗ และร่างมาตรา ๑๘)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการจัดการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นการประกอบธุรกิจการจัดการลงทุนประเภทหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคล ดังนั้น เพื่อให้การจัดการกองทุนดังกล่าวเป็นไปตามมาตรฐานและหลักการเดียวกันกับการจัดการกองทุนส่วนบุคคล รวมทั้งเพื่อบรรเทาภาระการจ่ายเงินเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพของนายจ้างและลูกจ้างให้น้อยลง สมควรปรับปรุงอำนาจของรัฐมนตรีและนายทะเบียนในการกำกับดูแลการจัดการกองทุนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และกำหนดให้มีการจัดการกองทุนดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๖๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๘๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๔๖๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๙๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง และส่งให้คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๔๖๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกันจำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

---

[๔๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๖.

[๔๖๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๓.

[๔๖๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๖.

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง ๑๕๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๔๖๘] และวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๔๖๙] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๕๗. วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดชัยภูมิและศาลจังหวัดภูเขียว พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๗ ก หน้า ๑๕ - ๑๖ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๔๗๐] โดยมี**หลักการ**ให้เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดชัยภูมิและศาลจังหวัดภูเขียว และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่แต่เดิมกิ่งอำเภอภักดีชุมพล อำเภอหนองบัวแดง ตั้งอยู่ในเขตอำนาจศาลภูเขียว ต่อมาได้มีการแยกกิ่งอำเภอภักดีชุมพล ออกจากเขตท้องที่อำเภอหนองบัวแดงและยกฐานะกิ่งอำเภอภักดีชุมพลซึ่งอยู่ในเขตอำนาจศาลจังหวัดภูเขียวขึ้นเป็นอำเภอภักดีชุมพล ทำให้อำเภอภักดีชุมพลยังคงอยู่ภายในเขตอำนาจศาลจังหวัดภูเขียว แต่เนื่องจากระยะทางระหว่างอำเภอภักดีชุมพลและอำเภอภูเขียวอยู่ห่างกันถึง ๑๒๐ กิโลเมตร ประกอบกับการคมนาคมไม่สะดวกทำให้ประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นอำเภอภักดีชุมพล ซึ่งมีคดีความที่ศาลจังหวัดภูเขียวได้รับความเดือดร้อนในเรื่องค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางและค่าที่พัก ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนและเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานของข้าราชการที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม สมควรเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดชัยภูมิให้ครอบคลุมอำเภอภักดีชุมพล ซึ่งมีระยะทางห่างจากอำเภอเมืองชัยภูมิเพียง ๘๐ กิโลเมตร และมีการคมนาคมที่สะดวกกว่า จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภาและลงมติในวาระที่ ๒ โดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๔๖๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๔๐.

[๔๖๙] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๗ - ๑๘.

[๔๗๐] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๖๒ - ๑๘๑.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒[๔๗๑] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยคณะกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๘. วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒** (ร.จ. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๓๗ ก หน้า ๑๗ - ๒๒ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๒)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒[๔๗๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดตัวบุคคลผู้เข้าร่วมทำการชันสูตรพลิกศพใหม่ รวมทั้งปรับปรุงวิธีการในการชันสูตรพลิกศพและการไต่สวนการตายของบุคคลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐)

(๒) กำหนดความผิดสำหรับผู้กระทำการใด ๆ แก่ศพหรือสภาพแวดล้อมในบริเวณที่พบศพในประการที่น่าจะทำให้การชันสูตรพลิกศพหรือผลทางคดีเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งแก้ไขอัตราโทษตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มเติมมาตรา ๑๕๐ ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๑๔๙ ตามลำดับ)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในทางปฏิบัติการชันสูตรพลิกศพมักกระทำโดยพนักงานสอบสวนร่วมกับเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขประจำท้องที่ หรือแพทย์ประจำตำบลแทนแพทย์ ซึ่งอาจทำให้ระบบการตรวจสอบพยานหลักฐานทางนิติเวชไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ และอาจก่อให้เกิดความผิดพลาดในการวินิจฉัยถึงสาเหตุและพฤติการณ์ที่ทำให้เกิดการตายนั้น อีกทั้งการชันสูตรพลิกศพในกรณีที่ความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ยังขาดการตรวจสอบและถ่วงดุลกันของผู้ร่วมทำการชันสูตรพลิกศพอย่างแท้จริง นอกจากนี้วิธีการในการชันสูตรพลิกศพและการไต่สวนการตายของบุคคลยังเป็นไปอย่างล่าช้า และมิได้คุ้มครองสิทธิของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นญาติของผู้ตายอย่างเพียงพอ ฉะนั้นสมควรแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเรื่องดังกล่าว โดยกำหนดตัวบุคคลผู้ร่วมทำการชันสูตรพลิกศพเสียใหม่ กล่าวคือ ให้พนักงานสอบสวนทำการชันสูตรพลิกศพร่วมกับแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ แพทย์ประจำโรงพยาบาล และแพทย์ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ตามลำดับ และให้พนักงานอัยการ

---

[๔๗๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๗๑ - ๑๗๔.

[๔๗๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๙ - ๖๑.

และพนักงานฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการชันสูตรพลิกศพ ด้วยในกรณีที่ความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงาน ซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ รวมทั้งปรับปรุงวิธีการในการชันสูตรพลิกศพและการไต่สวนการตายโดยศาลเพื่อให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว รอบคอบ มีประสิทธิภาพ และคุ้มครองสิทธิของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นญาติของผู้ตายมากยิ่งขึ้น และโดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะความผิดขึ้นใหม่ที่ทำให้การชันสูตรพลิกศพ หรือผลทางคดีเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งสมควรแก้ไขอัตราโทษตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้อัตราโทษสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๒[๔๗๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒[๔๗๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒[๔๗๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกันจำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

---

[๔๗๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๙.

[๔๗๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๑ - ๕๒.

[๔๗๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๗๙.

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้วด้วยคะแนนเสียง ๑๔๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๔๗๖] และวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๔๗๗] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

---

[๔๗๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๖ - ๑๒๗.

[๔๗๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๗.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๓

สารบาญ

เรื่อง		หน้า
๑.	**พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ - ๑๗ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๑๐
๒.	**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดเพิ่มของที่ได้รับยกเว้นอากรกรณีการนำของเข้ามาหรือส่งออกไปเพื่อบริจาคเป็นการสาธารณกุศลแก่ประชาชน โดยผ่านหน่วยงานของรัฐ หรือการนำของเข้ามาเพื่อให้แก่หน่วยงานของรัฐ) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑๘ - ๑๙ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๑๑
๓.	**พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐ ก หน้า ๑ - ๒๒ ก วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๑๒
๔.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษ สายพญาไท – ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตบางกะปิ และเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐ ก หน้า ๒๓ - ๒๕ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๑๓
๕.	**พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๑๔
๖.	**พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ เกี่ยวกับเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการอัยการ ซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๕ - ๗ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๑๖
๗.	**พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓** (กำหนดให้อำนาจอธิบดีกรมสรรพสามิตในการยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าในบางกรณี) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๘ - ๙ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๑๘

เรื่อง		หน้า
๘.	**พระราชบัญญัติระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ.๒๕๐๓ เนื่องจากในปัจจุบันสมควรที่กระทรวงกลาโหมจะนำศักยภาพในด้านการอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการป้องกันประเทศและการพลังงานทหารที่มีอยู่ มาช่วยในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกองทัพและพัฒนาประเทศ) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๑๕
๙.	**พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ.เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๖ - ๘ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๒๐
๑๐.	**พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๖ ก หน้า ๑ - ๓๓ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๒๑
๑๑.	**พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ เนื่องจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดให้มีองค์การบริหารส่วนตำบลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอีกประเภทหนึ่ง) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๖ ก หน้า ๓๔ - ๓๗ วันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๒๒
๑๒.	**พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๔๗๕ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดินให้ครอบคลุมถึงการเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินในองค์การบริหารส่วนตำบล) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๖ ก หน้า ๓๘ - ๔๐ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๒๔
๑๓.	**พระราชบัญญัติขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๖ ก หน้า ๔๑ - ๕๑ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๒๕
๑๔.	**พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยศุลกากร ต้องยกเลิกการใช้ราคาอันแท้จริงในท้องตลาดเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้า โดยให้ใช้ราคาศุลกากรแทน) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑ - ๙ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๒๖

เรื่อง **หน้า**

๑๕. **พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้แก่ทายาทของนายถั่ว เมธา พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๒๙
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

๑๖. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๓๐
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๔ - ๕ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

๑๗. **พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๓๒
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยเพิ่มเติมข้อยกเว้นให้สามารถโอนงบประมาณรายจ่าย เมื่อมีการรวมหรือโอนกระทรวง ทบวง กรม โดยพระราชกฤษฎีกาได้ และกำหนดให้งบประมาณรายจ่ายที่มีการโอนเนื่องจากมีการรวมหรือโอนกระทรวง ทบวง กรม อยู่ภายใต้บังคับของหลักเกณฑ์การโอนหรืองบประมาณรายจ่ายดังกล่าว ไปใช้ในรายการอื่นด้วย)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

๑๘. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลกุดป่อง อำเภอเมืองเลย และตำบลท่าสะอาด ตำบลนาด้วง อำเภอนาด้วง จังหวัดเลย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑๗ (บ้านใหม่) – นาด้วง พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๓๓
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

๑๙. **พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลกะฮาด ตำบลตาเนิน ตำบลหนองฉิม อำเภอเนินสง่า และตำบลละหาน อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๘๐ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (บ้านค่าย) – ละหาน พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๓๔
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๔ - ๕ วันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

๒๐. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๓๔
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน โดยสมควรแก้ไขเพิ่มเติมผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งเพิกถอนหรือแก้ไขโฉนดที่ดิน หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

เรื่อง		หน้า
๒๑.	**พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ว่าด้วยสิทธิในการได้รับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ให้สอดคล้องกับที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑๑ - ๑๗ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๓๖
๒๒.	**พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดลักษณะของเครื่องหมายและเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า การสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑๘ - ๒๒ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๓๘
๒๓.	**พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๒๓ - ๒๗ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๔๐
๒๔.	**พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๕ โดยกำหนดให้สถาบันสามารถนำรายได้ของสถาบันไปใช้ในกิจการของสถาบันได้โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้สถาบันมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถาบันโดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของสถาบันและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของสถาบัน) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑ - ๑๑ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๔๒
๒๕.	**พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑๒ - ๑๓ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๔๕
๒๖.	**พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้	๔๔๖

บัญญัติให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐและได้มีกฎหมายยุบเลิกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการประกอบกับในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจำเป็นต้องมีการประสานงานระหว่างหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑๔ - ๑๗ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๒๗. **พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๔๘
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ โดยกำหนดให้สถานประกอบการบางประเภทตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจ หรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ๆ มีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่ และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑๘ - ๒๑ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๒๘. **พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๕๐
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยปรับปรุงหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี และส่วนราชการระดับกรม)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๒๒ - ๒๕ วันที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๒๙. **พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๕๑
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑ - ๑๑ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

๓๐. **พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๕๒
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ โดยปรับปรุงแบบการบริหารเทศบาลจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันที่ให้นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกกันเองของสมาชิกสภาเทศบาลให้เป็นนายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งของราษฎรในเขตเทศบาล)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑๒ - ๒๗ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

เรื่อง		หน้า
๓๑.	**พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๒๘ - ๔๒ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๕๗
๓๒.	**พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๔๓ - ๕๕ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๕๘
๓๓.	**พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยกำหนดมาตรการในด้านการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ - ๑๓ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๖๐
๓๔.	**พระราชบัญญัติให้ใช้พระธรรมนูญศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๑ - ๑๒ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๖๒
๓๕.	**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๑๓ - ๔๕ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๖๔
๓๖.	**พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ เพื่อรองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่ได้ตราขึ้นตามมาตรา ๒๗๕) (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๔๖ - ๔๘ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๖๕
๓๗.	**พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ.เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๕ ก หน้า ๑ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๖๗
๓๘.	**พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๙๕ พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๕ ก หน้า ๑ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๖๙
๓๙.	**พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๙ ก หน้า ๑ - ๑๓ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๗๐
๔๐.	**พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)	๔๗๒
๔๑.	**พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ว่าด้วย	๔๗๓

เรื่อง **หน้า**

สิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ให้สอดคล้องกับที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๒ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

๔๒. **พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๓๔
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๕๐ เพื่อแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืน และใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้อัตราค่าธรรมเนียมไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๒ ก หน้า ๔ - ๑๓ วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

๔๓. **พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔** ๔๓๘
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๑ - ๓๗ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

๔๔. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรกัมพูชา พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๓๗
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๔๕. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๓๘
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๔ - ๕ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๔๖. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๓๙
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๕ - ๑๐ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๔๗. **พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๘๐
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๗ - ๘ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๔๘. **พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๘๑
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา เพื่อกำหนดการเสียสิทธิของผู้ไม่ไปเลือกตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓))
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๐ ก หน้า ๑ - ๑๔ วันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

เรื่อง **หน้า**

๔๙. **พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๘๒
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พ.ศ. ๒๔๗๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม)
(ร.จ.เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๕๐. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๘๓
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานบังคับคดี” ให้หมายความถึง เจ้าพนักงานในสังกัดกรมบังคับคดี หรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย และแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของศาลในการกำหนดการบังคับคดีให้ชัดเจน)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๙ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๕๑. **พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๘๔
(ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๓๙ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ เพื่อยกเลิกสถานะความเป็นเจ้าพนักงานของศาลของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๖ - ๗ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๕๒. **พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๘๕
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้รับผิดชอบงานของสถานพินิจ รวมทั้งผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้เอกชนจัดตั้งสถานศึกษา สถานฝึกและอบรมหรือสถานแนะนำทางจิตเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชน)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๘ - ๑๑ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๕๓. **พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๘๗
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่และส่วนราชการในกระทรวงยุติธรรม)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๑๒ - ๑๔ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๕๔. **พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๘๘
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ สมควร ให้พนักงานส่วนตำบลมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการ

ส่วนท้องถิ่นอื่น)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๑ - ๖ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๕๕. **พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๕๐
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ สมควรเพิ่มมาตรการบางประการเพื่อให้การปราบปรามการหลีกเลี่ยงภาษีตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรบรรลุผลยิ่งขึ้น)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๘ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๕๖. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๕๑
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เพื่อกำหนดให้ใช้ราคาศุลกากรเป็นเกณฑ์ในการประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้า แทนการใช้ราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ย)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๘ ก หน้า ๘ - ๙ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๕๗. **พระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๕๒
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้การท่าเรือแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดตั้งบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทย)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๕๘. **พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๕๔
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย เพื่อให้สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟ หรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการรถไฟ)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๔ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๕๙. **พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๕๖
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๑๐ - ๑๓ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๖๐. **พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๕๗
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า ให้สถาบันพระปกเกล้าได้ดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้า

ให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๑๐ - ๑๓ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๖๑. **พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓** ๔๙๙
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๑๔ - ๓๑ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๖๒. **พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๕๐๑
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งของกลางวัตถุออกฤทธิ์ที่เจ้าหน้าที่ยึดมาตามมาตรา ๔๙ หรือตามกฎหมายอื่น กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งริบบรรดาวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ หรือวัตถุอื่น ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิด และกำหนดให้กระทรวงสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย มีอำนาจทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาสั่งให้ริบตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๓๒ - ๓๔ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๖๓. **พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๕๐๓
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดเงื่อนไขให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายมีอำนาจทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๓๕ - ๓๗ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๖๔. **พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๕๐๔
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งของกลางสารระเหยที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดมาตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือตามกฎหมายอื่น)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๓๘ - ๔๐ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๖๕. **พระราชบัญญัติการรถไฟขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓** ๕๐๕
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๔ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓)

๖๖. **พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓** ๕๐๖
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยสมควรกำหนดให้ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะ

เรื่อง **หน้า**

เป็นพนักงานและให้เป็นการจ้างบริหารโดยทำสัญญาจ้าง โดยกำหนดค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นตามผลงานในการบริหาร เพื่อให้รัฐวิสาหกิจที่จะต้องจ้างผู้บริหารในฐานะที่เป็นพนักงานภายหลังจากหมดวาระการดำรงตำแหน่งแล้ว)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๖ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

๖๗. **พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓** ๕๐๘
(ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๘ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๔๓

๑. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ - ๑๗ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒[๑] โดยมี**หลักการ**ให้สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และมี**เหตุผล**ว่าในการประกอบธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจทั้งขนาดกลางและขนาดย่อมที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นกิจการการผลิต กิจการการค้าและกิจการบริการ อันเป็นธุรกิจกลุ่มใหญ่ของประเทศ มีความสำคัญยิ่งต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ แต่ทั้งที่ทำให้ไม่สามารถก้าวไกลไปได้อย่างรวดเร็ว เพราะความสามารถในการประกอบการ ยังไม่นำเอาเทคโนโลยีการผลิต การจัดการ การตลาดและการเงินมาใช้ เมื่อเผชิญกับการแข่งขัน จึงสมควรจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยกระบวนการส่งเสริมสนับสนุนและมาตรการจูงใจที่เหมาะสม เพื่อให้มีความต่อเนื่องและสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๐๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๒[๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒[๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒[๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๓.

[๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๗.

[๓] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๒๒.

[๔] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓[๕]

๒. วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑๘ - ๑๙ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓[๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดเพิ่มของที่ได้รับยกเว้นอากรกรณีการนำของเข้ามาหรือส่งออกไปเพื่อบริจาคเป็นการสาธารณกุศลแก่ประชาชน โดยผ่านหน่วยงานของรัฐ หรือการนำของเข้ามาเพื่อให้แก่หน่วยงานของรัฐ (แก้ไขเพิ่มเติมช่องรายการของประเภท ๑๑ ในภาค ๔ ของที่ได้รับยกเว้นอากร) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เป็นต้น แต่ทว่าพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดยกเว้นอากรให้กับของที่นำเข้ามาหรือส่งออกไปเพื่อแจกให้เปล่าเป็นการสาธารณกุศลแก่ประชาชน โดยผ่านส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือของที่นำเข้ามาเพื่อบริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการดังกล่าวเท่านั้น ดังนั้น เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่ได้จัดตั้งขึ้นใหม่หรือที่จะได้จัดตั้งขึ้นต่อไปในอนาคตได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อกำหนดเพิ่มให้ของที่นำเข้ามาหรือส่งออกไปเพื่อบริจาคเป็นการสาธารณกุศลแก่ประชาชน โดยผ่านหน่วยงานของรัฐ หรือของที่นำเข้ามาเพื่อให้แก่หน่วยงานของรัฐเป็นของที่ได้รับยกเว้นอากรเพิ่มขึ้นด้วย

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญ ทั่วไป, วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๖.

[๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๑.

[๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๓.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓[๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๑๐] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๓. วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐ ก หน้า ๑ - ๒๒ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑[๑๐] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่วิทยาการด้านสถาปัตยกรรมมีการพัฒนาในเนื้อหาและวัตถุประสงค์แตกต่างจากเดิมจนครอบคลุมการสร้างสรรสถาปัตยกรรมและสิ่งแวดล้อมให้มีประโยชน์ใช้สอย ความงามและมั่นคง เพื่อสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ เอกลักษณ์ วัฒนธรรม และคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ ทำให้มีภาระที่ต้องควบคุมดูแลมากกว่าเดิม และการรวมตัวของสถาปนิกในการจัดตั้งองค์กรวิชาชีพก็ได้ดำเนินการมาจนมั่นคงเป็นที่ประจักษ์ในผลงานแล้ว สมควรให้ผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมรวมตัวกันตั้งองค์กรวิชาชีพ เพื่อช่วยรัฐในการควบคุมดูแลมาตรฐานความรู้และการประกอบวิชาชีพให้สามารถดำเนินการควบคุมได้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น และจากนโยบายเปิดเสรีในการค้าและบริการในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทำให้ต้องเร่งความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อส่งเสริมคุณภาพการประกอบวิชาชีพให้พร้อมกับการแข่งขันกับต่างประเทศ

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๗ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒[๑๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๗๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๘๕.

[๑๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๓.

[๑๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๒๐.

[๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๙.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒[๑๒] ที่ประชุม มีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒[๑๓] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๙๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๖ เสียง

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๓๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และคะแนนเสียง ๑๓๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒[๑๔] และในวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒[๑๕] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๔. วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายพญาไท - ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตบางกะปิ และเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐ ก หน้า ๒๓ - ๒๕ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๖] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายพญาไท - ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตบางกะปิและเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการทางพิเศษ

---

[๑๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๗.

[๑๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๕๒.

[๑๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๙.

[๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๐.

[๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๓.

แห่งประเทศไทย ได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางพิเศษสายพญาไท - ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตบางกะปิ และเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่เขตดุสิต เขตราชเทวี เขตปทุมวัน เขตบางกะปิ และเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้วสมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๑๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒[๑๘] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕. วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๙] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรีโดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้ง และการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่สำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งเป็นหน่วยราชการที่มีภารกิจและต้องปฏิบัติราชการร่วมกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวกับอำนวยความยุติธรรม กำลังประสบปัญหาภาวะขาดแคลนอัตรากำลังข้าราชการอัยการอย่างยิ่ง ซึ่งอาจส่งผลกระทบแก่ราชการในกระบวนการยุติธรรมโดยรวม และของสำนักงานอัยการสูงสุด สมควรกำหนดให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโสซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการอัยการ ซึ่งมี

---

[๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๐.

[๑๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๘.

[๑๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๓.

อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่แต่งตั้งเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอัตรากำลังข้าราชการอัยการ ดังกล่าว

๒. ฉบับของนายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส และมี**เหตุผล**ว่าด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖๓ มาตรา ๒๘๔ มาตรา ๓๐๕ และมาตรา ๓๐๙ ได้กำหนดภารกิจของพนักงานอัยการเพิ่มขึ้นประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๓๔ (๒) ให้ตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ ให้มีผู้พิพากษาอาวุโสนั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้น เพื่อให้มีผู้พิพากษานั่งพิจารณาครบองค์คณะและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอัตรากำลังผู้พิพากษา ในขณะที่สำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งเป็นหน่วยราชการที่มีภารกิจสำคัญในกระบวนการยุติธรรมเช่นเดียวกับศาลยุติธรรม กำลังประสบปัญหาการขาดแคลนอัตรากำลังเป็นอย่างมาก เนื่องจากการเพิ่มอัตรากำลังของผู้พิพากษาดังกล่าว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการบริหารงาน กระบวนการยุติธรรมภาครัฐ และเป็นภาระแก่รัฐบาลในการสรรหาบุคลากรทำหน้าที่พนักงานอัยการที่มีคุณภาพได้ยากลำบากขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อการอำนวยความยุติธรรมและการรักษาผลประโยชน์ของรัฐในส่วนของฝ่ายบริหาร และจะส่งผลเสียหายแก่ประชาชนในที่สุด เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงมีความจำเป็นต้องให้มีอัยการอาวุโสผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ปฏิบัติราชการในสำนักงานอัยการสูงสุด

๓. ฉบับของนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย และนายสง่า ธนสงวนวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่สำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งเป็นหน่วยราชการที่มีภารกิจและต้องปฏิบัติราชการร่วมกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวกับการดำเนินการให้เกิดความยุติธรรม ประสบปัญหาภาวะขาดแคลนอัตรากำลังข้าราชการอัยการอย่างยิ่ง สมควรกำหนดให้มีตำแหน่งอัยการอาวุโส ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการอัยการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณก่อนปีงบประมาณที่แต่งตั้ง เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนอัตรากำลังข้าราชการอัยการดังกล่าว เช่นเดียวกับข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา

ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๒๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒[๒๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒[๒๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒[๒๓]

๖. วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๕ - ๗ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒[๒๔] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการอัยการและข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ และเพิ่มมาตรา ๑๙ ตรี)

---

[๒๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๘.

[๒๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๘.

[๒๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๐.

[๒๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๒.

[๒๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๔.

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การยื่นบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญเนื่องจากการเกษียณอายุ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการตรากฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์ให้ข้าราชการอัยการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณใดไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส เพื่อปฏิบัติหน้าที่พนักงานอัยการในสำนักงานอัยการสูงสุดตั้งแต่วันถัดจากวันสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณ ที่ข้าราชการอัยการผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และหากอัยการอาวุโสผู้ใดผ่านการประเมินตามที่กฎหมายบัญญัติว่ายังมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ก็ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่อัยการอาวุโสผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ.๒๔๙๔ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพ้นจากราชการของข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว

๒. ฉบับของนายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมการพ้นจากราชการของข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโสให้พ้นจากราชการเมื่ออายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และหากยังคงมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่อาจรับราชการต่อไปอีกจนถึงอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ เพิ่มเติมมาตรา ๑๙ ตรี และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑) และมี**เหตุผล**ว่าเพื่อ ให้พนักงานอัยการซึ่งจะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณและเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ไปดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส เพื่อปฏิบัติราชการในสำนักงานอัยการสูงสุดตั้งแต่วันถัดจากวันสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ในตำแหน่งอัยการอาวุโสจนถึงวันสิ้นปี งบประมาณที่พนักงานอัยการนั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และหากอัยการอาวุโสผู้ใดผ่านการประเมินตามที่กฎหมายบัญญัติว่ายังมีสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่ก็ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปได้จนถึงวันสิ้นปี งบประมาณที่พนักงานอัยการ ผู้นั้นมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ และมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๒๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๙๔.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒[๒๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒[๒๗] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียง ๑๔๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

๗. วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑ ก หน้า ๘ - ๙ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒[๒๘] โดยมี**หลักการ**ให้กำหนดให้อำนาจอธิบดีกรมสรรพสามิตในการยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าในบางกรณี เพื่อประโยชน์ในการบริหารภาษี (เพิ่มมาตรา ๑๐๑ ทวิ) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควร แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ เพื่อกำหนดให้อำนาจอธิบดีกรมสรรพสามิตในการยกเว้นภาษี เพื่อประโยชน์ในการบริหารภาษี สำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้า

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๒ [๒๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒[๓๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการ

---

[๒๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๔.

[๒๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๗๓.

[๒๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๖.

[๒๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๕.

[๓๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๑.

สามัญการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓[๓๑] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๘. วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๓๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๐๓ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้กระทรวงกลาโหมดำเนินกิจการอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการป้องกันประเทศและการพลังงานทหาร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมอบอำนาจเป็นหนังสือให้สมุหราชองครักษ์ทำการแทนในนามของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคห้า)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมอบอำนาจเป็นหนังสือให้ สมุหราชองครักษ์ทำการแทนในนามของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคห้า)

(๓) ปรับปรุงองค์ประกอบของสมาชิกสภากลาโหม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันสมควรที่กระทรวงกลาโหมจะนำศักยภาพในด้านการอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการป้องกันประเทศและการพลังงานทหารที่มีอยู่มาช่วยในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกองทัพและพัฒนาประเทศ สมควรกำหนดให้กระทรวงกลาโหมดำเนินกิจการอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการป้องกันประเทศและการพลังงานทหาร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรและรักษาประโยชน์ของชาติ นอกจากนี้โดยที่ได้มีการปรับปรุงส่วนราชการในกระทรวงกลาโหม โดยกำหนดให้กรมราชองครักษ์เป็นส่วนราชการขึ้นตรงต่อกระทรวงกลาโหม จึงควรกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมสามารถมอบอำนาจให้สมุหราชองครักษ์ทำการแทนได้เช่นเดียวกับหัวหน้าส่วนราชการอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน และสมควรปรับปรุงองค์ประกอบของสภากลาโหมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

---

[๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๘.

[๓๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๐.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๐ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒[๓๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๑๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒[๓๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการทหารพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓[๓๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๔๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและ มีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๓[๓๖]

๕. วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๕ ก หน้า ๖ - ๘ วันที่ ๖ มีนาคม๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๗ ตุลาคม๒๕๔๒[๓๗] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ในภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกและยุโรปได้ร่วมกันก่อตั้งศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยกำหนดให้ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ในปี พ.ศ.๒๕๓๐ โดยกำหนดให้ศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเป็นผู้ดำเนินงานและปฏิบัติภารกิจอันเป็นหน้าที่ของ

---

[๓๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๖.

[๓๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๖๐.

[๓๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๓.

[๓๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๕.

[๓๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๓.

ศูนย์ ดังนั้นเพื่อให้ศูนย์และเจ้าหน้าที่ของศูนย์ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในการดำเนินงาน และการปฏิบัติงานของศูนย์ในประเทศไทยตามข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยและศูนย์ฝึกอบรมวนศาสตร์ชุมชนแห่งภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๘๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๒[๓๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๐๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒[๓๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓[๔๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๐. วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๖ ก หน้า ๑ - ๓๓ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒[๔๑] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ และให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมเพื่อให้เป็นประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการ

---

[๓๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๒.

[๓๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๑.

[๔๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๖.

[๔๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๙๙.

ศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ สมควรตรากฎหมายจัดตั้งองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ รวมทั้งกำหนดขอบเขตของการปฏิบัติหน้าที่ทั้งในด้านการจัดสรรคลื่นความถี่และวิธีการในการกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒[๔๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒[๔๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓[๔๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๕๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๓[๔๕]

๑๑. วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ.เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๖ ก หน้า ๓๔ - ๓๗ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๓)

---

[๔๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๘.

[๔๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๐.

[๔๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๗.

[๔๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๗.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒[๔๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดให้การเก็บภาษีบำรุงท้องที่เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นทุกประเภท (แก้ไขเพิ่มมาตรา ๑๐ และยกเลิกมาตรา ๑๐ ทวิ)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการตีราคาปานกลางของราชการส่วนท้องถิ่นและการลดหย่อนที่ดินที่ไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่สำหรับที่ดินในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๒ (๑)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดสถานที่ยื่นแบบแสดงรายการที่ดินและสถานที่และวิธีการชำระภาษีบำรุงท้องที่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๔ และเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ ทวิ)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้เงินค่าปรับจากความผิดที่เกิดขึ้นตกเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดให้มีองค์การบริหารส่วนตำบลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอีกประเภทหนึ่ง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ให้ครอบคลุมถึงการเก็บภาษีบำรุงท้องที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้โดยที่ถ้อยคำเกี่ยวกับราชการส่วนท้องถิ่นในกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่มีใช้อยู่หลายคำ ตามรูปแบบของราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอยู่หลากหลาย สมควรปรับปรุงถ้อยคำดังกล่าวเพื่อให้ครอบคุลมถึงราชการส่วนท้องถิ่นทุกประเภท

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๔๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒[๔๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะ

---

[๔๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๗๘.

[๔๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๔๓.

[๔๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๗.

กรรมาธิการสามัญการบริหารและยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓[๔๙] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๒. วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๖ ก หน้า ๓๘ - ๔๐ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒[๕๐] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานเก็บภาษี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ ทวิ)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการรับชำระภาษี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจการยึด อายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ กำหนดให้มีองค์การบริหารส่วนตำบลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอีกประเภทหนึ่ง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน เพื่อให้ครอบคลุมถึงการเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินในองค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากนี้โดยที่ถ้อยคำเกี่ยวกับราชการส่วนท้องถิ่นในกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดินมีใช้อยู่หลายคำถามรูปแบบของราชการส่วนท้องถิ่นในกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือน ซึ่งมีอยู่หลากหลาย สมควรปรับปรุงถ้อยคำดังกล่าวเพื่อให้ครอบคลุมถึงราชการส่วนท้องถิ่นทุกประเภท

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๕๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๔๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๑.

[๕๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๕.

[๕๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๗.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒[๕๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓[๕๓] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๓[๕๔]

๑๓. วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๖ ก หน้า ๔๑ - ๕๑ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๕๕] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการขุดดิน และถมดิน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ปัจจุบันมีการขุดตักดินเพื่อนำไปถมพื้นที่ที่ทำการก่อสร้างที่อยู่อาศัยหรือเพื่อกิจการอื่นอย่างกว้างขวาง แต่การขุดหรือตักดินดังกล่าวยังไม่เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ จึงอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินและความปลอดภัยของประชาชนได้ สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการขุดดินเพื่อให้การขุดดินหรือตักดินในท้องที่ที่อยู่ในเขตเทศบาล สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา ในท้องที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้น ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา และในท้องที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดเป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ และกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากการขุดหรือตักดินเพื่อทำการก่อสร้างที่อยู่อาศัยอาคาร สถานที่หรือเพื่อกิจการอื่น ๆ ของเอกชนได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่อยู่อาศัย อาคารสถานที่ ทางสาธารณะ ที่ดินบริเวณข้างเคียง และโดยเฉพาะการขุดดินลงไปลึกมาก ๆ ได้ทำให้ที่ดินและที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

---

[๕๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๕.

[๕๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๒.

[๕๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๑.

[๕๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๗.

ได้รับผลกระทบทรุดหรือบางครั้งทำให้ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ดังกล่าวอยู่ในสภาพที่อาจเป็นอันตรายจากการขุดดิน และการถมดินมากจนเกินความเหมาะสม ทำให้พื้นที่ข้างเคียงได้รับผลกระทบจนเสียหาย จึงสมควรกำหนดมาตรการควบคุมการขุดดิน และการถมดินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และหลักวิชาการ

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๙๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒[๕๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๘๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒[๕๗] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๑๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓[๕๘] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๘๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๓[๕๙]

๑๔. วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑ - ๙ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๒[๖๐] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยศุลกากร ดังนี้

---

[๕๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๕.

[๕๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๕.

[๕๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๔๓.

[๕๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๓.

[๖๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๗๓.

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาศุลกากรของนำเข้าเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากร และแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒ และมาตรา ๑๒)

(๒) กำหนดให้ราคาศุลกากรที่ใช้ในการคำนวณอากรขาเข้าจะต้องรวมค่าประกันภัย ค่าขนส่ง ค่าขนของและค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งด้วย และให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจกำหนดราคาศุลกากรของที่นำเข้าได้ในบางกรณี เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม (เพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๑ ทวิ)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการอุทธรณ์การประเมินอากรของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยกำหนดให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แทนอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายและเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการในการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นไปอย่างถูกต้องและโปร่งใสมากขึ้น (ยกเลิกมาตรา ๑๑๒ ทวิ วรรคสาม และเพิ่มมาตรา ๑๑๒ ฉ มาตรา ๑๑๒ สัตต มาตรา ๑๑๒ อัฏฐ มาตรา ๑๑๒ นว มาตรา ๑๑๒ ทศ มาตรา ๑๑๒ ปัณรส มาตรา ๑๑๒ โสฬส มาตรา ๑๑๒ สัตตรส มาตรา ๑๑๒ อัฏฐารส และมาตรา ๑๑๒ เอกูนวีสติ)

(๔) กำหนดให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือส่งของออกมีหน้าที่เก็บและรักษาเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งของออกเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่นำของเข้าหรือส่งของออก หรือเป็นเวลาสองปีนับแต่วันที่บุคคลดังกล่าวเลิกประกอบกิจการ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ (เพิ่มมาตรา ๑๑๓ ทวิ)

(๕) กำหนดให้อำนาจในการดำเนินการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรและในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๑๑๕ ทวิ มาตรา ๑๑๕ ตรี มาตรา ๑๑๕ เบญจ และมาตรา ๑๑๕ ฉ)

(๖) กำหนดความรับผิดของกรรมการผู้จัดการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (เพิ่มมาตรา ๑๑๕ จัตวา)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาศุลกากรของของนำเข้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก จึงมีพันธกรณีที่จะต้องนำความในมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ มาถือ

ปฏิบัติ และโดยที่ความตกลงดังกล่าวได้กำหนดให้ใช้ราคาศุลกากรเป็นเกณฑ์ในการประเมินอากรสำหรับของนำเข้า ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่ให้ใช้ราคาอันแท้จริงในท้องตลาดเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้า ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ จึงต้องยกเลิกการใช้ราคาอันแท้จริงในท้องตลาดเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าโดยให้ใช้ราคาศุลกากรแทน นอกจากนั้น สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และกระบวนการในการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกที่ไม่พอใจการประเมินอากรของพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แทนการอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นไปอย่างถูกต้องและโปร่งใสมากขึ้น และสมควรกำหนดให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือส่งของออกมีหน้าที่เก็บรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือส่งของออกเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และกำหนดให้อธิบดี ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือมีการตรวจสอบพบว่ามีการกระทำผิดเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนการกระทำความผิดนั้น รวมทั้งกำหนดความรับผิดของกรรมการผู้จัดการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในกรณีที่นิติบุคคลได้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถลงโทษผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลได้อย่างแท้จริง

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒[๖๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๘๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๖๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒[๖๓] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๖๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๕.

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๙.

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๙๑.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๓[๖๔]

๑๕. วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้แก่ทายาทของนายถั่ว เมธา พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ.เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒[๖๕] โดยมี**หลักการ**ให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ให้แก่ทายาทของนายถั่ว เมธา เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายถั่ว เมธา และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้ครอบครองที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ แปลงหมายเลขทะเบียนที่ ภก. ๑๕๒ โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๔๑๔ ในท้องที่ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ๒ งาน ๗๒ ตารางวา เพื่อใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนอีกต่อไป กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ทำความตกลงกับนายถั่ว เมธา ขอแลกเปลี่ยนที่ราชพัสดุดังกล่าวกับที่ดินนายถั่ว เมธา ซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่เดียวกัน เนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ๖๙ ตารางวา เพื่อใช้เป็นที่ตั้งแห่งใหม่ของโรงเรียนบ้านพรุจำปา และต่อมานายถั่ว เมธา ได้โอนที่ดินของตนดังกล่าวให้แก่ทางราชการแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุดังกล่าวเพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายถั่ว เมธา แต่โดยที่มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ บัญญัติให้การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะต้องกระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒[๖๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๓.

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๘.

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๒.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓[๖๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๑๖. วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอน ๑๐๓ ก หน้า ๔ - ๕ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑[๖๘] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้หมายบังคับคดีสามารถนำไปใช้บังคับได้ทุกแห่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

(๒) กำหนดให้คำสั่งของศาลชั้นต้นเกี่ยวกับการกำหนดราคาทรัพย์สินของลูกหนี้การร้องขัดทรัพย์ การสวมสิทธิบังคับคดีและการขอเฉลี่ยทรัพย์ การงดบังคับคดี การขายทอดตลาดทรัพย์สิน และการตั้งผู้จัดการอสังหาริมทรัพย์หรือการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกสิกรรม เป็นที่สุด เพื่อเป็นการเร่งรัดกระบวนการบังคับคดีให้เร็วขึ้น (เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๒๘๕ วรรคสามของมาตรา ๒๘๘ วรรคเก้าของมาตรา ๒๙๐ วรรคสองของมาตรา ๒๙๑ วรรคสองของมาตรา ๒๙๓ วรรคสองของมาตรา ๓๐๖ และวรรคสองของมาตรา ๓๐๗)

(๓) กำหนดให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมีอำนาจกำหนดจำนวนเงินซึ่งเป็นสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ตามคำพิพากษาที่ไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี (เพิ่มวรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้าของมาตรา ๒๘๖)

(๔) กำหนดวิธีการเพิกถอนคำบังคับ หมายบังคับคดี หรือคำสั่งศาลในชั้นบังคับคดี หรือการดำเนินการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติว่าด้วยการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙๖)

(๕) กำหนดวิธีการเพิกถอนการขายทอดตลาดทรัพย์สินในกรณีที่ราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นมีจำนวนต่ำเกินสมควร (เพิ่มมาตรา ๓๐๙ ทวิ)

---

[๖๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๙๓.

[๖๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๕.

(๖) กำหนดวิธีการอายัดสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ตามคำพิพากษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑๐ และมาตรา ๓๑๑ และเพิ่มมาตรา ๓๑๐ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งบางเรื่องไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ปัจจุบัน ทำให้การบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลเป็นไปโดยล่าช้าสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๐๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๒๖ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ [๖๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๐๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๒๖ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒[๗๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒[๗๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๒๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๓[๗๒]

---

[๖๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒, หน้า ๓๒.

[๗๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๗.

[๗๑] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑.

[๗๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๗.

๑๗. วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒[๗๓] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มเติมข้อยกเว้นให้สามารถโอนงบประมาณรายจ่ายเมื่อมีการรวมหรือโอนกระทรวง ทบวง กรม โดยพระราชกฤษฎีกาได้

(๒) กำหนดให้งบประมาณรายจ่ายที่มีการโอนเนื่องจากมีการรวมหรือ โอนกระทรวง ทบวง กรม อยู่ภายใต้บังคับของหลักเกณฑ์การโอนหรืองบประมาณรายจ่ายดังกล่าวไปใช้ในรายการอื่นด้วย

และมี**เหตุผล**ว่าในการรวมหรือโอนกระทรวง ทบวง กรม ไปใช้ในรายการอื่นให้สอดคล้องกัน

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒[๗๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๐๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๒๗ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒[๗๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓[๗๖] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๗๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๙.

[๗๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๗๓.

[๗๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๖๐.

[๗๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๓.

๑๘. วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลกุดป่อง อำเภอเมืองเลย และตำบลท่าสะอาด ตำบลนาด้วง อำเภอนาด้วง จังหวัดเลย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๓๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๓๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๑๗ (บ้านใหม่) - นาด้วง พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ.เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒[๗๗] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลกุดป่อง อำเภอเมืองเลย และตำบลท่าสะอาด ตำบลนาด้วง อำเภอนาด้วง จังหวัดเลย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๑๗ (บ้านใหม่) - นาด้วง และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑๗ (บ้านใหม่) - ฟากเลย - นาด้วง พ.ศ. ๒๕๒๙ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๖๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒[๗๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๒๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓[๗๙] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๔๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

---

[๗๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๕.

[๗๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๗.

[๗๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๘๕.

๑๕. วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลกะฮาด ตำบลตาเนิน ตำบลหนองฉิม อำเภอเนินสง่า และตำบลละหาน อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๘๐ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (บ้านค่าย) - ละหาน พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๒ ก หน้า ๔ - ๕ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒[๘๐] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลกะฮาด ตำบลตาเนิน ตำบลหนองฉิม อำเภอเนินสง่า และตำบลละหาน อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๘๐ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (บ้านค่าย) - ละหาน และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๘๐ สามแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (บ้านค่าย) - ละหาน ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๘๐ สามแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (บ้านค่าย) - ละหาน พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้วสมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒[๘๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๒๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓[๘๒] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๓๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

---

[๘๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๕.

[๘๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๑.

[๘๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๑.

๒๐. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ.เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒[๙๓] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมให้อธิบดีหรือรองอธิบดีซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจหน้าที่สั่งเพิกถอนแก้ไข หรือออกใบแทนหนังสือแสดงสิทธิ์ในที่ดิน เอกสารที่ได้จดทะเบียนสิทธิ์และนิติกรรมหรือเอกสารที่ได้จดแจ้งรายการทะเบียนอสังหาริมทรัพย์ ที่ได้กระทำไปโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๑)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนสิทธิ์เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งได้มาโดยทางมรดก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๑)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการอายัดที่ดิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๘)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ์ และนิติกรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๔)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ์และนิติกรรม และค่าใช้จ่ายในส่วนที่เกี่ยวกับค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด (แก้ไขเพิ่มเติม ๗ และ ๑๐ แห่งบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดิน)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งเพิกถอนหรือแก้ไขโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ โดยให้อธิบดีกรมที่ดินหรือรองอธิบดีมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการสั่งเพิกถอนหรือแก้ไขโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์แต่เพียงฝ่ายเดียวเพื่อให้การดำเนินการสั่งเพิกถอนหรือแก้ไขในกรณีดังกล่าวเป็นไปด้วยความรวดเร็ว นอกจากนี้เห็นสมควรแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการจดทะเบียนเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ซึ่งได้มาโดยทางมรดก การอายัดที่ดิน การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิ์และนิติกรรม ตลอดจนบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายท้ายประมวลกฎหมายที่ดินให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

---

[๙๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๖.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๓[๙๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓[๙๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๙๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๙๗]

๒๑. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑๑ - ๑๗ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒[๙๘] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการเพื่อให้ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการอัยการที่ถูกลงโทษปลดออกจากราชการมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ และให้ทายาทของข้าราชการดังกล่าวไม่ถูกตัดสิทธิรับบำเหน็จตกทอด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และมาตรา ๕๓)

---

[๙๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๓.

[๙๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๒๐.

[๙๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, (เป็นพิเศษ) วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๐.

[๙๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๒.

[๙๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๑

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการนับเวลาราชการเป็นทวีคูณของข้าราชการเพื่อมิให้เป็นไปโดยอัตโนมัติเมื่อมีประกาศใช้กฎอัยการศึก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคสองและวรรคสาม)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้โทษทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญมี ๕ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก และไล่ออก โทษให้ออกซึ่งมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงไม่มีอยู่อีกต่อไป และได้บัญญัติถึงสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการในกรณีปลดออกว่าผู้ถูกลงโทษปลดออกจากราชการให้สิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิในการได้รับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ ให้สอดคล้องกับที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมิให้มีผลกระทบต่อบทบัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่ยังคงบัญญัติให้ข้าราชการตุลาการและข้าราชการอัยการซึ่งถูกปลดออกจากราชการไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ประกอบกับหลักเกณฑ์การนับเวลาราชการเป็นทวีคูณของข้าราชการในปัจจุบันถูกกำหนดให้เป็นไปโดยอัตโนมัติเมื่อได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึก ซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจที่รัฐต้องการจะประหยัดงบประมาณรายจ่าย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การนับเวลาราชการเป็นทวีคูณของข้าราชการเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาให้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒[๕๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๐๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓[๖๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๖๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๕๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๒.

[๖๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๑.

[๖๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๖๕.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๖๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๖๒]

๒๒. วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ.เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑๘ - ๒๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๒[๖๓] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) ปรับปรุงลักษณะของเครื่องหมายอันจะถือเป็นเครื่องหมายที่จะขอรับสิทธิจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองและเครื่องหมายร่วมตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เป็นไปตามพันธกรณีตามข้อตกลงรอบอุรุกวัยว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า และกำหนดให้อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็น “อธิบดี” ตามพระราชบัญญัตินี้ แทนอธิบดีกรมทะเบียนการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” และคำว่า “อธิบดี” ในมาตรา ๔)

(๒) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และเพิ่มเติมอำนาจและกำหนดฐานะของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมถึงนายทะเบียนในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กับกำหนดบทลงโทษในการขัดขวางและไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และนายทะเบียน (เพิ่มบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๑๐๖ ทวิ มาตรา ๑๐๖ ตรี มาตรา ๑๐๖ จัตวา มาตรา ๑๑๒ ทวิ และมาตรา ๑๑๒ ตรี)

(๓) ปรับปรุงลักษณะของเครื่องหมายการค้าอันจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะและเพิ่มเติมลักษณะของเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง และมาตรา ๘)

---

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุด ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๘๖.

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๖.

(๔) กำหนดให้คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะตามที่กำหนดในอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย เป็นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (เพิ่มมาตรา ๑๑ วรรคสอง)

(๕) กำหนดให้มีหลักปฏิบัติเยี่ยงคนชาติโดยกำหนดให้คนชาติของประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วยซึ่งได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นครั้งแรกนอกราชอาณาจักรมีสิทธิในการระบุวันขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าย้อนหลัง และให้ความคุ้มครองชั่วคราวในเรื่องการระบุวันยื่นคำขอย้อนหลังแก่สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าเป็นครั้งแรกในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศในราชอาณาจักรหรือประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘ และเพิ่มมาตรา ๒๘ ทวิ)

(๖) ยกเลิกการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน (ยกเลิกมาตรา ๒๙ วรรคสอง และ (๒) ของบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓

(๗) กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจเรียกหรือสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน (ยกเลิกมาตรา ๒๙ วรรคสอง และ (๒) ของบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓)

(๘) ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับวันจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า การขอเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า การวินิจฉัยการสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าและการอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๑๐๑ และเพิ่มเติมมาตรา ๗๔ วรรคสาม)

(๙) ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๙๖ (๒) และเพิ่มมาตรา ๙๙ วรรคสี่ และมาตรา ๙๙ ทวิ)

(๑๐) กำหนดให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลต้องรับโทษสำหรับการกระทำความผิดของนิติบุคคลเฉพาะในกรณีที่การกระทำผิดเกิดจากการสั่งการ การกระทำ หรือไม่สั่งการหรือไม่กระทำการตามหน้าที่ของบุคคลดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๔)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่การเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัยที่นานาประเทศได้ทำความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและจัดตั้งองค์การการค้าโลกได้เสร็จสิ้นลงและมีผลใช้บังคับแล้ว ทำให้ประเทศไทยซึ่งเป็นภาคีสมาชิกองค์การการค้าโลกมีพันธกรณีที่จะต้องออกกฎหมายอนุวัติการให้สอดคล้องกับความตกลงดังกล่าวเพื่อให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดลักษณะของเครื่องหมายและเครื่องหมายที่

ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า การสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง การเก็บค่าธรรมเนียมในการโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า รวมทั้งเพิ่มเติมให้มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กับเพิ่มเติมอำนาจของนายทะเบียนในส่วนของการพิจารณาคำคัดค้าน

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒[๖๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓[๖๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๖๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๖๗]

๒๓. วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๒๓ - ๒๗ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑[๖๘] คือ

---

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๙๓.

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๒.

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๒๑.

[๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๑๗๒.

[๖๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑, หน้า ๑๐๖.

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพนักงาน รัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และมี**เหตุผล**ว่าโดยเป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์เพื่อให้ฝ่ายบริหารกับพนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบในขอบเขตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความมั่นคงของประเทศ และสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ฉบับของนายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ให้ฝ่ายบริหารกับพนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์มีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบในขอบเขตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความมั่นคงของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม พรรคชาติไทยเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์เพื่อให้ฝ่ายบริหารกับพนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบในขอบเขตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความมั่นคงขอประเทศ และสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒[๙๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒[๑๐๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๙๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๖.

[๑๐๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒, หน้า ๒๑.

และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๒[๑๐๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกันจำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๒๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๒๕ เสียง และคะแนนเสียง ๑๒๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒๓ เสียง ในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๓[๑๐๒] และวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒[๑๐๓] ตามลำดับ

สภาผู้แทนราษฎรมีมติยืนยันร่างพระราชบัญญัติตามที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๐๔]

๒๔. วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑ - ๑๑ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๐๕] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๐๙ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขมาตรารักษาการและสังกัดของสถาบันให้ถูกต้อง (แก้ไขมาตรา ๔ และมาตรา ๖)

---

[๑๐๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๖๐.

[๑๐๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗๗.

[๑๐๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๗.

[๑๐๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๑๕๕.

[๑๐๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๓.

(๒) ปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการภายในสถาบันให้ชัดเจน (แก้ไขมาตรา ๗ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และยกเลิกมาตรา ๘)

(๓) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้การจัดการรายได้และทรัพย์สินของสถาบันให้สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยอื่น (แก้ไขมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และเพิ่มมาตรา ๑๒ ทวิ)

(๔) แก้ไขชื่อกรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง และอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน (แก้ไขมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖)

(๕) แก้ไขคุณสมบัติและวิธีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดีและคณบดี การพ้นจากตำแหน่งของรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี และกำหนดให้ผู้ช่วยอธิการบดีมีฐานะเทียบเท่าผู้ช่วยอธิบดี (แก้ไขมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓)

(๖) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นคำนำหน้านามของศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์ (เพิ่มมาตรา ๓๕ ทวิ)

(๗) กำหนดให้สภาสถาบันมีอำนาจในการออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตร (แก้ไขมาตรา ๔๐)

(๘) กำหนดให้มีครุยวิทยฐานะและเข็มวิทยฐานะของผู้ได้รับประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรและให้มีครุยประจำตำแหน่งของกรรมการสภาสถาบันและครุยประจำตำแหน่งของคณาจารย์ (แก้ไขมาตรา ๔๒)

(๙) กำหนดให้มีเครื่องหมายของสถาบัน และปรับปรุงบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานใช้ครุยวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบนักศึกษา หรือเครื่องหมายของสถาบันโดยไม่มีสิทธิใช้ (แก้ไขมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้สถาบันสามารถนำรายได้ของสถาบันไปใช้ในกิจการของสถาบันได้ โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้สถาบันมีกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถาบันโดยไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ เพื่อความคล่องตัวในการบริหารกิจการของสถาบันและการจัดหาประโยชน์ในอสังหาริมทรัพย์ของสถาบันหรือที่สถาบันปกครอง ดูแล หรือใช้ประโยชน์ และสมควรแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้รักษาการตามกฎหมาย และสังกัดของสถาบันให้ถูกต้องตามความเป็นจริง นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง การแต่งตั้ง และการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดีผู้อำนวยการสำนักและรองผู้อำนวยการสำนัก เพื่อให้มีความชัดเจนและสามารถสรรหาบุคคลที่เหมาะสมในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓[๑๐๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๓๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๐๗] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๐๘] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๐๙]

๒๕. วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑๒ - ๑๓ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๑๐] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยได้ลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี ซึ่งตามอนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดให้สถาบันประกันการลงทุนพหุภาคีเป็นนิติบุคคลและมีสำนักงานตั้งอยู่ในประเทศไทย ดังนั้น เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานของสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคี และเพื่อให้สถาบันและพนักงานของสถาบันได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในการดำเนินงานและ

---

[๑๐๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๓.

[๑๐๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๔๓.

[๑๐๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๕๑.

[๑๐๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุด ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๗๕.

[๑๑๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๕.

การปฏิบัติงานของสถาบันในประเทศไทย รวมทั้งเพื่อให้ค่าตัดสินชี้ขาดในการอนุญาโตตุลาการซึ่งมีขึ้นเพื่อระงับข้อพิพาทตามอนุสัญญาว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันประกันการลงทุนพหุภาคีมีผลผูกพันและบังคับภายในประเทศไทยได้ตามที่อนุสัญญากำหนดไว้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๘๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓[๑๑๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๕๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๑๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการต่างประเทศพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๑๓] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๑๔]

๒๖. วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑๔ - ๑๗ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๓[๑๑๕] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

---

[๑๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๔.

[๑๑๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๔.

[๑๑๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๑๐.

[๑๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๒๗.

[๑๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๘๕.

(๑) ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน (แก้ไขมาตรา ๑๕)

(๒) ปรับปรุงระยะเวลาในการยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และกำหนดให้ศาลสั่งประกาศคำร้องขอดังกล่าว โดยให้จ่ายค่าใช้จ่ายในการประกาศคำร้องขอดังกล่าวจากเงินของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘)

(๓) กำหนดให้ศาลสั่งประกาศคำร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยให้จ่ายค่าใช้จ่ายในการประกาศคำร้องขอ ดังกล่าวจากเงินของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นประธานกรรมการการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และได้มีกฎหมายยุบเลิกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ประกอบกับในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจำเป็นต้องมีการประสานงานระหว่างหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหน่วยราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบภาษี สมควรปรับปรุงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินให้เหมาะสม นอกจากนั้น ระยะเวลาในการยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนการประกาศคำร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องหรือที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ หรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดยังไม่เอื้อประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรปรับปรุงระยะเวลาในการยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และได้มีกฎหมายยุบเลิกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการประกอบกับในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจำเป็นต้องมีการประสานงานระหว่างหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะหน่วยราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบภาษี สมควรปรับปรุงตำแหน่งประธานกรรมการและกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินให้เหมาะสม นอกจากนั้น ระยะเวลาในการยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนการประกาศคำร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่อง หรือที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ หรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดยังไม่เอื้อ

ประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรปรับปรุงระยะเวลาในการยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สิน และการประกาศและการกำหนดค่าใช้จ่ายในการประกาศคำร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๘๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๑๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๖๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๑๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๒๗. วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑๘ - ๒๑ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒[๑๑๘] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้สถานประกอบการบางประเภทตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ และหากตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการนั้นได้

(๒) ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดๆ มีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

---

[๑๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๐.

[๑๑๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๔.

[๑๑๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๕.

(๓) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ รวมทั้งกำหนดให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับในกรณีความผิดซึ่งมีโทษปรับสถานเดียวได้

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทั้งการค้าและการเสพยาเสพติดในสถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจ เช่น สถานีบริการน้ำมัน หรือสถานบริการเป็นจำนวนมาก จึงสมควรให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานประกอบการได้เป็นการเฉพาะ และให้มีอำนาจกำหนดว่าสถานประกอบการประเภทใดจะอยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว หากพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการแห่งใด สมควรให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการแห่งนั้นได้ชั่วคราว นอกจากนั้นเพื่อให้ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สมควรให้อำนาจกรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการและเจ้าพนักงานในการตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ๆ มีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่ด้วย

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๒[๑๑๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒[๑๒๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓[๑๒๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

---

[๑๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๗๓.

[๑๒๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘.

[๑๒๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๕๓.

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๓๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง และคะแนนเสียง ๑๗๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง ในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๓[๑๒๒] และวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๒๓] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๒๘. วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๒๒ - ๒๕ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒[๑๒๔] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม และมหาวิทยาลัยหรือสถาบันในทบวงมหาวิทยาลัย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และเพิ่มมาตรา ๘ ฉ มาตรา ๘ สัตต และมาตรา ๘ อัฏฐ)

(๒) กำหนดลักษณะกรณีของการรวมหรือโอนกระทรวง ทบวง กรม ที่ไม่มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้น และการยุบส่วนราชการดังกล่าว ที่สามารถทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา รวมทั้งกำหนดวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณทรัพย์สิน บุคลากร กิจการ สิทธิและหนี้สินของส่วนราชการเหล่านั้น (เพิ่มมาตรา ๘ ทวิ มาตรา ๘ ตรี และมาตรา ๘ จัตวา)

(๓) กำหนดรูปแบบพระราชกฤษฎีการวม โอน หรือยุบส่วนราชการที่มีผลเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยุบเลิกบทบัญญัติของกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มมาตรา ๘ เบญจ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๐ ได้บัญญัติให้การรวมหรือโอนกระทรวง ทบวง กรมที่ไม่มีการกำหนดตำแหน่งหรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นหรือการยุบเลิกส่วนราชการดังกล่าว สามารถทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ดังนั้น สมควรกำหนด

---

[๑๒๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๕๑.

[๑๒๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๑.

[๑๒๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๗.

ลักษณะของกรณีที่สามารถตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและวิธีการดำเนินการของแต่ละกรณี และรูปแบบของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีและส่วนราชการระดับกรม ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๑๒๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๕๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒[๑๒๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการบริหารและการยุติธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓[๑๒๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๖๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง ในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ [๑๒๘] และวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๒๙] ตามลำดับ จึงถือได้ว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๒๕. วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๑ - ๑๑ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

---

[๑๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๑.

[๑๒๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๘.

[๑๒๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๙๑.

[๑๒๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๗๐.

[๑๒๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๔๕.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒[๑๓๐] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบัญชี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการบัญชีได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีหลักการเกี่ยวกับการทำบัญชีหลายประการที่ยังไม่สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางบัญชีและการจัดทำบัญชี และไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจการค้าที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบัญชีให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๓[๑๓๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓[๑๓๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๓๓] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๓๔]

---

[๑๓๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๕๔.

[๑๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๑.

[๑๓๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๕.

[๑๓๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๒๓.

[๑๓๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๕.

๓๐. วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ.เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๔๑ กันยายน หน้า ๑๒ - ๒๗ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๖ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๓๕] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้องค์การเทศบาลประกอบด้วยสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

(๒) กำหนดเรื่องการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาเทศบาล และรองประธานสภาเทศบาล และการปฏิบัติหน้าที่ของสภาเทศบาล (เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๐ ตรี และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๔)

(๓) กำหนดเรื่องการออกเสียงประชามติสำหรับกิจการในเรื่องที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของเทศบาลหรือประชาชนในท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ)

(๔) กำหนดให้นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาล กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง อำนาจหน้าที่และการปฏิบัติหน้าที่ของนายกเทศมนตรีและรองนายกเทศมนตรี และการบริหารราชการของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมส่วนที่ ๒ คณะเทศมนตรี มาตรา ๓๖ ถึงมาตรา ๔๘ และเพิ่มมาตรา ๔๘ ทวิ ถึงมาตรา ๔๘ อัฏฐ และ แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๘)

(๕) กำหนดเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการในการออกเทศบัญญัติ และเทศบัญญัติชั่วคราว (เพิ่มมาตรา ๖๑ ทวิ มาตรา ๖๑ ตรี และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๒ ทวิ และวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๔)

(๖) กำหนดเรื่องอำนาจของนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติหน้าที่ของนายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๒)

---

[๑๓๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, (เป็นพิเศษ) วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๒๐.

(๗) กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีสิทธิเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการสั่งให้นายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีออกจากตำแหน่งได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๓)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น และการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ สมควรปรับปรุงแบบการบริหารเทศบาลจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันที่ให้นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกกันเองของสมาชิกสภาเทศบาล เป็นให้นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งของราษฎรในเขตเทศบาล เพื่อให้ราษฎรได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของราษฎรในท้องถิ่นโดยตรง นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงการปฏิบัติงานของสภาเทศบาลให้เหมาะสมและสอดคล้องกันด้วย

๒. ฉบับของนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย และนายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรค ชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเทศบาล และมี**เหตุผล**ว่าเพื่อให้สอดคล้องตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะประชาชนในเขตเทศบาลมีความประสงค์ให้นายกเทศมนตรีซึ่งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งจะได้มีการบริหารท้องถิ่นตามความต้องการของประชาชน โดยประชาชนดูแลเองโดยตรงอีกทางหนึ่ง นอกจากสมาชิกสภาเทศบาล และให้รัฐกำกับดูแลเทศบาลเท่าที่จำเป็น และมีความอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง ของเทศบาลมากขึ้นตามมาตรา ๒๘๓ ของรัฐธรรมนูญ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะของตนเอง

๓. ฉบับของนางรัตนา จงสุทธนามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคชาติพัฒนาเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้กำหนดให้รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่น ตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อให้การบริหารงานของเทศบาลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๔. ฉบับของนายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์รูปแบบเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑)

(๒) กำหนดให้องค์การเทศบาลประกอบด้วยสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

(๓) กำหนดจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลตำบล สภาเทศบาลเมือง สภาเทศบาลนคร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

(๔) กำหนดเรื่องการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาเทศบาล และรองประธานสภาเทศบาล และการปฏิบัติหน้าที่ของสภาเทศบาล (เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐ ทวิ มาตรา ๒๐ ตรี และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๔)

(๕) กำหนดเรื่องการออกเสียงประชามติสำหรับกิจการในเรื่องที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของเทศบาลหรือประชาชนในท้องถิ่น (เพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ)

(๖) กำหนดให้นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาล กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรี และผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง อำนาจหน้าที่และการปฏิบัติหน้าที่ของนายกเทศมนตรีและรองนายกเทศมนตรี และการบริหารราชการของเทศบาล (แก้ไขเพิ่มเติมส่วนที่ ๒ คณะเทศมนตรี มาตรา ๓๖ ถึงมาตรา ๔๘ และเพิ่มมาตรา ๔๘ ทวิ ถึงมาตรา ๔๘ อัฏฐ และแก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๘)

(๗) กำหนดเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการในการออกเทศบัญญัติ และเทศบัญญัติชั่วคราว (เพิ่มมาตรา ๖๑ ทวิ มาตรา ๖๑ ตรี และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๒ ทวิ และวรรคหนึ่งของมาตรา ๖๔)

(๘) กำหนดเรื่องอำนาจของนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติหน้าที่ของนายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๒)

(๙) กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีสิทธิเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการสั่งให้นายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีออกจากตำแหน่งได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๓)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น และการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ สมควรปรับปรุงแบบการบริหารเทศบาลจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันที่ให้นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งกันเองของสมาชิกสภาเทศบาล เป็นให้นายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งของราษฎรในเขตเทศบาล เพื่อให้ราษฎรได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของราษฎรในท้องถิ่นโดยตรง นอกจากนี้สมควรปรับปรุงการปฏิบัติงานของสภาเทศบาลให้เหมาะสมและสอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๕. ฉบับของนายถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอโดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเทศบาล และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากเทศบาลเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีความสำคัญต่อระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างมาก แต่การปกครองท้องถิ่นในรูปของเทศบาลในปัจจุบันเป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์การเมืองท้องถิ่นที่ได้เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น เพื่อให้เทศบาลเป็นองค์การปกครองท้องถิ่นที่บริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรจัดองค์กรของเทศบาลให้เหมาะสม ตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่กว้างขวางมากขึ้น

๖. ฉบับนายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเทศบาล และมี**เหตุผล**ว่า เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น และมีนโยบายความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนโดยเฉพาะ นอกจากนี้ยังได้บัญญัติถึงการเข้าดำรงตำแหน่งของคณะผู้บริหารท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นไว้ให้สามารถมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ทั้งนี้ เนื่องจากการเลือกตั้งโดยตรงเป็นรากฐานของผู้เข้าสู่การดำรงตำแหน่งทางการเมืองอย่างแท้จริง ซึ่งระบบดังกล่าวประชาชนสามารถควบคุมและตรวจสอบผู้บริหารท้องถิ่นได้โดยตรงเช่นเดียวกัน จึงเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการปกครองท้องถิ่นเป็นรูปแบบของเทศบาลในปัจจุบัน เป็นไปตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ทางการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น เพื่อให้เทศบาลเป็นองค์กรส่วนท้องถิ่นที่สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และให้มีอำนาจหน้าที่กว้างขวางมากขึ้น รวมทั้งการกำกับดูแลองค์กรส่วนท้องถิ่นนี้ให้มีความคล่องตัวมากขึ้น

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๖ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๓๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๓๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๙.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒[๑๓๗] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๓๘] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๓๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓๓ เสียง

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๔๙ เสียง ไม่เป็นชอบ ๓ เสียง และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๓๙] และวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๔๐] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๓๑. วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอน ๔๑ ก หน้า ๒๘ - ๔๒ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๔๑] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่ประเทศไทยมีนโยบายที่จะให้ความคุ้มครองแก่ผู้ซึ่งสร้างสรรค์แบบผังภูมิของวงจรรวม โดยให้มีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะทำซ้ำ นำเข้า ขายหรือจำหน่าย เพื่อวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งแบบผังภูมิของวงจรรวมตลอดจนผลิตภัณฑ์ที่มีแบบผังภูมิที่ได้รับความคุ้มครองประกอบอยู่ด้วย ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี อันจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศในขณะเดียวกันนโยบายดังกล่าวเป็นการ

---

[๑๓๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๓.

[๑๓๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๗๗.

[๑๓๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๐.

[๑๔๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๑.

[๑๔๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๗.

อนุวัติการตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีตามข้อ ๓๕ ถึงข้อ ๓๘ ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าในภาคผนวกท้ายความตกลงมาร์ราเกซจัดตั้งองค์การการค้าโลกด้วย แต่กฎหมายไทยในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะรับรองนโยบายให้ความคุ้มครองและรองรับพันธกรณีดังกล่าวได้ สมควรมีกฎหมายคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๖๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๕ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๔๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๕๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๔๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๔๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๔๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๔๕]

๓๒. วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอน ๔๑ ก หน้า ๔๓ - ๕๕ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

---

[๑๔๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๒๗.

[๑๔๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๒๑.

[๑๔๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๙.

[๑๔๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๐.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๔๖] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ.๒๔๙๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับเงินสงเคราะห์ที่จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม โดยกำหนดให้ผู้ประสบภัยซึ่งสูญเสียอวัยวะอื่นๆ นอกจากแขน ขา หูหนวกทั้งสอง หรือตาบอดได้รับการสงเคราะห์และในกรณีที่ผู้ประสบภัยต้องพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือการดำรงชีพ สมควรให้ได้รับเงินดำรงชีพเป็นรายเดือนด้วย นอกจากนี้สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเพื่อให้ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง

๒. ฉบับของนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับเงินสงเคราะห์ที่จ่ายให้แก่ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม โดยกำหนดให้ผู้ประสบภัยและบุคคลผู้ได้รับความเสียหายแก่ชีวิตร่างกายหรือจิตใจ เนื่องจากการกระทำผิดอาญาตามบทบัญญัติมาตรา ๒๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งสูญเสียอวัยวะอื่น ๆ นอกจากแขน ขา หูหนวกทั้งสองข้าง หรือตาบอดได้รับการสงเคราะห์ และในกรณีที่ผู้ประสบภัยต้องพิการทุพพลภาพขนาดหนักจนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งในการประกอบอาชีพหรือการดำรงชีพ สมควรให้ได้รับเงินดำรงชีพเป็นรายเดือนด้วย นอกจากนี้สมควรปรับปรุงบทบัญญัติ เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเพื่อให้ประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง

---

[๑๔๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๗.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๖๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓[๑๔๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๕๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๔๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๔๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๕๐]

๓๓. วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ.เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๒ ก หน้า ๑ - ๑๓ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๕๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันภยันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมการใช้อาคารเป็นโรงมหรสพ ไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓ และเพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ และมาตรา ๓๒ ตรี และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗)

---

[๑๔๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๑๘.

[๑๔๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๒๕.

[๑๔๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๑๔.

[๑๕๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๘๗.

[๑๕๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๕.

(๒) กำหนดให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในเขตของผังเมืองรวมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือในท้องที่ที่อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงมหรสพตั้งอยู่โดยไม่ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (เพิ่มวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๒)

(๓) เพิ่มบทนิยามคำว่า “อาคารสูง” “อาคารขนาดใหญ่พิเศษ” “โรงมหรสพ” “ผู้ครอบครองอาคาร” และ “ผู้ตรวจสอบ” และปรับปรุงบทนิยามคำว่า “นายช่าง” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๔) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดรายละเอียดในเรื่องต่าง ๆ ได้เพิ่มขึ้น และกำหนดให้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดให้สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการขนส่งบุคคลในลักษณะกระเช้าไฟฟ้าหรือสิ่งอื่นที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องเล่นในสวนสนุกเป็นอาคารได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และเพิ่มมาตรา ๘ ทวิ)

(๕) ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมอาคารและสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร รวมทั้งการแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น นายช่างและนายตรวจ และเพิ่มการให้มีผู้ตรวจสอบเอกชน และปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับการควบคุมอาคารยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติม (๓) และ (๔) ของมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๔ และ (๒) ของมาตรา ๕๐ และเพิ่ม (๕) และ (๖) ของมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๘ ทวิ มาตรา ๕๕ ทวิ และมาตรา ๕๕ ตรี)

(๖) กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของอาคารซึ่งมีสภาพหรือมีการใช้ที่อาจเป็นภยันตราย (เพิ่มมาตรา ๔๖ ทวิ)

(๗) ปรับปรุงหลักเกณฑ์วิธีการการแจ้งเวียนชื่อผู้รับผิดชอบในการออกแบบ หรือการควบคุมงานที่กระทำผิดกฎหมายให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพของผู้นั้นทราบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ ทวิ)

(๘) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เพิ่มใหม่ รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีและเพิ่มความผิดที่เปรียบเทียบปรับได้ให้สอดคล้องกับบทกำหนดโทษที่เพิ่มใหม่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๔ และเพิ่มมาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๕ ตรี และมาตรา ๖๕ จัตวา)

(๙) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงมหรสพและการต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว (เพิ่ม (๖ ทวิ) และ (๘ ทวิ) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากปัจจุบันการพัฒนาประเทศได้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะได้มีการขยายตัวของเมืองในด้านการก่อสร้างอาคารเพิ่มมากขึ้น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ใช้บังคับอยู่ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเสียใหม่ โดยกำหนดมาตรการในด้านการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความ

ปลอดภัย การป้องกันภัยคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร นอกจากนี้ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันภยันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับโรงมหรสพก็เป็นอาคารอย่างหนึ่ง สมควรที่จะนำหลักการเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้โรงมหรสพมาบัญญัติรวมเป็นฉบับเดียวกันกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเพื่อสะดวกต่อการใช้กฎหมาย และสมควรกำหนดให้สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการขนส่งบุคคลในลักษณะกระเช้าไฟฟ้า หรือสิ่งที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องเล่นในสวนสนุก หรือสถานที่อื่นใดเพื่อประโยชน์ในลักษณะเดียวกัน เป็นอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารด้วย

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๕๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๑๕๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๕๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๓๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และคะแนนเสียง ๑๕๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๗ เสียง ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๕๕]

---

[๑๕๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๕๗.

[๑๕๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๓๓.

[๑๕๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๗.

[๑๕๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๑.

และวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๕๖] ตามลำดับ จึงถือได้ว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๓๔. วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติให้ใช้พระธรรมนูญศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๑ - ๑๒ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒[๑๕๗] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงพระธรรมนูญศาลยุติธรรม และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้การนั่งพิจารณาคดีของศาลต้องมีผู้พิพากษาครบองค์คณะและผู้พิพากษาซึ่งมิได้นั่งพิจารณาคดีใด จะทำคำพิพากษาคดีนั้นมิได้ เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอื่นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ประกอบกับมาตรา ๒๔๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้การจ่ายสำนวนคดีให้ผู้พิพากษาต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติ และได้ห้ามการเรียกคืนสำนวนคดีหรือการโอนสำนวนคดี เว้นแต่เป็นกรณีที่จะกระทบกระเทือนต่อความยุติธรรมในการพิจารณาอรรถคดี นอกจากนี้ได้มีการตรากฎหมายตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระ โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา ดังนั้น เพื่อเป็นการรองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเพื่อให้การจัดระบบการบริหารงานศาลยุติธรรมตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมสอดคล้องกับกฎหมาย ซึ่งตราขึ้นตามมาตรา ๒๗๕ ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๓[๑๕๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๕๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๔.

[๑๕๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๙๔.

[๑๕๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๖.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓[๑๕๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๖๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๖๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และคะแนนเสียง ๑๒๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง ในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๖๑] และในวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๖๒] ตามลำดับ จึงถือได้ว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๓๕. วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๑๓ - ๔๕ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๖๓] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้มีการตรากฎหมายกำหนดเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้พิพากษาศาลยุติธรรมโดยจะนำระบบบัญชีเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับไม่ได้ ประกอบกับมาตรา ๒๗๓ ของรัฐธรรมนูญ

---

[๑๕๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๔๓.

[๑๖๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๑๖๗

[๑๖๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๖.

[๑๖๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๕.

[๑๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๕.

แห่งราชอาณาจักรไทยก็บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้ง การให้พ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน หรือการลงโทษผู้พิพากษาเป็นอำนาจของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม โดยให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นชั้นศาลละหนึ่งคณะเพื่อเสนอความเห็นในเรื่องดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณา อีกทั้งมาตรา ๒๗๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็บัญญัติให้มีการตรากฎหมายกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และวิธีการเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอก ซึ่งมิใช่หรือเคยเป็นข้าราชการตุลาการ นอกจากนี้ ได้มีการตรากฎหมายตามมาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการที่เป็นอิสระทั้งในการบริหารงานบุคคลและการงบประมาณ โดยได้นำหลักการเรื่องข้าราชการศาลยุติธรรมไปบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับดังกล่าวแล้ว สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่ตราขึ้นตามมาตรา ๒๗๕

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓[๑๖๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๖๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๖๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๕๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และคะแนนเสียง ๑๗๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ ในวันที่ ๑๕ มีนาคม

---

[๑๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๒๓.

[๑๖๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๑๑.

[๑๖๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๔๓.

๒๕๔๓[๑๖๗] และวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๖๘] ตามลำดับ จึงถือได้ว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๓๖. วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๔๖ - ๔๘ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๖๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขบทนิยามคำว่า “ข้าราชการ” และ “คณะกรรมการบริหารงานบุคคล” เพื่อมิให้ใช้บังคับกับข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติ โดยตัดผู้แทนคณะกรรมการตุลาการออก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๓) กำหนดให้อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่งและการรับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม มิให้อยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง)

(๔) ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการและตะโต๊ะยุติธรรม

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่าเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้พิพากษาและตุลาการให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้จะนำระบบบัญชีเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับมิได้ ประกอบกับปัจจุบันก็ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม กำหนดเงินเดือนและเงิน

---

[๑๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๖.

[๑๖๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗.

[๑๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๗.

ประจำตำแหน่งของข้าราชการตุลาการขึ้นใช้บังคับแล้ว อีกทั้งได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระ ซึ่งได้มีการกำหนดเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการศาลยุติธรรมซึ่งเป็นข้าราชการในสำนักงานศาลยุติธรรมไว้แล้ว ดังนั้น เพื่อเป็นการรองรับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่ได้ตราขึ้นตามมาตรา ๒๗๕ ดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓[๑๗๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๗๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๗๒] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๓๗. วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๕ ก หน้า ๑ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๑๗๓] คือ

---

[๑๗๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๓๑.

[๑๗๑]สำนักงานเลขาธิการสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๕๕.

[๑๗๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๒๕.

[๑๗๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๘.

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินและมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการจัดสรรที่ดินได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว มีหลักการและรายละเอียดไม่เหมาะสมหลายประการ สมควรแก้ไขให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อกำหนดมาตรการในการคุ้มครองผู้ซื้อที่ดินจัดสรรให้ได้รับความเป็นธรรมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการได้สิทธิในที่ดินจัดสรรและการได้ใช้สาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ ตลอดจนเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจการจัดสรรที่ดินและสอดคล้องกับสภาวการณ์เปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ

๒. ฉบับของนายทิวา เงินยวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการจัดสรรที่ดินได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว มีหลักการและรายละเอียดไม่เหมาะสมหลายประการ สมควรแก้ไขปรับปรุงเพื่อกำหนดมาตรการในการคุ้มครองผู้ซื้อที่ดินจัดสรร โดยเฉพาะการได้สิทธิในที่ดินจัดสรรและการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบบำรุงรักษาสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ นอกจากนั้น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจการจัดสรรที่ดินได้กระจายอำนาจการอนุญาตและการควบคุมดูแลการจัดสรรที่ดินไปสู่ระดับจังหวัด และกำหนดเวลาในการพิจารณาอนุญาตให้แน่นอน

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๗๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๑๗๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการปกครองพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๗๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๗๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๘๑.

[๑๗๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๘๗.

[๑๗๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๗.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๓๗]

๓๘. วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๕ ก หน้า ๑ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๑๓๘] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้ตราขึ้นเพื่อให้เป็นมาตรการพิเศษในการป้องกันภัยจากการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ในสถานการณ์ของบ้านเมืองในขณะนั้น แต่ในปัจจุบันสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป

๒. ฉบับของนายอดิศร เพียงเกษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น พรรคความหวังใหม่ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ ได้ตราขึ้นเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยและความมั่นคงของประเทศชาติและประชาชน แต่เนื่องจากในปัจจุบันนี้สถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป เห็นสมควรยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ทั้งหมดเสีย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

๓. ฉบับของนายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๔๘๕ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ได้ตราขึ้นในขณะที่สภาวการณ์ของบ้านเมืองมีความสับสนวุ่นวายจากการแพร่หลายของลัทธิคอมมิวนิสต์ เพื่อเป็นการรักษาความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศชาติและประชาชน แต่เนื่องจากในปัจจุบันนี้สถานการณ์

---

[๑๓๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๖.

[๑๓๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๕๐.

ได้เปลี่ยนแปลงไปเห็นสมควรยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวกับการป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ทั้งหมดเสีย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๖๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๒[๑๗๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๗๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒[๑๘๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒[๑๘๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๘๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๓[๑๘๒]

๓๕. วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๙ ก หน้า ๑ - ๑๓ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒[๑๘๓] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการยุติธรรม และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่มาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการของศาล

---

[๑๗๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๔๗.

[๑๘๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๓.

[๑๘๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๐.

[๑๘๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๙๒.

[๑๘๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒, หน้า ๖๔.

ยุติธรรมแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระโดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา และการแต่งตั้งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม และให้สำนักงานศาลยุติธรรมมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ สมควรดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒ [๑๙๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๖๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๘ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๑๙๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒[๑๙๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๕๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และคะแนนเสียง ๑๕๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๙๗] และวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๙๘] ตามลำดับ จึงถือได้ว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

---

[๑๙๔] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๓๐.

[๑๙๕] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๒.

[๑๙๖] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๗๗.

[๑๙๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปี ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๗.

[๑๙๘] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๓๕.

๔๐. วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๖๖ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒[๑๕๙] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๐๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไป ทั้งนี้ตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ และหากรัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์จากกรณีดังกล่าวต่อไปรัฐมนตรีต้องแจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งและต้องโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าวให้นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ในการนี้รัฐมนตรีต้องไม่กระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการเข้าไปบริหารหรือจัดการใด ๆ เกี่ยวกับหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๐๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบและตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๒[๑๖๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒[๑๖๑] ที่ประชุม มีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๖๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๑๕๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๙.

[๑๖๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๑๖.

[๑๖๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๑๐๔.

[๑๖๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๑.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๒๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๖๓]

๔๑. วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๒ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒[๑๖๔] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการเพื่อให้ข้าราชการ ซึ่งมิใช่ข้าราชการตุลาการหรือข้าราชการอัยการที่ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ และให้ทายาทของข้าราชการดังกล่าวไม่ถูกตัดสิทธิบำเหน็จตกทอด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และมาตรา ๕๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการนับเวลาราชการเป็นทวีคูณของข้าราชการเพื่อมิให้เป็นไปโดยอัตโนมัติเมื่อมีประกาศใช้กฎอัยการศึก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคสอง และวรรคสาม)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้โทษทางวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญ มี ๕ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก และไล่ออก โทษให้ออกซึ่งมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงไม่มีอยู่อีกต่อไปและได้บัญญัติถึงสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการในกรณีปลดออกว่า ผู้ถูกลงโทษปลดออกจากราชการให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิในการได้รับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๕๔ ให้สอดคล้องกับที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมิให้มีผลกระทบต่อบทบัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ พ.ศ. ๒๕๒๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่าย

---

[๑๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๓.

[๑๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๘๗.

อัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่ยังคงบัญญัติให้ข้าราชการตุลาการ และข้าราชการอัยการซึ่งถูกปลดออกจากราชการไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ประกอบกับหลักเกณฑ์การนับเวลาราชการเป็นทวีคูณของข้าราชการในปัจจุบันถูกกำหนดให้เป็นไปโดยอัตโนมัติ เมื่อได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึก ซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจที่รัฐต้องการจะประหยัดงบประมาณรายจ่าย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การนับเวลาราชการเป็นทวีคูณของข้าราชการเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาให้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๑๖๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓[๑๖๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔๒. วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๘๒ ก หน้า ๔ - ๑๓ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓[๑๖๗] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และมี**เหตุผล**ว่า เพื่อแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้อัตราค่าธรรมเนียมไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

---

[๑๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๑.

[๑๖๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๒๔.

[๑๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๒.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๑๙๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓[๑๙๙] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔๓. วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙๔ ก หน้า ๑ - ๓๗ วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๓)

วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๓[๒๐๐] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี แถลงหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีใจความว่า รัฐบาลได้เสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นจำนวนไม่เกิน ๙๑๐,๐๐๐ ล้านบาท และตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังเพื่อ

๑. ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ สำหรับใช้เป็นหลักในการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

๒. ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

---

[๑๙๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๘.

[๑๙๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๑๔๙.

[๒๐๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๓ หน้า ๑๓

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๓[๒๐๑] สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยมีมติในวาระที่ ๑ รับหลักการร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๕๗ คน เพื่อพิจารณา ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	๒. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล
๓. นายพิสิฐ ลี้อาธรรม	๔. นายบุญชู โรจนเสถียร
๕. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	๖. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย
๗. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๘. นายปาน พึ่งสุจริต
๙. นายชัย ชิดชอบ	๑๐. นายพินิจ จารุสมบัติ
๑๑. นายพูลทรัพย์ ปิยะอนันต์	๑๒. นายพรชัย นุชสุวรรณ
๑๓. นายวุฒิพันธ์ วิชัยรัตน์	๑๔. นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ
๑๕. นายเธียร มโนหรทัต	๑๖. นายโกวิทย์ ธารณา
๑๗. นายสมัย เจริญช่าง	๑๘. นางวรศุลี เชาว์ศิริกุล
๑๙. นายอิสสระ สมชัย	๒๐. นายประเสริฐ มงคลศิริ
๒๑. นายนิพนธ์ ธาราภูมิ	๒๒. นายสุรพงษ์ โตวิจักษ์ชัยกุล
๒๓. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	๒๔. นายปัญญา จีนาคำ
๒๕. นายประวิช นิลวัชรมณี	๒๖. นายสุวโรช พะลัง
๒๗. นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	๒๘. นายทวี สุระบาล
๒๙. นายวิทยา แก้วภราดัย	๓๐. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ
๓๑. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	๓๒. นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล
๓๓. นายกุศล หมีเทศ	๓๔. นายศุภสิทธิ์ เตชะตานนท์
๓๕. นายสุเทพ ดีบุญมี	๓๖. นายวิชัย เอี่ยมวงศ์
๓๗. นายอวยชัย สุขรัตน์	๓๘. ร้อยตรี วัฒนา แก้วศิริ
๓๙. นายวัชรินทร์ ศรีถาพร	๔๐. นายสมศักดิ์ พันธ์เกษม
๔๑. นายประทีป กรีฑาเวช	๔๒. นายณรงค์ ภูอิทธิวงศ์
๔๓. นายสุชน ชามพูนท	๔๔. นางกอบกุล นพอมรบดี
๔๕. นายเรวุฒิ จินดาพล	๔๖. นายนิยม วรปัญญา
๔๗. นายวิรัช รัตนเศรษฐ	๔๘. นายเรวัฒิ สิรินุกุล

[๒๐๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๓ หน้า ๓๕๘.

๔๙. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ ๕๐. นายทศพร เสรีรักษ์
๕๑. นายสาคร พรหมภักดี ๕๒. นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์
๕๓. นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข ๕๔. นายฉลอง เรี่ยวแรง
๕๕. นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์ ๕๖. นายเอกภาพ พลซื่อ
๕๗. นายสวัสดิ์ คำวงษา

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน

วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓[๒๐๒] สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วและพิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภแล้วเรียงตามลำดับมาตรา

วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๓[๒๐๓] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๓[๒๐๔] วุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ และลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และมีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ มีจำนวนไม่เกิน ๙๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดสรรให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล

๔๔. วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรกัมพูชา พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ.เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙๙ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

---

[๒๐๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๒๑ - ๒๓๖.

[๒๐๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๘๓.

[๒๐๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๓ หน้า ๑๐.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓[๒๐๕] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรกัมพูชา และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ราชอาณาจักรไทยและราชอาณาจักรกัมพูชา ได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับราชอาณาจักรกัมพูชาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๑ สมควรมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๐๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๐๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔๕. วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศ พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๔ - ๕ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓[๒๐๘] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศ

---

[๒๐๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๘๗.

[๒๐๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๗๓.

[๒๐๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, (พิเศษ) วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๓๔.

[๒๐๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๕๔.

ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ สมควรมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๐๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๑๐] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔๖. วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี พ.ศ.๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๕ - ๑๐ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓[๒๑๑] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐเกาหลีได้ลงนามในสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๔๒ สมควรมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๑๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๐๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๗๓.

[๒๑๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ (พิเศษ), วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๔๑.

[๒๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๔.

[๒๑๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๐.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๑๓] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔๗. วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๕๕ ก หน้า ๗-๘ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓[๒๑๔] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ราชอาณาจักรไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ลงนามในสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ สมควรมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒-๓ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๑๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๑๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ (เป็นพิเศษ), วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๔๗.

[๒๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๐.

[๒๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๐.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๑๖] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๔๘. วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอน ๑๐๐ ก หน้า ๑ - ๑๔ วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๓[๒๑๗] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เพื่อกำหนดการเสียสิทธิของผู้ไม่ไปเลือกตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และถ้าบุคคลใดไม่ไปเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุอันสมควรที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้งได้ย่อมเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ทุกคนต้องไปปฏิบัติหน้าที่ในการเลือกตั้ง สมควรกำหนดมาตรการบังคับให้เกิดผลแก่การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะไม่ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ โดยการตัดสิทธิบางประการที่จะพึงมีสำหรับ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๘๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๑๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๙๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๓[๒๑๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๗ เสียง และ

---

[๒๑๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๕๒.

[๒๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๙๔.

[๒๑๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๕.

ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๒๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๔๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๘ เสียง

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน จำนวนสภาละ ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๑๔๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๘ เสียง และคะแนนเสียง ๑๕๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง ในวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๒๑] และวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๒๒] ตามลำดับ จึงถือได้ว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๔๕. วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอน ๑๐๓ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัตินี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๒๓] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๔๗๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในการออกกฎกระทรวงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

---

[๒๑๙] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๒๙๑.

[๒๒๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๒๓.

[๒๒๑] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๑.

[๒๒๒] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๕๔.

[๒๒๓] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๖.

(๒) ให้ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมมีอำนาจออกข้อบังคับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (เพิ่มมาตรา ๖)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานธุรการอิสระของศาลยุติธรรม แต่มิได้กำหนดให้กรมบังคับคดีเป็นหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรม กรมบังคับคดีจึงยังคงอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงยุติธรรม ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พุทธศักราช ๒๔๗๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๔๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๒๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๒๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๒๖] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๐. วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๙ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

---

[๒๒๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๗.

[๒๒๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๗๖.

[๒๒๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๑.

พระราชบัญญัตินี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๒๗] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "เจ้าพนักงานบังคับคดี" ให้หมายความถึงเจ้าพนักงานในสังกัดกรมบังคับคดีหรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑ (๑๔))

(๒) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของศาลในการกำหนดการบังคับคดีให้ชัดเจน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗๖ วรรคสาม)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานธุรการอิสระของศาลยุติธรรม แต่มิได้กำหนดให้กรมบังคับคดีเป็นหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรม กรมบังคับคดีจึงยังอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงยุติธรรม ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๓[๒๒๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๑๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๓[๒๒๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๓๐] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๒๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๕.

[๒๒๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๗๙.

[๒๒๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๘๒.

[๒๓๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๒๑.

๕๑. วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๖ - ๗ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๓๑] โดยมี**หลักการ**ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๓๙ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ เพื่อยกเลิกสถานะความเป็นเจ้าพนักงานของศาลของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานธุรการอิสระของศาลยุติธรรม แต่มิได้กำหนดให้กรมบังคับคดีเป็นหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรม กรมบังคับคดีจึงยังอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงยุติธรรม ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานะของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๓๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๓๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓[๒๓๔] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๒, หน้า ๖๙.

[๒๓๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๙๘.

[๒๓๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๓๑.

[๒๓๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๓๓.

๕๒. วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๐๓ ก หน้า ๘ - ๑๑ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๓๕] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “พนักงานคุมประพฤติ” และ “ผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ” โดยกำหนดให้เป็นผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) ยกเลิกอำนาจของอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางในส่วนที่เกี่ยวกับงานของสถานพินิจและในการออกใบอนุญาตให้เอกชนจัดตั้งสถานศึกษา สถานฝึกและอบรมหรือสถานแนะนำทางจิตเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนรวมทั้งอำนาจควบคุมดูแลสถานศึกษาหรือสถานดังกล่าว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๓) ยกเลิกอำนาจของอธิบดีผู้พิพากษาภาคในส่วนที่เกี่ยวกับงานของสถานพินิจ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)

(๔) ยกเลิกอำนาจของผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวกับงานของสถานพินิจ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

(๕) ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจออกใบอนุญาตให้เอกชนจัดตั้งสถานศึกษา สถานฝึกและอบรมหรือสถานแนะนำทางจิตเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชน (เพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ)

(๖) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนพนักงานคุมประพฤติ (เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๔๓)

(๗) เปลี่ยนผู้มีอำนาจในการมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางเป็นผู้อำนวยการสถานพินิจ และให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยพนักงานคุมประพฤติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)

---

[๒๓๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๔.

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานธุรการอิสระของศาลยุติธรรม แต่มิได้กำหนดให้สถานพินิจเป็นหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรม สถานพินิจจึงยังอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงยุติธรรม ดังนั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้รับผิดชอบงานของสถานพินิจ รวมทั้งผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้เอกชนจัดตั้งสถานศึกษา สถานฝึกและอบรมหรือสถานแนะนำทางจิตเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชน เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๓๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๓๗] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓[๒๓๘] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

๕๓. วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๑๒ - ๑๔ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

---

[๒๓๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๗.

[๒๓๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๘๒.

[๒๓๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๑๕๑.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๓๙] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑)

(๒) ตัดสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการออกจากการเป็นส่วนราชการของกระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักงานศาลยุติธรรม (ยกเลิกมาตรา ๒๒ (๕))

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๒๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยประกอบกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรมกำหนดให้สำนักงานศาลยุติธรรมเป็นหน่วยงานธุรการอิสระของศาลยุติธรรม โดยให้โอนงานบางส่วนของกระทรวงยุติธรรมไปเป็นของสำนักงานศาลยุติธรรม ดังนั้นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่และส่วนราชการในกระทรวงยุติธรรมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๘๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๔๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๖๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๔๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๓[๒๔๒] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๒๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

---

[๒๓๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๘๖.

[๒๔๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๖.

[๒๔๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า๑๔๕.

[๒๔๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๒๒.

๕๔. วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๑ - ๖ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒[๒๔๓] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” และ “ราชการส่วนท้องถิ่น” ให้มีความหมายรวมถึงพนักงานส่วนตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถูกลงโทษปลดออกจากราชการมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ และให้ทายาทของข้าราชการดังกล่าวไม่ถูกตัดสิทธิรับบำเหน็จตกทอด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ (๑) และมาตรา ๕๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการนับเวลาราชการเป็นทวีคูณของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อมิให้เป็นไปโดยอัตโนมัติเมื่อมีประกาศใช้กฎอัยการศึก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ วรรคสองและวรรคสาม)

(๔) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การคิดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกจากราชการไปแล้วและภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ให้สอดคล้องกับหลักการในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ และยกเลิกมาตรา ๓๐ ทวิ หมวด ๔ ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๔ ทวิ)

(๕) ปรับปรุงวิธีคำนวณบำนาญให้มีเพียงวิธีเดียว เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

(๖) ปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดให้สอดคล้องกับหลักการในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นราชการส่วนท้องถิ่นและมีพนักงานส่วนตำบลซึ่งมีฐานะเป็นข้าราชการ

---

[๒๔๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๖.

ส่วนท้องถิ่น จึงสมควรให้พนักงานส่วนตำบลมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเช่นเดียวกับข้าราชการส่วนท้องถิ่นอื่น และโดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งถูกลงโทษปลดออกจากราชการมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ นอกจากนั้นได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ โดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อปรับปรุงการคิดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้วและภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ให้นับเวลาราชการตอนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในตอนหลังได้ ปรับปรุงให้ข้าราชการทุกประเภทใช้หลักเกณฑ์เดียวกันในการคำนวณบำนาญ และปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดในกรณีไม่มีทายาทผู้มีสิทธิ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้สอดคล้องกัน ประกอบกับหลักเกณฑ์การนับเวลาราชการเป็นทวีคูณของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันถูกกำหนดให้เป็นไปโดยอัตโนมัติเมื่อได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึก ซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจที่รัฐต้องการจะประหยัดงบประมาณรายจ่าย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้การนับเวลาราชการเป็นทวีคูณของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาให้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๒๔๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓[๒๔๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๘ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๔๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๔๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๙๑.

[๒๔๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๗.

[๒๔๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๘๖.

๕๕. วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๘ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒[๒๔๗] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ดังนี้

(๑) กำหนดความผิดสำหรับการขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่าโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่และให้ริบของอันเนื่องด้วยความผิด (เพิ่มมาตรา ๒๗ ตรี)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจศาลในการสั่งริบเรือหรือสิ่งของใดที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๗ จัตวาและเพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรเพิ่มมาตรการบางประการเพื่อให้การปราบปรามการหลีกเลี่ยงภาษีตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรบรรลุผลยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ เพื่อกำหนดความผิดสำหรับการขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่าและเพิ่มอำนาจของศาลในการริบเรือที่มีขนาดเกินสองร้อยห้าสิบตันและของที่มิได้เป็นของผู้กระทำความผิดในบางกรณี

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๖๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๔๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๓[๒๔๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๑๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง และตั้ง

---

[๒๔๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๑๗.

[๒๔๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๕.

[๒๔๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๒๔๓.

คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๕๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๒๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๓[๒๕๑]

๕๖. วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๘ ก หน้า ๘ - ๙ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๒[๒๕๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อกำหนดให้ใช้ราคาศุลกากรเป็นเกณฑ์ในการประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าแทนการใช้ราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ย และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก ซึ่งต้องนำความในมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ มาถือปฏิบัติ และโดยที่ความตกลงดังกล่าวได้กำหนดให้ใช้ราคาศุลกากรเป็นเกณฑ์ในการประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าซึ่งแตกต่างจากมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่กำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจประกาศราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าได้ ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ จึงต้องยกเลิกการกำหนดให้ใช้ราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าโดยให้ใช้ราคาศุลกากรแทน

---

[๒๕๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๗.

[๒๕๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๓, หน้า ๙๓.

[๒๕๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๒ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๖.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๒[๒๕๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๘๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๗ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๒๕๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒[๒๕๕] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนนเสียง ๑๓๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

๕๗. วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๑ - ๗ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๒๕๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขวัตถุประสงค์ของการท่าเรือแห่งประเทศไทยให้มีความชัดเจนขึ้น และเพิ่มการกำหนดคำย่อและชื่อภาษาอังกฤษของการท่าเรือแห่งประเทศไทย (เพิ่มบทนิยามคำว่า “กิจการท่าเรือ” ในมาตรา ๔ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

---

[๒๕๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๒, หน้า ๑๔๘.

[๒๕๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒, หน้า ๘๒.

[๒๕๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๒ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๒, หน้า ๕๑.

[๒๕๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๖๗.

(๒) เพิ่มอำนาจกระทำการภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ของการท่าเรือแห่งประเทศไทยให้สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด หรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประโยชน์แก่กิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทยได้ (เพิ่ม (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๕)

(๓) เพิ่มกรณีการจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด และการเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เป็นกิจการที่การท่าเรือแห่งประเทศไทยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการได้ (เพิ่ม (๖) และ (๗) ของมาตรา ๓๕)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๕๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ทำให้การบริหารงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทยไม่คล่องตัวเท่าที่ควร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและแก้ไขเพิ่มเติมให้การท่าเรือแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดหรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประโยชน์แก่กิจการของการท่าเรือแห่งประเทศไทยได้ ทั้งนี้ โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๕๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓[๒๕๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๕๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๓๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง

---

[๒๕๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๗

[๒๕๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๑๕๑.

[๒๕๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๙๗.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๙๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๖๐]

๕๘. วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๔ ก หน้า ๔ - ๖ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๖๑] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟและธุรกิจอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการรถไฟ และเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟได้ (เพิ่ม (๑๐) และ (๑๑) ของมาตรา ๙)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยเพื่อมิให้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการอื่นที่อาจกระทบกระเทือนต่อกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนที่การรถไฟแห่งประเทศไทยจะดำเนินการได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทยเพื่อให้สามารถจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการรถไฟหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวเนื่องกับกิจการรถไฟ หรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดเพื่อประโยชน์แก่กิจการรถไฟได้

---

[๒๖๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๖.

[๒๖๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๑๓.

เพื่อให้การรถไฟแห่งประเทศไทยสามารถประกอบกิจการได้กว้างขวางขึ้นตามความเหมาะสมในทางธุรกิจ และห้ามผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยประกอบกิจการแข่งขันกับกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทยหรือเข้าเป็นหุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิดในห้างหุ้นส่วนหรือเป็นกรรมการในบริษัทที่ประกอบกิจการในลักษณะดังกล่าว แต่ให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในกิจการที่การรถไฟแห่งประเทศไทยเข้าไปร่วมทุนหรือในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่การรถไฟแห่งประเทศไทยจัดตั้งขึ้นหรือถือหุ้นอยู่ได้และแก้ไขเพิ่มเติมเรื่องที่การรถไฟแห่งประเทศไทยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนที่จะดำเนินการให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๔๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๖๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓[๒๖๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๖๔] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๘๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๖๔ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๖๕]

---

[๒๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๓๓.

[๒๖๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๙๗.

[๒๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๓๓.

[๒๖๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๙.

๕๕. วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก. หน้า ๑๐ - ๑๓ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๒๖๖] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ในปัจจุบันได้มีการจัดตั้งทุนหมุนเวียนที่มีวัตถุประสงค์เหมือนกันหรือใกล้เคียงกันขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้การดำเนินงานมีความซ้ำซ้อนกันและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการทุนหมุนเวียนที่จัดตั้งขึ้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สมควรดำเนินการรวมทุนหมุนเวียนที่มีวัตถุประสงค์เดียวกันหรือสามารถดำเนินการ โดยให้กระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๖๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๖๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๖๙] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๔๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

---

[๒๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๑๕๖

[๒๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๕.

[๒๖๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๖๙.

[๒๖๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๘๐.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๑๕ ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๗๐]

๖๐. วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอน ๑๑๑ ก หน้า ๑๐ - ๑๓ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอรวม ๔ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๓[๒๗๑] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้าในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินงานต่อไปได้ในกรณีสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ หรือมีเหตุอื่นที่ทำให้องค์ประกอบของสภาสถาบันไม่ครบถ้วนตามกฎหมาย ประกอบกับอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นสถาบันวิชาการในกำกับรัฐสภายังไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า ให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป

๒. ฉบับของนายสันต์ศักดิ์ งามพิเชษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้าในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินงานต่อไปได้ในกรณีสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ หรือมีเหตุอื่นที่ทำให้องค์ประกอบของสภาสถาบันไม่ครบถ้วนตามกฎหมาย ประกอบกับอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นสถาบันวิชาการในกำกับรัฐสภายังไม่อยู่ในมาตรฐาน

---

[๒๗๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๙๓.

[๒๗๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๘๖.

เดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า ให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป

๓. ฉบับของนางพวงเพ็ชร ชุนละเอียด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเลย พรรคชาติพัฒนา กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่กฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้าในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินงานต่อไปได้ในกรณีสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ หรือมีเหตุอื่นที่ทำให้องค์ประกอบของสภาสถาบันไม่ครบถ้วนตามกฎหมาย ประกอบกับอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นสถาบันวิชาการในกำกับรัฐสภายังไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า ให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดย ทั่วไป

๔. ฉบับของนายพินิจ จารุสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองคาย พรรคเสรีธรรม และนายเอกภาพ พลซื่อ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคเสรีธรรม เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่กฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้าในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินงานต่อไปได้ในกรณีสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ หรือมีเหตุอื่นที่ทำให้องค์ประกอบของสภาสถาบันไม่ครบถ้วนตามกฎหมาย ประกอบกับอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าซึ่งเป็นสถาบันวิชาการในกำกับรัฐสภายังไม่อยู่ในมาตรฐานเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันพระปกเกล้า ให้สภาสถาบันพระปกเกล้าดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสถาบันพระปกเกล้าให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนโดยทั่วไป

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๗๒] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๔๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๙๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๗๓]

๖๑. วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๑๔ - ๓๑ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๒[๒๗๔] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยน้ำมันเชื้อเพลิง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่บทบัญญัติของพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่ใช้สำหรับควบคุมเกี่ยวกับการค้าน้ำมันมีลักษณะที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ของการประกอบกิจการค้าน้ำมันในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น โดยกำหนดควบคุมผู้ค้าน้ำมันในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น โดยกำหนดควบคุมผู้ค้าน้ำมันในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติให้มีความทันสมัยยิ่งขึ้น โดยกำหนดควบคุมผู้ค้าน้ำมันเป็น ๓ ระดับ คือ ผู้ค้าน้ำมันรายใหญ่ ผู้ค้าน้ำมันรายย่อย และสถานีบริการน้ำมัน และผ่อนคลายมาตรการควบคุมบางอย่างให้เข้มงวดน้อยลง เช่น การจัดตั้งสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงสามารถยื่นคำขอเพื่อจดทะเบียนต่ออธิบดีได้ ซึ่งแต่เดิมกำหนดให้ต้องขออนุญาตจากอธิบดี สำหรับผู้ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงก็เพียงแต่แจ้งต่ออธิบดีเท่านั้น และปรับปรุงอำนาจของรัฐมนตรีบางประการที่เป็นเรื่องในรายละเอียดเปลี่ยนเป็นอำนาจของ

---

[๒๗๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๓๓.

[๒๗๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๙๓.

[๒๗๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๓, หน้า ๑๓๒.

อธิบดี เพื่อให้การควบคุมดูแลมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งเพิ่มมาตรการควบคุมผู้ค้าน้ำมันรายใหญ่ให้เข้มงวดยิ่งขึ้น เพื่อใช้ควบคุมการค้าน้ำมันและการปลอมน้ำมัน รวมทั้งปรับปรุงมาตรการบางอย่างให้สามารถคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การฟ้องร้องและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดฐานปลอมปนน้ำมันเชื้อเพลิง ตลอดจนบทกำหนดโทษของพระราชบัญญัติให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะโทษที่ยังต่ำไป เนื่องจากกิจการค้าน้ำมันเป็นกิจการที่ทำรายได้สูงมาก สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติดังกล่าวให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓[๒๗๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓[๒๗๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๗๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๒๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๘ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณาและมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๙๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๗๘]

---

[๒๗๕] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๖๔.

[๒๗๖] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๑๓๕.

[๒๗๗] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๕๐.

[๒๗๘] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๘๑.

๖๒. วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอน ๑๑๑ ก หน้า ๓๒ - ๓๔ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่๑๒ มกราคม ๒๕๔๓[๒๗๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งของกลางวัตถุออกฤทธิ์ที่เจ้าหน้าที่ยึดมาตามมาตรา ๔๕ หรือตามกฎหมายอื่น ในกรณีที่ไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล (เพิ่มเติมมาตรา ๑๑๕ ทวิ)

(๒) กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งริบบรรดาวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะหรือวัตถุอื่นซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖)

(๓) กำหนดให้กระทรวงสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย มีอำนาจทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด (เพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ไม่มีบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งของกลางวัตถุออกฤทธิ์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดมาตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นทั้งในกรณีที่ไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลและในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาล ทำให้เป็นภาระหน้าที่แก่กระทรวงสาธารณสุขในการเก็บรักษาและดูแลของกลางวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว และทำให้รัฐต้องสิ้นเปลืองงบประมาณเพื่อการเก็บรักษาดูแลวัตถุออกฤทธิ์เหล่านั้นไม่ให้สูญหาย ดังนั้น เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐในการดำเนินคดีให้เป็นไปโดยรวดเร็วและบริสุทธิ์ยุติธรรม สมควรกำหนดให้ในกรณีที่มีการยึดวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลและไม่มีผู้ใดมาอ้างเป็นเจ้าของภายในเวลาที่กำหนด ได้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และหากมีการฟ้องคดีต่อศาลเมื่อศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ริบของกลางวัตถุออกฤทธิ์ ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องรอให้คดีถึงที่สุดและสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ริบบรรดาวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ หรือวัตถุอื่น เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มเติมดังกล่าว

---

[๒๗๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๑๖.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓[๒๘๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๑๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓[๒๘๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๘๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๕๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๘๓]

๖๓. วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอน ๑๑๑ ก หน้า ๓๕ - ๓๗ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๓[๒๘๔] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดเงื่อนไขให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายมีอำนาจทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งยาเสพติดให้โทษที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ริบได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุข

---

[๒๘๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๗.

[๒๘๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๔๐.

[๒๘๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๑.

[๒๘๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๑๗.

[๒๘๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๕.

กำหนด (เพิ่มเติมมาตรา ๑๐๒ ทวิ) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันคดียาเสพติดให้โทษมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี และการพิจารณาคดีต้องใช้เวลานานกว่าคดีจะถึงที่สุด ในระหว่างนั้นถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบของกลางยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือตามกฎหมายอื่น พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังไม่มีบทบัญญัติให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายมีอำนาจทำลายหรือนำของกลางยาเสพติดให้โทษไปใช้ประโยชน์ได้ ส่งผลให้รัฐต้องสิ้นเปลืองงบประมาณเป็นจำนวนมากในแต่ละปีเพื่อการเก็บรักษาและดูแลของกลางยาเสพติดให้โทษไม่ให้สูญหาย ดังนั้น เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและเป็นการป้องกันมิให้ของกลางยาเสพติดให้โทษดังกล่าวถูกลักลอบออกมาจำหน่ายในท้องตลาดซ้ำอีก สมควรแก้ไขเวลาที่กำหนดให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และหากมีการฟ้องคดีต่อศาลเมื่อศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ริบของกลางวัตถุออกฤทธิ์ ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องรอให้คดีถึงที่สุดและสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายมีอำนาจทำลายยาเสพติดให้โทษที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ริบหรือนำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓[๒๘๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๑๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓[๒๘๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๘๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๘๗] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๘๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๔.

[๒๘๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๑๔๔.

[๒๘๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๑.

๖๔. วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก หน้า ๓๘ - ๔๐ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๓[๒๘๘] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งของกลางสารระเหยที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดมาตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือตามกฎหมายอื่น ในกรณีที่ไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลและในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาล (เพิ่มเติมมาตรา ๒๕ ทวิ และมาตรา ๒๕ ตรี) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ไม่มีบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งของกลางสารระเหยที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดมาตามพระราชกำหนดนี้หรือตามกฎหมายอื่น ทั้งในกรณีที่ไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลและในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาล ทำให้เป็นภาระหน้าที่แก่กระทรวงสาธารณสุขในการเก็บรักษาและดูแลของกลางสารระเหยดังกล่าว และทำให้รัฐต้องสิ้นเปลืองงบประมาณเพื่อการเก็บรักษาและดูแลสารระเหยเหล่านั้นไม่ให้สูญหาย ดังนั้น เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐในการดำเนินคดีให้เป็นไปโดยรวดเร็วและบริสุทธิ์ยุติธรรม สมควรกำหนดให้ในกรณีที่มีการยึดสารระเหยตามกฎหมายนี้หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลและไม่มีผู้ใดมาอ้างเป็นเจ้าของภายในเวลาที่กำหนดให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และหากมีการฟ้องคดีต่อศาลเมื่อศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ริบของกลางสารระเหย ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องรอให้คดีถึงที่สุด

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๘๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓[๒๘๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๒๘๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๘.

[๒๘๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๙.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓[๒๖๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๖๑] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

๖๕. วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอน ๑๑๔ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๒๖๒] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การรถไฟฟ้ามหานคร พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบัญญัติที่ยังไม่เพียงพอต่อการจัดทำและให้บริการขนส่งมวลชนด้วยระบบรถไฟฟ้าในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ทำให้องค์การรถไฟฟ้ามหานครมีข้อจำกัดในการใช้อำนาจตามกฎหมายและไม่สามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับการขนส่งมวลชนโดยระบบรถไฟฟ้าได้ทวีความจำเป็นยิ่งขึ้นอย่างมากทั้งในปัจจุบันและอนาคต สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ขององค์การรถไฟฟ้ามหานครให้สามารถดำเนินกิจการรถไฟฟ้าให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๖๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓[๒๖๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๖๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

---

[๒๖๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๑๗๕.

[๒๖๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๕๑.

[๒๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๘๒.

[๒๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๒๑.

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓[๒๖๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๖๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๔๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๐๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒๖๖]

๖๖. วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๗ ตอน ๑๑๖ ก หน้า ๑ - ๘ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓[๒๖๗] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรการสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ ดังนี้

(๑) กำหนดให้ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะเป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจ (แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “พนักงาน” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้บริหาร” ในมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และเพิ่มมาตรา ๘ ทวิ)

(๒) กำหนดและคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วิธีการสรรหา การจ้าง การปฏิบัติหน้าที่ ค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่น และการพ้นจากตำแหน่งของผู้บริหาร (เพิ่มมาตรา ๘ ตรี มาตรา ๘ จัตวา และมาตรา ๘ เบญจ)

---

[๒๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๕๒.

[๒๖๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๒๔.

[๒๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๖.

[๒๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓, หน้า ๑๓.

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะเป็นพนักงานและให้เป็นการจ้างบริหารโดยทำสัญญาจ้าง โดยกำหนดค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นตามผลงานในการบริหาร เพื่อให้รัฐวิสาหกิจมีผู้บริหารที่มีความรู้และความสามารถในเชิงธุรกิจอย่างแท้จริง และเป็นการลดภาระทางการเงินของรัฐวิสาหกิจที่จะต้องจ้างผู้บริหารในฐานะที่เป็นพนักงานภายหลังจากหมดวาระการดำรงตำแหน่งแล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจเพื่อกำหนดให้ผู้บริหารในทุกรัฐวิสาหกิจไม่มีฐานะเป็นพนักงานแต่เป็นการจ้างบริหารโดยทำสัญญาจ้าง และกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วิธีการสรรหา การจ้าง การปฏิบัติหน้าที่ ค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นและการพ้นจากตำแหน่งของผู้บริหาร

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๗๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๐ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๒๙๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๖๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๐ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓[๒๙๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๓๐๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๓๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๓๐๑]

---

[๒๙๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๒.

[๒๙๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๒๓๔.

[๓๐๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๖๐.

[๓๐๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๘๓.

๖๗. วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๓

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๓)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓[๓๐๒] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่มาตรา ๘๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐต้องจัดให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่บัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติต้องให้ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ความเห็นชอบพิจารณาประกาศใช้ด้วย ทั้งนี้ องค์ประกอบ ที่มาอำนาจหน้าที่และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๓๐๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๓[๓๐๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๓[๓๐๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

---

[๓๐๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๗.

[๓๐๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ , วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๓๒.

[๓๐๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๘๕.

[๓๐๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๕๗.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๓๐๖]

[๓๐๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๙๓.

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๔

สารบาญ

เรื่อง		หน้า
๑.	**พระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้บังคับมานานแล้ว สมควรปรับปรุงบทบัญญัติที่ใช้อยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานของบริษัท และเป็นแรงจูงใจนักลงทุน รวมทั้งให้มีส่วนช่วยในการช่วยฟื้นฟู และเพิ่มประสิทธิภาพของตลาดทุน) (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๑๐
๒.	**พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดปากพนัง พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๑๑
๓.	**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๔ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๑๒
๔.	**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร เพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้น เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออกโดยผู้ประกอบการในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในทำนองเดียวกันกับเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย) (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๕ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๑๓
๕.	**พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ เพื่อกำหนดประเภทของหน่วยงานที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตผลิต ครอบครอง จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งเชื้อโรคหรือพิษจากสัตว์) (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๖ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๑๕
๖.	**พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ให้ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ โดยที่อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ และค่าของเงินตราที่เปลี่ยนแปลงไป) (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๗ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๑๖

เรื่อง		หน้า
๗.	**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว อำเภอดอนตูม ตำบลดอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๐ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๑๗
๘.	**พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๑ ก หน้า ๑ - ๓๕ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๑๘
๙.	**พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต เพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้น เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออก และให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ประกอบการที่นำสินค้าเข้าไปในเขตดังกล่าว เสมือนเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักร) (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๒๑
๑๐.	**พระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๖ - ๑๘ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๒๒
๑๑.	**พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๒๔
๑๒.	**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยกำหนดให้ราชบัณฑิตยสถานอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔) (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑๑ - ๑๒ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๒๕
๑๓.	**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน เพื่อกำหนดระบบบริหารงานด้านวิชาการและด้านการบริหารของราชบัณฑิตยสถานขึ้นใหม่) (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)	๕๒๖

เรื่อง **หน้า**

๑๔. **พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๒๗
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรมีวัตถุประสงค์ และอำนาจในการแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกร)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑๖ - ๒๒ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)

๑๕. **พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๒๙
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๒๓ - ๓๒ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)

๑๖. **พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๓๐
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยกำหนดให้คนหางานซึ่งไปทำงานในต่างประเทศที่ได้ส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๗ และยังคงทำงานอยู่ในต่างประเทศต่อไปหลังจากครบกำหนดตามสัญญาจ้างครั้งแรก ให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนต่อไปอีกเป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันครบกำหนดตามสัญญาจ้าง)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)

๑๗. **พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๓๒
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อกำหนดให้สหพันธ์แรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์สามารถสมัครเข้าเป็นสมาชิกในสภาองค์การลูกจ้างตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก หน้า ๓ - ๔ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)

๑๘. **พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๓๓
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเรื่องมาตรการในการควบคุมการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่เป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษและสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก หน้า ๕ - ๗ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)

๑๙. **พระราชบัญญัติโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ให้แก่นายสิงห์ ใจวังโลก พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๓๔
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก หน้า ๘ - ๑๐ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)

เรื่อง **หน้า**

๒๐. **พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๓๖
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก หน้า ๑๑ - ๓๘ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)

๒๑. **พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๓๗
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้ปรับปรุงการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรของรัฐ)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๐ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔)

๒๒. **พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๓๙
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔)

๒๓. **พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๔๐
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการ และปรับปรุงบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๕ - ๗ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔)

๒๔. **พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๔๑
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๘ - ๒๓ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔)

๒๕. **พระราชบัญญัติรถยนตร์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๔๓
(ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนตร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถที่ขับเคลื่อนด้วยกำลังไฟฟ้าหรือพลังงานประเภทอื่นที่มิใช่เครื่องยนตร์แบบสันดาปภายใน)
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๒๔ - ๒๕ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔)

๒๖. **พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๔๔
(ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๒๖ - ๔๒ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๔

๑. วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๓* โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่กำหนดมูลค่าหุ้นขั้นต่ำไว้ แต่ให้ขึ้นอยู่กับความประสงค์ของบริษัทที่จะกำหนดมูลค่าหุ้นของตนเอง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐)

(๒) กำหนดเรื่องการแปลงหนี้เป็นทุน โดยการให้ผู้จองหุ้นหรือผู้ถือหุ้นสามารถหักกลบลบหนี้กับบริษัทในการชำระค่าหุ้นได้ (เพิ่มมาตรา ๕๔/๑)

(๓) กำหนดให้บริษัทสามารถซื้อหุ้นของบริษัทคืนได้ (เพิ่มมาตรา ๖๖/๑)

(๔) กำหนดให้บริษัทสามารถกำหนดสิทธิในการออกเสียงลงคะแนนของหุ้นบุริมสิทธิให้น้อยกว่าหุ้นสามัญได้ (เพิ่มวรรคสองของมาตรา ๑๐๒)

(๕) กำหนดให้บริษัทสามารถนำทุนสำรองหรือเงินสำรองอื่นมาชดเชยผลขาดทุนสะสมได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๙)

(๖) กำหนดให้บริษัทสามารถลดทุนให้เหลือต่ำกว่าจำนวนหนึ่งในสี่ของทุนทั้งหมดได้เพื่อลบล้างยอดขาดทุนสะสมของบริษัท (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๙)

และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่พระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วบทบัญญัติเดิมในส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดมูลค่าหุ้นขั้นต่ำ และในส่วนที่เกี่ยวกับการไม่เปิดช่องให้บริษัทมหาชน จำกัด สามารถซื้อหรือถือหุ้นของตนเอง หรือใช้ประโยชน์จากการใช้หนี้แปลงเป็นทุนได้ รวมทั้งไม่สามารถนำทุนสำรองบางประเภทมาใช้ในการบริหารทางการเงินของบริษัทเพื่อลดผลขาดทุนสะสมได้ ทำให้การบริหารงานของบริษัทไม่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจที่ผันแปรไป จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติที่ใช้อยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานของบริษัทและเป็นแรงจูงใจนักลงทุน รวมทั้งให้มีส่วนในการช่วยฟื้นฟูและเพิ่มประสิทธิภาพของตลาดทุน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

*สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๒ - ๘๗.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๖๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๒] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๓] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔[๔] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๐๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๖ เสียง

๒. วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดปากพนัง พ.ศ.๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔[๕] โดยมี**หลักการ**ให้เปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดปากพนัง และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ได้มีการตั้งอำเภอเฉลิมพระเกียรติในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีเขตการปกครองตลอดท้องที่ตำบลเชียรเขา ตำบลดอนตรอ ตำบลสวนหลวง ซึ่งเดิมอยู่ในเขตการปกครองท้องที่ของอำเภอเชียรใหญ่ และอยู่ในเขตอำนาจศาลจังหวัดปากพนัง และตำบลทางพูน ซึ่งเดิมอยู่ในเขตการปกครองท้องที่ของอำเภอร่อนพิบูลย์ และอยู่ในเขตอำนาจศาลจังหวัดทุ่งสง ดังนั้น เพื่อให้การกำหนดเขตศาลเป็นไปโดยชัดเจน สมควรเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลจังหวัดปากพนัง โดยให้ศาลจังหวัดปากพนังมีเขตอำนาจตลอดท้องที่อำเภอเฉลิมพระเกียรติด้วย เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนผู้มีอรรถคดี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๒๖ - ๑๒๘.

[๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๗๙ - ๑๘๖.

[๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔, หน้า ๔๑ - ๕๖.

[๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔, หน้า ๗๑ - ๑๐๒.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๓๑๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๙๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔[๗] ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๔๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

๓. วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๔ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔และวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔[๘] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕ วรรคสาม) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติของพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ในเรื่องการประเมินมูลค่าหลักประกันของสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจะรับโอน ในกรณีของที่ดินให้ใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์ของกรมที่ดิน ซึ่งมิได้มีราคาประเมินตามหลักราคาตลาดเป็นรายแปลงของที่ดินทุกแปลง การจะขอให้กรมที่ดินประเมินราคาที่ดินตามหลักการดังกล่าวของแต่ละแปลงต้องใช้เวลามาก ทำให้เกิดความล่าช้าในการรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ อันเป็นเหตุให้การแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพในระบบสถาบันการเงินต้องเนิ่นช้าออกไป และจะส่งผลกระทบต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศและโดยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันไว้ให้สถาบันการเงินถือปฏิบัติอยู่แล้ว จึงสมควร

---

[๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๔๓ - ๕๒.

[๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔, หน้า ๒๘ - ๔๐.

[๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๗๕ - ๑๗๕ และครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๕ - ๓๒๕.

ปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันใหม่ เพื่อนำหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้บังคับแทน และปรับปรุงรายละเอียดให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๖๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๗๔ เสียง และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๒๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๘๐ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๔[๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑๗ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๔[๑๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๕๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕๕ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๔[๑๑]

๔. วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๕ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๑๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “นำเข้า” และคำว่า “ส่งออก” และยกเลิกบทนิยามคำว่า “เขตอุตสาหกรรม” โดยให้ใช้บทนิยามคำว่า “เขตยกเว้นอากรขาเข้า” แทนเพื่อให้มีความหมายกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยรวมถึงการนำสินค้าออกจากหรือเข้าไปในเขตยกเว้นอากรขาเข้าด้วย รวมทั้งกำหนดความรับผิด

---

[๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๙ - ๑๗๓.

[๑๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๑ - ๑๘๒.

[๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๔ , หน้า ๒๗ - ๔๗.

[๑๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๘ - ๘๒.

ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับกรณีดังกล่าวให้ชัดเจน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๗/๑ (๑๒) มาตรา ๗๗/(๑๔) (ก) มาตรา ๗๗/๑ (๒๑) มาตรา ๗๘ (๔) (ข) และมาตรา ๗๘/๒ (๒))

(๒) กำหนดให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ ๐ ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับกรณีการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักร เพื่อใช้ผลิตสินค้าในเขตยกเว้นอากรขาเข้า เพื่อส่งออกและการให้บริการที่กระทำในเขตดังกล่าว เพื่อใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออก รวมทั้งกรณีการขายสินค้า หรือการให้บริการระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตยกเว้นอากรขาเข้าและระหว่างคลังสินค้าทันฑ์บนกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการ อยู่ในเขตยกเว้นอากรขาเข้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๐/๑ (๒) วรรคสอง และมาตรา ๘๐/๑ (๖) วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับกรณีการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้าไปในเขตยกเว้นอากรขาเข้า ทั้งนี้เฉพาะสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๑ (๒) (ข))

(๔) กำหนดหน้าที่ให้ผู้นำเข้าต้องยื่นใบขนสินค้าและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีนำสินค้าที่นำเข้าออกจากเขตยกเว้นอากรขาเข้าโดยมิใช่เพื่อการส่งออก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๓/๕)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออกโดยผู้ประกอบการในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในทำนองเดียวกันกับเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แต่โดยที่บทบัญญัติของประมวลรัษฎากรได้กำหนดให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับเขตอุตสาหกรรมส่งออกเท่านั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรเพื่อให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีครอบคลุมถึงเขตยกเว้นอากรขาเข้า ซึ่งหมายถึงเขตปลอดอากรและเขตที่มีกฎหมายกำหนดให้ ยกเว้นอากรขาเข้าตามที่จะได้มีการจัดตั้งขึ้นต่อไปด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๓[๑๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๙๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๑๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการ

---

[๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๓๒ - ๓๗.

[๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๑ - ๒๔.

วิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔[๑๕] เห็นชอบด้วยกับสภา ผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๒๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

๕. วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๖ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๑๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ผลิต” เพื่อให้มีความหมายกว้างขวางยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดประเภทของหน่วยงานที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องมีใบอนุญาต ผลิต ครอบครอง จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งเชื้อโรคหรือพิษจากสัตว์ โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๕ ทวิ) ๑๓/๒๕๔๔

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมวันสิ้นอายุใบอนุญาต (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบและควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งเพิ่มหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการกับเชื้อโรคหรือพิษจากสัตว์และทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ และเพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ มาตรา ๑๑ ตรี มาตรา ๑๑ จัตวา มาตรา ๑๑ เบญจ และมาตรา ๑๒ ทวิ)

(๕) กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับสำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว (เพิ่มมาตรา ๒๕ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ เพื่อกำหนดประเภทของหน่วยงานที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตผลิต ครอบครอง จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งเชื้อโรคหรือพิษจากสัตว์ แต่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎกระทรวงกำหนด และแก้ไขกำหนดวันสิ้นอายุใบอนุญาตโดยให้สิ้นอายุพร้อมกันในวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต เพื่อความสะดวกต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน เจ้าหน้าที่และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการต่ออายุใบอนุญาต รวมทั้ง

---

[๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๕๑ - ๕๖.

[๑๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑ - ๒๓.

เพิ่มอำนาจให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ และกำหนดหลักเกณฑ์ให้สิ่งของที่ถูกยึดหรืออายัดตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขหรือสามารถจัดการทำลายหรือดำเนินการตามควรแก่กรณีกับสิ่งของนั้นก่อนคดีถึงที่สุดได้ หากเห็นว่าสิ่งของนั้นถ้าเก็บไว้จะเป็นอันตรายต่อสาธารณชนหรือเป็นของเสียง่ายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะสูงเกินกว่ามูลค่าของสิ่งของ ตลอดจนกำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้เพื่อให้เหมาะสมและคล่องตัวในการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๖๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ – ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๑๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๖๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔[๑๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๑๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ – ๓ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔[๑๙] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๘๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๘ เสียง

๖. วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๗ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔[๒๐] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ และมี**เหตุผล**ว่า โดยที่อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและค่าของเงินตราที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๒ - ๗.

[๑๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔, หน้า ๕๖ - ๗๑.

[๑๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๗๓ - ๑๐๕.

[๒๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๐๒ - ๑๓๑.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๓๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔๖ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๒๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๗๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔[๒๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการแรงงานและสวัสดิการสังคมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔[๒๓] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๐๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

๗. วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรีและตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว อำเภอดอนตูม ตำบลดอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๐ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๔[๒๔] โดยมี**หลักการ**ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรีและตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว อำเภอดอนตูม ตำบลดอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เพื่อสร้างคลองส่งน้ำดิบ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากการประปานครหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างคลองส่งน้ำดิบ ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว อำเภอดอนตูม ตำบลดอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้วตาม

---

[๒๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๒๒ - ๔๕.

[๒๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๗ - ๒๘.

[๒๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๑๖ - ๑๒๓.

[๒๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๔, หน้า ๗๒ - ๑๐๒.

พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และอำเภอกำแพงแสน อำเภอดอนตูม อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พ.ศ.๒๕๓๙ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๓๐๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๒๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๐๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔[๒๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๐๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓๖ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔[๒๗] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๑๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

๘. วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๕** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๑ ก หน้า ๑ - ๓๕ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔)

วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๔[๒๘] ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ มีใจความว่ารัฐบาลได้เสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นจำนวนไม่เกิน ๑,๐๒๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังเพื่อ

๑. ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน

---

[๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ , หน้า ๘ - ๑๐.

[๒๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔, หน้า ๗๑ - ๘๕.

[๒๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๘๒ - ๑๐๘.

[๒๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๔ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๖๐.

๒. ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ที่กำหนดให้ตั้งรายจ่ายชดใช้เงินคงคลังตามที่ได้จ่ายไปแล้ว

วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๔[๒๕] สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ โดยมีมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๖๓ คน เพื่อพิจารณา ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์
๒. นายวราเทพ รัตนากร
๓. ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ
๔. นายจาตุรนต์ ฉายแสง
๕. นายสรอรรถ กลิ่นประทุม
๖. นายเกษม วัฒนชัย
๗. นายชาญชัย ปทุมารักษ์
๘. นายอนุรักษ์ จุรีมาศ
๙. ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง
๑๐. นายพินิจ จารุสมบัติ
๑๑. นายพูลทรัพย์ ปิยะอนันต์
๑๒. นายพรชัย นุชสุวรรณ
๑๓. นายวุฒิพันธุ์ วิชัยรัตน์
๑๔. นายวิสุทธิ์ ศรีสุพรรณ
๑๕. นายวิษณุ พูลสุข
๑๖. นายพินิจ จันทรสุรินทร์
๑๗. นายปกรณ์ บูรณุปกรณ์
๑๘. นายสฤษฏ์ อึ้งอภินันท์
๑๙. นายประทวน เขียวฤทธิ์
๒๐. พันตำรวจโท บรรยิน ตั้งภากรณ์
๒๑. นายสุธา ชันแสง
๒๒. นายวัฒนา เซ่งไพเราะ
๒๓. นายวิชาญ มีนชัยนันท์
๒๔. นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล
๒๕. นายสุนทร วิลาวัลย์
๒๖. นายฐานิสร์ เทียนทอง
๒๗. นายเผดิมชัย สะสมทรัพย์
๒๘. นายพ้อง ชีวานันท์
๒๙. นายสุชาติ บรรดาศักดิ์
๓๐. นายโสภณ เพชรสว่าง
๓๑. นายประจักษ์ แก้วกล้าหาญ
๓๒. นายเสกสรรค์ แสนภูมิ
๓๓. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ
๓๔. นายธีระยุทธ วานิชชัง
๓๕. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์
๓๖. นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์
๓๗. นายกริช กงเพชร
๓๘. นายเสริมศักดิ์ การุญ
๓๙. นายสุรพล เกียรติไชยากร
๔๐. นายสนั่น สุธากุล
๔๑. นายมหิดล จันทรางกูร
๔๒. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช
๔๓. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร
๔๔. นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล

---

[๒๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๔, หน้า ๓๖๕ - ๓๗๑.

๔๕. นายสุวโรช พะลัง
๔๖. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ
๔๗. นายมาโนชญ์ วิชัยกุล
๔๘. นายวินัย เสนเนียม
๔๙. นายวิลาส จันทรพิทักษ์
๕๐. นายสรรเสริญ สมะลาภา
๕๑. นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์
๕๒. นายชัย ชิดชอบ
๕๓. นายภิญโญ นิโรจน์
๕๔. นายปิยะ ปิตุเตชะ
๕๕. นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒนะ
๕๖. นายเวียง วรเชษฐ์
๕๗. นายวิสันต์ เดชเสน
๕๘. นายคงกฤช หงษ์วิไล
๕๙. นายนัจมุดดีน อูมา
๖๐. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย
๖๑. นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก
๖๒. นางรัตนา จงสุทธนามณี
๖๓. นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน

วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๔[๓๐] สภาผู้แทนราษฎรได้ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว และพิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรา

วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๔[๓๑] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงลำดับตามมาตรา

วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๔[๓๒] สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๓ ให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการวิสามัญ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๔[๓๓] วุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติและลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบแล้ว และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

---

[๓๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ (เป็นพิเศษ), วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๑ - ๓๗๘.

[๓๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๑ - ๓๖๕.

[๓๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๑ - ๓๐๗.

[๓๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ (เป็นพิเศษ), วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๓ - ๑๐๗.

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ มีจำนวน ๑,๐๒๓,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดสรรให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล

๙. วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑ - ๕ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๓๔] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักรและกรณีสินค้าที่นำเข้ามา ให้ครอบคลุมถึงกรณีการผลิตและการนำของเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก (เพิ่มบทนิยามคำว่า “เขตปลอดอากร” และคำว่า “เขตอุตสาหกรรมส่งออก” ในมาตรา ๔ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐)

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร และเขตอุตสาหกรรมส่งออกในลักษณะเช่นเดียวกันกับสินค้าในโรงงานอุตสาหกรรมและคลังสินค้าทัณฑ์บน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

(๓) กำหนดให้สินค้าที่นำเข้าไปในเขตปลอดอากรได้รับการยกเว้นหรือคืนภาษีเช่นเดียวกับกรณีสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร และกำหนดสิทธิประโยชน์ทางภาษีกรณีการโอนสินค้าในระหว่างเขตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามกฎหมายอื่นให้มีความชัดเจน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๐)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตปลอดอากรขึ้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการส่งออก และให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ประกอบการที่นำสินค้าเข้าไปในเขตดังกล่าวเสมือนเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรสามิตเพื่อกำหนดความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีและสิทธิประโยชน์ในทางภาษีสรรพสามิตของสินค้าที่ผลิตหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร รวมทั้งการโอนสินค้าระหว่างเขตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามกฎหมายอื่นให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยศุลกากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๓๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๘๔ - ๘๘.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๓[๓๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๓๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔[๓๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๑๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๕๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบจึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๔[๓๘]

๑๐. วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๖ - ๑๘ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๓[๓๙] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันนี้ การบริการด้านสาธารณสุขได้มุ่งที่จะโน้มนำให้ประชาชนเกิดพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพเสียตั้งแต่ในเบื้องต้น และส่งเสริมให้มีการสร้างเสริมสุขภาพและใจให้แข็งแรงอยู่ในภาวะสมดุล และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายจากการบริโภคสุราและยาสูบหรือสาร

---

[๓๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๒๘ - ๓๑.

[๓๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๒ - ๑๑.

[๓๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๕๖ - ๕๙.

[๓๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๒๘ - ๑๔๔.

[๓๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๔๖ - ๘๖.

อื่นที่ทำลายสุขภาพ หรือจากพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น เพื่อที่จะให้มีเงินทุนมาดำเนินการดังกล่าว สมควรจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพขึ้น โดยเก็บเงินบำรุงจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ เพื่อใช้ในการสนับสนุน รณรงค์ และชี้ชวนให้ประชาชนสร้างเสริมสุขภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย และนายทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคชาติไทยเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันนี้ การบริการด้านสาธารณสุขได้มุ่งที่จะโน้มนำให้ประชาชนเกิดพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพเสียตั้งแต่ในเบื้องต้นและส่งเสริมให้มีการสร้างเสริมสุขภาพกายและใจให้แข็งแรงอยู่ในภาวะสมดุลและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายจากการบริโภคสุราและยาสูบหรือสารอื่นที่ทำลายสุขภาพหรือจากพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น เพื่อที่จะให้มีเงินทุนมาดำเนินการดังกล่าว สมควรจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพขึ้น โดยเก็บเงินบำรุงจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ เพื่อใช้ในการสนับสนุนรณรงค์ และชี้ชวนให้ประชาชนสร้างเสริมสุขภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๓[๔๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๔๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔[๔๒] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๙๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง

---

[๔๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๒/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๖๖ - ๗๐.

[๔๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๐๔ - ๑๒๙.

[๔๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑ - ๖๓.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๓๖๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔ [๔๓]

๑๑. วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ.ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑ - ๑๐ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๔๔] โดยมี**หลักการ**ให้ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยราชบัณฑิตยสถาน และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานประกอบกับงานในหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานได้ขยายตัวออกไปมากทั้งในด้านการค้นคว้า วิจัย และการให้บริการทางวิชาการแก่รัฐบาล หน่วยงานของรัฐและประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานปรับปรุงและตรวจชำระพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานให้สมบูรณ์และทันสมัยเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการเขียน การอ่าน และการพูดภาษาไทยให้ถูกต้องเป็นระเบียบเดียวกัน งานจัดทำสารานุกรม อักขรานุกรม อนุกรมวิธาน ทางวิชาการสาขาต่าง ๆ งานจัดทำพจนานุกรมและบัญญัติศัพท์วิชาการสาขาที่สำคัญ ๆ งานบัญญัติศัพท์วิชาการภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยเพื่อให้ประชาชนใช้ในการศึกษา ค้นคว้าหนังสือตำราภาษาต่างประเทศ และส่งเสริมให้มีการใช้ศัพท์วิชาการภาษาไทยแทนศัพท์ภาษาต่างประเทศให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งการทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการในการอนุรักษ์ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างเอกลักษณ์แห่งภาษาไทย ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทภาระหน้าที่และสภาพการณ์ในปัจจุบันของราชบัณฑิตยสถาน สมควรปรับปรุงโครงสร้างองค์กรระบบบริหารงานด้านวิชาการและด้านบริหารและขยายอำนาจหน้าที่ของราชบัณฑิตยสถานในการสร้างสรรค์ทางวิชาการให้กว้างขวางยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๔๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๔๗ - ๑๔๘.

[๔๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓ , หน้า ๕๑ - ๑๐๑.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓[๔๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๔๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔[๔๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๒๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๔๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔[๔๘]

๑๒. วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑๑ - ๑๒ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

---

[๔๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๘ - ๓๐.

[๔๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๖๕ - ๑๗๕.

[๔๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๖ - ๗๗.

[๔๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๒ - ๑๔.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๔๙] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยกำหนดให้ราชบัณฑิตยสถานอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในกฎหมายว่าด้วยราชบัณฑิตยสถานได้กำหนดให้ราชบัณฑิตยสถานเป็นส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีกระทรวงหรือทบวง และมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว สมควรกำหนดให้ราชบัณฑิตยสถานเป็นส่วนราชการอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีเพื่อให้เป็นการสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงข้างมาก ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓[๕๐] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๕๑] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔[๕๒] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๑๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง

๑๓. วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑๓ - ๑๕ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

---

[๔๙]สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๒ - ๑๐๘.

[๕๐]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๑ - ๓๓.

[๕๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๗๖.

[๕๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๗๗ - ๗๘.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๕๓] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) ปรับปรุงองค์ประกอบ อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงของราชบัณฑิตยสถาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕)

(๒) ให้ราชบัณฑิตยสถานมี อ.ก.พ. กรมโดยมีองค์ประกอบเช่นเดียวกับ อ.ก.พ. กรมของส่วนราชการอื่น (ยกเลิกมาตรา ๒๑ วรรคสาม)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยราชบัณฑิตยสถานเพื่อกำหนดระบบบริหารงานด้านวิชาการและด้านการบริหารของราชบัณฑิตยสถานขึ้นใหม่ โดยให้นายกราชบัณฑิตยสถานซึ่งมาจากการเลือกของบรรดาราชบัณฑิตปฏิบัติงานแต่เฉพาะในด้านวิชาการและให้เลขาธิการราชบัณฑิตยสถานเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของราชบัณฑิตยสถานและปฏิบัติหน้าที่ตามที่สภาราชบัณฑิตมอบหมาย จึงต้องแก้ไของค์ประกอบของ อ.ก.พ. ซึ่งทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงของราชบัณฑิตยสถานให้สอดคล้องกัน และในการนี้เมื่อได้กำหนดให้เลขาธิการราชบัณฑิตยสถานเป็นผู้บังคับบัญชา ข้าราชการของราชบัณฑิตยสถานแล้ว อ.ก.พ. กรมของราชบัณฑิตยสถานจึงมีองค์ประกอบเช่นเดียวกับ อ.ก.พ. กรมของส่วนราชการอื่นได้ โดยไม่ต้องกำหนดให้ อ.ก.พ. กระทรวง ทำหน้าที่เป็น อ.ก.พ.กรมของราชบัณฑิตยสถานด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓[๕๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๔๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๕๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมพิจารณา ต่อมาได้มีการ

---

[๕๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๐๘ - ๑๑๓.

[๕๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๓๔ - ๓๖.

[๕๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๖๕ - ๑๗๗.

พิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔[๕๖] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๑๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

๑๔. วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑๖ - ๒๒ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๓[๕๗] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรมีวัตถุประสงค์และอำนาจในการแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกร และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ.๒๕๔๒ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกรไว้อย่างชัดเจน ทำให้เกษตรกรไม่สามารถได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อแก้ปัญหาหนี้เดิมของเกษตรกรทั้งที่เป็นหนี้ในระบบและหนี้นอกระบบอย่างครบถ้วน เป็นเหตุให้เกษตรกรไม่มีโอกาสฟื้นฟูอาชีพและดำรงชีพในด้านเกษตรกรรมได้อย่างมั่นคง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ยังไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกรไว้อย่างชัดเจน ทำให้เกษตรกรไม่สามารถได้รับการสนับสนุนทางการเงินเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ของเกษตรกรทั้งในระบบและนอกระบบอย่างครบถ้วน เป็นเหตุให้เกษตรกรไม่มีโอกาสฟื้นฟูอาชีพและดำรงชีพในด้านเกษตรกรรมได้อย่างมั่นคง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๕๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๗๘ - ๗๙.

[๕๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๓ , หน้า ๑๑๐ - ๑๖๙.

ที่ประชุมได้พิจารณาวาระเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๑๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบ ด้วยคะแนนเสียง ๑๐๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๕๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการ ด้วยคะแนนเสียง ๑๐๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕๓ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๔[๕๙] และวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๔[๖๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๔๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๖๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๐๗ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๔[๖๑]

๑๕. วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๒๓ - ๓๒ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๓[๖๒] คือ

---

[๕๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๕๔ - ๘๘.

[๕๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๒ - ๘๘.

[๖๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ (เป็นพิเศษ) , วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๒ - ๒๒๖.

[๖๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๖ - ๖๐.

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๕๒ - ๗๙.

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่บทบัญญัติมาตรา ๒๔๕ และมาตรา ๒๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติรับรองสิทธิในการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐของบุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดอาญาของผู้อื่นโดยตนมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น และไม่มีโอกาสได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่น รวมทั้งการรับรองสิทธิในการได้รับค่าทดแทนในกรณีของบุคคลซึ่งตกเป็นจำเลยในคดีอาญาและถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี หากปรากฏตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดในคดีนั้นว่าข้อเท็จจริงฟังเป็นที่ยุติว่าจำเลยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดหรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิด ดังนั้น เพื่อให้การรับรองสิทธิดังกล่าวเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายนพดล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้เพื่อให้มีกฎหมายกำหนดวิธีการจ่ายค่าทดแทนสำหรับผู้ถูกดำเนินคดีอาญา และมี**เหตุผล**ว่าเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของจำเลยที่ถูกคุมขังระหว่างการพิจารณาคดี แต่ภายหลังมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามิได้เป็นผู้กระทำความผิด จึงสมควรกำหนดให้มีวิธีการจ่ายค่าทดแทนสำหรับผู้ถูกดำเนินคดีอาญาขึ้นโดยให้มีคณะกรรมการขึ้นชุดหนึ่งเพื่อพิจารณาจ่ายค่าทดแทนแก่บุคคลเหล่านั้น ตามบทบัญญัติมาตรา ๒๔๖ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๖๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๖๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔[๖๕] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

---

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๑๑ - ๑๒๓.

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๒๙ - ๑๔๙.

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๖๔-๗๕.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๓๖๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔[๖๖]

๑๖. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่๓) พ.ศ.๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๔[๖๗] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยกำหนดให้คนหางานซึ่งไปทำงานในต่างประเทศที่ได้ส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๗ และยังคงทำงานอยู่ในต่างประเทศต่อไปหลังจากครบกำหนดตามสัญญาจ้างครั้งแรก ให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนต่อไปอีกเป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันครบกำหนดตามสัญญาจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ ทวิ) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่หลักเกณฑ์การจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานซึ่งไปทำงานในต่างประเทศตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครอง คนหางาน พ.ศ.๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๗ ยังไม่อาจให้ความช่วยเหลือคนหางานที่ยังคงทำงานอยู่ในต่างประเทศหลังจากครบกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง สมควรขยายระยะเวลาในการให้ความช่วยเหลือคนหางานที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนอยู่ก่อนแล้ว และยังคงทำงานในต่างประเทศให้ได้รับความช่วยเหลือต่อไปเป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันครบกำหนดตามสัญญาจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายทนุศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคประชากรไทย กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากมาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคน

---

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๔๙ - ๑๖๐ .

[๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๖ - ๘๓.

หางาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานซึ่งไปทำงานในต่างประเทศ แต่หลักเกณฑ์ดังกล่าวไม่อาจให้ความช่วยเหลือคนหางานที่ยังคงทำงานอยู่ในต่างประเทศหลังจากกำหนดเวลาตามสัญญาจ้าง สมควรขยายระยะเวลาในการให้ความช่วยเหลือคนหางานที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนอยู่ก่อนแล้วและยังคงทำงานในต่างประเทศ ให้ได้รับความช่วยเหลือต่อไปเป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันครบกำหนดตามสัญญาจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๓๑๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๖๘] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๗๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔[๖๙] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการแรงงานและสวัสดิการสังคมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔[๗๐] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๐๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕๓ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔[๗๑]

๑๗. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก หน้า ๓ - ๔ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

---

[๖๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๓๗ - ๔๒.

[๖๙]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๔, หน้า ๓ - ๑๗.

[๗๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๐๘ - ๑๑๖.

[๗๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๔, หน้า ๓ - ๑๑.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๗๒] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อกำหนดให้สหพันธ์แรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์สามารถสมัครเข้าเป็นสมาชิกในสภาองค์การลูกจ้างตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ และเพิ่มเติมมาตรา ๑๒๐ ตรี) และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๔ (๔) บัญญัติมิให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์แต่พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๗๒ บัญญัติให้สหพันธ์แรงงานตามกฎหมายดังกล่าวอาจเข้าเป็นสมาชิกสภาองค์การลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๘๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๔[๗๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๒๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔[๗๔] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๙๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการแรงงานและสวัสดิการสังคมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๔[๗๕] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๑๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

---

[๗๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๘๙ - ๙๘.

[๗๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๐๓ - ๑๐๕.

[๗๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๔๙ - ๑๕๕.

[๗๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๕ - ๑๐.

๑๘. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก หน้า ๕ - ๗ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔[๗๖] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้การมีมติหรือการให้ความเห็นของคณะกรรมการ การให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายอื่น และการออกประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมหรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีและสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศอื่นประกอบด้วย (เพิ่มเติมมาตรา ๑๕/๑)

(๓) กำหนดให้ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ และกำหนดให้ตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ซึ่งเป็นผู้มีสัญชาติไทยที่ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีนอกราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักร (เพิ่มเติมมาตรา ๗๔/๑ และมาตรา ๗๔/๒)

และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธเคมี และว่าด้วยการทำลายอาวุธเหล่านี้ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งอนุสัญญาดังกล่าวกำหนดมาตรการควบคุมเกี่ยวกับการผลิต ได้มา จัดเก็บ ใช้ และโยกย้ายสารเคมีมีพิษและสารที่ใช้ผลิตสารเคมีมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีในอาณาเขตของบรรดารัฐภาคีและรัฐนอกภาคี รวมทั้งกำหนดให้รัฐสภาออกกฎหมายที่มีโทษทางอาญาเพื่อใช้บังคับกับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่อยู่ในอาณาเขตหรือเขตอำนาจของรัฐภาคีที่กระทำการละเมิดมาตรการดังกล่าว และให้ขยายขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายให้ครอบคลุมถึงการกระทำที่ต้องห้ามตามอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีของบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติของรัฐภาคีซึ่งกระทำนอกอาณาเขตของรัฐภาคีด้วย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเรื่องมาตรการในการควบคุมการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่เป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี และบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๗๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔, หน้า ๓๗ - ๕๕.

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๓๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๖๓ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๔[๗๗] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๖๘ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔[๗๘] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๐๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔[๗๙] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๒๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

๑๙. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ให้แก่นายสิงห์ ใจวังโลก พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก หน้า ๘ - ๑๐ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๘๐] โดยมี**หลักการ**ให้โอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ให้แก่ นายสิงห์ ใจวังโลก เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายสิงห์ ใจวังโลก และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้ครอบครองที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ แปลงหมายเลขทะเบียนที่ พย.๔๕๖ หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ก.) เลขที่ ๑๕๔ ในท้องที่ตำบลเชียงบาน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๑๕ ตารางวา โดยได้ใช้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนบ้านทุ่งมอก แต่ต่อมาเมื่อได้มีการย้ายที่ตั้งของโรงเรียนบ้านทุ่งมอกไปยังที่ราชพัสดุแปลงใหม่ เป็นเหตุให้ทำเลที่ตั้งของที่ราชพัสดุแปลงเดิมไม่เหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ในการขยายโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ทำ

---

[๗๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๖๓ - ๑๐๒.

[๗๘] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๓๗ - ๑๔๕.

[๗๙] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๔๐ - ๕๑.

[๘๐] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๖๕ - ๘๕.

ความตกลงขอแลกเปลี่ยนที่ราชพัสดุแปลงเดิมนี้กับที่ดินของนายสิงห์ ใจวังโลก ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๒๖๒๑ เนื้อที่ประมาณ ๑ งาน ๒๙ ตารางวา และโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๐๓๔๕ เนื้อที่ประมาณ ๓ งาน ๑๘ ตารางวา จำนวน ๒ แปลง รวมเนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๔๗ ตารางวา ทั้งนี้ เนื่องจากที่ดินทั้งสองแปลงของนายสิงห์ ใจวังโลก ตั้งอยู่ใกล้เคียงกับที่ตั้งแห่งใหม่ของโรงเรียนบ้านทุ่งมอก จึงมีทำเลที่ตั้งเหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ในการขยายโรงเรียน และปัจจุบันนายสิงห์ ใจวังโลก ได้โอนที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวให้เป็นที่ราชพัสดุแล้ว สมควรโอนที่ราชพัสดุดังกล่าวเพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนายสิงห์ ใจวังโลก แต่โดยที่มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ ที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ บัญญัติให้การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะต้องกระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๓๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๖๕ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๔[๙๑] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๒๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔[๙๒] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๐๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔[๙๓] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๑๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

๒๐. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก หน้า ๑๑ - ๓๘ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

---

[๙๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๐๖.

[๙๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๕๕ - ๑๘๖.

[๙๓]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๓ - ๑๑.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓ และวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๙๔] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นให้เป็นไปตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้จัดตั้งคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติและคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติขึ้น เป็นองค์กรอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม โดยให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการโทรคมนาคม และให้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคมขึ้นด้วย ฉะนั้นเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวประกอบกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมได้กำหนดหลักการให้มีการอนุญาตได้ จึงต้องยกเลิกกฎหมายว่าด้วยโทรเลขและโทรศัพท์เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๓[๙๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๙๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๕๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ และ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔[๙๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๒๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

---

[๙๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๑๔. และครั้งที่ ๙/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๕ - ๑๑๗ .

[๙๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๓ , หน้า ๓๘ - ๔๓.

[๙๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๓๔ - ๕๓.

[๙๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ (เป็นพิเศษ), วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๙๗ - ๒๕๓. และครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ (เป็นพิเศษ), วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔ , หน้า ๑ - ๑๐๘.

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๒๗๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๗๖ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๔[๙๘]

๒๑. วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๐ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๙๙] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ในการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและการนำผลขาดทุนไปหักออกจากกำไรสุทธิภายหลังระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ได้รับการส่งเสริม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การกำหนดเขตส่งเสริมการลงทุนและการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ได้รับการส่งเสริมในเขตส่งเสริมการลงทุน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๓) ปรับปรุงมาตรการแก้ไขกรณีผู้ได้รับการส่งเสริมที่ถูกเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ไม่ชำระภาษีอากรภายในกำหนดเวลา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๕ วรรคสาม)

(๔) กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีอำนาจเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลของผู้ได้รับการส่งเสริมโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงปีที่ถูกสั่งเพิกถอนได้ (เพิ่มมาตรา ๕๕ ทวิ)

และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากสภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงไปโดยได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจทำให้การจัดเก็บภาษีอากรของรัฐต่ำกว่าเป้าหมาย ภาระหนี้สาธารณะเพิ่มขึ้นส่งผลกระทบต่อฐานะการคลังของรัฐบาล สมควรปรับปรุงการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรของรัฐ และเพื่อให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีความคล่องตัวและยืดหยุ่นมากขึ้นในการให้สิทธิ

---

[๙๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๔, หน้า ๗๔-๑๔๐.

[๙๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๔/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๕๑ - ๑๖๐.

และประโยชน์ด้านภาษีอากรตามความเหมาะสมของสภาวะทางเศรษฐกิจและสอดคล้องกับสภาวะด้านการคลังของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมได้พิจารณารวดเดียวสามวาระ โดยมีมติรับหลักการ ด้วยคะแนนเสียง ๑๐๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๑๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๖๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔[๖๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติม ด้วยคะแนนเสียง ๘๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา ด้วยคะแนนเสียง ๓๖๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔[๖๒]

๒๒. วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔[๖๓] โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากข้าราชการอัยการเป็นผู้มีคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่ง ความรู้ และความสามารถเหมือนกันกับข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม และมีภารกิจอำนาจหน้าที่อำนวยความยุติธรรมและรักษาประโยชน์ของรัฐในกระบวนการยุติธรรมเช่นเดียวกัน แต่เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของผู้พิพากษา

---

[๖๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๕๓ - ๑๕๙.

[๖๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๕๙ - ๗๓.

[๖๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๔๕ - ๑๔๖.

[๖๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ , วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๓๐ - ๑๘๒.

ศาลยุติธรรมได้รับการปรับปรุงให้เพิ่มขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม สมควรที่จะมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๕๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๔[๖๔] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๒๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๔[๖๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๙ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔[๖๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๙๖ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒๒ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๓๓๓ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔[๖๗]

๒๓. วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๕ - ๗ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔)

---

[๖๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๔๘ - ๑๖๓.

[๖๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๒ - ๘๖.

[๖๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๔, หน้า ๖๒ - ๒๑๙.

[๖๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๙/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๒๖ - ๑๓๔.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔ และวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔[๕๕] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการอัยการ และปรับปรุงบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓ มาตรา ๕ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๖๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๔[๕๖] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๒๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๔[๕๗] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๒๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔[๕๘] เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๕๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒๕ เสียง

๒๔. วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๘ - ๒๓ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๔๔)

---

[๕๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๔ สมัยสามัญบัญญัติ, วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๘๔ - ๑๘๗. และครั้งที่ ๖/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๖๕.

[๕๖]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๙/๒๕๔๔ สมัยสามัญบัญญัติ, วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๖๔ - ๑๖๖.

[๕๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๔, หน้า ๘๙ - ๙๐.

[๕๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๕ - ๕๖.

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๓ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๓[๑๐๒] คือ

๑. ฉบับของคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศ จึงสมควรให้มีการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวขึ้น เพื่อเป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งหลาย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการประสานงานอย่างมีระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าภาครัฐหรือภาคเอกชน เสนอแนะแนวนโยบายที่สำคัญ ส่งเสริมให้มีการรับรองคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับท่องเที่ยวและจรรยาบรรณของผู้ประกอบการ เพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมประเภทนี้ให้มีการพัฒนาก้าวหน้า จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายสันต์ศักย์ งามพิเชษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย และนายเรวัต สิรินุกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย เป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญในด้านการบริการเข้าสู่ประเทศ จึงสมควรให้มีการจัดตั้งสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งหลาย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการประสานงานอย่างมีระบบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าภาครัฐหรือภาคเอกชน ทำหน้าที่เสนอแนะแนวนโยบายที่สำคัญ ส่งเสริมให้มีการรับรองคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสำหรับท่องเที่ยว และจรรยาบรรณของผู้ประกอบการ เพื่อสร้างเสริมประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมประเภทนี้ให้มีการพัฒนา ก้าวหน้า จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ฉบับของนางอัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และมี**เหตุผล**ว่าด้วยอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญประเภทหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศเป็นมูลค่ามหาศาลในแต่ละปี กอปรกับภาคธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นมีอยู่หลายสาขา ไม่ว่าจะเป็นภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ภาคธุรกิจโรงแรม ตลอดจนภาคธุรกิจการขนส่งอันเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะจัดให้มีการตั้งสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวขึ้น เพื่อให้ตัวแทนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งหลายได้รวมตัวขึ้นเป็นสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อจัดระบบการท่องเที่ยวของไทย ภาครัฐหรือภาคเอกชน รวมทั้งเสนอแนะแนวนโยบายที่สำคัญ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและประกันคุณภาพของธุรกิจที่เกี่ยวกับสินค้า หรือบริการ

---

[๑๐๒]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖/๒๕๔๓ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๓, หน้า ๘๒ - ๑๖๙.

สำหรับท่องเที่ยวตลอดจนควบคุมดูแลจรรยาบรรณของผู้ประกอบอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีมาตรฐานสากล นอกจากนั้นเพื่อรองรับข้อตกลงทางจริยธรรมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั่วโลก ซึ่งจะมีการลงนามข้อตกลงร่วมกันขององค์การการค้าโลกที่จะมีขึ้นในอนาคตจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๔๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓[๑๐๓] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๕๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓[๑๐๔] และวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓[๑๐๕] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๓๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๔ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔[๑๐๖] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๙๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๔[๑๐๗]

---

[๑๐๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓, หน้า ๗๖ - ๘๓.

[๑๐๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ (เป็นพิเศษ) , วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๒๕๙ - ๓๒๙.

[๑๐๕]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ (เป็นพิเศษ), วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๓, หน้า ๑๖๖ - ๑๗๗.

[๑๐๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔, หน้า ๓๓ - ๒๒๙.

[๑๐๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๔, หน้า ๙๘ - ๑๐๐.

๒๕. วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติรถยนตร์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๒๔ - ๒๕ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔[๑๐๘] โดยมี**หลักการ**ให้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนตร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อกำหนดอัตราภาษีประจำปี สำหรับรถที่ขับเคลื่อนด้วยกำลังไฟฟ้าหรือพลังงานประเภทอื่นที่มิใช่เครื่องยนตร์แบบสันดาปภายใน (แก้ไขเพิ่มเติมอัตราภาษีประจำปีท้ายพระราชบัญญัติ) และมี**เหตุผล**ว่าเนื่องจากในปัจจุบันมีผู้นำรถที่ขับเคลื่อนด้วยกำลังไฟฟ้ามาใช้และในอนาคตมีแนวโน้มว่าอาจจะมีการนำรถที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานอื่นมาใช้ภายในประเทศด้วย แต่โดยที่พระราชบัญญัติรถยนตร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มิได้กำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถลักษณะดังกล่าวไว้ สมควรกำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถลักษณะดังกล่าว แต่เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้รถที่ขับเคลื่อนด้วยกำลังไฟฟ้าหรือพลังงานประเภทอื่นที่มิใช่เครื่องยนตร์แบบสันดาปภายในให้มากขึ้น สมควรกำหนดอัตราภาษีประจำปีสำหรับรถในลักษณะดังกล่าวไว้น้อยกว่ารถยนตร์ประเภทอื่นเพื่อเป็นการส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและพลังงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๒๔๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๑๐๙] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๐๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๑๑๐] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียง ๑๑๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่

---

[๑๐๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔, หน้า ๕๕ - ๗๑.

[๑๐๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๔ - ๓๖.

[๑๑๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, (เป็นพิเศษ), วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๗๙ - ๘๙.

เห็นชอบ และส่งให้คณะกรรมาธิการสามัญการคมนาคมพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔[๑๑๑] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๙๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง

สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกันจำนวน ๑๐ คน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

เมื่อกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรต่างได้พิจารณาเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติที่กรรมาธิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ด้วยคะแนนเสียง ๒๕๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง และคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔[๑๑๒] และวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔[๑๑๓] ตามลำดับ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

๒๖. วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๒๖ - ๔๒ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๓[๑๑๔] คือ

๑. ฉบับคณะรัฐมนตรี โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่การทำธุรกรรมในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการในการติดต่อสื่อสารที่อาศัยพัฒนาการเทคโนโลยีทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวมีความแตกต่างจากวิธีการทำธุรกรรม ซึ่งมีกฎหมายรองรับอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก อันส่งผลให้ต้องมีการรองรับสถานะทางกฎหมายของข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เสมอกับการทำเป็นหนังสือ

---

[๑๑๑]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔, หน้า ๗๕ - ๗๗.

[๑๑๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๒/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔, หน้า ๓๑ - ๓๓.

[๑๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔, หน้า ๑๖๗ - ๑๖๙.

[๑๑๔]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๓, หน้า ๒๔ - ๖๖.

หรือหลักฐานเป็นหนังสือ การรับรองวิธีการส่งและรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนการรับฟังพยานหลักฐานที่เป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้น่าเชื่อถือ และมีผลในทางกฎหมายเช่นเดียวกับการทำธุรกรรมโดยวิธีการทั่วไปที่เคยปฏิบัติอยู่เดิม นอกจากนั้น ควรกำหนดให้มีคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อวางนโยบายและกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้มีมาตรฐานน่าเชื่อถือ อันจะเป็นการส่งเสริมการใช้ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ในทางการค้าทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ด้วยการมีกฎหมายรองรับในลักษณะที่เป็นเอกรูป และสอดคล้องกับมาตรฐานที่นานาประเทศยอมรับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ฉบับของนายบุญมาก ศิริเนาวกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ โดยมี**หลักการ**ให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และมี**เหตุผล**ว่าโดยที่การทำธุรกรรมในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการในการติดต่อสื่อสารที่อาศัยพัฒนาการเทคโนโลยีทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวมีความแตกต่างจากการวิธีการทำธุรกรรมซึ่งมีกฎหมายรองรับอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก อันส่งผลให้ต้องมีการรองรับสถานะทางกฎหมายของข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ให้เสมอกับการทำเป็นหนังสือหรือหลักฐานเป็นหนังสือ การรับรองวิธีการส่งและรับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตลอดจนการรับฟังพยานหลักฐานที่เป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้น่าเชื่อถือ และมีผลในทางกฎหมายเช่นเดียวกับการทำธุรกรรมโดยวิธีการทั่วไปที่เคยปฏิบัติอยู่เดิม ด้วยการมีกฎหมายรองรับในลักษณะที่เป็นเอกรูปและสอดคล้องกับมาตรฐานที่นานาประเทศยอมรับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๑๔๒ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ และตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๓ [๑๑๕] เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๑๒๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔[๑๑๖] ที่ประชุมมีมติในวาระที่ ๑ เห็นชอบด้วยกับหลักการด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ และตั้งคณะกรรมาธิการ

---

[๑๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๔๓ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๓, หน้า ๔๔ - ๑๓๓.

[๑๑๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๔๔ สมัยสามัญทั่วไป, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๘๖ - ๑๙๔.

วิสามัญพิจารณา ต่อมาได้มีการพิจารณาในวาระที่ ๒ - ๓ เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๔[๑๑๗] เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมด้วยคะแนนเสียง ๑๒๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง

ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมไว้พิจารณา และมีมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๓๐๖ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๔[๑๑๘]

---

[๑๑๗]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ (เป็นพิเศษ), วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๕ - ๘๘.

[๑๑๘]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๔/๒๕๔๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๔, หน้า ๑๐๑ - ๑๐๘.

พระราชกำหนด

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ปี ๒๕๓๘

สารบาญ

เรื่อง **หน้า**

๑. **พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๔ พ.ศ. ๒๕๓๘** ๕๔๘
(ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘)

๒. **พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๘** ๕๔๘
(ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๘)

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ ปี ๒๕๓๘

๑. วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๔ พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๑ - ๒ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่มาตรา ๑๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการที่พรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปทั้งหมดรวมกันไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดที่พึงจะมีได้ในการเลือกตั้งครั้งนั้น เนื่องจากได้มีพระราชกำหนดยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ และมีการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ซึ่งรัฐบาลในช่วงนั้นได้ดำเนินการให้มีการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๒๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งสมาชิกของพรรคการเมืองเข้ารับสมัครรับเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไป เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเห็นว่าเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในการที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๘[๑] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๘[๒]

๒. วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๘

ประกาศใช้**พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๘** (ร.จ. เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๘)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่๕) พ.ศ. ๒๕๓๘ มาตรา ๑๐๖ ได้บัญญัติให้คำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แต่ละจังหวัดจะพึงมีตามเกณฑ์จำนวนราษฎรแต่ละจังหวัด หนึ่งแสนห้าหมื่นคนต่อสมาชิกสภา

---

[๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๘ หน้า ๔๘๑ - ๔๘๙.

[๒] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๘, หน้า ๑๓.

ผู้แทนราษฎร ๑ คน แทนการให้คำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แต่ละจังหวัดจะพึงมีตามเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิก ๑ คน โดยเฉลี่ยจำนวนราษฎรทั้งประเทศด้วยจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามร้อยหกสิบคน และมาตรา ๑๑๒ ได้บัญญัติให้พรรคการเมืองส่งสมาชิกเข้ารับเลือกตั้งได้คณะเดียว ในเขตเลือกตั้งหนึ่งเขตและต้องส่งสมาชิกเข้ารับเลือกตั้งทั้งหมดรวมกันไม่น้อยกว่า ๑/๔ ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดที่จะพึงมีในการเลือกตั้งนั้น ประกอบกับมาตรา ๑๐๙ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในส่วนที่เกี่ยวกับอายุ โดยบัญญัติให้ผู้มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง นอกจากนี้มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ ยังได้กำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ เป็นการทั่วไปในกรณีที่มีอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง และในกรณีที่มีการเลือกตั้งทั่วไปให้รวดเร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ และมีการเลือกตั้งทั่วไปขึ้นในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ซึ่งรัฐบาลในช่วงนั้นได้ดำเนินการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเห็นว่าเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๘[๓] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๘[๔]

---

[๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๓๘, หน้า ๔๘๗ - ๕๐๗.

[๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๔/๒๕๓๘ สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง, วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๓๘, หน้า ๑๘.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๐

สารบาญ

เรื่อง **หน้า**

๑. **พระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์ เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐** ๕๕๐
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑๒ - ๑๔ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐)

๒. **พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐** ๕๕๐
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑๔ - ๑๙ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐)

๓. **พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐** ๕๕๑
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑๕ - ๑๙ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐)

๔. **พระราชกำหนดบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐** ๕๕๒
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๒๐ - ๒๗ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐)

๕. **พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐** ๕๕๓
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๑ - ๑๓ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

๖. **พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐** ๕๕๓
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๑๔ - ๒๑ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

๗. **พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐** ๕๕๔
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๒๒ - ๒๕ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

๘. **พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐** ๕๕๕
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๒๖ - ๒๘ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

๙. **พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๐** ๕๕๕
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๒๙ - ๓๑ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

๑๐. **พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๐** ๕๕๖
(ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๓๒ - ๓๓ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๐

๑. วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑๒ - ๑๔ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ ธุรกิจการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์เป็นกระบวนการทางการเงินที่สำคัญ ที่สามารถใช้แก้ไขอุปสรรคการขาดแคลนเงินทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาวของธุรกิจต่าง ๆ ได้ รวมทั้งเป็นธุรกิจที่ช่วยสร้างตราสารทางการเงินที่มีความมั่นคงสูงประเภทใหม่ อันจะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาตลาดทุนและการระดมเงินออมของประเทศ ประกอบกับในปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวลง อันเป็นผลมาจากธุรกิจต่าง ๆ อยู่ในภาวะซบเซา และขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานและการบริหารสภาพคล่องของสถาบันการเลินโดยทั่วไปอย่างกว้างขวาง และมีผลต่อเนื่องต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ จึงสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคลเฉพาะกิจ เพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ และเนื่องจากภาวะซบเซาทางเศรษฐกิจในขณะนี้อาจส่งผลลุกลามกว้างขวางออกไปจนยากแก่การรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๑] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๒]

๒. วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑๕ - ๑๙ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้บัญญัติห้ามมิให้ผู้ที่มีสัญชาติอื่นนอกจากสัญชาติไทยถือหุ้นในธนาคารพาณิชย์หรือ

---

[๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๑๐ - ๒๑๑.

[๒] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๖๙ - ๑๒๕.

เป็นกรรมการธนาคารพาณิชย์ได้เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนหุ้นและกรรมการทั้งหมด และห้ามมิให้กรรมการธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งไปดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการธนาคารพาณิชย์แห่งอื่นในเวลาเดียวกัน แต่สถานการณ์ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตการณ์ความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงิน และปัญหาคุณภาพสินทรัพย์ในสถาบันการเงินเสื่อมลงอย่างรวดเร็วตามภาวะตกต่ำทางเศรษฐกิจ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องส่งเสริมให้มีการระดมเงินทุนนอกประเทศมาสร้างเสริมระบบสถาบันการเงินให้มั่นคงยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ที่มีสัญชาติอื่นนอกจากสัญชาติไทยถือหุ้นและเป็นกรรมการธนาคารพาณิชย์ได้เกินอัตราส่วนดังกล่าว และให้กรรมการธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งไปดำรงตำแหน่งกรรมการในธนาคารพาณิชย์แห่งอื่นได้ และโดยที่เป็นการฉุกเฉินมีความจำเป็นเร่งด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๓] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๔]

๓. วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑๕ - ๑๙ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังขาดมาตรการส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันการเงินดำเนินการควบกิจการหรือโอนกิจการ ประกอบกับการควบกิจการหรือโอนกิจการบางกรณีจำเป็นต้องกระทำโดยเร่งด่วนเพื่อฟื้นฟูฐานะและสร้างความมั่นคงแก่ระบบสถาบันการเงินและคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน สมควรกำหนดมาตรการเพิ่มเติมเพื่อสนองความจำเป็นดังกล่าว และโดยที่ธุรกิจการเงินในปัจจุบันอยู่ในภาวะซบเซา จำเป็นต้องแก้ไขโดยเร็ว จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

---

[๓] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๗ - ๑๕๒.

[๔] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๕ - ๑๒๖.

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๕] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๖]

๔. วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชกำหนดบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๒๐ - ๒๗ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๐)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่มีความจำเป็นและรีบด่วนที่จะต้องแก้ไขปัญหาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศที่กำลังประสบภาวะซบเซา โดยการขยายสินเชื่อที่อยู่อาศัยในวงกว้างขึ้น อันเป็นมาตรการหนึ่งในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม แต่ปัจจุบันการให้สินเชื่อที่อยู่อาศัยในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ยังต้องใช้เงินทุนจากสถาบันการเงินตัวกลางทั้งของรัฐและเอกชน ซึ่งทั้งในส่วนของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชน ยังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ทำให้ไม่สามารถจัดสรรเงินทุน เพื่อให้สินเชื่อในสาขาที่อยู่อาศัยได้เพียงพอกับความต้องการ จึงสมควรจัดตั้งองค์การของรัฐเพื่อพัฒนาตลาดรองการให้สินเชื่อที่อยู่อาศัย โดยนำหลักการของการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์มาใช้เพื่อให้สามารถระดมทุนสำหรับขยายสินเชื่อที่อยู่อาศัยได้มากเพียงพอและสม่ำเสมอ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันจะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๗] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐[๘]

---

[๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๖ - ๑๔๗.

[๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๒๖ - ๑๓๒.

[๗]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๒๑๑ - ๒๑๓.

[๘]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยสามัญ ครั้งที่สอง, วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๐, หน้า ๑๓๒ - ๑๓๕.

๕. วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๑ - ๑๓ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่มีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูสถานะการดำเนินการของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหา ไม่สามารถดำเนินกิจการไปได้ตามปกติและคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินเพื่อเรียกความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินกลับคืนมา สมควรกำหนดมาตรการในลักษณะของการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินอย่างเป็นระบบตามแนวทางสากล และจัดตั้งองค์การของรัฐนั้น เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินมาตรการดังกล่าว เพื่อแก้ไขฟื้นฟูฐานะของสถาบันการเงิน ตลอดจนช่วยเหลือผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ที่สุจริตของสถาบันการเงิน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๕๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๙] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๘๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๐]

๖. วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๑๔ - ๒๑ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่ในการแก้ไขปัญหาระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูสถานะการดำเนินการของสถาบันการเงินบางแห่งที่ประสบปัญหา โดยการจัดตั้งองค์การของรัฐขึ้น เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินมาตรการดังกล่าวอย่างเป็นระบบตามแนวทางสากล จำเป็นต้องจัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงินดังกล่าวอันเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันจะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

---

[๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ ครั้งที่สาม, วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๓๘ - ๑๖๘.

[๑๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๑๙ - ๑๖๘.

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๕๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๑] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๙๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๒]

๗. วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๒๒ - ๒๕ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่มีความจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินที่สุจริตในกรณีที่สถาบันการเงินประสบปัญหา โดยการให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเข้าประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ดังกล่าว และโดยที่ในการเรียกหลักประกันในการให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินบางกรณี ทำให้เจ้าหนี้อื่นเสียเปรียบและมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของเจ้าหนี้ในการให้สินเชื่อแก่สถาบันการเงินโดยรวมอันจะทำให้วิกฤตการณ์ของสถาบันการเงินในประเทศที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น สมควรแก้ไขให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินมีอำนาจเพิ่มฐานในการคำนวณเงินที่สถาบันการเงินต้องนำส่ง เพื่อให้กองทุนสามารถรับภาระการประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงิน และโดยที่เป็นการฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๖๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๔ เสียง เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๓] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๙๐ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๔]

---

[๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ ครั้งที่สาม, วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๗๐ - ๑๘๘.

[๑๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๑๙ - ๑๖๘.

[๑๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ ครั้งที่สาม, วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๖๙ - ๒๑๑.

[๑๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๖๙.

๘. วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๒๖ - ๒๘ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ เนื่องจากการแก้ไขปัญหาของธนาคารพาณิชย์ที่ประสบปัญหาด้านฐานะ หรือการดำเนินการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชนตามบทบัญญัติของกฎหมาย ปัจจุบันไม่อาจดำเนินการให้ทันต่อความเร่งด่วนของสถานการณ์ได้ ซึ่งความล่าช้าของการดำเนินการจะส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยรวม สมควรให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทยเข้าแก้ไขปัญหาของธนาคารพาณิชย์ที่ประสบภาวะวิกฤติได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และโดยที่เป็นการฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๕๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๕] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๙๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๖]

๙. วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๒๙ - ๓๑ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ เนื่องจากการแก้ไขปัญหาของบริษัทเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ที่ประสบปัญหาด้านฐานะหรือการดำเนินการอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชนตามบทบัญญัติของกฎหมายในปัจจุบันไม่อาจดำเนินการให้ทันต่อความเร่งด่วนของสถานการณ์ได้ ซึ่งความล่าช้าของการดำเนินการจะส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยรวม สมควรให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทยเข้าแก้ไขปัญหาของบริษัทดังกล่าวที่ประสบภาวะวิกฤตได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

---

[๑๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ ครั้งที่สาม, วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๒๓ - ๒๒๕.

[๑๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๑๒ - ๒๒๒.

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๕๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๗] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๖๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๘]

๑๐. วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐

ประกาศใช้**พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๐** (ร.จ. เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๓๒ - ๓๓ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่มีปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงิน ส่งผลทำให้ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์จำเป็นต้องกันเงินสำรองไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญ หรือหนี้ที่สงสัยว่าจะสูญสูงขึ้นกว่าเดิม แต่บทบัญญัติของประมวลรัษฎากรที่ให้นำเงินสำรองดังกล่าวมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้มีข้อจำกัดก่อให้เกิดภาระภาษีแก่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์เกินสมควร ดังนั้น เพื่อเป็นการลดภาระภาษีให้แก่สถาบันการเงินซึ่งจะทำให้ฐานะทางการเงินของสถาบันการเงินดีขึ้น สมควรกำหนดให้เงินสำรองดังกล่าวถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้เต็มจำนวน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน มิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๑๕๗ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๑๒ เสียง เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๑๙] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๙๑ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐[๒๐]

---

[๑๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ ครั้งที่สาม, วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๒๓ - ๒๒๕.

[๑๘] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๗๐.

[๑๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ ครั้งที่สาม, วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๒๒๓ - ๒๒๕.

[๒๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐, หน้า ๑๗๐.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๑

สารบาญ

เรื่อง	หน้า
๑. **พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑)	๕๕๗
๒. **พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก หน้า ๔ - ๗ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑)	๕๕๘
๓. **พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑)	๕๕๙
๔. **พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก หน้า ๑๑ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑)	๕๖๐
๕. **พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๘ ก หน้า ๘ - ๑๐ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๑)	๕๖๑
๖. **พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๘ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑)	๕๖๑
๗. **พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑)	๕๖๒
๘. **พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๔ - ๘ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑)	๕๖๓

เรื่อง **หน้า**

๙. **พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑** ๕๖๔
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๔ - ๘ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑)

๑๐. **พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑** ๕๖๔
(ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๑๒ - ๑๘ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑)

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๑

๑. วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่ประเทศไทยประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง เนื่องจากเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินโดยต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลให้รัฐต้องดำเนินมาตรการหลายประการเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ดังกล่าว เช่น การรับพันธกรณีภายใต้แผนการขอรับความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ การช่วยเหลือทางการเงินเพื่อเสริมสภาพคล่องให้กับสถาบันการเงินโดยกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน การระงับการดำเนินกิจการของสถาบันการเงินบางแห่งและการตรากฎหมายว่าด้วยการปฏิรูประบบสถาบันการเงินกับกฎหมายว่าด้วยบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินเพื่อแก้ปัญหาสถาบันการเงินเหล่านั้น แต่การดำเนินการที่ผ่านมายังไม่เพียงพอต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศและการเสริมสภาพคล่องในภาคเศรษฐกิจ จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวโดยรีบด่วน โดยการกำหนดมาตรการเพื่อให้มีการนำเงินจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ เข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ รวมทั้งปรับโครงสร้างของระบบการเงินให้เข้าสู่ภาวะปกติโดยเร็ว เพื่อให้มีการหมุนเวียนทางการเงินขึ้นในระบบเศรษฐกิจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อการรักษาเสถียรภาพของค่าเงินบาทและการลดระดับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในประเทศให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม รวมทั้งมีผลต่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมและการปฏิรูประบบการเงินและสถาบันการเงินในประเทศให้มีความแข็งแกร่งและมีมาตรฐานสากลที่เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อนำมาใช้ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศโดยตรง ซึ่งจะเป็นการระดมเงินทุนให้เกิดสภาพคล่องทางการเงินในระยะนี้โดยเร็ว อันเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๒๐๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๕๕ เสียง เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๑] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๒]

๒. วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก หน้า ๔ - ๗ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือโดยที่ประเทศไทยได้ประสบวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมาอันมีผลกระทบต่อความมั่นใจในสถาบันการเงินและระบบการเงินของประเทศ ทำให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินต้องนำเงินเข้าไปช่วยเหลือสถาบันการเงินต่าง ๆ ที่ประสบปัญหาเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากกองทุนมีแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่เป็นเงินทุนระยะสั้น อัตราดอกเบี้ยสูงและมีจำนวนจำกัด จึงก่อให้เกิดปัญหาในการระดมเงินของกองทุน รวมทั้งมีผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงินโดยทั่วไป ฉะนั้น เพื่อให้การจัดการเกี่ยวกับภาระทางการเงินที่รัฐบาลต้องช่วยเหลือทางการเงินแก่กองทุนอย่างเป็นระบบ จึงสมควรมีการปรับโครงสร้างแหล่งเงินทุนของกองทุนให้เหมาะสม โดยให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่กองทุนและกำหนดวิธีการจัดการเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ให้ชัดเจน โปร่งใสและเป็นประโยชน์โดยรวมมากที่สุด ซึ่งจะช่วยละภาระการช่วยเหลือทางการเงินของรัฐและแก้ไขการบิดเบือนในตลาดการเงินในประเทศ ตลอดจนทำให้อัตราดอกเบี้ยในระยะต่อไปลดลง อันจะมีส่วนช่วยให้เกิดความมั่นใจของนักลงทุนจากต่างประเทศได้ทางหนึ่ง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

---

[๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑ - ๖.

[๒] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๖ - ๒๕๖, ๒๕๗.

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๒๐๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๕๖ เสียง เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๓] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๔]

๓. วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก หน้า ๘ - ๑๐ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่ประเทศไทยประสบปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง จึงได้มีการกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจในขณะนี้หลายประการ ซึ่งมาตรการแก้ไขประการหนึ่งคือการให้ความช่วยเหลือและการจัดการทางการเงินแก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน เพื่อเสริมสภาพความแข็งแกร่งทางการเงินให้แก่กองทุนและลดภาระทางการเงินที่รัฐจะต้องช่วยเหลือกองทุน และในขณะเดียวกันให้มีความโปร่งใสเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการลงทุนในประเทศต่อไป แต่ในระยะเวลาที่ผ่านมากองทุนได้ให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงินต่าง ๆ ในรูปการประกันและการให้ความช่วยเหลือทางการเงินเป็นจำนวนมาก เพื่อแก้ไขวิกฤติทางการเงินในขณะนั้น ฉะนั้น เพื่อมิให้กองทุนต้องได้รับความเสียหายจากการดำเนินการช่วยเหลือดังกล่าวประกอบกับกองทุนจำเป็นต้องสละหลักประกันที่ได้มาจากสถาบันการเงินเหล่านั้นตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าหนี้อื่น ๆ จึงอาจเกิดปัญหาทำให้กองทุนไม่ได้รับชำระหนี้คืน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการฟื้นฟูฐานะของกองทุนตามมาตรการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจขึ้นได้ จึงจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองและให้มีหลักประกันที่กองทุนจะได้รับเงินที่ให้ความช่วยเหลือไปแล้วคืนมาในฐานะเป็นเจ้าหนี้ของสถาบันการเงินนั้นเสียตั้งแต่ในขณะนี้ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในการที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

---

[๓]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑ - ๖.

[๔]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๖ - ๒๕๖, ๒๕๗.

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๒๐๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๕๕ เสียง เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๕] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๖]

๔. วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก หน้า ๑๑ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่ในขณะนี้มีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรวดเร็วเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศทั้งในภาคการเงินและภาคการลงทุน ด้วยเหตุนี้รัฐจึงได้กำหนดมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการตรากฎหมายหลายฉบับเพื่อระดมเงินทุนให้เกิดการหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งในการแก้ไขปัญหาสภาพคล่องทางการเงินส่วนหนึ่งนั้นได้มีการจัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินขึ้นเพื่อดำเนินการรับซื้อหนี้ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงินต่าง ๆ ที่มีปัญหาในการดำเนินการมาจัดการบริหารต่อไป แต่การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของบรรษัทดังกล่าวจำเป็นต้องใช้เงินทุนจำนวนมากในการรับซื้อหนี้ด้อยคุณภาพซึ่งตามกฎหมายปัจจุบันยังมีปัญหาในการเร่งระดมเงินของบรรษัทเพราะการเพิ่มทุนกระทำได้อย่างจำกัด ทำให้ไม่มีเงินทุนเพียงพอที่จะรับซื้อหนี้ด้อยคุณภาพมาบริหารให้เป็นหนี้มีคุณภาพและไม่อาจทำให้เกิดการหมุนเวียนทางการเงินที่จะเสริมสร้างความมั่นใจในการลงทุนขึ้นได้ จึงจำเป็นต้องกำหนดให้บรรษัทเพิ่มทุนได้โดยการขายหุ้นแก่ประชาชนทั่วไปและมีมาตรการจูงใจให้มีผู้มาลงทุนในบรรษัท รวมทั้งให้อำนาจบรรษัทในการเข้าช่วยเหลือโดยการให้กู้เงินแก่หนี้ด้อยคุณภาพซึ่งเป็นโครงการลงทุนต่าง ๆ ที่รับโอนมาเพื่อทำเป็นหนี้มีคุณภาพซึ่งจะส่งผลให้เกิดการหมุนเวียนทางการเงินในระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศอันเป็นส่วนหนึ่งของการเสริมสภาพคล่องทางการเงินตามมาตรการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ และโดยที่การดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวจำเป็นต้องกระทำอย่างรวดเร็วในขณะนี้ เพื่อมิให้เกิดภาวะชะงักงันทางการเงินอันจะกระทบต่อมาตรการอื่น ๆ ขึ้นได้ จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในการที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

---

[๕]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗ - ๔๕.

[๖]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๖๐

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๒๐๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๕๒ เสียง เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๗] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๗ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๘]

๕. วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๑)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่อุตสาหกรรมเหล็กมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่น ๆ เป็นอันมาก จึงจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองและส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมเหล็กเพื่อประโยชน์ต่อการลงทุนซึ่งจะเป็นผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมั่นคงขึ้น จึงสมควรปรับปรุงโครงสร้างพิกัดอัตราศุลกากรเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กให้เอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหาของระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในการที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๒๐๙ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๙] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๗๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๑๐]

๖. วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชกำหนดการปฏิรูปสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑ - ๔ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑)

---

[๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗.

[๘] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๐ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๔.

[๙] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๓๔๖.

[๑๐] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๕.

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่ในขณะนี้มีความจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรวดเร็ว และจำเป็นต้องเร่งรัดให้มีการระดมเงินทุนเพื่อเสริมสร้างสภาพคล่องให้เกิดการหมุนเวียนทางการเงินในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการปฏิรูประบบสถาบันการเงินขึ้นเพื่อดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูฐานะของสถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ โดยให้สถาบันการเงินเหล่านั้นจัดทำแผนเพื่อแก้ไขฟื้นฟูฐานะในการดำเนินการให้มั่นคงต่อไป และสำหรับสถาบันการเงินที่ไม่อาจดำเนินการต่อไปได้ให้องค์การปฏิรูประบบสถาบันการเงินเข้าควบคุมเพื่อชำระบัญชีต่อไป ซึ่งในการชำระบัญชีจำเป็นต้องขายทรัพย์สินของสถาบันการเงินนั้น ฉะนั้น เพื่อมิให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินการจำเป็นต้องมีมาตรการเป็นพิเศษผ่อนคลาย จากกรณีปกติทั่วไปเพื่อให้องค์การปฏิรูประบบสถาบันการเงินสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายให้แล้วเสร็จได้โดยเร็ว เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นแก่ผู้ซื้อทรัพย์สินอันเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ ซึ่งหากมาตรการดังกล่าวไม่อาจกระทำได้โดยเร็วจะส่งผลกระทบต่อแผนการระดมเงินทุนเพื่อเสริมสร้างสภาพคล่องทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในการที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๒๐๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑๕ เสียง เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๑๑] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๔๒ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑[๑๒]

๗. วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๑ - ๓ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่ระบบสถาบันการเงินของประเทศในปัจจุบันประสบปัญหาการเพิ่มทุนและมีปริมาณสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจำนวนมาก ทำให้ระบบ

---

[๑๑]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๕/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๗๕.

[๑๒]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๐๘.

สถาบันการเงินขาดความมั่นคง และไม่สามารถให้สินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ได้เต็มที่ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นจำต้องเข้าไปช่วยเหลือเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเพิ่มทุนในสถาบันการเงินต่าง ๆ เป็นการเร่งด่วน จึงจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๒๐๘ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๑[๑๓] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๙๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑[๑๔]

๘. วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๔ - ๘ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับฐานะหรือการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและเข้มแข็งจำเป็นต้องให้ธนาคารพาณิชย์สามารถควบกิจการเข้าด้วยกัน หรือควบกิจการเข้ากับสถาบันการเงินอื่น หรือโอนกิจการระหว่างกันหรือกับสถาบันการเงินอื่นได้ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๒๐๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๑[๑๕] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๐๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑[๑๖]

---

[๑๓] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๖.

[๑๔] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๓๔.

[๑๕] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๐๐.

[๑๖] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๒.

๙. วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุนธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๙ - ๑๑ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถควบกิจการหรือโอนกิจการได้โดยรวดเร็ว อันเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในขณะนี้ และในขณะเดียวกันสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ก็สามารถควบกิจการและโอนกิจการได้ด้วย ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวให้เป็นไปในแนวทางเดียวกับการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์เพื่อให้การควบกิจการหรือโอนกิจการระหว่างธนาคารพาณิชย์กับสถาบันการเงินตามกฎหมายทั้งสองฉบับมีความสอดคล้องกัน และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๒๐๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๑[๑๗] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๐๔ เสียง ไม่เห็นชอบ ๓ เสียง เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑[๑๘]

๑๐. วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑

ประกาศใช้**พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑** (ร.จ. เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๑๒ - ๑๘ วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๑)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ โดยที่สถาบันการเงินในปัจจุบันมีปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพเป็นจำนวนมาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มทุนของสถาบันการเงินและกระทบกระเทือนต่อความสามารถในการให้สินเชื่อในภาคเศรษฐกิจ ฉะนั้น เพื่อให้สถาบันการเงินสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ สมควรแยกสินทรัพย์ด้อยคุณภาพออกมาแล้วขายหรือโอนให้แก่นิติบุคคลอื่นเพื่อ

---

[๑๗] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๑๐.

[๑๘] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๒.

บริหารสินทรัพย์นั้นต่อไป และเพื่อเป็นการจูงใจให้มีการจัดตั้งนิติบุคคลดังกล่าว สมควรกำหนดให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางด้านค่าธรรมเนียม และภาษีบรรดาที่เกิดขึ้นจากการขายหรือการโอนสินทรัพย์จากสถาบันการเงินมาให้นิติบุคคล รวมทั้งสิทธิประโยชน์อื่น ๆ จึงสมควรมีกฎหมายกำหนดสิทธิประโยชน์ที่นิติบุคคลนั้นจะได้รับ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๒๐๕ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๑[๑๙] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๘๕ เสียง ไม่เห็นชอบ ๕ เสียง เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑[๒๐]

---

[๑๙]สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๒๐๒.

[๒๐]สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๔๑ สมัยสามัญนิติบัญญัติ, วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๑, หน้า ๑๑๒.

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๔

สารบาญ

เรื่อง **หน้า**

๑. **พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔** ๕๖๖
(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๓๘ ก หน้า ๑ - ๓๒ วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔)

พระราชกำหนดที่ประกาศใช้ปี ๒๕๔๔

๑. วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔

ประกาศใช้**พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔** (ร.จ. ๑๑๘ ตอนที่ ๓๘ ก หน้า ๑ - ๓๒ วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๔)

พระราชกำหนดฉบับนี้มี**เหตุผล**ในการประกาศใช้คือ เนื่องจากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยได้ประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง ทำให้ลูกหนี้ของสถาบันการเงินไม่สามารถชำระสินเชื่อที่ตนกับสถาบันการเงินได้ และสินเชื่อเหล่านี้ได้กลายเป็นสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แก่สถาบันการเงินเป็นจำนวนมาก หากปล่อยเวลาให้เนิ่นช้าต่อไป ฐานะของสถาบันการเงินที่เกี่ยวข้องจะเกิดปัญหาอย่างรุนแรงและกระทบต่อการฟื้นเศรษฐกิจต่อไปได้ เป็นการสมควรที่จะเร่งแก้ปัญหาเพื่อรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการจัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์แห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นหน่วยงานของรัฐที่จะทำหน้าที่แก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชนให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ด้วยการรับโอนสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมาจากสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์เพื่อนำมาบริหารจัดการตามวิธีการที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ จะต้องพยายามให้ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมาอยู่ในฐานะที่สามารถชำระหนี้ที่ค้างชำระได้ และให้ลูกหนี้นั้นสามารถดำเนินกิจการของตนต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หมดสิ้นลงหรือเหลือน้อยที่สุด ในขณะเดียวกันไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการเงินจนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้อันจะเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่เศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินโดยรวม ซึ่งหากการจัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์แห่งชาติล่าช้าความเสียหายทางเศรษฐกิจจะเพิ่มมากขึ้นจนกระทบต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างรุนแรง จึงเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนดฉบับนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียง ๓๐๔ เสียง ไม่มีคะแนนเสียงไม่เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๔[๑] และได้รับการพิจารณาอนุมัติจากวุฒิสภาด้วยคะแนนเสียง ๑๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ ๒๗ เสียง เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๔[๒]

---

[๑] สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓/๒๕๔๔ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๔, หน้า ๕ - ๑๕๗.

[๒] สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๑ สมัยวิสามัญ, วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๔, หน้า ๕๔ - ๒๐๑.